

GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

CALL No. **891.53 Sun**

D.G.A. 79.

112.3

AN.
9097

PRESENTED
BY THE TRUSTEES OF THE PARSEE PUNCHAYET
FUNDS & PROPERTIES FROM THE SIR JAMSETJEE
JEJESBHAY TRANSLATION FUND.

THE
DINKARD.

THE ORIGINAL PÉHLWI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN
ZENDI CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE
GURATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY
AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS.

BY

ESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA

VOL. II.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSETJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sum

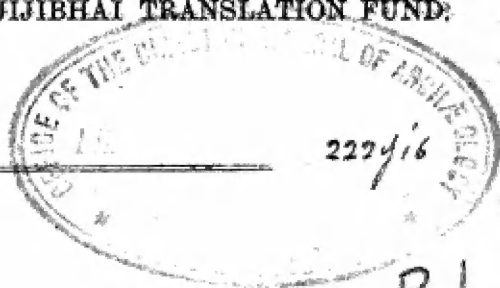
Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY BEHRAMJEE FURDOONJEE & CO.

6 & 11 BEHRAMJI HORMASJI STREET, FORT.

IN THE YEAR 1246 OF YEJDAJARD AND 1876 OF CHRIST.

Ref 295
Sum

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 34174

Date. 7.6.58

Vol. No. 841.53

Sun.

દીનુકદ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતબોગ
પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખના વનાર,

પેશાતન હસતુર બેહરામલ સંબંધા.

દફતર બીજું.

સર જમશેદજી હાલભાઈ ટ્રાંસલેશન ફંડના આસારા હેઠળ
છપાવી પરગટ કરેલો છે.

મુંબઈ,

દફતર આશાકારા છાપાખાનાંમાં

બેહરામલ ફરદુનજીની કુંપનીએ છાપીલો છે.

કોટ—બેહરામલ હોરમજી સીટ, નાં ૬ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૬ હિઅબ્દ/૧૨૬૧.

સને ૧૮૭૬ ઇસવી.

સાંકલી ઉં.

આમે દુનીઆનાં લોકોની સંકટ દુર કરવા સાથે યજ્ઞોની મદદ મલવા તથા નહી મલવાનો સખ્ય.. .. .	૧૩
પવીતર વીચાર (ધર્મિને મજદીઅસની દીનનું ગણેઆણું) સખલા અહડતે દરજ્જેના વીચાર, વચન અને કાંમનો સખ્યછે.. .. .	૧૬
માંલુસને અહડતી તથા ઉતરતી હાલતમાં જુદગી યુગરવાની રીત.. ..	૧૮
બલી દીનને લગતાં અહડતાં, મધ્યમ, અને ઉતરતે દરજ્જેનાં કાંમ વીસે.. ..	૨૦
જુરી દીનવાણી (ધર્મિને કુદર) બલી દીન ઉપર ધર્મકીત લાવીને પોતાને સાથે ગાથા પઢાવવા તથા ખીજાં સંવાળનાં કાંમ કરાવવાની આરજી રાખેતો તેમ કરવાની જરૂરછે	૨૩
બનાં અને જુરાં આદમીઓનાં પ્રમાંલુ અથવા દરજ્જા વીસે.. .. .	૨૬
દીનની રહે પસંદ કરવા તથા નાપસંદ કરવાજોગ ઓરત કેહાછે? તે વીસે.. ..	૨૫
આદમીએ પોતાના પેદા કરનારના તાએબા તરે પોતાને કેમ ચલાવું, તે વીસેની સહમજ.. .. .	૨૬
આસમાંના ઘેરાવજી અંદર કેટલી જાતની પેદાએશછે તે અને તેહની આલચ-લાલુ, યુલુ અને હાલત વીસે	૨૭
આદમીને અહડતે દરજ્જેનું તથા નીચ કહિઅત સાથી મલેચ? અને તે શુધરેલું તથા પોતાના પેદા કરનારથી જુદું સાથી થાએચ? તે વીસે.. .. .	૨૦
કુદરતી અકલની તથા જુરા હવસની સકતી વીસે.. .. .	૨૧
પાક ખોદતાલાને પીછાંલુવાની સકતી આદમીને કોલુથી મલેચ અને તે કેહવી રીતે મેલવી સકાએચ?	૨૩
મજદીઅસની દીનનો તરીકો એ, પાક ખોદાએતાલાનો ધારછે.. .. .	૨૪
આદમીના આતમાને લગતાં પાપ તથા પુલુની આક્તી દુનીઆમાં તપાચ તેહની મનસકતીનાં પ્રમાંલુ સુજખ થાએચ	૨૬
મજદીઅસની જરેતોશતી દીન ધરાવનારને જુદદીન અથવા પરગણેઆતની સાથે લગણુ કરવાની મનાઈ, તથા તેમ કરવાથી થતા ગેરફાએદા વીસે.. .. .	૨૮
દાદાર અહુરમજદને લગતી સ્તુતી અથવા પેહલવી નાંમસેતાએશને.. .. .	૨૯
આમે અને આવંતી દુનીઆનાં સુખ અને દુઃખના સખયો વીસે.. .. .	૧૦૨
આદમી પોતાને આમે દુનીઆમાં બેહશતની ઉમેદ અને દોજખની ધાસ્તીથી ચલાવનાર દીનને લગતી નસીહતથી થાએચ.. .. .	૧૦૪

- સ્પેનામીનોની સકતીને અંધમેનીકિયની ઉપર અલાબ્યાના સખખ તથા તેહને લગ-
તી મતલબની સહમજ ૧૦૪
- મજદીઅસની દીનતા સંબંધને લીધે માંલુસને મલતા ફાએદા તથા વગર સંબંધને
લીધે તેહને થતાં નોકસાંન વીસે ૧૦૫
- પ્રાંલુનું કામ કરનાર અને પાપથી દુર રહેનાર માંલુસ અગમખુદિવાલુંછે. .. ૧૦૬
- મજદીઅસની દીનને લગતા યોગ, મધ્યમ અને ચલકતા સંબંધ અને તેહને લ-
ગતા ફાએદા વીસે ૧૦૭
- મજદીઅસની દીનની કીરતીને વધારનાર તથા ઘટાડનાર આદમી વીસે. .. ૧૦૮
- આતમાનાં મુખની તરફ માંલુસે નજર રાખીને આએ દુનીઆમાં ઉદીઓગ ક-
રવો, અને સંતોષ રાખવો. ૧૦૯
- જોદાએતાલાની તરફથી આદમીને સવાખનો બદલો અને યુનાહની સજા મલ-
વાનો સખખ ૧૧૦
- જોદાએતાલાની સ્તુતી કરવાની અને તેહની બખ્શીશનો આબાર માંલુસની
માંલુસને જરૂરીઆત. ૧૧૧
- આએ દુનીઆને લગતી હલાકી તથા નોકસાંન દુર કરવાની પાદશાહોની
ફરજ વીસે ૧૧૨
- પરથીકંપ થવાનાં તથા જમીનથી તેના ભાગને જુદો પડવાનાં કારણ વીસે. .. ૧૧૩
- પઓરીઓદકમેશીઓના કેહવા મુજબ કેટલીએક વસ્તુથી દુર રહેવા વીસે. .. ૧૧૪
- મીનો અને ગ્રેતીની અંદર કેહી જાનદાર પેદાએશ અહુરમજદની પેદાએશ ત-
રીકેની ઈધાંણી વાલીછે? ૧૧૫
- સારાં અને નરસાં રાજથી બલી દીનતા સારાં અને નરસાં વખતની ઉમેદ તથા
સારી—નરસી શરૂઆતના સખખ વીસે ૧૧૬
- એઆર તરેહનાં આદમીઓની અંદરથી શરવેથી ઓતમ અને શરવેથી ખુરાં
માંલુસ વીસે. ૧૧૮
- શુધરેલી રહીઆત તથા કેલવાણી પાંચલા રાજ અધીકારીથી રાજાને ફાએદો, અને
રાજની કીરતીમાં વધારો થાએઅ તે વીસે ૧૨૦
- ક્રીહું માંલુસ અક્લમંદછે? ૧૨૧
- ક્રીહું માંલુસ સકતીવાંન અને ક્રીહું માંલુસ વગર સકતીવાલુંછે? ૧૨૨
- દાદાર અહુરમજદ જરતોશત્ર સ્પીતમાનને પોતાના પેગમબર તરીકે તેહને લગતા
ક્રીહા યુજોથી પસંદ કીધો? ૧૨૨.
- મજદીઅસની દીનતા રેવાજથી થઈ ગએલા, હાલતા અને હવે પછી થનારા
લોકોને ધએલા અને હવે પછી થનારા ફાએદા વીસે ૧૨૪

(૧૧) આખે દુનીઆનાં લોકોને, (સંકટ અને દુઃખના વખત ઊપર), મદદ કરવા સાફ, ગેળી યજ્ઞદાને આવ્યા તથા નહીં આવ્યા વીસે, ભક્તી દીનને લગતો ખેલાસો.

જાણુ' કે, ગેબી યજ્ઞદો, જે મદદ કરવાની ઇચ્છાવાલાછે, તેઓ આ-
લમને (સંકટ અને દુઃખના વખત ઉપર) મદદ કરવા સાડું, જેઓ
આદમીઓ ગુનાહથી દુર રહેનારાં, અને સવાખ કરનારાં હોએય, તેઓ
હંમેશાં જલદીથી આવેય; અને આદમીઓને ઇજ્જત દેવા સાડું (આવતા)
દેવોને રસ્તેથી પાછા નહીસારેય.* પાક ખોદાએતાલાની ઇચ્છા જે આ-

[illegible]

હતીઓનું પાલણ કરવાની, અને તેઓને (કોઈથી જાતની બદીથી) છુટકારો તથા શુષ્ક આપવાની છે, તે (ધૃષ્ટા) આપ્તે દુનીઆનાં લોકોને સારી રીતે જાહેર કરવાનો ખોલ્યો મારગ, જેથી યજ્ઞદોને આપ્તે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સારું આભવાથી છે. (એટલેજે પાક દાહારની મરજી આપત્રને સંકટથી બચાવી તેહને શુષ્ક આપવાની છે તેહનું કારણ જેથી યજ્ઞદોને આપ્તે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સારું આભવાથી જણાયે.) આદ્યત્રીઓને દેવોના મારગ ઉપર ઉતાવલે દોડવું, (એ તેઓને) સવાબ કર-

पापी हेतुभ, सांभो वपत शुधी सुसवीमां राप्पनाई कुशी अरित, तथा पीण स-
 धन जेपी ह्यो अने नासकारक पापी 'वैनीअ' धरा अहिअ.

કરો ૨૬ મી, કકરો ૧૦૩ ની.

[illegible]

સરોશ યથાત કરશે ૭ મો, કકરો ૧૫, ૧૬, ૧૭, ૧૮.

[illegible]

જે (મરેશ વળદ), આએ દુનીઆની સઘલી જનનાર પેલાએશનો સંભાલ
અને સાચવણી કરનાર તરીકે, ધણુજ જાલમ અને દુનીઆને હાંણી પોંદ્યાડનારાં
દેવનાં નોક્યાંને મારનાર, (ધિઆને દુર કરનાર) છે. જે, યારશિદને અરત પામ્યા
પછી, સઘલી તનોમદ દુનીઆને, હાલેલાં હથીઆર કરી, (દેવોથી) જાલવેચ. અને
શ્રએદાને તોડનારા દેવોની સાથે, સઘલા દાહડા અને રાત લડાઈ કરેચ. જેમાં તે
પોતે, ધણુ દેવોના ડરથી ખીહોતો અને નીરાચ થતો નથી; પણ તેહતાથી, ધણુએક
દેવો નીરાચ થાઈ, ખીહોતે નમેચ, અને ડરીને આંધારમાં તાહસી જાએચ.

વાથી પાછા રેહવાએ, અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધવાએ; અને તેથી આદમીએને યજ્ઞોથી નેકીનું મલવું બંધ થાયેમ, તથા તેઓને પાક ખોદાયેતાલાની (ઉપલી નેક) ઈચ્છા જણાતી નથી. કેમકે આદમીને ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને સવાબ કરવામાં આગલ વધવાએ; તરેહવાર રીતની પાકીના રસ્તા, અને ફરાગતના મારગ, (ખોલ્લા) હોવાથી, યજ્ઞો દેવોને ઘણી ઈજા દેવા સાથે, આલમને ઘણી આબાદી પોહ્યાડનારા થાયેમ. ઘણુંકરીને યજ્ઞોની વધારે કુતેહથી, તથા લોકોની તરફની સારી હકુમત, (ઈઆને રવાંનને લગતી સારી હીલચાલ) થી, તથા ભલી દીનને લગતી સહમજ, ધરમને લગતા શુધારા અને ખોદોને લગતા સંબંધે કરી, આદમીને મુરાદ મુજબની છાંદગી, અને (બદીથી) છુટકારો મલેછ. દેવોનું (આએ કુનીઆમાં) આબુ, જમ અને તેમ લોકોને કગવા, અને (તેઓને) ગુનાહમાં આગલ વધારવાથી, તરેહવાર રીતે આલમને હલાક કરવાના સબબો ઉત્પત્ત કરવા સાચું છે. કારણ કે જ્યારે કુનીઆમાં ખેહદ લોકો સવાબ કરવાથી પાછાં રેહ્ય અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધેમ, તેવારે દેવોની આમદરકૂતનો (આએ કુનીઆમાં) ઘણો વધારો થાયેમ, અને તેને લીધે, યજ્ઞોની તરફથી કુનીઆનાં લોકોને આબાદી પોહ્યવાને માટેનો મારગ વધારે રેહતો નથી; અને લોકો જોડમ, અથરાંમણી, દીનને લગતા અંધાપા, ખેહરપણ, ખેદ દીઆંનત, ભુરી સહમજ અને અનીતીએ કરી ઘણાં લુખ્યાં અને પરેશાંન રેહ્ય. અને (તેથી) માંજુસોને ઘણી સંકટ, મેહનત અને સખતી પોહ્યેમ. માટે તેહવા વખતની અંદર, કોઈખી શખ્સે, ગુનાહમાં આગલ વધનારા અને સવાબથી પાછા રેહનારા સધલા લોકોમાં, ગુનાહથી પાછા કરવાનું અને સવાબમાં આગલ વધવાનું, બાધાણ કરવું; અને તેમાં, (માંજુસોને) ગુનાહમાં આગલ વધવાએ અને સવાબથી પાછાં રેહવાએ, દેવોની (આએ કુનીઆમાં) ઘણી આમદરકૂત હોવાથી, યજ્ઞો (ને આએ કુનીઆમાં આબા) ને મારગ બંધ થાયેમ તે સબબથી, યજ્ઞોની તરફથી (લોકોને) મુખ્ય કારી મલવાનો રસ્તા (ઈઆને ઉપાએ) રેહતો નથી, તે વીસેનું વચ્ચન કરવું. અને તેથી યજ્ઞોની તરફથી (લોકોને) ફરાગત ભરેલો બચાવ નહી થવાનું અને (તેઓને) નેકી નહી મલવાનું કારણ સહમજાબુ. કે તે શખ્સનાં તેવાં બાધાણને લીધે, ખેહદ લોકોને નેકીનું પોહ્યવું થાયે; તથા લોકોને ગુનાહથી પાછાં રેહવાએ, અને સવાબમાં આગલ વધવાએ, યજ્ઞોને

લગતી આખેરશની કૃતેહને સખખ બલે. આદમીએને જે કાંઈ હુદથી છુઆદા નેકીછે, તે (તેએને) બેહુદ રીતે ગુનાહથી પાછાં રેહવાની, અને સવાબમાં આગલ વધવાની અંદર છે. માંટે (આદમીએને) સવાબથી પાછાં રેહવા અને ગુનાહમાં આગલ વધવા વીસેના બોધ આપનારો શખ્સ (તેએમાં) ઘણો બધાં કારણે; (કારણ કે) તે શખ્સની ઉપર દેવોતી હકુમત હોવાને લીધે, (ધ્યાને દેવ સકતીએને તે તાએબે હોવાથી), બેહુદ લોકોની અંદર તે સવાબનો અટકાવ કરનાર, અને ગુનાહને વધારનાર તથા યજ્ઞદાંતી ખેરેહ (ધ્યાને કી-રતી) નો નાસ કરાવનારછે. અને તે સવાબથી પાછાં રાખવાનો તથા ગુનાહમાં આગલ વધવાનો (આદમીએને) બોધ કરનાર, બેહુદ લોકોને હ-લાકી તથા નોકસાંનની અંદર લાવવા માંટેની ધાસ્તીનું ખરેખરું કારણછે. જેમ આદમીનાં બદનની બીમારીના વગર એલાબથી, તેહનાં સઘલાં સરીરને બીમાર થવાની ધાસતી રેહય, અને વલી (તેહનો) ઉપા-એ નહીં થવાએ, (મરજનો) વધારો થવાથી, જલદીથી તે આદમી મરણ થાંમેય, તેમ (જે માણસોને ગુનાહ કરવાથી અટકાવી તેએને સવાબ કર-વા સાડું નહીં મલાવેઆમાં આવેતો તેથી, તેએના આતમા મોતમંદ, ધ્યાને દોબખનું સંકટ હમેશાં ભોગવનારો થાએય.)

- ૧ (૧૪) દરએક કાંમને વારતેના ચહુડતા વીચાર, વચને અને કરણીના સખખ તરીકે, પવીતર વીચાર (ધ્યાને મજદીઅસની દીનનું મણેઆણું) છે, તે વીસે બલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુડું કે, (માણસ ખેતે) ખેતાના સઘલાં કાંમ અને આલખલણની મારફતે પેહલવી કુનીઆને લગતા વીચારવાણું, તથા તે (બુજેરમ કુનીઆ) ને લાએકનું, સઘલા પવીતર વીચાર (ધ્યાને મજદીઅસની દીનનાં ફરમાનો) ઉપર, એકીન રાખવાથી થાએય. અને દીન ઉપર એસ્તવાર રેહવાને લીધે, તે (આદમી), ચહુડતે દરજજેના ગુનાહનો પરતાવો કરી સ-કેય; પણ જે (આદમી) નો વીચાર દીન ઉપર એસ્તવાર નહીં હોએ, અને તે જ્યાંને કરી ઘણુંએ પડે, તથા કાંમની મારફતે ઘણું કરી બતલાવે, તો

સહીપણું, (એ તેહને લગતા ધરખના) વીચાર ઉપરથી; અને (તેહના) વીચારનું (નીચાધીસને) સારી રીતે જણાવું, (એ તેહના) બોલવાથી. તેમ (આદમીને) સવાબના બદલાવાલાં કાંમનો સંબંધ, પાક ખોદાએતાલાની તરફની વસ્તુથી (ઇચ્છાને તે ખોદાવંદતાલાની તરફથી મોકલેલા મનહુબની ઉપર એકીન રાખીને તેના ફરમાન પરમાણે ચાલવાથી) છે. જેમ જનને લગતો આપ (ઇચ્છાને વીચારનું જાહેર કરવું), એ જખાને કરી બોલવાએ; તેમ નેક બદલાને લાએકના (આદમી) ને, નેક બદલાનું મેલવવું (દીનને લગતાં અંતકરણથી) છે. માટે જો (આદમીની) કરણી, તેહની, (ઇચ્છાને ધરખને લગતા વીચારની) સાથે વલએલી નહી હોએતો, તેથી, આપતી કુનીઆને લગતો નેક બદલો તેહને મલતો નથી.

૧ (૧૪) હંદગી ગુજારવાના વખત વીસે ભણી દીનને લગતો ખોલારો.

૨ જાણવું કે, (આએ કુનીઆમાં માંણસે પોતાની) હંદગીનો વખત સારી રીતે ગુજારવો, એ અકલને લગતા ગુણોની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી. તેહમાં જે અગમબુદ્ધિવાણું (માંણસ) છે, તે, કેહવી રીતના

(કુઆ સાથે) કહીક કે, તું જીવતો રહેજે ! જે કોઈ જાણીયુજીને પોતાના માલિકને જીવ લેવાની કુશિય કરે તે મરચરખાને કાપી નાખવો ધદારતહે.

કેવલી ખીનાને લગતું વરણન શીરદોસીનાં શાહનામાંની અંદર આએ રીતે આવેલું.

پیامد بر خسرو پاک رای
که بدخواهرا گرنشانی بکاه
که بهبود یازد بجان تو دست
چه سازیم درمان خون کور را
چه یازد بجان جهاندار دست
کسی بکد گریک نباید شنید

بفرمود تا موبد و کدخدای
ز دستور ایران بهر سید شاه
شود در نوازش بدینگونه مست
چو باد افروز است آن بر لورده را
چنین دان پاسخ که مهتر براست
سرینگناهش بیداید برید

પાદશાહ અરદેશરે ફરમાવીકે તેથી મોવદ તેહની આગલ આવેઆ, તે ધરિનના રશુરને પાદશાહે સવાલ કીયો કે, જો એક બદખાહેને તું એ તખત ઉપર બેસારેએ હોએ, અને તેહવી નવાજેશથી તે બેપરવા બનીને તારે જીવ લેવાની વગર દાહપણની કુશિય કરે તો, તેહેને (દીનની રાહ) શું સળછે? અને તે કમિનો ઉપાએ શું કરીએ? મોવદ તેહનો ઉતાર વાલેઆ કે, જે કોઈ પાદશાહેનો બાન લેવાની કુશિય કરે, તેને (કુનાહ) ધણી મોહીએ, માટે તે કુનાહના બદલામાં કોઈની સીખામન માંભેઆ વગર તેહનું માંણ કાપવું જોઈએ.

ગુણો મહડતે દરજ્જાની હાલતને લગતાછે, તેહને પીછાંનેચ; અને પેદા-
એસને પેદા કરનાર (ખોદાએતાલા) ના બંદોબસ્ત (ઈઆને ધારા) થી,
પોતાની જાતને ભરપુર કરી, તેહને લગતી મુખ્ય અકલના ગુણોએ,
દરએક વખતની સહમજને મેલવેચ, (એટલેજે કીહા વખતમાં કીહું કાંમ
કરવું, તે સહમજ સકેચ). મહડતી હાલત*ની અંદર, લલી પેદાએશ
તરીકે રેહવા અને (આવતી કુનીઆનું) મુખ મેલવવા સાડ, માંજુસને
વખત તરેહવાર રીતનાં મોહટપણથી ગુજરેઆમાં આવેચ. અને ઉતરતી
હાલત*ની અંદર, તેહને લલી પેદાએસ તરીકે રેહવા અને મુખ મેલવવા
સાડ, તેહનો વખત ઘણીએક તરેહની હલકાઈથી ગુજરેઆમાં આવેછે.
(આએ) જે તરેહનાં વખતની અંદર, માંજુસને સારી રીતે ચલાવવાને માટે-
નું કાંમ કરાવનારા, જે રીતના ગુણોછે. (તેમાં) જે ગુણો મહડતી હાલતની
અંદર (માંજુસને) ચલાવવા, તથા વખતને સારી રીતે ગુજરવાને માટેના
અને કાએદો કરનારાં કાંમેને લગતાછે, તેઓથી માંજુસ પોતાની સારી કીરતી,
સ્વાંને લગતી નેહી, અને (પોતાના આતમાના) છુટકારાની તરફ ધેઆંત
આપનાડું, આએ તરેહથી, (એટલેજે નીચે લખી નજાવેલી રીતે), થાઈ
સકે. જેમકે તે, (ઈઆને આદમી), લોભ વગરની લીઆકતે, (ઈઆને કોઈની
તરફ લાએકી બલલાવવામાં મતલબ નહી રાખવાએ); ગોરસા વગરના આ-
ખેરસને લગતા ઉપાએ, (ઈઆને આવતી કુનીઆને લગતું સાડું કાંમ
કરવાથી કંટાલો નહી આવાએ); મતલબ વગરની હીલચાલે, (ઈઆને
વગર સવારથનું કાંમ કરવે); ધુરા હવસ વગરના ઉદીઓએ; ધરમને લ-
ગતાં બેહુરપણુ વગરની પરહેજગારીએ, (ઈઆને મજહબનાં કરમાંત ઉપર
ધેઆંત આપી ગુનાહથી કુર રેહવાએ); નાપાએદાર મુખ વગરનાં મુખે,
(ઈઆને બદકારીથી મલતાં મુખ વગરનાં નેક કાંમને લગતાં મુખે); નાંફર-
માંતી વગરની તાબેદારીએ, (ઈઆને કોઈની રીતે પાક ખોદાએતાલાની
તાબેદારીમાં કસુર નહી રાખવાએ); બખીલી વગરની સખાવતે, (ઈઆને
સખાવત કરવામાં હીલ તાંગ નહી રાખવાએ); પરદા વગરની સચ્ચાઈએ,
(ઈઆને સાચવટની અંદર કરસો આંતરો રાખેઆ વગર); કુસ્તી વગરની
ચગર બીહુકે, (ઈઆને ખરી હીમત તથા બેદરકારીએ); કંગાઈ વગરના ઈત-
સાદે, (ઈઆને અપખસીપાત મુકાદાએ); મગડૂરી વગરનાં મોહટાંમને; ધુરી

* મહડતી હાલત તથા ઉતરતી હાલતનો અર્થ માંજુસની મહડતી દયા,
તથા પડતી દયાને સહમજવી.

ધારણા વગરની સારી ખતલએ; યુરા હવસની ઇચ્છા વગરની (ઇચ્છાને નેક દેખાંનતવાલી) ચાલચલએ; ઠાંકણુ વગરની (ઇચ્છાને વગર ઠગાઈની) ચાલા-
કીએ; ખરાબ વીચાર વગરની (ઇચ્છાને સારાં કાંમને માટેની) હીમતે; અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ કરી, પોતાનો ચહુડતો વખત, અકલની આગેવાંની (ઇચ્છાને રેહનોમાઈ) થી, સારી રીતે ગુજારે. તે આદમી, પોતાને (આએ કુનીઆમાં), ઇજત ભરેલું તથા (પોતાની જાતને) સફાઈદાર બનાવવાનું, (મીનોઈ કુનીઆને સાડ) ચહુડતે દરજ્જેનું, અને હમેશની નાંખદારી વાણું સવાબનું જે પાએદાર કાંમએ, તેહમાં બરોબર ચલાવી સં-
કેમ. (એજ પરમાંણે) માંણસને તેહની ઉતરતી હાલતમાં, અકલની આગેવાંની (ઇચ્છાને રેહનોમાઈ) તલે સારી રીતે વખત ગુજારવો, એ યુગલી વગર, તપાસથી, પોતાને રાખવાએ, હાએ અફશોસ કરેઆ વગર કુખને સેહન કરવાએ, નોકસાંત કરવાના વીચાર વગર ગુપચુપ રેહવાએ, ચાલ-સાઈ વગરના સંતોષે, ઠંગાલીઅત વગરની દરવેશીએ, (ઇચ્છાને સંતોષ ભરેલી ગરીબાઈથી); નજસી (ઇચ્છાને લોભ) વગરના પવીતર ખવાસવાલા સંતોષે, અપદીરતી વગરની (ઇચ્છાને સારા ઉદીઓગની) આએપત મેલ-વાએ, તથા (તેહવીન) ખાહેશે, બખીલી વગરના વધારાએ, (ઇચ્છાને દરએક બાબતમાં મોહકું દીલ બતલાવાએ), બેખરવતાઈ વગરની શરમે, સવાબની ડૂરી વગરની પરહેજગારીએ, પોતાની વખાણુ કરેઆ વગરની અરદાસત કરવાની સકતીએ, હીનપસ્તી વગરની નખનતાઈએ, યુરી ધારણા વગરની સારી નીસતાએ, વેરભાવ વગરની મોહટાઈએ, સખતી વગરની કરમદારીએ, ગુનાહના સંબંધ વગરની પસંદગીએ, અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ કરી, અકલમંદીથી બરોબર ચલાવવાને લીધે, તે પોતાને ભલી પેદાએસ તરીકે બનાવનાર અને સરવેથી નાંખલા ગુનાહથી પરહેજ કરનાર થાએમ.

૧ (૧૧) ચહુડતે દરજ્જેનાં, મધ્યમ અને ઊતરતે દરજ્જેનાં કાંમ વીસે, ભલી દીનને લગતો ખેલાસો.

૨ બાણુનું કે, ભલી દીનની અંદર (ફરમાવેલો) સંઘલાં કાંમો સવાબને લગતાં, અને સવાબ જે છે તે, (માંણસને) નેક બનવા સાડ છે. જે લોકો (પોતાને) ચહુડતે દરજ્જેનાં બનાવનાર તથા મોહટાં કાંમ કરનાર છે, તે નેકી-

જે જગોએ ગોસ્પનદો તથા આદમીઓ નેટલાં રેહી સકે તેથી વધારે હોએ તો, તે આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોને ઘટતી રીતે ખીલતાં રાખવા, તથા તેઓને મુખ્યએનથી રેહવા, અને વાજબી રીતે વસવા વાપરવા સાડું, (બીજી) લાએક જગો ખરીદવી. અને જાંહાં આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોનું રેહકાંજી હોએ, પણ તાંહાં તે (આદમી) એને રેહવાથી તથા (ગોસ્પનદોને) રાખવાથી તેઓની વસ્તી અને ઓલાદનો ઘટારો થતો હોએ તો, તે જગોને ઘટતી કીમતે વેચી નાખવી, અને (તેહને બદલે) બીજી જગોને ખરી કીમતે વેચાતી હોવી. સા સબબથી કે તેહને લીધે ગોસ્પનદો તથા આદમીઓને ઘણી મદદ મલે, તથા લોકોમાં એક બીજાને કહ્યમત આપવાનું કાંમ ચાલું રેહવાથી ફુનીઆનાં વધારો થાએ. (ખાણસને) સારી હાલતની અંદર રેહવાથી, આએ (ધંઆને નીચે જાણાવેઆ) પરમાંજી, એ તરેહની હાંસેલ થાએમ; તેહમાં (એક હાંસેલ) તેહને સાડું (હવે પછી આવનારી) બુલંદ ફુનીઆનાં વધારે ફાએદમંદ ધનધાને લગતું કાંમ કરવાની (ધંઆને સવાબકારીની) છે, અને (બીજી હાંસેલ) પોતાના ગુજરાંજીને લગતી રોટી મેલવવાની છે. જે (આદમી) ધરમ પરમાંજી ચાલનાર છે, તેહને, તેહની પોતાની પરવરથી કરવા સાથે દીનનાં કરમાંત મુજબનાં કાંમ કરવાનું ભલી દીનનું ફરમાન છે.

- ૭ વલી આએ ઉપલાં કાંમથી ઉતરતે અને હલકે દરજ્જાનાં જે કાંઈ કાંમો છે, તે ખેડુતને લગતા ધનધાની અંદરના વાજબી કાંમથી, નેકીના સંબંધ સાથે (ધંઆને સસતી કીમતે લોકોને અનાજ વેચી), ભલી રોટી મેલવા, અને સારી (ધંઆને સવાબ કરી ભરેલી) છાંદગી ગુજારવા વીસેનાં છે. અને તેથી અથોરનાં, અરથેશતાર અને હુતોખના ધનધાનું કાએદાસર ચાલકું છે. (પણ એથી ઉલટું) જે કોઈ, પોતાને સાડું બુરાઈના સંબંધવાલો સામાં ખરીદે, અને પોતાનાં દેશમાં આદમીઓને રેહવા તથા ગોસ્પનદોને રાખવા સાડું નારાજ બતલાવે, અને અનાજ ઉગાડવાને માટે ઘણી કસુર ભરેલો હોએ, અને તેથી બેહદ લોકોને (ખાદખોરાકનો) વાખો તથા તંગી પડે, અને તેહના સંબંધને લીધે સઘલાં આદમી તથા ગોસ્પનદો બીમાર અને જખમી થાએતો, હેવી રીતે ખોદાના બંદાઓને ઈજા દેવાએ, તે શખ્શ કુફર તરીકે (ધંઆને ખોદાની તાબેદારીમાંથી બાહરે ગએલો) ગણાએમ. કારણ કે તે, (ખાદખોરાકની) તંગીથી ફુનીઆને ખરાબ કરવાએ, અને ખોદાનાં તાબેદાર ઈનસાંને તેથી નોકસાંન પેહુચાડવાએ, નેકીથી રદ થાએલો અને પેલા (નેકીનો) ઘટારો કરનાર (અંધ-

† આગળ જોઈએ છુટી દીનવાલાનો અરથ ભલી દીનવાલાથી ઉલટી ચાલચલણવાલાનો સહમજબો. અને તેહમાં આપણથી શુદ્ધ ધરમ પાલનાર શખ્શને ગણવો નહી, પણ જે શખ્શ ભલી દીનનો હોય અને તે પોતાનો આદર્શ નીતીવાલા મજાનરસ્તી ધરમ તરફ કરી, ચેતાંની અનીતીના કૈવરસ્ત મારમ ઉપર ચાલતો હોય તેહને ગણવો. કારણકે વંદિદાદની ૧૮ મી પરગરમાં એક મજબૂતઅમલની દીનવાલા તરફ પરસેર શુદ્ધે કુસ્તી કાઢીનાંખીને ફરે, ગાથા વાંચી નહી પઢે અને પાક પાંચીથી ગાસલ હતાંરિને આદાતાલાની બંધી નહી કરે, તેહને છુટી દીન (ધ-અને ચુતાહ બંદી ચાલચલણ) ખતલાવનાર કહેવાયે, અને તે વીસેનું બચેઆન પાક અવસ્તામાં નીચે જણાવેઆ પરમાણે આવેલ છે.

[illegible]

પુછીઈ જરતોશતે અહુરમજ્દને કે, ઓ ગેખી કહિના કરનાર, તથા તનેામંદ (ઈમાને પાદન વાલી) કુનીઆને પેદાના કરનાર અથ્થા અહુરમજ્દ ! નોકસાંનકારક તથા મોત ભરેલો (ઈમાને ઈજા કરવાને લાએકનો તથા મોતની સજા મિગળવાને યોગીઅ) કોણુછે ? તેહનેા અહુરમજ્દ જવાબ દીધો કે, ઓ સ્પિતમાન જરતોશત ! ને કોઈ તરણુ વરસ વેર યુદ્ધે કુસ્ટી નહી રાખે, ગાથાનું ગાએન નહી કરે (ઈમાને ગાથા વાંલ્લી નહી પઢે) અને ભલાં (ઈમાને યુનગારો) પાણીઓની વખાન નહી કરે તે. તે (દાજખના) સંક્રમાં ગીરકુતાર થાએલા પુરધને, તેહમાંથી, મારે ને કોઈ પુરધ બાહર કાઢાડે, ઈમાને (મજ્દીઅસની દીનની રહિ તેહનાં યુનાહુનું) નીવા-રણુ કરનારાં કાંમની મારકુતે તેહેને પાછી ફરાગત આપે, (એટલેને પેહશતને લગત) યુખની હાલતમાં તેહેને લાવે, તો તેમ કરવાથી તે સખ્સ, તેહનાં માથાંની આમકી કાપી નાએ, તેહના કરતાં એણું ભણું કાંમ નથી કરતે.

ધર્માન લાવી), પુણ્યને ખાંટેનો અતીશય વીચાર સમ્પન્નને, પોતાની જુરી દીન-
 (ધર્મ્યાને ઉલટી ચાલચલણ) ને લગતો (પર્યાતાપનો) વીચાર, (નરતોશતી દી-
 નતા) સાચ્યા વીચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યા કાંમવાલા સરદાર (ધર્મ્યાને
 દશતુસંન દશતુર) ની હજુરમાં જાહેર કરે, અને (તેહને સાડું) ગાથા ગા-
 વાની અને જેથી સવાખની મદદ આપવાની, (તે દશતુરને) અરજ
 કરે તો, તે બદબખત પાપીનાં રવાંનને સાડું, તે જુરી દીનતા પા-
 સેથી કાંમ લેઈને, ગાથાનું ગાયેન, અને બને તેટલાં બીજાં સવાખનાં
 ૩ કાંમ, કરવાં સારાંછે. જેમ એક બીજારી વાલાં તનદડસ્તીને ખાંડે
 ઉમેદવાર આદમીને દવા આપવી ધટતીછે, તેમ તે બલી દીન ઉપર શોક
 અતલાવનાર જુરી દીનવાલા પાપીનાં, સવાખનાં કારણસર ઉમેદવાર થાયે-
 લાં રવાંનને સાડું, (તેહની) છનદગીમાં (સવાખનું) કાંમ કરવું, તથા
 તે સવાખની ખારકતે તે જુરી દીનવાલાનાં રવાંનનો દોખખથી છુટકારો
 કરવો, એ કામ્પેદાસરછે. કારણ કે તે (જુરી દીનવાલો) બદબખત, મરજુ
 પામીને દોખખમાં પડે તેઆર પછી, તેહના રવાંનને સાડું સવાખ કરવો,
 એ તેહને મદદ કરનારો નથી; અને તેહને લગતા કોઈથી સવાખે દોખ-
 ખમાંથી તેહનો છુટકારો થવાનો નથી. જેમ મુઝેલાં શરીરની અંદર
 દવાઈ નાંખવાથી, તેહને તે (દવાઈ) કસ્તી મદદ કરતી નથી, અને તે બ-
 દનને, દવાઈ નકાંમી થવાના સબખથી, તેહનો નાસ થાયેછે; તેમ ગાથાનાં
 ગાયેનની આરાધના તે દેવપરસ્તને સાડું (તેહના મુઆપછી નકાંમી) છે.

- ૧ (૧૧) મરદોની અંદરના અતીશય ભલા, વધારે ભલા, અને
 ભલા શખ્સ વીસે, તથા જુરાઓની અંદરના અતી-
 શય જુરા, વધારે જુરા અને જુરા શખ્સ વીસે
 બલી દીનને લગતો ખેલાસો.

- ૨ જાણવું કે, જે કોઈ શખ્સ કુનીઆમાં આમાંથી આપવાના ખવાસ
 અને કાંમવાલો, તથા કુનીઆમાં બેમરગી આપવાની ખાસીઅત અને કાંમ
 વાલો (હાએ), તે સોસીઓપના ખવાસ અને કાંમને ધણેજ મલતો, તથા
 મરદોની અંદર સરવેથી સરસ, અને બલાઈમાં સરવેથી મહડતે દરજ્જેનાછે.
 અને જેહનો ખવાસ અને કાંમ તે, (ધર્મ્યાને ઉપર જણાવેલા) શખ્સનાં

કાંમને મદદ કરનારો છે, તે શખ્સ ભલાઈમાં તેથી ઉતરતે દરજ્જેના છે. અને જેહનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા (ખંધે) શખ્સના ખવાસ અને કામની સાંમણે થવાનું નથી, તે (ઉપર જણાવેલા બીજા શખ્સનાં કરતાં) ભલાઈમાં ઉતરતે દરજ્જેના છે.

જે કોઈ દુનીઆમાં ઘટારો કરવાની ખાસીઆત ધરાવનારો અને કાંમ કરનારો છે, તે જેહાકના ખવાસનાં કાંમવાલો છે, અને જે કોઈ દુનીઆમાં મોહત લાવવાના ખવાસ અને કાંમવાલો છે, તે મલકુસ * ના ખવાસ અને કાંમ ને ઘણા મલતો છે, અને તે યુરાઓની અંદર યુરાઈમાં સરવેથી સરસ દરજ્જે ધરાવનારો છે. અને જે કોઈ તે શખ્સના ખવાસ અને કાંમને મદદ કરનારો છે તે વધારે યુરાઈની અંદર તેહનીથી ઉતરતે દરજ્જેના છે. અને જેનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા યુરા શખ્સના ખવાસ અને કાંમની સાંહાંમણે થવાનો નથી, તે યુરાઈમાં (બીજાનાં કરતાં) ઉતરતે દરજ્જેના છે.

(૪૧) ઓરતોમાંની ધસંદ કરવા જોગ તથા તરક કરવા જોગ ૧
ઓરત વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જે કોઈ ભલી દીનવાલો શખ્સ, આએ (ઈઆને ઉપર જણાવેલી) ૨
ખાબત ઉપર ઘેઆન આપનારો હોએ, તેહને જે ધસંદ કરવા જોગ અને તરક કરવાજોગ માંલમલણુ વાલી ઓરતો છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખો-
લાસો જણાવેઆમાં આવે છે. (જાણુ કે) અગત કરીને ઓરતો, આએ (ઈ ૩
આને નીચે લખી જણાવેલી) એઆર પરકારની હોએ છે, તેમાં એક સારી તેમ માઠી, (બીજી) માઠી નહીં ને સારી, (ત્રીજી) સારી નહીં ને માઠી; અને (ચોથી) નહીં સારી તેમ નહીં માઠી; તેમાંથી જે ઓરત ખરાબ નહીં હોએ અને નેક હોએ તેહીને ધરનો કારોબાર ચલાવવા સારું, તથા ધરવણીને

* મલકુસ—એ નામ આએ દુનીઆની અંદર દુનીઆના મોહા ભાગને ખરાબ કરનારો. જે વરસાદ વરસવા વીસે આશી અહુરમઝદે પાદશાહે જમશેદને અગમચેતી આપી હતી અને તેહને સારું જમશેદ પાદશાહે 'વરજમકરદ' નામની એક જગા ઉપલાં આફત વરસાવનારા વરસાદથી માંણુસો, જાનવરો અને જાહડ પાંતનો ખમાવ કરવાની નેમથી બાંધી હતી, તે વરસાદને આપેઆમાં આવેલું છે. (જુઓ વંદીદાદની બીજી પરગરદનો ૪૬ થી ૬૦ મો ફકરો તથા પાજદ મીનાબેરદની ૨૭ મી પુરસેય.)

શુભ અને આરામ આપવા સાડું પસંદ કરવી. અને તેણીથી પોતાને તગર દુઃખે રાખવા સાડું, જે નેક અને બદ (હોએ) તેહને મેલવવી (હવ્યાને પસંદ કરવી) નહી, અને પેલી ઉપર જણાવેલી જે તરાંહની એરતોમાંની નહી શારી તેમ નહી બુરીના કરતાં જે શારી નહી ને બુરી હોએ તેણીને પસંદ કરવાથી બરૂર દુર રેહવું.

- ૧ (૫૮) પેદાના કરનાર અહુરમઝદની આએ ફનીઆને લગતી પેદાએશે (પોતાને આએ ફનીઆમાં કેમ) ચલાવવું ?
તે વીસે બહી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું, કે દાદાર અહુરમઝદની આએ ફનીઆને લગતી પેદાએશની આવમલણ, (સ્પન્તોમઘનીઉશ અને અંબ્રમઘનીઉશને લગતી) જે સકતીની મારફતે ભેલસેલ વીચારની અંદરછે; ખાટે તે જેમાંની એક (સ્પન્તોમઘનીઉશને લગતી) પસંદ કરવા જોગ મનના જોરસા અને પસંદ કરવા જોગ દબ્બાએ કરી (આએ ફનીઆમાં ખાણસે) પોતાને ચલાવવું. (આએ) જે (સકતી) ની અંદરથી, પસંદ કરવાજોગ મનના જોરસાએ કરી, (ખાણસે પોતાને) ચલાવવું, એ (તેહનાં) બદનની અંદરના, હયાતીને લગતી કહ્યત ધરાવનારા સાચ્યા અવ્યઓ + થી બની સકેછે. એને તે અવ્યઓની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી, લોકો એમ આપનાર (એહરેમનને) ટોડવાએ કશોકન્તને મારેનો સંબંધ મેલવેમ. અને પસંદ કરવા જોગ દબ્બાએ કરી પોતાને ચલાવવાએ માંણસ જેમરગ અને બુજેર સકતીવાલા વીચાર, પ્રમન અને કાંમને સાડું શુધરેણું બનેમ, અને સારા વીચાર, સારા વચન અને સારા કાંમની મારફતે અશોધના વધારો કરેમ, દરજને જાંખો પાડેમ, એમ આપનારા (અંબ્રમઘનીઉશ) ને તોડેમ અને લોકોને કાએહો કરેમ. જે કોઈ શખ્સ (આએ ઉપર જણાવેલી) જે, (આદમીઓને) તાએઆમાં રાખનારી સકતીઓમાંની, પસંદ કરવા જોગ મનના જોસાએ ચ-

+ સાચ્યા અવ્યઓ—તે પાક ખોદાતાલાની તરફથી રવાનને લગતી ૧૧ સકતીઓ જે રવાનતા ધન્યતાલા મદદગાર તરફે ગણાયેમ, તેહને મહમજવા. (જુલોએ કીસે 'દીનકર્દ' કેતામનાં ૧ બાં ફકતરતા યુજરાતી તથા ધર્મરેણુ તરજુમાને ૪૨ તથા ૪૪ મે મર્દે આપેલી નોંઠ.)

લાવવાને માટેની સકલીએ કરી, આલમને ચલાવીને, તેહને ફરોકનતને લગતા સંબંધ વાલી કરે, અને તેમજ બેમરગી અને જુનિરગીને લગતી પસંદ કરવાએ ઇચ્છાએ ચલાવાની સકલીની ખાસ્તે, લોકોને ચલાવી, બલી દી-
નની તથા સારી હુકુમતની કહ્યત, સઘલા હુકુમત, હુપ્ત અને હુવરશતની ઇચ્છાથી કામ કરનારા ફરીએને પોંદ્યાડે, તથા અશોધના પુરતો વધારો કરે, દરૂનને પુરેપુરો જાણો કરે, અને એમ આપનાર (હેરેમન) ને દાલે, અને ઇબ્ત આપવાથી (તેહને) ઘટાડે, તથા લોકોને બલાઈની ખાસ્તે સ-
ફાઈદાર બતાવે; તે તે શાખસ (આલમને) સઘલી નેકીને સાફ શુધાર-
નારો અને પેદાના કરનાર (અશો અહુરમઝદ) ની અગમજુધીના વીચાર વાલોછે. (પણ) જે ધરમજુદો, સઘલા લોકોને તકસીરવાર કરવા (સાફ), ૫
આખેરશના ઘટારાને લગતા મનના બેરસા અને ઇચ્છાએ ચલાવનારાછે, તેઓ તે (કાંમ) થી, પોતાને હુમેશનાં બંદીવાંન કરનારા, અને દોષથી બ-
નાવનારાછે. માટે તેઓનો મેનહુબ, જે (લોકોને) જુરી રીતે ચલાવ્યાં
સાથે, મહડતે દરજેના ધરમ તરીકે (લોકોની અંદર) ફેલવાતો હોએતો, તે
તેમ નહીં ફેલવાએ તેહમાં અગમજુદિ (ઇમાને દાહપણ) છે.

(૪૫) આસમાનની અંદરની (પેદાએશ) વીસે બલી દીનને લગતો ખાલાસો.

દીનની રાહે એમ જણાવેલું છે કે, આએ ફનીઆની (પેદાએશ) થી ૨
પેહલ્લી, આસમાની (ઇમાને ખીનાઈ જેહાનને લગતી) પેદાએશ છે.
જેમ ઈંડાંની અંદરથી પક્ષી પેદા થાયેય, તેમ આએ ફનીઆને
લગતી, તથા બીજી પેદાએશ પેદા થાયેલી છે. અને જેમ ઈંડું
પક્ષીની ઉપર હોએય, તેમ સઘલી પેદાએશની આસપાસ આસ-
માન છે. આસમાનની અંદર તરણ તરેહનાં મકાન છે; તેમાં એક
મુતલક અંધારાં વગર, રોશનીવાલું, બીલકુલ જુરાઈ વગર બલાઈ સો-
થનું; અને કાંઈપણ કુપ્પ વગર, ખુસીવાલું મકાન છે; અને તેમાં ઘણું
મહડતે દરજેનું મકાન છે તેહનું નામ ગરોથમાન બેહશત છે, અને તેમાં જે
શરવેથી સરસ જોએ, તાંહાં પેદાના કરનાર અહુરમઝદનું, અમેશાસ્પ-
ન્દનું અને બીજા ઇન્દો તથા (આએ ફનીઆમાં) વગર જણુમ લીધેલાં

- ફરીફરી અને રોશન સેતારાઓનું મકાન છે; અને તે (મકાન) એવું
 ૩ આપનાર (એહરેમન) થી નીરમલ છે. બીજું મુતલક રોશની વગર, અં-
 ધારૂં, કોઈપણ ભલાઈ વગર, બુરાઈવાલું અને કોઈપણ તરેહની ખુશી
 વગર, કુઃખવાલું, અંધારાં (દોષખનું) મકાન છે; તેહમાં સરવેથી ઉતરતે
 દરજ્જનું ઢેકાધરીઆવાલું મકાન અંધમેનીહિશ, તથા કાએદાને તોડનારા
 (દેવો) અને બીજા આલમનું પાલણ કરવાની આડે આવનારાઓનું છે.
 ૪ (તરીજી) આએ ફુનીઆને લગતું મકાન બેહુશત અને દોષખની વચ્ચે-
 નું છે. અને તે રોશની તથા અંધારાંવાલું, ભલાઈ તથા બુરાઈ સાથનું
 અને સુખ તથા કુઃખવાલું છે; અને તેહમાં (જેઓ સંતોષ, (આવતી ફુની-
 આને લગતો) મહુડતો દરજ્જો અને ઉદીઓગ, એ તરંણ સકતીવાલા
 છે, તેઓ ખરેખર ખોદાને સંબંધ ધરાવનારા, અને ખોદાને પંછિંણનારા
 છે. ખોદાએતાલાને પીછાણવો એ દાંતાઈની મારફતે છે, તેમજ તે સાહેબની
 ઉપર ઈમાંન રાખવું, એ આદમીની આતમાને લગતી વગર પરદાવાલી
 અસલ આંખે (ઈઆને રૂહને લગતી સહમજ) છે. માંટે (માણસને-ધટા-
 રતછે કે) દાંતાઈની મતલબવાલી આંખના નમુના દાખલ, (તેહના) બં-
 દનને કાએદાસર મલાવનારી પરદાવાલી, (ઈઆને હક્કસર જોઈ સકનારી),
 જે આંખ છે, તેહને આતમાને લગતી પેહલવી આંખની સાથે ઉઘાડી રાખ-
 વી, (ઈઆને, આએ ફુનીઆની આંખે કોઈબી વસ્તુ જોતાં આતમાને લ-
 ગતી આંખને, એટલેજે રૂહને લગતી સહમજને, તેહની સાથે વાપરવી.)
 કારણ કે બુરો હવસ, લોભ, અદેખાઈ, વેર અને બીજા ખરાબ કરનારા,
 હાંણી પોહચાડનારા અને કુઃખ દેનારા દરજો (ઈઆને બુરી ખવાઓ) છે,
 તેઓ માંણસની દાંતાઈને (તેહનાં) બદનમાંથી દુર કરવા તથા (માંણસને)
 આએ ફુનીઆની નેકી (ઈઆને નાપાએદાર શુખ) ની તરફ લેઈ જાઈને,
 આએ ફુનીઆને લગતી નેકીથી, (તે આદમીની) આવતી ફુનીઆની નેકીને
 છુટનારા છે; માંટે જે કાંઈ આ ફુનીઆની નેકી છે, તેહને વગર વળતની કરવા
 સાડું, તેહની સાંહમજે લડાઈ કરવા માંટેની અંદાંતી સકતીઓ (કુદરતની
 તરફથી માણસની અંદર બખરોઆત્રા આવેલી) છે. જેમકે બુરા હવસની

† આગલાં લખાણુની સાથે શરખાવતાં, હમોએ વલાએઆમાં લખી જણા-
 વેલી ખીત્ર અમલ પેહલવી લખાણુ કરનારની તરફથી લખાતી જોઈએ, પણ નક્કલ
 કરનારની ચકલતથી તે ઈરાંતથી શુરત ખાતે આવેલી નક્લમા લખેઆત્રા આવી
 નથી, તેમજ તે ઉપરથી થાએલી સંબંધી નક્લોમાં તે મલતી નથી.

સાંભળે થવા સાડું અકલ, લોભની સાંભળે થવા સાડું સંતોષ, મોરસાંની સાંભળે થવા સાડું નમનતાઈ, અદેખાઈની સાંભળે થવા સાડું વાનખી રીત, અને વેરની સાંભળે થવા સાડું ખમવા (ઈચ્છાને સેહન કરવા) ની સકતી છે. (માંણસની અંદર) દાનાઈમાં વધારે ચહડતે દરજ્જાની તરણ સકતી છે, સંતોષ, મોહકું દીલ અને ઉદીચ્છાગ. જાંહાંવેર તે સકતી (માંણસની અંદર) રહેલી હોય, તાંહાંવેર આયે (ઈચ્છાને ઉપર જણાવેલી) બુરી સકતીએને (માંણસની તરફથી) વળન આપેઆમાં આવતું નથી. (આદમી) જે આવતી કુનીઆનાં શુખથી પાએમાલ થાય, તે આયે કુનીઆનાં શુખની તરફ એઆયેલું હોવાને લીધે છે. (જાંહાંવેર) આદમીનાં બદનની અંદર આલસાઈને લગતી બુરી સકતીને પકડેઆ તથા રાએઆમાં આવતી નથી, (તાંહાંવેર) આદમીની અંદર બુરી સકતી-એ (તેહના) આતમાને લગતું જોવાનો પરદો કરવાથી છુપી રહે. અને તેહને લીધે (માંણસની અંદર) આતમાની આંખ વાલી હકુમત ઈચ્છાને રૂહને લગતી સહમળની હીલચાલ જોલવી રહે. અને (તેથી) આદમીએ પળદોની તરફ સારી રીતે જોવાયે (ઈચ્છાને તેએની તરફ ઇચ્છાન આપવાયે) અને તેએને જોલખવાયે, તેએનો પેઆર મેલવે, અને તેજ સખલથી તેએ પાક જોદાતાલાનો સંબંધ ધરાવે. માટે જે ધરમશુદ્ધો આતમાને લગતી આંખે જોવાનો પરદો કરનારા, તથા માંણસની અંદરથી પળદો * ને પાછા રાખવાનું કાંમ કરનારા છે, તેએનો આપેલો મળહુબ આદમીએને પોતાના પેદા કરનારને જોલખવા સાડું નામોરાઈ કરનારો છે; બેથી જોએ, તેવા મળહુબની મારફતે આદમીએને જોદાતાલાને ખીછાંણવાનું ફરમાન આપનારા છે, તેએ ખરેખર તેહણું ફરમાન આપવાથી આદમીએને બદખખતીની ઈચ્છા તરફ ડગનારા છે. વાસતે તેવો મળહુબ, મળહુબ તરીકે ગણાયો જોઈએ નહીં; પણ તેહને લોભના દેવને માનવાનો (મળહુબ) કેહવો સજવાર છે.

* આયે જોએ પળદોથી મોરાઈ પાક જોદાતાલાની તરફથી આસ્પદિ જરદની મારફતે જે સારી સોચના ઉત્પન કરનારી મક્તીએ આદમીની અંદર રહેલ તેહને સહમળવી.

૧ (૧૭) આદમી સવાબનું કાંમ કરવાથી ચહડતી સકતીવાહું
અને શુનાહનું કાંમ કરવાથી નીચ કહોઅત વાહુંછે,
અને સવાબને લીધે (આદમીને) સુધરવું તથા
શુનાહને લીધે (પોતાના પેદા કરનારથી)
જુદાઈનું મેલવુંછે, તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખિલાસો.

૨ જાંણુ કે, (જાંણસ) સરવેથી સરસ ચહડતે દરજ્જાનું સ્પેનામી-
નોનાં સવાબકાર મુલ * ની કહોઅતે સવાબ કરવાથીછે. અને સરવેથી વધારે
ઉતરતા દરજ્જાવાહું (ધિઆને ખરાબ અવસ્થાવાહું) ગનાહમીનેજનાં પાપી
મુલ † ની સકતીની મારફતે શુનાહ કરવાથીછે. (આએ) બેહુ મીનાને લગતું
કાંમ કરવાની અંદર, સવાબના સોકનું ઉતપન થવું, જાંણસનાં અંતકરણની
અંદર સારા બદલાવાલાં સવાબનાં મુલને પોહચવાથીછે, અને તેથી જાંણ-
સનો સુધારોછે. તેમજ પાપના શોકનું ઉતપન થવું આદમીનાં દેહની
અંદર કુખકારક પાપી મુલને પોહચવાથીછે. આદમીએ એવ આપનાર
(એહરેમન) ની મારફતે (પોતાને) સીનગાર આપવો, (ધિઆને શેતા-
નના મારગ ઉપર પોતાને ચલાવવું), એ (પોતાની) ખરાબીને
સાડુંછે. આદમીની અંદર બંધે મીનાને લગતું કાંમ કરવાના શોકનું
ઉતપન થવું દરએક મીનાની તરફની સકતીને (આદમીએ) કબુલ રાખ-
વાથી (ધિઆને તેહને તાએબે થવાથી) છે. (આદમી) સવાબની સકતીવાલા
બલા મીનાને કબુલ રાખનારું (ધિઆને સ્પેનામીનાને તાએબે રેહનારું),
સવાબની હાંસેલને સાડુંછે, અને તેથી તે સવાબકાર (આદમી) નાં જુબ-
રેલાં રવાંતને (બેહુશતમાં) પોહચાડવા સાડું મદદ આપનાર તરીકે,
(એક) ખુબમુરત, સીનગારેલાં બદનવાલી, જવાંન છોકરીનાં રૂપ વાલી,
અને કનીઆનું નામ ધરાવનારી (મીનો), (ધિઆને તે આદમીએ આએ
કનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમનો નમુનો ઉપલા આકારમાં તેહની) સાંભણે

* આએ જગેએ સવાબકાર મુલનો અરથ, બલાઈ કરવાને લગતા અને
જુરાઈની સાંભણે થનારા નેક વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આ-
પણુ 'બેહમન' ને નામે ઓલખીએચ તેહનો સહમજવો.

† પાપી મુલનો અરથ જુરાઈ કરવાને લગતા અને બલાઈને આડે આવ-
નારા જુબા વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આપણુ 'અકુમન' ને
નામે પીછાણીએચ, તેહનો સહમજવો.

આવેચ; અને અશોનું રવાન (તેહના) ગુનાહથી સવાખ વધારે હોવાને લીધે, ચીનવત (પુલ) નો રસ્તો ગુજારવા, અને મહડતે દરજ્જાનાં હુમેશની પસંદગી વાલાં (બેહશતનાં) મકાંન તરફ ઉનચે મહડવા સાડું, સકતીવાંન થાએચ. વલી (આદમી) ગુનાહની સકતીવાલા જુરા મીનોને કબુલ રાખનારું (ધંઆને ગનામીનોને તાબે રહેનારું) ગુનાહને મદદ કરવાનું કાંમ કરવાએછે, અને તેથી તે ગુનાહ કરનારાં (આદમી) નાં બદખાશ રવાંનને જુરી મદદ આપનારી, છોકરીનાં રૂપવાલી, વેશીઆ બદનના સીનગારવાલી, ચરાઈતી તરીકેનું નાંમ ધરાવનારી, અને નોકસાંનકારક કાએઆવાલી (મીનો), (ધંઆને તેણે આએ ફનીઆંમે કરેલાં જુડાં કરતુકનું) કડપ ઉપલા આકારમાં તેહની) સાંમણે આવેચ. અને તે પાપીનાં રવાંનને તેહના સવાખ કરતાં ગુનાહનો વધારો હોવાને લીધે, તે ખરાખ બદનવાલોની સાથે એનવદ (પુલ) ને લગતા નીચાંનવાલે મારગે અંધારાં (દોખખનાં) મકાંનમાં કેદ પડવુંછે. † અને તે વીસે બલી દીનની રાહે જે કાંઈ ખબર મલીચ તે, રૂલી રીતનીછે કે, (તાંહો) તેહને ‘કશકેરેતિ’ ના વખત શુધી છુટવું નથી, પણ (દોખખથી) દુઃખ ભોગવું અને ડંખ ખમવાચ.

(૪૫) બેહશતને લગતી અકલનો, તથા જુરા હવસની, ૧
સકતીઓ વીસે બલી દીનને લગતો ખેલાસો.

જાણવું કે, (જાણસની અંદર) સઘલા સારા ગુણછે તે, બેહશતને લગતી અકલની સકતીને લીધેછે. અને તેહની વીગત, આએ (નીચે જણાવેલા) છ સારા ગુનોથીછે. જેમાં એક સંપુરણ વીચારને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરને લગતા અનીતીના વીચારવાલા (ફરગુણ) ના સંબંધથી વેગલોછે; બીજો બાહુધીને લગતો ગુણ, કે જે પાપને લગતી અથરાંન-

† અશો અને દરવંદ (ધંઆને પુણ અને પાપ કરનાર) આદમીને આએ ફનીઆંથી ગુજરી જવા પછી, તરીજી રાતની બાંમદાદે, ઉપલા આકારનાં તેવાના કરતુકનાં મારાં માઠાં રૂપ, તેઓની આંહમણે આવેચ, અને તેહની સાથે તે અશો અને પાપીનું રહુ બેહશત અને દોખખનાં મકાંનમાં જાએચ, અને તાંહાં પોતાનાં કરતુક સુખખનું સુખ દુઃખ ભોગવેચ; તે વીસેનું વીગતવાર વરણુન વંદીદાહની ૧૯ મી પરગરદના ૨૭ થી તે ૩૪ માં ફેકરા સુધીનાં ૫૬ અવસ્થામાં તથા હાદોષ નુસકાની થીજ અને તરીજી પરગરદમાં આવેલુંછે.

છીના (કુરુણ) ના મેલાપથી કુરુણે; તરીજે ઉદીચ્છાગને લગતો ગુણ, કે
જેનો સંબંધ કસુરને લગતા લોભના (કુરુણ) થી કુરુણે; ચોથો સં-
તોષને લગતો ગુણ, કે જેહનો મેલાપ આલસાઈના (કુરુણ) ના સંબંધથી
જુલોછે; પાંચમો અકલની પસંદગીને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત
જુરા હવસની આપમતલબના (કુરુણ) થી કુરુણે; અને છઠો જ્ઞાનાઈ-
ના વધારાને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત ઉલટી ઈચ્છાના સંબંધથી કુર-
ણે. જેનામાં ઉપર જણાવેલી છ મદદગાર સકતીની અસર હોય, તે
(આદમી) બેહુશતી અકલવાણું છે. અને તેથી તે બેશતી અકલ ધરાવનાર
(માણસ), સઘલાં એવવંતાં માણસોની અંદર (પોતાને) સારી રીતે બચા-
૩ વનારું અને મહડતો દરજે મેલવનારું છે. માણસની અંદર સઘલા
કુરુણોછે તે જુરા હવસની સકતીઓને લીધે છે. અને તે આયે
(ઈચ્છાને નીચે લખી જણાવેલા) છ કાચેદાને તોડનારા કુરુણો-
છે. જેમાં એક સંપુરણ વાચારના (ગુણ) વગરનો અનીતીના વી-
ચારવાલો (કુરુણ), કે જે પાપને લગતોછે; બીજો બાહુધુરી વગરનો, કસુર-
ના મેલાપવાલો અયસંમણીનો (કુરુણ); તરીજે પાપને લગતો ઉદ્ભવ વગ-
રના લોભનો (કુરુણ); ચોથો સંતોષ વગરની આલસાઈનો પાપને લગતો
(કુરુણ); પાંચમો અકલની પસંદગી વગરની જુરા હવસની આપમતલ-
બનાં માપને લગતો (કુરુણ); અને છઠો વિદીઆના અભિપ્રાય વગરનો
પાપના સંબંધવાલી ઉલટી ઈચ્છાને લગતો (કુરુણ) છે. જે (આદમી) જુરા
હવસના સંબંધને લીધે, આયે (ઉપર જણાવેલા) ઉલટા છ કુરુણો ધરાવે,
તે ઘણી સખતી ભોગવનારું, અને જુરા હવસના ઉલટા ભારગવાણું છે. જેહના
સખબને લીધે આદમીઓની અંદર તે (માણસ) ઘણું ખરાબ અને ધીકારવા
૪ જોગ છે. (માટે) જે ધરમગુરુઓ ભલી ઈમાનદારીને વાસતેની (ઈચ્છાને આહુ-
રમજની કુરમાંન મુજબ આયે ફતીઆમાં ખરી પરહેજગારીથી માલવાની)
મેહનતને નાપસંદ કરનારા, તથા આદમીઓની અંદર તેઓને હલાક
કરવાનો મનહુય ચલાવનારાછે, તેઓનો ધરમ, જુરા હવસની અસરવાલી
ઉલટી માલચલણથી, આદમીઓને દરએક તરેહની ઈજ્જત અને નોકસાંન
કરનારોછે. અકલના તરીકા પરમાંજે (તેવો ધરમ), માણસોને આડે આ-
વવા વાલો, તેમજ તેઓની કુશમનીને લગતો ગણાઈએ; માટે તેહવા મ-
નહુયને મનહુય તરીકે કેહવો સખવાર નથી.

(૧૧) જે સાહેબ (આલમને) પેદાનો કરનાર છે, તેહને
(આદમીએ) કેહવી રીતે પીછાંણવો, તે વીશે
ભલી દીનનો ખોલાસો.

દીનમાં એમ જાહેર કરેલું છે કે, માંણસ યજ્ઞોની કદવ્યત અને તે- ૨
ઓની સાહેતાએ કરી પાક ખોદાએતાલાને પીછાંણનાર, દરજ (ધંઆને
જુરી સકતી) ની સાથે લડનાર, અને પોતાનાં શરીર તથા સ્વાંતને તેથી
છુટકારો આપનાર તથા આએ ફુનીઆની બીજ પેદાએશને ચલાવવા-
ની સકતી ધરાવનાર છે. (એટલું જ નહીં પણ) આદમી (પોતે) પેદાના કર-
નાર (અશો અહુરમઝદ) ની ધારણાથી પોતાને યજ્ઞોનાં ઉપરીપણા હેઠલ
ચલાવવા સાડું હયાતી પાંખેલું અને સકતી મેલવેલું છે. (આદમીની અ- ૩
દર) જુરા હવસના કુરજીણાનું રેહકાંણ, બેહશતી અકલની આડે આવવા
તથા માંણસને પાપમાં નાંખવાની ધક્કતી કરવા સાડું છે. આદમીની અ-
દર તેને એબીઅલ કરનારની સકતી, ઉલટાં મુલની તરફથી પોહએછ, અને
તેથી તેવાં (આદમી) એ યજ્ઞોને દુઃખકારક થાએચ. આએ ફુનીઆનાં
લોકોને, સરવેથી સરસ દરજબાવા લોકોમાં, (ધંઆને યજ્ઞ અમેશાસ્પનદો
અને પવીતર આંતમાવાલાં અશો સ્વાંનો સાથે) ખીતરાચારી કરાવનારી
બેહશતી અકલ (ધંઆને ખજદયસની દીનને લગતું ગણેઆનું) છે.
તેથી આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણેચ, અને તે સા
હેબની તરફ વીસવાસથી રેહચ. તથા નીતીને સાડું યજ્ઞને,
અનીતીને સાડું દેવને, સાચ્યાઈને સાડું સાચ્યાને, ખોટાંને સાડું
જીકાંને, નફાંને સાડું તફો કરનારને, અને નોકસાંને સાડું નોકસાં
કરનારને સહમળેચ. અને ભલી દીનની મારફતે ગુનાહથી દુર રેહચ,
સવાબને મેલવેચ, ફુનીઆને ચલાવેચ, પોતાનાં ખદનને જાલવેચ, અને
આતમાને (દોખખથી) છોડવેચ. જુરો હવસ, જુરાઈતા સખખથી નીચો, ૪
તથા ઘણીજ કઠંણ ઘાટ કરનારો છે, અને તે એમ આપનારની તરફથી આ-
એ ફુનીઆનાં લોકોમાં (તેઓની) ખરાબીને સાડું પોહએલો છે; તેહનીથી
આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણવાની સકતી વગરનાં તથા હાજ-
તમદ રેહચ, અને (તેઓ) અનીતીને સાડું યજ્ઞને, નીતીને સાડું દેવને,
સાચ્યાઈને સાડું ખોટાંને, જીકાંને સાડું સાચ્યાંને, પુણને સાડું પાપને, પા-
પને સાડું પુણને અને નોકસાંને સાડું શાએદાને સહમળેચ; અને (તેથી)

તેઓ દોળખી થાએમ. તથા તેહની બુરી દીનને લીધે તેઓ સવાબથી દુર રેહ્ય, પાપની તરફ દોડેમ, લોકોને ખરાબ કરેમ, અને મીનો યજ્ઞોને લગતી (ધર્મિયને આવતી દુનીઆમાં) શુખને લગતી) ઈચ્છાને પસંદ કરતાં નથી. આદમી ઉલટા મારગથી દુર રેહનાર, અને નેક તરીકાની જીંદગીવાલું, ૫ બેહશતી અકલની ચહડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણને લીધેછે. અને સારા મારગથી દુર રેહનાર તથા ખરાબ રીતે જીંદગી ગુજારનાર બુરા હવસની ૬ ચહડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણને લીધેછે. મારે જેઓ ધરમગુર કેહવાતા હોએ, તેઓએ ખોદાની હસ્તીવાલી પેદાએશ (ધર્મિયને આદમખત) ની અંદર, જે લોકો બેહશતી અકલનાં પરખાણુ વગર બુરા હવસની આલચલાજુ વાલા હોએ, તેઓને બેહશતી અકલવાલો ધરમ (એવી શરતથી) આપવો, કે તેઓ બુરા હવસની મારફતે કરેલાં કાંમનો પસ્તાવો કરે તથા (પોતાની અંદરથી) ગુનાહનાં મુલને ઉમેડી નાંખે. એટલું નહી પણ આદમીઓની અંદર જેઓ ખોદાતાલાનો આભાર નહી માંનનારાં તથા ગુનાહનો સંબંધ રાખનારાં હોએ, તેઓને (તેઓએ) ધીકારવાં.

- ૧ (૪૪) મમદિયસની દીનનો તરીકો, એ ખરદાસત કરવાની સક્તી* ધરાવનાર (પાક દાદાર) નો ધારોછે, તે વીસે (બધી દીનને લગતો ખોલાસો.)

- ૨ જાણવું કે, જેમ મુંદર રોશની ચહડતે દરજ્જેની રોશનીના વસીલા તરીકેછે, તથા સાચી દાંતાઈ સઘલી દાંતાઈ તથા સચ્ચાઈની ખીસલ બ-

* પાક ખોદાએતાલાને ખરદાસત કરવાની (ધર્મિયને ખમવાની) સક્તી ધરાવનારનો એલકાબ ઉપલાં મયાલામાં આવેઓછે, તેથી ખરખર આવણને સંતોષ મલેછે; કારણ કે આવણે જેમએય કે આવે દુનીઆમાં ગમે હેલું માણસ થંડા સવભાવનું, ગભીર અને મોહ્યાં દીલ વાલું હશે, તે કોઈની વખતે તેહની મરજીની આડે આવનારની સાંહમણે થકા વગર તથા તેહની તરફ પોતાનો મોરસો ખતલાવેઆ વગર રેહવું નથી. પણ પાક ખોદાએતાલા સરવે સક્તીવાન હોવા છતાં, આદમ ખત તેહની મરજીની વીરધ ધાર્ધ, પાપનાં કાંમો કરેમ, અને તે સહિબની ઈઆદ કે આભાર માંનતા નથી, તેહનાં ખેમરવત અને નીમખહરાંમ આદમીની તરફ તે સહિબ પોતાનાં પુરતાં બલ સાથે રેહમ ખતલાવિય અને તેહનાં સઘલાં બુડાં કરવુક છતાં તેહને આવે દુનીઆમાં જીંદગી બોગવ્યા દીએમ અને તેહનું પાકણુ ખોલણુ કરેમ. તેમારે એ ખરદાસત કરવાની સક્તી કેહવી? ખમીત તેહની ખોદાવ દીને જેમ આવનારે આવે તેહની શુણુછે.

તલાવનારછે, તેમ સેહન કરવાની સક્તી ધરાવનાર (અશો અહુરમઝદ) ની મજદીઅસની દીનનો ધારો, તેહને (ધિઆને પાક ખોદાએતાલાને) માંનવાની દીનનો તરીકો (માંણુશને) બતલાવનારછે, અને તેમ પરમાણુ ભલી દીનના તરીકાની અંદર તરણુ તરેહનો ખોલાસો આપેલોછે. તેમાં એક (ખોલાસો) બદનની હાલતની અંદર (માંણુસે) આએ ફુનીઆમાં (કેમ) રેહવું તે વીસે- નોછે; બીજો (ખોલાસો) બદન સાથની (આએ ફુનીઆની) હાલત પછીની ૩ મીનોઈ (જેહાંન) ને માંડેનોછે; અને તરીજો (ખોલાસો) ક્રશોકન્તને લગતાં ૪ સેવટનાં કાંમનોછે. (આએ તરંણુ તરેહના ખોલાસાની અંદર) હાલતી ૫ ફુનીઆને લગતો જે તરીકોછે તે નાસકારક વસ્તુથી (માંણુસને) દુર રેહવાનો, તથા માંણુસનાં કુઃખનું નીવારણુ કરવાનોછે. તેથી જે કોઈ ખોદાની બક્તી કરનારછે, તે (દીનના) કાએદાસર બરોબર કાંમ કરનાર, (કોઈને) ઈજ્ત તથા કુઃખ દેવાથી દુર રેહનાર, અને પોતાનાં શરીરને લગતાં કુઃખ તથા ઈજ્તની સહમજ ધરાવવાને લીધે (તેથી) પોતાને સુખી રાખનારછે, અને તે, દરીએક શુખને આપનારી વસ્તુથી પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુનારછે. મા-ણુસે પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુવો, એ યુરી દીનવાલા (એહેરેમન) ને પીછાંણુવા સાડુછે. અશો (આદમી) તકસીર કીધા વગર (દીનના) કાએ-દાસર પોતાને રાખવાએ, અને કોઈની સાથનો કોલ વચણુ નહીં તોડવાએ, ધરમનાં કાંમને બાટે લાએકનુંછે. બદનની અવસ્થા પુરી થવા પછીની ૬ આવતી ફુનીઆને વાસ્તેની બેમરગી (ધિઆને સુખ) ને લગતો (બીજો) તરીકો, આએ ફુનીઆમાં રેહીને (યુનાહથી) જેમ અને તેમ રવાંનને મા-ટેની દરીએક ઈચ્છા તથા સહમજે કરી પાક રેહવા સાડુ, સવાબનો સાં-માંન ખરીદવાનો, અને પાપને તોડવા એ, યુનાહનું નીવારણુ કરવાનોછે. (બીજો અથવા) છેહલ્લો જે તરીકો ક્રશોકન્તને માંડેનોછે, તે પેદાના કર-નાર (અશો અહુરમઝદ) ની સેવટની સારી સહમજવાલી ધારણુને લગ-તોછે. જેહમાં સારા ખવાસની પેદાએશને સવજ બનાવવાની, તથા એબ આપનાર (એહેરેમન) ની સક્તીએ જે (આદમીને) યુનેહગાર, તેમજ જુહું બનાવનારછે, તેહને લોકોની અંદરથી બાહર કાહડીને તોડવાની, અને બીજાં તકસીરવારોનાં રવાંનને દોબખથી છુટકારો આપીને તેઓને યુનાહ-ની આહુઠગીથી પુરતી પવીતરાઈ આપવાની, તથા તેઓની સુરદાલ અવ-સ્થાને અશો લોકોના રવાંનની સાથે હમેશની અમર કાએઆની અંદર સમારવાની, અને તેહને ઘણી નુરમંદ બનાવવાની, ખુબીવંતી અગમ-

- બુદ્ધિ છે; (કે નથી) તે ખોદાવંદની પેદાએશમાંથી કોઈખી પોતાને લોભની
- ૮ મારકતે લોભીઉ બનાવે નહી. આએ ફનીઆનાં લોકોમાંથી જેહનું કાંમ (ખોદાની પેદાએશને) નખખી કરવાનું તથા ફુઝ દેવાનું છે, તે કાંમ કા-એદાસરનું (ઈમાને ધરમનાં કરમાન પરમાંજેનું) નથી. કારણકે (લોકોને) ઈબ્ર તથા ફુઝ દેવાનું કાંમ, ઉલટી ચાલચલણવાલા, બેદીન, અને ખોદાની
- ૯ નાકરમાંની કરનારનું છે. મારે જે ધરમગુરુઓ (લોકોને) આવતી ફનીઆ તથા ક્ષોકન્તને વખતે છુટકારો આપવાને મારેના તરીકાવાલો મનહુબ ધરાવ-તા હોએ, તેઓ બીજા લોકો, કે જેઓની અંદર સંઘલી ઈચ્છા અને સહમન સકતી પાપના સબબને લગતી હોએ, તેઓને (તે ગુનાહની અંદરથી) મો-કલા કરવાનો ઉપાયે નહી કરે; અને તેહને લીધે ઘણાંએક આદમીઓ હ-મેશનાં દોળખી હોવાથી તેઓ વગર છુટકારાએ દોળખમાં પડેતા, તે (ધ-રમગુરુ) ઓના મનહુબ દાદારની તરફનો હોવા છતાં, તેઓ લોકોને કાએ-દાસર નહી ચલાવવાએ, તેઓને બુરી મદદ આપવાએ, અને તેઓને આક્રિયતને લગતું ગણેઆણું નહી આપવાનાં કારણને લીધે, પોતાની જાતવાલાઓને બુરાં સેવટવાલા બનાવનાર છે. અને જેહનું વર, ચાલ-સાધને લગતા લોભની અસરને લીધે, પોતાનાં બચ્યાંઓનો નાસ કરનાર તરીકે કેહવાએચ, (તેટલા નાસકારક તે ધરમગુરુઓ છે.)

૧ (૧૧) જે (વરતુ) ને લીધે રવાંનનો (આવતી ફનીઆમાં)
હેસાબ શુમાર થાએચ, તે વીસે ભલી દીનને
લગતે ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, (આદમીના) આતમા (એ, આએ ફનીઆમાં કરેલાં કાંમ) નો હેસાબ શુમાર, (આવતી ફનીઆમાં) તેહની ઈચ્છા તથા સહમન સકતી ન પરમાંણું પરમાંજે થાએચ. અને એ પરકારનાં આદમીઓ અગત કરીને ૫) તરેહનાં છે. (તેમાં) એક તે (આદમી) કે જેહની ઈચ્છા (પોતાના) પેદા કરનાર અને તેહની દીનની ઉપર અંતકરણથી હોએ, અને તે (બંધે) તે સહમનવા સાડું પુછપરછ કરવાની દાનાઈની મીઠતી સકતી તેહનામાં હોએ; તેથી તે શખ્સ ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું ગણેઆન મેલવે, તથા તે ઉપર એકીન રાખીને ભલી દીનનાં કરમાન પરમાંજે સવાબ કરે અને ગુનાહથી દુર રેહતો, તે દીનની રાહે અશો છે. પણ જે

કણુ તેહનું આદમી) પુછપરછ કરવાની સકતી છતાં ભલી દીનને લગતું ગણેઆન નહીં મેલવી સકે, અને બનતી કુશેશ કરતાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરવામાં નીસફ થાયે, તેઆરે પાક દાદારની તરફનાં અંત-કરણથી (ધરમને લગતી) માલતી રીત પરમાંણેનો કોઈખી સવાખ કરવાયે દોનખથી (પોતાના રવાંનને) છુટકારો આપવાની ઉમેદવાલોછે, (ધ્યાને તે સવાખનાં કાંત કરવાથી તેહનું રવાંન દોનખી થતું નથી. બીજું તે ૩ (આદમી) કે જે (પોતાના) પેદા કરનારને અને તેહની દીનને અંતકરણથી માહનાર હોયે, પણ તેહનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું જેટલું ગણેઆન મેલવું જોઈયે તેહથી સહમજ સકતી નહીં હોયે, અને હેવી તરેહનું તે માંણસ હોયે કે જેટલું સહમજ તેટલું પાપથી દુર રેહ, અને જેટલો જાણે તેટલો સવાખ કરે, તે આદમી પાક દાદાર અને તેહની દીનને માહવાના સખબને લીધે, તથા પેલાં સવાખના કાંતની અને ગુનાહથી દુર રેહવાની કહ્યતને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવવાની આસાવંતુંછે. તરીજું તે (આદમી) કે જે પાક દાદાર અને ૪ તેહની દીનને અંતકરણથી માહનાર હોયે, અને (દીનની) પુછપરછ કરવાની ઉલટ સખતું હોયે, પણ ભલી દીનને સહમજવાનું તેહનામાં ગણેઆન નહીં હોયે, અને તે, હેવી રીતનું આદમી હોયે કે, તે પોતે તેહનામાં દાંનાઈ નહીં હોવાને લીધે, ખતલબને નહીં સહમજ સકે. તે તેહવાં આદમીનો (દોનખથી) છુટકારો, પેદાના કરનાર દાદાર અને તેહની દીનની દાંનાઈ તરફ તેહનું અંતકરણ હોવાની સકતીને લીધે થાઈ શકેમ. ચોથું ૫ તે (આદમી) કે જે (પોતાના) પેદા કરનાર અને તેહની દીનને અંતકરણથી માહનાર હોયે, પણ તેનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને સહમજ મેલવાની મનસકતી નહીં હોયે, અને તે, હેવી રીતનું માંણસ હોયે કે, દાંનાઈની સકતીયે કરી જે કાંઈ (દાંનાઈ) તેહની પાસે નહીં હોયે તે (બીજા પાસેથી) સહમજ સકે નહીં. તે માંણસને, પાક દાદાર અને તેહની દીનને લગતાં તેહનાં અંતકરણને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવાનો ઉપાયેછે. પાંચમું તે (આદમી) કે જેહને (પોતાના) પેદા કરનાર ૬ અને તેહની દીનને માહવાનું અંતકરણ નહીં હોયે, (ધ્યાને જે માંણસ સહમજ સકતી વગરનું, અને મેલું હોયે) તે તે આદમીને ગુનાહનો સંખંધ હોવા છતાં તેહનાં અંતકરણથી ઈચ્છા લઈ હોવાયેઆને લીધે (જેટલે જે સવાખ કે ગુનાહ એ બંધે કરવાની સહમજ સકતી તેહનામાં નહીં હોવાને લીધે) તેહને દોનખથી છુટવાનો એક સખબછે.

- ૧ (૧૦) એક સારી મોહ્યત ધરાવનારા યાહુદીએ, (પોતાની જાતવાલી ઓરતનાં) લગણુ, હેરબદની સાથે કર વામાં એમ શુંછે, તેહનું કારણ પુછવાથી, તે હેરબદ તેહનો મજદીઅસની દીનની સહમજથી વાલેલો નવાય.

- ૨ કારણ એછે કે, એક પ્રતિવાદીની તરફથી વાદીને જખમ, નોકસાંન અને દુઃખ મોહ્યવાએ તેહના દાવાને લગતી તકરાર ઉઠેછે; તે (સખખ) થી, (દીનનાં) ફરમાંનથી બંધાએલાં (દીનદાર) આદમીઓએ વગર ગુનાહે તથા વગર જગડાએ રેહવાના વીચારથી, ધરમ પાલનારા હેવા લોકોની સાથે શાદીનો ગાંઠ બાંધવો સવારછે, કે જ્યો તેઓને તથા તેઓની જાતવાલા લોકોને (પાક) પનદાંની બંદગી તથા એબાદતની મારફતે દોજખથી છુટકારો મેલવાની કહિયત રેહ. * આદમીની એલાદની આબાદી, આએ (કિપર જાણાવેલા) જીજને મદદ મલવાના વીચારથી લગણુ કરવાએછે. ખેતીઓદય (ખ) આને લગણુને લગતી સગાઈ કેઆરે ફેહવાએ કે, જ્યારે તે પોતાની જાતની અંદર કરેઆમાં આવેલી હોએ. અને તેથી (તેહની) એલાદને મરતબો, તથા સગાંઓ અને હમજતીઓને પાક ખોદાએતાલાની બંદગીની મારફતે (દોજખથી) છુટકારો મેલવાની કહિયત મલી સકેમ. (એટલા વાસ્તે) જ્યો કશોકન્તને માટેના શુધારા અને સેલસેલાંને વાસ્તેની ખતલ-

* જરતોશતી મજહબની અંદર હમદીન સેવાએ પરકોમશી સાથે શાદી કરવાનું ફરમાંન નથી, તે વીસેની ગવાહી વંદીદાદની ચોથી પરમરદની પાક અવસ્તા કિપરથી આપણને નીચે જાણાવેઆ મુજબ મલેછે.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

‘ (ઓ અશી જરતોશત) ! જો આતરે હમદીન (હ)આને મજદીઅસની જરતોશતી દીન કિપર એતેકાદ રાખનારા) પુરેષો, બાઈઓ, અથવા દોસ્તો, દોલત મેલવાની, ઓરત કરવાની, અને એલમ સીપવાની આહેશ બતલાવે; તેહમાંનાં જ્યો દોલત મેલવાની આહેશ રાખતા હોએ તેઓને દોલત બખશવી; જ્યો ઓરત કરવાની આહેશ રાખતા હોએ તેઓને ઓરત પરણાવી આપવી; અને જ્યો એલમ સીપવા માંગતા હોએ તેઓને ‘માંકરપેન્ત’ (હ)આને જરતોશતી ધરમને લગતું ગણેઆણું) આપવું.’

બધી પેતાનાં (ધંઆને પોતાની દીતનાં) આદમીઓનું મરદ ઓરત તરીકેનું જોડું બનાવેતો, તે (જોડાં) ની સગાઈનું નાતું વધારે સલામતી સાથે થણી લાંબી મુદતવેર ચાલવા સાડ, (પોતાના) બેહુક હુમજતીઓની અંદરથી સગાં-ઓમાંના નબદીકનાં સગાંઓમાં, તથા ઓરખાંજીવાલાઓમાંના વધારે ઓરખાંજીવાલાઓની સાથે કરવું. અગત કરીને (ખાણસની) ઓલાદ (ની ઉત્પન્તી) ૩ ને લગતો સંબંધ જે ધણોજ વીચાર કરવા જોગછે, તે તરણ તરેહનોછે; તેમાં એક બાપ અને બેટોનો, બીજો દીકરા અને માતાનો, અને તરીજો ભાઈ અને બેહુનનોછે. અને આએ બાબતને લગતાં ભરંખ ભરેલાં બોલવાનો, દીતના વાકેફગાર દસતુરની તરફથી ભલી દીતની રાહે આએ પરખાંજી બેલાસો કરેઆમાં આવેલોછે. આપણે કહીએમ કે, બોદાએતાલાએ ખલકની અંદર જે કાંઈ પેદા કરીહોછે, તે નર અને માદાછે; તેમાં જે નરછે તે બેટો, અને તેહનાં જોડાં તરીકે જે માદાછે તે બેટીછે, અને (બોદાએતાલા) પોતે (તેઓનો) બાપછે. (હવે) સફંદારમદની નજીત કે જેમાંથી પેદાએશની ઉત્પન્તી થાઈછે, તેણી, તેહની (ધંઆને પેદાના કરનારની), માદા તરીકે ગણાયેછે, તેણીની અંદરથી તેણે (ધંઆને પાક બોદાએતાલાએ); ગયોમરદ જે નર હોતો, તેહને પેદા કીધો હોતો. અને તે પેલ્લા પુરૂષને લીધે (આએ કુનીઆમાં) સઘલાં આદમીઓએ જાયુમ લીધોછે. † જાંહોવેર ગ-

† આપણા પવીતર જરતોક્ષતી મજહબનાં ફરમાન પરમાણે, આએ કુનીઆમાં આદમીઓની પેદાએશની ઉત્પન્તી અથો ગયોમરદથી થાઈછે. તે વીસેની ગવાહી, ફરવરદીન મથતના ૨૪ મા કરદા, અને ૮૭ મા ફેકરાની અંદર તથા મજહબના ૨૪ મા હા, અને ૧૦ મા ફેકરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આવેલીછે.

જોડાંની પેદાએશની રીતે મજહબનાં ફેકરામાં ૨૪ મા કરદા, ૮૭ મા ફેકરામાં ૨૪ મા હા, અને ૧૦ મા ફેકરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આવેલીછે.

‘ ગયોમરદનાં અથો ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએમ, કે જે પેલ્લા અહુર-મજહબના વીચાર અને નસીહતોને સંભલનારો હોતો; જેહનીથી (અથો અહુરમજદે) ધરાંત દેસના સિકાની ઓલાદ, અને જુનીઆની ઉત્પન્તી કીધી હતી.’

જોડાંની પેદાએશની રીતે મજહબનાં ફેકરામાં ૨૪ મા કરદા, ૮૭ મા ફેકરામાં ૨૪ મા હા, અને ૧૦ મા ફેકરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આવેલીછે.

જોડાંની પેદાએશની રીતે મજહબનાં ફેકરામાં ૨૪ મા કરદા, ૮૭ મા ફેકરામાં ૨૪ મા હા, અને ૧૦ મા ફેકરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આવેલીછે.

‘ અથો મરદોનાં અને ઓરતોનાં ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએમ; તેમાં ગયો-મરદથી તે સોસીઓશ શુધીનાં સઘલાં ભલાં, કહિઅતદાર અને ચવાબની અંદર સહજતે દરજોનાં અથો (આદમીઓ, જે યર્ધ ગીઆં, હમણાં, અને યસે તેઓ) નહ ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએમ.’

યોગેશ્વર હોતો તાંહાંવેર તે જીવતો, બોલતો, અને મોતની તરફવાલો (ધંઆને મોતમંદ થવા જોગ) હોતો. ફરીએક આદમીને જે કાંઈ જીવતું, બોલતું અને મરનાડું, હેવા તરંજુ સંખુનની હદ (ધંઆને પરમાંજી) મલીઈ છે, તે તેહનીથી, (ધંઆને અશો ગયોમરદથી) છે; તેમાં (માંજીસ), પેદાએશની અંદર જીવતું, તથા બોલતું, એ બે (ઉમદા ચીજ) ધરાવનાડું, પેદાના કરનાર બાપ (ધંઆને પાક બોદાએતાલા) થીછે, અને મરનાડું (ધંઆને દોનખની ઇજા ભોગવનાડું), એબ આપનાર (એહરેમન) ને તે ઉપર મોહ્યવાથી (ધંઆને તેહની અસરથી) છે. આએ (ઉપર જણાવેલી તરજી) હદવાલાં આદમીઓનો સેલસેલો કશોકન્ત (ના વખત) થુધી, તે પુરૂષ, (ધંઆને ગયોમરદ) ની સાથે જોડાએલો રેહસે. હવે (ઉપર લખી જણાવેલા પરમાંજી) બાપની સાહેતાએ છોકરીથી પુરૂષ પેદા થાઈને જે પેદાએશ બની, (ધંઆને સફંદારમદની જમીનની મારફતે ગઈઓમરદ જીવેઓ,) તેહને હમો બાપ બેટીને લગતું બેટીઓદથ કહીએચ. વલી દીનમાં એજ જાહેર કરેલું છે કે, જે આરે ગયોમરદ (આએ ફનીઆથી) યુનરી ગીઓ, તેઆરે તેહની મમી, જે તેહનું વિરજ કરી કેહવાએચ, તે સફંદારમદની જમીન જે તેહની (ધંઆને ગયોમરદની) માતાહતી, તેણીમાં પડીઈ, તેહના સંબંધથી 'મશિય' અને 'મશિયાની' ની ગયોમરદ અને સફંદારમદના બેટા બેટી તરીકે ઉત્પન્નતી થાઈ, તેહને હમો દીકરા અને માતાને લગતું 'બેટીઓદથ' કરી કહીએચ.*

* 'યુ-રેહયેને' નાંમની પેહલવી કેતાબમાં 'મશિય' અને 'મશિયાની' ને પેદા થવાનું વરણન નીચે લખી જણાવેલા પરમાંજી આવેલું છે:

જાન્યુઆરી ૧૭૭૧ ૧૧૮ ફેબ્રુઆરી ૧૭૭૨ ૧૧૯ માર્ચ ૧૭૭૩ ૧૨૦ એપ્રિલ ૧૭૭૪ ૧૨૧ મે ૧૭૭૫ ૧૨૨ જુન ૧૭૭૬ ૧૨૩ જુલાઈ ૧૭૭૭ ૧૨૪ ઓગસ્ટ ૧૭૭૮ ૧૨૫ સપ્ટેમ્બર ૧૭૭૯ ૧૨૬ ઓક્ટોબર ૧૭૮૦ ૧૨૭ નોવેમ્બર ૧૭૮૧ ૧૨૮ ડિસેમ્બર ૧૭૮૨ ૧૨૯ જાન્યુઆરી ૧૭૮૩ ૧૩૦ ફેબ્રુઆરી ૧૭૮૪ ૧૩૧ માર્ચ ૧૭૮૫ ૧૩૨ એપ્રિલ ૧૭૮૬ ૧૩૩ મે ૧૭૮૭ ૧૩૪ જુન ૧૭૮૮ ૧૩૫ જુલાઈ ૧૭૮૯ ૧૩૬ ઓગસ્ટ ૧૭૯૦ ૧૩૭ સપ્ટેમ્બર ૧૭૯૧ ૧૩૮ ઓક્ટોબર ૧૭૯૨ ૧૩૯ નોવેમ્બર ૧૭૯૩ ૧૪૦ ડિસેમ્બર ૧૭૯૪ ૧૪૧

'ગયોમરદે યુનરતી વખતે (મોતાનું) તોખમ બાહેર આપીઈ હતું, (ધંઆને તેહનું વીરજ જમીન ઉપર પડીઈ હતું), તે તોખમ મોરશેદની શાયનીના પરકાશથી ફેલાઈઈ અને તેના બે ભાગને નેરીયમે (ધંઆને માંજીસની આલાદનો ખચાવ કરનારી ફૂદરતી સકીએ) જાલવેઆ અને એક ભાગને સફંદારમદે કબુલ રાખેઓ (ધંઆને એક ભાગની અસર જમીનમાં થાઈ), તેથી ૫૦ વરસે એક જાડે જમીનમાંથી ૩૫ પડીઈ, અને ૧૫ વરસે ૧૫ પાતરાં વાલો 'મશિય' અને 'મશિયાની' ને લગતો એક સંબંધ હેવી પરકારે ઉગી નીકળેઓ કે, જેહમાં તેઓના હાથ ખભાં

અને મશ્વ તથા મશ્વાનિએ એકબીજાની સાથે મરદ ચોરત તરીકે રેહીને
 બોલાઈની વરધીને લગતું કાંમ કીધું, અને તેહનેથી (આદમીની) પેદાએ-
 શની ઉત્પન્ની થાઈ, તેહને હમો ભાઈ બેહનને લગતું 'ખેતીઓદથ' કરી
 કહીએચ. આએ 'મશ્વ' તથા 'મશ્વાનિ' થી ઘણા જોડ છોકરાંઓએ
 જાણમ લીધો હતો, અને તે દરએક જોડું ચોરત મરદ તરીકે રહીઈ હતું;
 અને (આએ દુનીઆમાં) જે સઘલાં આદમીઓ જાણમેઆંચ, અને વલી
 જાણમસે તે (સઘલાં) આએ અસલ (મશ્મ, મશ્વાનિની) બુનીઆદના સં-
 બંધથીછે. પાક ખોદાએતાલાની તરફથી આએ પરખાંણે (ધનસાંનની)
 પેદાએશની ઉત્પન્ની થવાએ, તે જે હસ્તીનો સાહેબછે, તેહને પીછાંણવાનો
 સબબ બનેઓછે, એટલે જે પાક ખોદાએતાલાને લગતી સહુમજ સઘલાં કેશ-
 વરના (ધઆને હફતએકલીમના) આદમીઓને, (આદમજાતની) પેદાઅશની
 વરધીથી મલીછે; અને તેથી (તે) વરધીનો કરનાર (પોતે) જાણાએલોછે. મારે
 કેહવું જોઈએચ કે, દેવો આદમીના કુશમનછે, તેઓની ઈચ્છા અને હીલચાલ, ૫
 (ખુલકની) નેસ્તીને માટેનીછે, તેથી (આદમીઓને) ઘટારતછે કે તેઓએ લગ-
 ણને લગતી સગાઈ કરવા માટેનો ઢલટ રાખવો, કે તેથી તેઓની (ધઆને દેવો-
 ની), બદબખતી થાએ. જે (સરવે સકતીવાંન) સાહેબથી આએ કાંમના કેડાવની
 શરૂઆત થાઈછે, (ધઆને જે સાહેબે આદમજાતને જે નીઅમથી જાણમ
 આપેઓછે), તેહનો પુરતો આભાર માણવાને સઘલાં આદમીઓ બંધાએલાંછે;
 અને તેથી તેઓના (ધઆને આદમીઓના), જે હરીફેછે તેઓને (ધઆને
 દેવોને), ઘણી ધાસ્તી, દુઃખ, અને ઈજા પોહયેછે, તથા તેઓની સકતી
 ઘટેછે; અને તેહને લીધે તેઓ આદમીઓને નરતલ તથા નોકસાંન કરવાનું
 કારણ જાણી સકતા નથી. જાંહાંશુધી (આદમીની અંદર) આએ રીતની
 (ધઆને ખેતીઓદથને લગતી) સવાબકારી હોએચ, તાંહાંશુધી તે, દુઃખી,
 દરદી, ભયે ભરેલા અને જોલમ પાંમેલા કરી સકેચ; અને એ મારગે સવા-
 બકારોને સવાબનો મુજદ અને બદલો મલેચ. (વલી) માહરે કેહવું જો- ૬
 ઈએચ કે, (આદમીનાં) બચ્ચાંઓ શેકલ, અંદાંમનો ઘાટ, ઉપરભાવ, ભ-
 લાઈ, અકલ, સારો ખવાસ, મરવત, માએઆ, પરાકરમને લગતી સકતી,
 — શરીરનો બાંધો અને તેમજ બીજી કેટલીએક બાબતમાં તેહને નનમ આ-

આગલથી જાણ્યા હતા, અને તેઓનાં શરીર જાડની એકબીજા સાથે મલતી ગલીના
 આકારેમો એકબીજા સાથે જોડાએલાં હતાં. અને તે બંધે કમર આગલથી એકબીજા
 સાથે હેવી રીતે મલેલાં હતાં કે પ્રરેષ કીધા અને સ્ત્રી કેહી તે જાણતું નહી હતું.

પનારી અસલ યુનીઆદને ધણું કરીને મલતાં આવેચ. અને એ (વાત-
 ને લોકો) વધારે સહી અને વાળખી ગણેચ. વહી તે વીથેના વીચાર
 આપણને એ ઉપરથી મલી આવેચ કે, જે કોઈ રોલો પવીત્તર, અને
 દીનને લગતો (ધંઆને અથોરનાંની) છે, તે આવતી ફુનીઆંની તરફ ધ-
 માંન રાખનારો, મરવતવાલો, વગર સકતીવાલાની તરફ મોહડું દીલ બ-
 ૭ તલાવનારો અને ખોદાનો દર રાખનારો હોએચ. અને જે અરથેશતારનો
 (ધંઆને રાજ દરબારી રોલો) છે, તે ગુરૂજ ઉઠાવનારો, આએ ફુનીઆંનાં
 બંદોબસ્તને વધારનારો, કદાવર બદનવાલો, કલ્પિતદાર, મન્યુત દીલનો,
 (ધંઆને ધારી છાતીવાલો), અને દલેર હોએચ; અને (આખી) છનંદગી
 શુધી લડાઈ અને બાહુકુરી કરવાથી ધરાતો નથી, અને ચોકારી સગ તથા
 વરૂની માફક, છવની નહીં દરકાર કરનાર તથા (ખીજનો છવ લેવાથી)
 ફર રેહનારો નથી. વહી ગરીબરૂં ગોસ્પન્દ, વરૂની માફક ધાતકી નથી;
 ૮,૯ તેમજ (ચોકારી) સગના જેવું વરૂ ઉતરું નથી; અને (ચોકારી) સગ વગર
 (આદમી તથા ગોસ્પન્દનાં) સરીરનો (વરૂથી) બચાવ થાઈ સકતો નથી.†
 વહી અરખી તેજ માલના ઘોડા (ની યુનીઆદ) થી ગાંમઠી (ધંઆને ઇરાં-
 ની ઘોડી) એ જે બચ્ચાને નણુમ આપેચ, તે અરખી ઘોડાની માફક ચા-
 લતા નથી. તેમ ગાંમઠી (ધંઆને ઇરાંની) નણુમેલા ઘોડા માલમાં અરખી-
 ના જેવા નથી. એજ મુનબ બદાવી ‡ (ઘોડા) ગાંમઠી (ધંઆને ઇરાંની) ના
 જેવા નથી. વહી એક ઘોડા અને ધધેડાં (ના સંબંધ) થી નણુમેલું ખ-
 ચ્ચર, ઘોડા અને ધધેડાંમાં કોઈની સાથે જાતની અંદર બરોબર મલતું
 આવતું નથી. આએ પરકારે (અવાર નવાર જાતના સંબંધને લીધે)
 તેઓમાંનું (ધંઆને ઉપર લખી નણુમેલાં જાણુવરોમાંનું) કોઈ, એકબી-
 જાને મલતું આવતું નથી, અને તેમ થવાથી ખરી યુનીઆદીને હાંણી પો-
 હુએચ, તથા ઓલાદ આગલ વધતી નથી. એટલા સાડું પોતાની યુનીઆ-
 ૧૦ દને નીરમલ હાલતમાં સાચવી રાખવામાં ધણો કષ્ટોદોષ. માટે માહરૂં
 કેહવું એછે કે, માંણસોની અંદર ભાઈ અને બેહનને તાંહાં નણુમેલાં ફર-
 નંદોમાં આએ (ધંઆને નીચે નણુમેલી) એઆર કેસમની મોહબતનો
 તરીકોછે; તેમાં એક ભાઈનાં ફરનંદોનો માહ (ખીજ) ભાઈના ફરનંદ ઉ-

† સગ, ગોસ્પન્દ તથા આદમીઓનો વરૂથી બચાવ કરેચ, તે લીસેની જેકર
 ૧૦૬૬ની ૧૩ મી પરગરદના ૩૯ અને ૪૦ મા ફિકરાનાં પાક અવસ્તામાં આવેલીછે.

‡ બદાવી એ ઉતાવળી માલવાલા ઘોડાની એક જાતનું નામછે.

પર; બીજું—ભાઈના ફરજંદનો ચાહ બેહનનાં ફરજંદ ઉપર; તરીકું—
બેહનનાં ફરજંદનો ચાહ (બીજી) બેહનના ફરજંદ ઉપર; ચોથું—પીતરા-
ઈ ભાઈનાં ફરજંદનો (ચાહ) પીતરાઈ (ભાઈ બેહન) નાં ફરજંદ ઉપર હોએમ; તેહના સખખને લીધે આએ એઆર કેસમનાં લોકોને તેઓને લગતાં એઆર કેસમનાં ફરજંદની પરવરશી કરવાની માએઆ, કાલજી, ઉલટ અને આ-
સા રેહમ; અને તેથી તેઓ સવહ ફરજંદને જનમ આપનારાં થાએમ.

(સવાલ—) તેઆરેતો એજ રીતે બાપ અને બેટી, તથા દીકરા અને ૧૧
માતાના સંબંધથી જ ફરજંદ જણમે, તેવાં ફરજંદની ઉપરથી વધારે મા-
એઆ રાખવાની અને તેઓની જતન જાલવણી કરવાની કાલજી રાખવી
વધારે જરૂરીછે ?

(જવાબ—) જોકે કેટલાએક લોકોમાં ફરજંદની સાથે હમખીશતર ૧૨
ધવાનું જ કાંમછે તે વધારે ખુશી ઉપજવનારું અને (તેઓના) મજહબને
લગતું ગણાએમ, અને (તે વાત આપણને) જાણીતીછે, તેહનો સખખ
અગત દરીને જુદી યુનીઆદના અને ઉલટો મજહબ પાલનારા કોઈ શખ્સ-
થી કેટલીએક હલકે દરજેની એલાદને લીધે ખતવો જોઈએ.* અને તેહવી

* દવેસ્તાં કેતાબના ૧૩ મા બાબની અંદર ‘આખ્શીઆન’ ટોલાની રીત-
ભાંત અને મજહબને લગતા તરીકા વીસેનું વરણન આપેલુંછે, તેહમાં લખેય કે
આએ ટોલાને લગતો મજહબ માખદ ‘આખ્શી’ નામના એક ધર્મના ટોલાસી-
થી ઉત્પત્ત થએઓ હતો, અને એ મજહબ પાલનારા લોકો મેહશત, દોજખ અને
રીસ્તાખેજને ધનકાર કરનારા તથા પોતાની મરજી મુજબ કોઈખી રીતની હદ વ-
ગરનાં કામ કરનારાછે; અને તેઓમાં દીકરી, બેહન, માએ અને માસી તથા તેઓથી
જણમેલાઓની સાથે હમખીશતર ધવાનું રવાછે. આએ છેલ્લી મતલબને લગતું
લખાણ અમલ કેતાબમાં આપણને આએ રીતે લખેલું મલેછે:—

نزل این فرقہ وطنی دختر و خواهر و مادر و خاله و انچه از
ایشان بزیاد رواست

આએ ટોલાને લગતાં ઉપલાં વરણન ઉપરથી જણાએમ કે, તે દખ-
ધતા કુકર અને વગર ધરમવાણા ટોલાછે. તેહવો ટોલા ધર્મના કોઈખી
ભાગમાં વસ્તો હોએ તેહની સાથે મજદીઅમની જરૂરોથી ધરમ પાલનારા પાર-
સીઓને કસુ લાગતું વજગતું નથી. પણ જેઆરે આપણ જોઈએય કે કેટલાએક
યુનાની અને ગ્રીક લખનારાઓએ, તેઓને મલેલી જોડી ખખર ઉપરથી વગર તપાસે
ઉપલી પેકાએદે લગણ કરવાની અથવા હમખીશતર ધવાની નાલાએક આલને જરૂરો-
થીઓને લાગુ પાડીય. જેમકે: Philo (ફીલો) અને Diogenes Laertius
(ડાયોજેનીસ લેઅરતીઅસ) પારસીઓને વાસ્તે લખીકેમ કે “ પારસીઓ પોતાની
માએ અને બેહનોની સાથે પરણતા હતા, તે સગાઓની સાથે જણાકરી કરનારાઓ-
ના લગણને સેકંદરે ૨૬ કીધાં હતાં.” Herodotus (હીરોડોટસ) લખેય કે,
“Cambyeses (કમબાઈસીસ), તેહની ‘એટાસ્યા’ નામની બેહનની સાથે પરણેઓ

શાદીની મોહબત તથા ખુશીની મારફતે જો એક પુરુષને તેહની મેદીના સંબંધથી એક મેદો નજીમેતા તેથી (જિહ્વીથી તે છોકરાએ નજીમ લીધામ ૧૩ તે તેહીનો) ભાઈ ગણાએ; તેમજ તેહી તેહની માતા ગણાએ. અને જો છોકરો માએ અને દીકરાના સંબંધથી નજીમે તેહનો (પેલો નજીમ આપનાર શખ્સ) ભાઈ તેમજ બાપ ગણાએ; માટે આએ એક શાદીના અણ-ધરતો અને નજીમકારીને લગતો તરીકાછે. જો એમ હોએતો તેથી તે (હેતુ કામ કરનારો) શખ્સ ખોદાતાલાની બંદગી, તથા મેહસતની ખુશીને લગતો નથી; પણ તેથી તે વધારે મોકસાંનને ઉત્પન્ન કરનારો, તથા નહીં કાએદો ૧૪ કરવા સાથે સારા દેખાવ વગરનો અને વધારે એબવાલોછે. જો તમો એમ કેહવા માંગતા હોવો કે, તેમાં ખરાબ દેખાવ (ઈઆને એબ) થુંછે ? તો આએ વાત ઉપર યેઆંન આપો કે, જો કોઈની માએ, અથવા મેહન અને દીકરીને, કનગોએ કાંઈ નખમ થએઓ હોએતો, તેહીને એક ડાકટરની નનદીક જા-ધને તેની પાસે તે જગોએ રૂજનો કાકરો મેલાવેઆ વગર છુટકો નથી, તે વર્ધદનું કાંમ કરવાથી તેહીનો બાપ, મેદો અને ભાઈ જો દુર રહેતો, તેહમાં ખરાબ થુંછે ? કારણ કે બીજા બેગાંનાં પુરુષનાં કરતાં તેઓ (તે જગોને) હાથ લગાડે અને રૂજનો કાકરો મેલે તે (ઈનતના) કાએદાસર નથી.

૧૫ (શવાલ—) જોએ તેઓનું (ઈઆને યાહુદી અને પારસીનું) જોડુ બનાવવાની મતલબ ધરાવતા હોએ, તેઓ પોતાની તરફથી એક પેગાંમની મારફતે (તે જોડાંને) ધણી ધણીઆણી તરીકે મુકરર કરવાનો વીમાર નજીમ-વીને (તેઓની રાજીથી) તે વીસેનો બંદોબસત કરે, અને લગાંજુને લગ-

હોતો." Strabo (સ્ટ્રાબો) લખેય કે, "પારસીઓને તેઓના મજહબની રાહે પોતાની માએની સાથે હમખીસ્તર થવાની છુટકો." Plutarch (પ્લુટાર્ક), Artaxerxes (ઈઆને મેહમન) ની જીવનગાંનીના એહવાલમાં લખેય કે, "આએ પાદશાહે પોતાની Atossa (એટોસા) અને Amestris (એમેસ્ટ્રીસ) નામની બે દીકરીઓને પોતાની ઓરત કીધી હતી." હવે આએ ઉપલા તેમજ તેહને મલતા બીજા લખનારાઓનું મુલ બરેલું લખાંજુ પારસીઓતો કદીબી કયુલ નહીં રાખે; પણ જો વીહવાંન પુરોપીઆનો જોએ જરતોશ્તી મજહબનાં પુસ્તકો અને એ રોબાને લગતી તવારીખથી સારી રીતે વાકેફારછે, તેઓબી કયુલ રાખવાના નથી. તે છતાં 'દેસ્તાંન' કેતાબનો ઇંગરેજી તરજુમો કરનારા 'ડેવીડ શેઆ' (David Shea) તથા એઓની ત્રોયર (Anthony Troyer) નામના વીહવાંનાએ મજહૂર તરજુમાને લગતી નોટાની અંદર ઉપલા ગરંથકારીનાં મંતો મૂખમ ટાંકીને તેઓના બે-વજન લખાંજુને પોતાની તરફથી વજંજુ આપીઉંછે, તેવાત આપજુને નાપસંદ લાગેછે, અને તેમજ તે ઉપલા ગરંથકારીને શોભા આપનારી નથી. (જુઓ 'દે-મેસ્તાંન' કેતાબનો અને ૧૮૪૩ ઈસવીમાં થાએલો ઇંગરેજી તરજુમાનો વાલમ ૧ માને સર્ ૧૬૧, અને ૨૦૬ મે.)

તાં વાળાં તથા સરનાઈની ખારકતે ઘેહુરનાં સઘલા લોકોને વાકેફ કરે કે, આએ આદમીઓની શાદી થાએચ, એટલે જ "ફલાના અરખાંનીની બેટી, બેહુન, અને આએની સાથે, ફલાંના પારસી ફલાંનું (ધંઆને પરણવાનું) કાંમ કરવા માંગેચ," અને તે વાતથી લોકોને વાકેફ કરેઆ પછી, જો કણુ તેઓ-નું જોડું બનાવેઆમાં આવેતો તે વાજબી હોવું જોઈએ. (આ રીતના બંદોબસ્તથી ચુકરર થાએણું જોડું) ખરાબ દેખાવવાણું તથા એક બીજાને નહીં માહુનારૂં કેમ હોએ ? પણ તેમ થવાથી તો (તેહવું જોડું) એકબીજાની સાથે ખરાબ દેખાવ નહીં રાખનારૂં અને સારો વસ્તુકથી એકબીજાની સાથે કાંમ કરનારૂં થાએચ.

(જવાબ—) દેખાઈવું છે કે, જુદી કોમથી જનહી ગુજારવા માટેની ૧૬ ફાએદાં ભરેલી હાલત, એબનું ઠાંકવું, એકબીજાને મલતી ધબ્બા, એક બીજાના નફા નોકસાંતમાં ભાગ લેવો, અને જે કાંઈ મલે તે ઉપર રાજ રેહવું બની શકે નહીં; કારણ કે કેટલીએક ઓરતો પોતાના ખાવંદની ઉપર તેઓની કમસકતી તથા નહીં હીમત હોવા છતાં, પોતાની વાપરવેશ-ને સારૂ વધુ વસ્તુઓ ખરીદવાની ફરજ પાડેચ, અને ખાવંદની તરફથી તે નહીં મેલવવાને લીધે, પોતાની મોહટાઈ જણાવવા સારૂ, ખાવંદની ઉપર જ-સ્તી કરેચ. જેમ બીજા ઘણીએક પારકી (ધંઆને જુદી જાતવાલી) ઓરતો આ-એ રીતનો હોકમ (પોતાના ખાવંદની ઉપર) કરવાને રાજ થાએચ, અને (તેઓ પાસે) બરીઆંન તથા જેબદાર પોશાક પેહુરવા ઓઠવા માંગેચ, તથા બાંડીઓ, ખુશ દેખાવ દેખાડનારો રંગ, મુગંધી, અને તેમજ બીજા ઘણીએક ઘરઘણીઆંનીને પસંદ પડતી વસ્તુઓ માંગેછે, કે જે (ખાવંદથી) કણુ-લ કરી શકાય નહીં. અને જો તે કણુલેઆ વગર છુટક નહીં થાએ હેવું હોએતો, પછી તે વીસેંની મારામારી, ગાલાગાલી થાએ, અને (એકબી-જાને) ખરાબ શખુન ઓચરેઆમાં આવે. અને જો તે (વસ્તુ) મેલવવાને લગતી વધારે જસ્તી થાએતો, પછી તે (અસલ મતલબ) નો ભેદ છુપે રેહ, અને તેઓ રાત દાહડો (એકબીજાં સાથે) ખરાબ ચાલ મલાવે, તથા (એકબી-જાનું) મોહડું જોવાનો વેહવાર નહીં રાખે. અને (સેવટે) પેલી જુડી ઓરત, પોતાનાં મા-આપને ઘર બતી રેહ, અને ખાવંદને નીઆધીસોની આગલ ખેંચી મંચાવે, અને (નીઆધીસો) તેણીને સારૂ નોકસાંત વગર રેહવાનો ચુકાદો કરે. અને જો ખાવંદ કેહ કે હું (એ ઓસ્તનો) ઓરત તરીકે રાખવા માંગતો નથી; કારણ કે તેણીની અંદર ઘણીએક તરેહની ખરાબ એબ, નો-

કેસાંનું હુલાકી, બરી અને ગુનાહુ છે. પણ નીચાધીસો નો એમાંનાં (ઈચ્છાને ખાવું જે બતલાવેલાં) એકબી કારણથી, તે ઓરતના છુટાછેડા નહીં કરેતા પછી, તે જોડાને કેહવી રીતે કાચેલા બરેલી હાલત, સારી જ નહીં, થોડી ખીરાસે રેહવું, ઇબ્બતથી વખત ગુજારવો અને સંતોષથી ૧૭ રેહવાની ચહડતે દરજેની કલ્પવત મલે. ! જે તમે (એમ) કેહવા માંગતા હોવો કે, એવું (ખરાબ) પરીનાંમ, જે કોઈ ખરાબ વીચારવાલો હલકો રોલો હોયેય તેહનીથી બનેય; તો સંહમળવું જોઈએ કે, બદી અને નીચાઈના વધારો પોતાની ખેલે થતો નથી, પણ ઘણાંએક બચ્ચાંઓ બીજાઓના ખવાસ પસંદ કરવાએ અને તેહની ઉપર પેચાર રાખવાએ, ખરાબ (ખવાસનાં) થાએ છે. (કેટલાએક લોકો) હમબીસ્તર થવાના વીચારને લીધે (હવું) કેહય કે. ખુબસુરત ઓરતથી ઘણાં (બચ્ચાંઓ) ખુબસુરત રૂપ લીએય; પણ અરો અહુરમજ્દના સંભાલ હેઠલ રેહનાર (મજ્દીઅસની દીનવાલા) ના વીચાર પરમાંલે તેવી ઓરત બદસુરત છે, કારણ કે હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓની અંદર જે આદમી, નાણું હમબીસ્તર થાએય, તેહને હમે ખરાબ ગણીએય, અને તેમજ (નક) લોકો તેહને એજ ભરેલું ગણેય. અને જેણે પોશાક પેહુડેલો હોયેય તેહને હમે શુંદર ગણીએય, અને તેહને તેઓ (ઈચ્છાને હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓ), ખરાબ ગણેય. જેહનું નાંખ તેહનાં મોહડાની સાથે એકસરખું (ઈચ્છાને મલતું) હોયેય, તેહને હમે ખુબસુરત ગણીએય, પણ જેઓનું નાંખ મોહડાંથી ઉંચું હોયેય, તેઓ તેહને બદસુરત ગણેય; અને કેહય કે જેઓની ખે આંખની વચ્ચે (નાખ) દીવાર તરીકે બાહર નીકલેલું હોયે તે પસંદ કરવા જોગ અને સુનદર છે. તે ઉપરથી જણાએય કે ખુબસુરતી તથા બદસુરતી અસલ નથી, પણ તે (ખાણસની) પસંદગીમાં છે. તેમજ ઇમાંનદારી, જે ધરમ કદીમ અને મતલબને સહમજવાનારો છે, તેહની અંદર કરવામાં (ઈચ્છાને મજ્દીઅસની જરોશતી દીન કલુલ કરવામાં) છે. * જેણે માથું ઘોસવેલું હોયે-

* આએ બાખતની અંદર મજ્દીઅસની દીન ઉપર ઇમાંન લાવ્યા બીસે, હુરમજ્દની તરફથી વીચાર આપવાની મતલબ, એ દીન કલુલ કરવાથી કોઈબી જાત વાલી ઓરત સાથે પરણવું દીનની રાહિ ગેરવાજબી નથી, તે વીસે છે. સાચાંની તપ્પકાના પાદશાહો મેહરામગેર, અને નોશીરવાંન, પારકી કોમવાલી ઓરતો સાથે પરણેઆ હતા, હેવું જે આપણને તેઓને લગતી તવારીખ ઉપરથી જણાએલું છે, તેહની મતલબબી આપણને હેવીજ રીતે શહમજબી જોઈએય કે, તેણીઓને આપણા મજ્દીઅમમાં લઈને તેઓ પરકી, તેઓએ તેણીઓની સાથે પોતાની શાદી કરી હતી. કારણ કે તેમ ય-એઆ વગર આપણા પાક મજ્દીઅની રાહિ લગણુ થાઈ ચકતાં નથી.

મ, તે હુમારી નબરમાં બદ સુરત છે, કારણ કે હુમારી દીનમાં તેહવા લોકોને 'મરગરજાંની' + જુનેહુગર ગણેલા છે. તેથી જ શેહરી મરદો માથું બોરાવવાને કાચ્ચેદાસરના છે, (ધંઆને જ્યોના મળહુબમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ નથી) તેઓને પણ તે વીસેનો અટકાવ છે. તેઓએ હવે દાંનાઈ તેહમાં છે કે, જ (આરત) કોઈબી દેકાંજીથી (ધંઆને કોઈબી તરેહથી) ખરાબ નહીં વીચારી સકાચે, તેણીને સવાબનાં કારણસર શુંદર ગણવી. કેટલીએક કોમની અંદર આચે (ધંઆને લગણુ સંબંધી સગાઈનું) કાંમ પોતાની જાતમાં કરવાનો સુતલક રવધ્યો નથી; પણ જાંહાંબી ખરાબ અને વગર દીનના લોકો હોચે, અને તે પસંદ પડેતો તાંહાં કરવાનો (રવધ્યો) છે. અને હુમો (તેથી ઉલટી રીતે) જેમ દાંનાંઈના તરીકો છે તેમ, ધંઆને પેદાના કરનાર (પાક દાદાર) ની તરફથી આચે રીતે (એટલેજ પોતાની કોમની અંદર શાદી કરવાથી) પેદા થાચેલા (ફરજંદો) ને જેમ સવાબનો બદલો મલે તે મુજબ, (પોતાની) જુનીઆદની સાચવણી ફરનારા અને યોલાદને સલાંમત રાખનારા છધ્યે. અને તેજ કારણને લીધે, હુમો આખેરશને લગતા ઉપાચેવાલા (ધંઆને આવતી કુનીઆનું) શુખ મેલવનારા) છધ્યે, તથા જેમ ફરજંદને કાચેદો થાચે, યોલાદને મદદ મલે, અને જુનીઆદને બેહુશતનાં શુખની) આસા રેહ,

+ 'મરગરજાં' બોલનો અર્થ 'મોહતની કોમતનો જુનાહ' હોવા થાચેછે; પંજુ માથું બોરાવનારો શખ્શ એટલો કસુરવંત નથી કે તે મોહતની યજને લાચેકતો ગણાચે. જરોથતી ધરમમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ એ કારણસર છે, તેહમાં એક તો એકે, જરોથતી ધરમનો ફેલાવો પેહલ્લાં ધરિનના મુલકમાં થયેલો હતો અને તે દેશ સરદીને છે, માટે તેહવા દેશમાં આદમીઓને પોતાના બદનને સરદીથી સાચવવા સાફ હમેશાં ગરમ કપડાં પેડવાં જોઈએછે, તેમજ માંથાને સાચવવા સાફ તેહવા દેશમાં માંથાં ઉપર ખાલ રાખવાની ઘણી જરૂર છે. અને ખીચું ખીલકુલ માથું બોરાવવાથી માંથાંની ચાંમડીની અંદરથી જે મવાદ અથવા એક જાતની તરવત નીકળેછે તે રસી જરોથતી દીનની રાહે અવયુન બરેલી ગણાચેછે; એટલા સાફ આપણા પાક મળહુબમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ કરીછે, અને તેહને બદલે માંથાંના ખાલ કાતરવાને ફરમાવેલું છે. જે ફરમાનને ધરોંધી હાંદુસ્તાનમાં આવેઆ પછી સઘલા જરોથતીઓએ સાચવી રાખીઈ નથી; પંજુ અધોરનાન ટેણા આચે ફરમાન સાચવીને તે મુજબ ચાલેછે. એ ઉપરથી ખોલી રીતે જણાએછે કે, માંથું બોરાવવાની કસુરનાં કોમને 'મરગરજાં' નું નામ આપેઆમાં આવીઈઅ તેહની મતલબ માથું બોરાવવાથી માથું બોરાવનાર શખ્શ કેટલીએક ફરજંદો પોતાને ધંઆગવા જોગ બતાવેચ તે સહમળવાનીછે; કારણકે 'મરગ' બોલનો માચેનો 'મોહત' સેવાએ 'દુઃખ' અને 'કંજ' નોખી થાચેછે.

(તેહવી ઘોરત ઉપર) હમો મોહબત રાખીએય; અને તેજ યુગ્મ (ઘોર-
તને) ખુશી ઉપજાવનારો ખાવંદ, જે મીઠી જ્યાંનવાલો, વધારે મુખ
આપનારો, વગર નોકસાંનનો, ઘણીએક રીતનો કાએદાકારક, નવી
નવી ઇકિતીવાલો, ઘણો હુનરવન્તો, શુંદર, અને બીજી જાણુતી (સંકટથી)
ફરાગત આપનાર, તેજ નોકસાંનકારક, તથા કુખકારક વસ્તુને ફર કર-
નારો, વગર બીહુકનો, આપોઆપ ચલકાટ ભરેલો, અને લોકોની (ધંમ્યાને
રેવાજ) રીત બાંતને તરફ કરનારો હોએ તેછે. હમારા સઘલા નીઆંગાનો
અને આપદાદાઓ, આએ તરેહની (ધંમ્યાને ઉપર જાણુવેલી રીતની
શાદીનો) કાંમને દીનની શરત પરમાંણે પસંદ કરીને કરતા આવેઆછ.
મારે જે આદમી (આવતી ફનીઆને લગતો) છુટકારો મેલવાને મારે લોકોને
જાણીતું હોએ, તેહને શુંદર ગણુવું. વલી આએજ મતલબને મલતી ગવાહી
આપણુને અકલની રાહે પણ મલેછે, કે જે કાંમ, નાલાએક હોએ તે કરવું
૧૮ નહીં. જે તમે એમ કેહવા માગતા હોવો કે, તેમ કરવાને (ધંમ્યાને જુ-
દદીન સાથે પરણવાને) તમારા ધરમની અંદર નીચું કહેલુંછે, એટલેજે
મજહુબની અંદર તેમ કરવાની મનાઈ કરેલીછે; પણ જે ફરમાંનો દાંનાઈ-
ને લગતાં હોએ તે સઘલાં ચાલુ રાખવાં જોઈએછે. (તેહનાં જવાબમાં હમો
કહીએય કે) તે, (ધંમ્યાને જુદદીન સાથે પરણવાનું) ફરમાંન, હમોને દાં-
નાઈને લગતું અને મેહલ્લે દરજેનું લાગતું નથી, તેહનું કારણ એ છે કે,
બારીકોથી ખરી રીતે તપાસ કરીને જોતાં જાણુએય કે, જેમ સઘલાં આદમી-
ઓની પેદાએશ 'ખેતીએદથ' ધંમ્યાને લગત (ની સગાઈ) થી થાએય, તેમ
દરએક જાતની દાંનાઈની ઉતપન્તી, આસનેખેરદ (ધંમ્યાને મેહશતને લગતી
કુદરતી અકલ) તથા ગોશોસરૂતખેરદ (ધંમ્યાને ફનીઆઈ એલમ હોનરથી
મેલવેલી અકલ) એ બેના સંબંધથી થાએય; તેમા 'આસનેખેરદ' માદા
અને 'ગોશોસરૂતખેરદ' નરછે, આએ બંધે (જાતની અકલ) પેદાના
કરનાર શદરની તરફથી (પેદા થવાના સમયને લીધે) મેહન અને લાઈ
તરીકે છે. અને આએ ફનીઆને લગતી દરએક હયાતી ધરાવનારી
વસ્તુને (દાંનાઈની અંદર) ખુખતગી તથા શુધારો, તેહનાં (ધંમ્યાને
ઉપર જાણુવેલી મેહુ અકલનો) પરમાંણના સંબંધથીછે. એજ રીતે
પાંણી જેછે તે માદાછે, અને આતશછે તે નરછે, તેઓબી (ફિલા
નીઅમ પરમાંણે) પોતપોતાની જાતમાં મેહન લાઈ તરીકે ગણુ-
વાં જોઈએ. તેઓબી એકબીજા સાથની સગાઈને જે તેઓથી અટકા-

વેઆમાં આવેતા, તેથી (ધણીએક ચીજનો) નાસ થાયે, * એટલું નહીં, પણ ખુદ (સધળી જાનદાર વસ્તુને) જનમ આપનારૂં વીરજ જે આવ્યે પાણી અને આતશની કહ્યમતાનાં એકસરખાં પરમાણુને લીધે મગજની અંદર ઉત્પન્ન થાયેચ, તેહની ખરાબી થાયે. કારણ કે પાણી જે વધારે થાયે- તો તે તેહને કોહવી નાખે, અને આતશ (ધમાને ગરમી) જે વધારે થાયે- તો, તે તેહને બાલી નાંખે.

(A1) દાદાર આદુરમજની દરરોજની બંદગીમાં પઠવા સાડું ૧
ભલી દીનની સહમજથી (જોડેલી) સ્તુતી.

જાણુ કે, ભલી દીનનો જે કોઈ શખ્સ, દરરોજ (પાંચે ગેહમાંની) ૨ દરએક ગેહને શરૂ થતાં ખોરશેદની સાંમણે દાદાર આદુરમજની નીઆએશ તથા પશંત પઢે, તે વખતે અવસ્તાની સાથે આવ્યે બંદગી ભરૂર પઠવી. તેમાં જે ભલી દીનનો શખ્સ (પાક ખોદાતાલાની) આરાધના કરતો હોયે તેણે, તેમજ જે આરાધના કરવાને લાયકનો નહીં હોયે તે આરાધના કરવાની ઉમરે પોંહયે તેઆરે, ખોરશેદની સાંમણે દાદાર આદુરમજની નીઆએશ કરતી વખતે આવ્યે નીચે લખી જણાવેલી (સ્તુતીના) કલાંમ સહમજને ઘેઆનથી પઠવા. અને આવ્યે સ્તુતી પુરી કરતી વખતે (ધમાને આવ્યે બંદગીની સેવરે) તરણ અશેમવોહ પઠવી, † અને તે દરએક (અશે-

* આવ્યેજગોએ હુરબદે 'આસનેખરદ' તથા 'ગોશોસરતખરદ,' તેમજ પાણી, અને આતશને કુદરતની તરફથી બાઈ ખેલન તરીકે પેદા થાયેલાં ગણાને તેહની તમસીજ જરતોશતી ધરમ પાલનારા પુરુષને જરતોશતી ધરમ પાલનારી ઓ-રતની સાથે લગણુને લગતી સચાઈ કરવાની તરફેનમાં ખતલાવીય, તેમાં હુરબદ પોતે હેતુ જણાવ્યા મગિય, કે જેમ 'આસનેખરદ' અને 'ગોશોસરતખરદ' અને પાણી તથા આતશ અશે આદુરમજની તરફથી પેદા થાયેલાં, તેથી તેઓ જેમ પોતાની અસજ (ધમાને અશે આદુરમજને લગતી) જુગીઆદના પરમાણીક યુગથી એક બીજા સાથના મેલાપે જુગી ભરેલાં કાંમ અથવા પેદાએશને જનમ આપેય, તેમ મજબી-અસગી જરતોશતી દીન ધરાવનારાઓ પોતાની કોમને લગતા પુરુષનાં લગણુ પોતાની જ કોમની સ્ત્રીની સાથે કરવાથી લાયક અને ધર્માનદાર દુરજદોને જનમ આપનારા થાયેચ. અને તેમ નહીં થવાથી (ધમાને પરક્રમ સાથે જરતોશતીનાં લગન થવાથી) તેથી ઉત્પન્ન પરીનંમ નીપજેચ.

† આવ્યે જગોએ, આવ્યે બંદગી પુરી થીધા પછી, તરણ 'અશેમવોહ' પઠવાનું દરમાં આવેલું છે, તે તરણ 'અશેમવોહ' ને બદલે હાલમાં શું ધરિન કે હી-નદોસ્તાન ખાતે પઠાતી 'નામસેતાએશને' ની સેવરે, જે દેકરાઓ પાછલથી વધારે-

મવોહુ) પુરી કરતી વખતે માથું નીચું નાખીને શેઝદો કરવો. આએ વખાણવા બેગ સ્તુતી બહી દીનતા દસતુરની બતાવેલી છે.†

- ૩ (હું) સ્તુતી (ક૩અ) જે (સાહેબ) હમેશાં હોતો, હમેશાં છે, અને હમેશાં રહેશે તે આરાધના કરવાબેગ વરધીના કરનાર મીનોયાંન મીનો હું નાં (મોબારેક) નાંમની; જેહતું પોતાનું એક (ધંખાને મુખ્ય) નાંમ અહુરમઝદે. જે સરવેથી મોહરો, ગણેઆણી, પેદાનો કરનાર, પાલનાર, સંભાલ કરનાર, સેહનાર, સવાબનો આવંદ, માફી બખ્શનાર અને ખુબી ભરેલો વાળબી ઇનસાફ કરનાર, બોદાએ (તાલા) છે. (હું) શુકર (ક૩અ) તે ખલકના બુઝેરગ આવંદની, (કે) જેણે પોતાની જાતી સકતી અને દાંનાઈએ કરી વધારે ચહુડતે દરજેના છ અમેશાસ્પન્દો, અતીશ્વ યજ્ઞો, રોશની વાણું બેહશત, ગરોચમાંન, ફરતું આસમાન, તપતો સુરિય, ચલકતો મંદ્ર, ઘણીએક જાતના સેતારા, પવન, હવા, આતશ, પાંણી, જમીન, જાડપાંન, ગોસ્પન્દ, ધાતુ, અને આદમીને પેદા કીધાંચ. (હું) આરાધના

આમાં આવેલાં છે, તેમાં ઈરાની જરતોશ્તીએને લગતો ફેકરો ‘શીરજબાદ ઝોર્દેહ અવીને દીને માજદીઅસનાંન’ થી શરૂ થાયેલો; અને હીનદુસ્તાન ખાતેના જરતોશ્તીઓમાં પઢાવી એ બંદગીની સેવે ‘વીસ્પે સેતાએશને દાદાર અહુરમઝદ’ થી શરૂ થાયેલો. અને આએ ફેકરાઓ શેવે તરણુ મરતમે પઢેઆમાં આવેલો, અને તેહની સાથે દર વખતે એક ‘અશેમવોહુ’ પઢેઆમાં આવેલો.

† અતર જે સ્તુતી દરએક જરતોશ્તીને પઢવા સારું આપેઆમાં આવેલી છે, તે આપણને ‘દુઆનામ સેતાએશને’ નાં નાંમથી બંધાતી પાક બોદાએતાજાને લગતી એતામ બંદગી છે. આએ બંદગી પાક અવસ્તામાં જણુવેલા દાદાર અહુરમઝદની બુઝેરગી, મોહરાર્થ, તેહની અપરંમપાર સકતી, ‘શેહમ’ અને માણુસજાતનાં બધે જેહાંનનાં મુખને સારું તેહની તરફથી થાયેલી બખ્શેશને લગતા એહવાલ ઉપરથી, આપણી દીનતા એક કામેલ અને જરતોશ્તી ધરમની ખુબીને પુરતી રીતે શહેમજનારા દશતુર સાસાંનીઆં પાદશહિના દોરની આગમચ, જે વેલા આવસ્તા જખાંનની શહેમજ આપણા લોકમાંથી કમ થાતી ગેઈ અને પેહલવી ભાષાનો ઘણો મોહાવેરે બધેઓ તે વેલા, વપરાતી પેહલવી ભાષામાં લોકોને અવસ્તા પઢેઆ પછી શહેમજને પાક બોદાએતાજાની વખાણુ અને ઘટતી સ્તુતી કરવાની મતલબથી જોડી હતી. અને દરએક જરતોશ્તીને નીઆએશ તથા વશત પઢેઆ પછી તે બંદગી શહેમજને પઢવા સારું તાકીદ ફરમાવેલી છે. સાસાંનીઆં દોરમાં જેઆર પેહલવી ભાષાનો રૈવાજ પાદશહી દરબાર ખાતે ચાલવા લાગો, અને પાજંદ ભાષા કે જેહને કદીમ ફારસીને નામે આપણુ એલખીએમ, તે આંમ લોકોની ઈરાંનની ભાષા થવાને લીધે, પાછલથી ઉપલી પેહલવી બંદગીના તરજુમે પાજંદમાં થયેઓ. અને તે બંદગીને હાલમાં આપણુ જરતોશ્તીઓ પઢીએ છઈએ.

‡ મીનોયાંનમીનો—એલકાબ પાક દાદાર અહુરમઝદને છે, કારણ કે મીનો યજ્ઞો તથા બુઝેરગ અમેશાસ્પન્દો જેઓને આપણુ જોઈ સકતા નથી તેઓ તે સરવે સકતીવાન શહેમજને તજરે જોઈ સકતા નથી.

અને બાંઠગી (કરૂંચ), તે પુનવન્તા બોધવંદની, કે જેણે લોકોની ઉપર હુકુમત કરવા તથા લોકોને દેવોની સાંહાંમણે લડાઈ કરવા સાથે ચલાવવા સાડું, આદમીને વાચા અને વીચાર સક્તી અપશીને આપ્યે ફનીઆની દરએક પેદાએશની અંદર ચહુડતે દરજેનું બતાવીડંચ. (હું) શેખદો (કરૂંચ), તે સરવે સહુમળ ધરાવનારા, અને બરદાસતના કરનારા સાહેબની હુજુરમાં, કે જેણે આરાધણા કરવાએગ ફરોહુરના બરતોશત રમેતમાંનની ખાસ્કતે, લોકોને પોતાની તરફ દોસ્તીવાલા કરવા સાડું, જાતી બુદ્ધિ તથા એલમને લગતી સહુમળ કરી ઇમાંન લાવવાએગ દીનની દાંતાઈ મોકલી; (કે જે દાંતાઈ) સઘલા હાલના, થઈ ગએલા અને હવે પછી થનારા લોકોને (આપ્યે ફનીઆમાં) ચલાવવા સાડું સરસમા સરસ દાંતાઈછે. એટલે જે (આપ્યે દીનને લગતી દાંતાઈથી) આતમા દોનખની સખતીથી અચનાર અને અશો લોકોનાં રોશનીવાલાં, ખુશબોદાર, હમેશનાં સુખવાલાં, સરવેથી ચહુડતે દરજેનાં મકાંનાં (પોતાને) પોહચાડનાર થાએચ. એ બરદાસતના કરનાર શાહેબ! તારા હોકમ મુજબ (તે) ખાલેસ દીન ઉપર હું એસ્તવાર (ઈઆને સુરત) છેઉં, અને (તે દીનનાં ફરમાંન મુજબ) દરીએક સવાબને વીચારવા, બોલવા અને કરવાને હું કબુલ છેઉં. તું મહુને (મારા) ઘણીએક તરેહના ગુનાહની માફી અપશ, (કે) હું પોતાની જાતી કરણીને સવજ રાખું; અને તું પુનવન્તાં સાહેબની ઇચ્છા મુજબ કરણી, વાચા, ચનસક્તી, તરફ સક્તી, હોશ, અને અકલ જે આતમાને લગતી ક સક્તીએછે, તેહને (ગુનાહની) વગર આલાએશે રાખી, આવતી ફનીઆને લગતો અસબાબ મેલવવા સાડું ભલા વીચારે, ભલા વચને અને ભલાં કાંમે કરી, હું તાહરી પરસ્તેશ કરૂં. કે જેથી હું રોશન બેહસતનો રરતો (માહુરે સાડું) બોલો કરૂં. એટલે જે મહુને દોનખની ભારી સજા નહી થાએ, અને હું ચીનવદપુલપરથી ગુજર કરીને ખુશબો ભરેલાં સઘલા સીનગાર સાધનાં અને હમેશનાં સુખવાલાં બેહસતનાં મકાંનાં પોહચું. (હું) વખાંણુ કરૂંચ) તે અખોશના સાહેબની, કે જે, તેહનાં ફરમાંન મુજબ ચાલનારાએને, પુનની ઇચ્છાને લગતો નેક બદલો આપેચ, અને આખેરશ (ઈઆને રશકન્તને વખતે), તકસીરવારોને દોનખથી છુટકારો આપશે, અને સઘલી ખલકને સવજપણાથી સીનગારશે.

- ૧ (૫૧) (આએ અને આવતી ફુનીઆને લગતા) તરીકાઓના સખખ વીસે, બલી દીનને લગતો ખેલાસો.

- ૨ ખાંણુ કે, ખીનાઈ ફુનીઆં અને આએ ફુનીઆંને લગતી (ચાલ ચલંણુના) સખખ, બે (જુદી જુદી) તરેહનાછે; તેમાં ખીનાઈ ફુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગત (ધંઆને આવતી ફુનીઆંમાં વગર કુઃખે રેહવા અને શુખ બેન ભોગવવા) નાં સખખને લગતું કારંણુ, યજ્ઞોને લગતી ઇચ્છા, સારી બપ્પેશ કરનારા (ગેખી યજ્ઞો) ની કહ્યત, નેક લોકોની કુઆ, અ-શો લોકોને લગતા પેઆર અને બલાઓને લગતી સારી મતલબથી (ખાંણુ-શને આએ ફુનીઆંમાં રેહવાએ) છે. અને (આવતી ફુનીઆંને લગતી) ખીનારી તથા સંકટ (ધંઆને આવતી ફુનીઆંમાં હલાકી ભોગવવી અને સંકટમાં રેહવા) ના સખખનું કારંણુ, દેવોને લગતા જીલમ, દરંદાને લગતા કાંમ, (ફુનીઆંનો) ઘટારો કરનારાઓની બહ કુઆ, જાકુરોની ફેતુ-તી, અને બુરા લોકોને લગતી ખરાબ મતલબથી (આએ ફુનીઆંમાં આંદખીને
- ૩ જીનદગી ગુજરવાએ) છે. (ખાંણુસને) આ ફુનીઆંની સલાંમતી (ધંઆને આએ ફુનીઆંમાં તનદરસ્તી સાથે રેહવું), સારી રીતની પરહેઝ (ધંઆને પોતાનાં અં-દાંમની જાલવણી) થી રેહવાએછે; અને ફરાગત (ધંઆને શુખથી તથા પઈસાની તંગી વગર રેહવું) ઉદીઓગ કરવાએછે. તેમજ (આએ ફુનીઆંને લગ-તી) ખીનારી, વગર પરહેઝથી (ધંઆને પોતાની કાએઆની સાચવણી રા-ખેઆ વગર) રેહવાએછે, અને સંકટ, આલસાઈથી (ધંઆને વગર ઉદીઓ-ગ કરવાએ) છે. જે કાંઈ આવતી ફુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગ-તછે, તથા જે કાંઈ (આવતી ફુનીઆંને લગતી) ખીનારી અને સંકટછે, તેહ-નો સખખ કોણથીછે ? આએ ફુનીઆની અંદર ખાંણુસને મદદ કરનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓથી. આએ અને આવતી ફુનીઆંને લગતી મદદ ક-રનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓ કેહી ? જે સકતીઓ આએ ફુનીઆં-ની અંદર (ખાંણુસને સાદું) સારી વસ્તુ મેલવેચ, અને તેહની (ધંઆને ખાંણુસની) સલાંમતી તથા ફરાગતનો વધારો કરેચ તે, તથા જે સકતીઓ તે-હને લગતી ખીનારી તથા સંકટને પસંદ કરેચ તે, (ખાંણુસ) આવતી ફુ-નીઆંને લગતા સખખલાણું કેમ થાએચ ? અને કોણથી તેહને આવતી ફુનીઆંની) સલાંમતીછે ? આએ ફુનીઆંમાં મદદ કરનારી પરખાંણીક ઇચ્છા

અને બનતી કુશેશથી છે. કોણથી (ખાણસને આવતી ફુનીઆને લગતી) ક-
 રાગત છે ? આએ ફુનીઆની અંદર મદદ કરનારા ઉદ્દીઓગથી. (આવતી ૬
 ફુનીઆને લગતી) ખીમારી કોણથી છે ? આએ ફુનીઆની કરેહબુતને લ-
 ગતી ઘાટકી ઇચ્છાથી, તથા (ખાણસને) કુરબલ બનાવનારી ખાસ્તીથી. કો-
 ણથી (ખાણસને આવતી ફુનીઆને લગતી) તંગી છે ? આએ ફુનીઆને લ-
 ગતી (સવાંબનાં કાંમતો) આડે આવનારી આલસાઈથી. (ખાણસ) આએ ૭
 ફુનીઆને લગતા સખબવાહું કેમ બનેય ? અને કોણથી (તેહને આએ
 ફુનીઆમાં) સલાંમતી છે ? ખુશીના સખબવાલા ખીનાઈ મદદગારો
 (ઈચ્છાને યજ્ઞો) થી. (આએ ફુનીઆને લગતી) કરાગત કોણ
 થી છે ? ગેબી મદદ કરનારા (યજ્ઞો) ની સારી બખ્શેશથી. (આએ ફુ- ૮
 નીઆને લગતી) ખીમારી કોણથી છે ? ઘાતકી કુઃખકારક વીચારવાલા ગેબી
 (દેવો) થી. કોણથી (આએ ફુનીઆમાં) સંકટ છે ? ઘાતકી કાંમ કરનારા
 ગેબી (દેવો) ના યુરા આપથી. જે કોઈ ગણેઆણી હુકીમ છે, તે આવતી
 ફુનીઆને લગતી તથા આએ ફુનીઆને લગતી નેકી અને બદીના સખ-
 બને સારી રીતે પીછાંણેય. (ખાણસને અંધે જેહાંનની) નેકી સાધી છે ? લો-
 કોને (ધરમ નીતીની મારફતે) મુધારવાથી. (ખાણસને બેહુ જેહાંનની) બદી
 સાધી છે ? બદીને સાડ મુકરર કરેલા ઉપાએ અને ઉદ્દીઓગ નહીં કરવાથી.
 (આદમીને) આવતી ફુનીઆને લગતી (નેકી), બખ્શેશ કરનારા યજ્ઞોની આ-
 રાધણા કરવાએ, તથા તેઓની ખશનુદી મેલવવાએ, અને દરંદાની ખાસીઅત-
 ના દેવોની ઇચ્છા નહીં કરવાએ તથા તેઓને કુઃખી દેવાએ છે. અને આએ ફુ-
 નીઆને લગતી (નેકી), અંદાંમતી જાલવણીએ, દવાદારૂએ, સારી રીતનો ઉદ્દી-
 ઓગ કરવાએ અને સંતોષ રાખવાએ છે. (આએ) બેહુ તરેહની (ફુનીઆને લ-
 ગતાં કાંમતી અંદર) પેહલવી (ફુનીઆની) હયાતીને વાસ્તેનું કાંમ, ખીજના વ-
 સીલાને લીધે ખાણસો કરી સકેય. મારે જે ધરમગુરૂએ આએ પરખાંણે લોકોને ૯
 મલાવવા સાડ, મળહબને લગતું થોડું કાંમખી નહીં કરનારા હોએ, અને જે
 તેઓ ધરમને લગતી કાએદાસરની સહમજ વગરના હોએતો, તેઓને (ધર-
 મને લગતાં) ગણેઆણતી વગર વકુફને લીધે (તેઓના ઓધાથી) દુર કરવા.

૧ (૧૪) આએ ફુનીઆનાં લોકોને તરેહવાર રીતની નરીહતથી
ચલાવ્યા વીસે બલી દીનને લગતો ખાલાસો.

૨ બાણુ' કે, આએ ફુનીઆનાં લોકોએ (પોતાના) નેસ્સાએને, એજ
આપનારા (હેરેમન) ની આલાએશવાલી હાલતમાં, (પોતાના) પેદા કરનારને
લગતા થેડાવથી ચલાવ્યા, એ તરેહવાર રીતેછે. એટલે જે (માણસ) હુધા-
તીને લગતી માલમતાને સાઝું પોતાના નેસ્સાની મારફતે, ઉલટા નેસ્સાવાલા-
એની તરફ ફરેઆ વગર, ખોદાતાલાને લગતા થેડાવથી પોતાને ઘણીએક
રીતે ચલાવી સકેચ. તેમાં જે કોઈ (પોતાના) નેસ્સાની મારફતે (આવતી
ફુનીઆની) મોહટાઈને લગતું કાંમ કરનારછે, તે પોતાની દરએક સકતીને
(બેહશતની) ઉમેદ અને (દોષખની) ધાસ્તીથી ચલાવેચ; તેમજ તે કશક-
ન્તને મારેની ઈચ્છા બદલના નેસ્સાની અંદર રાખીને માલવાની લોકોને
સીખાંમન આપનારછે. કે (લોકો) તેહવા નેસ્સાથી પોતાને ચલાવવાથી,
તથા અકલની મરજ મુજબની હીલચાલ કરાવવાથી પોતાને અટકાવે નહીં.
અને સારા ખવાસથી પોતાને સીનગાર આપનારા, તથા સમારનારા થાએ.
ઘણું કરીને આદમી (નેક) નેસ્સા સાથે પોતાને ચલાવનારું, દીનને લગતી
દાંનાઈ અને હુકુમતની મારફતે પોતાને (આએ ફુનીઆનાં) ચલાવવાએ,
(સવાખનાં) કાંમ કરવાએ, અને (ગુનાહથી) દુર રેહવાએ થાએચ. અને
તેવીજ ખીજ ઈચ્છા રાખવાએ, (આદમી) એજ આપનાર (એહેરેમન) ની
ઈચ્છાવાલી સકતી ધરાવનારા નેસ્સાની મારફતે (પોતાને) ચલાવવાનાં
કાંમને પુરતી રીતે હાંણી પોહચાડનાર અને લોકોને કશકન્તને લગતા મહ-
ડતા દરજને મારેનો સંબંધ આપનારું થાએચ.

૧ (૧૫) રપેનામીનોને ઘનાહમીનોની ઊપર ચલાવ્યા વીસે
બલી દીનને લગતો ખાલાસો.

૨ બાણુ' કે, 'રપેનામીનો' નાં નામનો અસલ ખાલાસા સાથનો અર્થ
'મહડતે દરજેની દાનાઈ વાલો' અને 'ઘનામીનો' નો અર્થ 'કાએદાને
ટોડનારી ભુરી દાંનાઈ વાલો' હોયો થાએછે. રપેનામીનોને ઘનાહમી-

નોની ઉપર ચલાવવા વીશે આપ્તે રીતે ખોલાસો કરેઆમાં આવેલો છે કે, ફેરલીએક ધનાઢ ધરાવનારી (ગેબી) સકતીઓ, (માંજુસને) મહડતે દરજેનું બનાવવાને માટેની છે, અને ફેરલીએક જુરી સમજનો વધારો કરનારી સકતીઓ, (માંજુસને) કંગાલ બનાવવાને માટેની છે. તેથી આદમીઓની અંદર જે કોઈ ડાહ્યાપણવાલું (ધનસાંન) છે, તે જુરી જુદિથી (પોતાને) ચલાવનારાં (ધનસાંન) ઉપર ઘણીએક રીતે મહડતો દરજો ભોગવનાર છે. અને જે (ધનસાંન) જુરી જુદિવાલું છે, તે પોતાને ડાહ્યાપણથી ચલાવનાર નથી, તે વાત દીનની સહમજથી દેખાઈતી છે. મારે આપ્તે દરીએક ખીના પોતે, જાતે હીલચાલ કરનાર, તેહની તરફ ચલાવનારાં (ધનસાંન) થી છે. તેમાં સ્પેના-ખીનાની તાબેદારીને લીધે તે, (ધ્યાને આદમી) વીખરાઈ જતું નથી, (ધ્યાને પોતાના પેદા કરનારથી જુદું પડતું નથી.) અને તેહને સઘલી કેસમનો લોભ આપવાને માટેની ધનાહખીનાની નીશાંતી જણાતી રહેચ. (માંજુસ) સ્પેનાખીનાને પોતાની અંદરથી બાહર કાઢડવાએ, પોતાની અંદર ગનાહખીનાની જાતને ઘણીએક મતલબથી ચલાવનાર છે. તેમાં મુખ્ય કારણ તે એ છે કે, (માંજુસ) ધનાહખીનાની ધરાયો કરનારી સકતીઓના સંબંધને લીધે, પોતે સ્પેનાખીનાની પેદાએશને દુઃખ દેનાર અને નોકસાત કરનાર થાયેચ. અને તે વીસેતી બેખબરીની સહમજ ધનાહખીનાને કશોકાન્તને વખતે આપોઆપ મલસે. અને જેઓ પોતે ધનાહખીનાની મારફતે મોતાને ચલાવનારા છે, તે (દિવ દરજો) તે વેલા આજેજ અને કમજોર થસે.

(૧૭) (મજદીઅમની) દીનની દોસ્તીના તરીકા અને તેહને માટેના હોકમ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

માંજુસું કે, ભલી દીનની દોસ્તી અગત કરીને આપ્તે (નીચે લખી જણાવેલી) બે રીતથી થાયેચ. (તેમાં એક) ભલી દીનની સહમજ મેલવાથી, (અને બીજી) તે (દીન) ના હોકમ પરમાંજે આલવાથી (માંજુસું ભલી દીનનું) દોસ્ત, નેક દીઆંત વાલું, પવીત્તર, મેહશતી અને ગરોયમાંનને લગતું થાયેચ. અને જે કોઈ ભલી દીનની દોસ્તીનું તથા તેહનાં કરમાંન મુજબ ચાલવાનું ગણેઆંન મેલવતું નથી, તે (આદમી) જુરી દીન વાલું.

૨ જાંણુવું કે, અગમચુકિ વાલાં (જાંણુશો) નું કાંમ, જેમાં ઘણો ફાયદો હોય, તેહને લગતો ઉદ્યોગ કરવાયે, સારી મદદ મેલવાનું છે. અને તેમ કરવાથી, તેહને જે વ્યાખેપત મલેય, તે તેહનાં રવાંનની નેકી અને સવાયને લગતી છે. તેમજ (તેહનું કાંમ) જેથી વધારે નોકસાંન થાયેય, (તેહવાં કાંમથી) દુર રહેવાનું છે. અને તેમ દુર રહેવાયે તેહને જે મદદ મલેય, તે પાપ તથા રવાંનને લગતી બીને ઢાંકી નાખવાની છે. તેથી, જે (જાંણુસ) વ્યાખે દુનીઆને લગતા ફાયદાની મારફતે, (ધ્યાને વ્યાખે દુનીઆમાં મલતી સાફી જોગવાઈયે), સવાયની વ્યાખેપત વગર કબુ નહી રહેતો, ચહુડતે દરબજેનો ઉદ્યોગ કરવાને તે અરેખર લાયકનું છે. અને જે કોઈ વ્યાખે દુનીઆને

* આચ્છેદુનીઆમાં નેત્રી કરવાથી દુર રહેલું તથા યુનાઈ કરવામાં આગલ વધેલું નાણુમ, આચ્છેદુનીઆથી યુગ્મરી ગીઆ પછી, મીનોઈ જેહાંત્રમાં પૌતાનાં કર-તુકની સ્વર્ગ ભોગવતી વખતે, નેત્રીનાં કાંમ તેણે આચ્છેદુનીઆમાં નહી ક્રીધાં તે વીસેને પસ્તાવો કરી, પાછું આચ્છેદુનીઆમાં આવીને નેત્રી કરવાની આ-પુરનાઈ બતાવેચ, તે વીસે ‘દાદસ્તાને ઈન્ની’ નામની પેહલવી-કૃતાવ્યમાં નીચે જ-ણાવેઆ મુજબનું વરણન આવેલુંછે.

[illegible]

‘હુંએ, ગેતા (હિંઆને આએ દુનીઆં)ને લગતી હીલચાલ અને હયાતીની અંદર, ગુનાહનું નીવારણ અને પ્રણુનો જખીર કાંએ નહી કીધો ? કે તેથી મહને અહરોતે દરજેનો વધારે ખદો મલતે અને જેથી માહરી જાતને લગતા ગુનાહનું નીવારણ અને માહરું રવાનનો (દોજખની સજાથી) છુટકારો થઈ સકતો. હમાણું ગેતાને લગતાં દરીએક શુખમાં જીનદગી ગુજરવાથી, મીનોઈ દુનીઆને લગતી અહરોતે દરજેની ઉમેદમાં હું નીસફલ થએઓ; અને સખતી ભરેલી સજા તથા ધણી તસરી ભરેલી ધાસ્તીને હું સવાધીન થએઓ છીઉં. આએ વખતે (પેલાં કમુરવંત માણસને) ખદન સાધની દુનીઆંમાં પાછું જવાની ખાઉશ થાએછે.’

લગતાં નોકસાંતની ખારફતે, (ઈઆને આએ ફનીઆમાં ખલતી બુરી જોગ-
વાઈએ), જે પાપ કરેઆ વગર થોડો વખતની જવા નહીં હીએતો, તેથી તે
(માણુશ દોજખથી) છુટવાનું નથી. માટે જે (આદમી) ગુનાહની પરહેજ, (દો-
જખનો) ડર, અને નેહીની કાલજ વગરનું હોએ, તે અગમ બુદ્ધિવાલું નથી.

(૪૧) મજલીઅસની દીનનો થોડો, મધ્યમ અને ઘણો શરસ ૧
સંબંધ અને તેહને લગતા પ્રાએદા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, મજલીઅસની દીનને માટેનો સરવેથી નાહલો સંબંધ, દીન ૨
ઉપર એક માણસના વીચારને ઓસ્તવાર (ઈઆને હિંમંતદાર) કરવાએછે.
અને તેમ કરનારો શખ્સ, તે (દીન) ના દશતુરના વસીલા તરીકે છે. અને તેથી
ફાએદો* એછે કે, તે આદમીના (મજલીઅસની દીન સાથના) સંબંધથી,
દરૂન તે આદમીથી જુદો પડવાએ નબલો પડે છે, અને તેથી ધનહોની ક-
ઉચ્ચતનો વધારો થાએછે. મજલીઅસની દીનને માટેનો મધ્યમ સંબંધ,
એક ટોલાના વીચારને ભલી દીન ઉપર ઓસ્તવાર કરવાએ, તથા તેને હ-
મેશાં અદુરમજદને લગતા વીચારથી રાખવાએછે. અને તેમ કરનારાઓ
આપણા જરથુશતરોતુમની દશતુરીને માટેના (વસીલા તરીકે) છે. અને
તેથી ફાએદો એ પ્રાએમ કે, તે ટોલાના (મજલીઅસની દીન સાથના) સં-
બંધથી, તેહનીથી દરૂન જુદો પડવાએ તે ઘણો નબલો થાએછે. અને
તેથી ધનહોને ઘણી કઉચ્ચત મલે છે. મજલીઅસની દીનને માટેનો સરવે ૩
થી સરસ સંબંધ, ખલકનાં તમાંજ લોકોનો વીચાર ભલી દીન ઉપર મજ-
બુત થવાએ, તથા ફનીઆનાં સરવે માણસોનો વીચાર એક જરથુશતરો-
તુમ* ની ખારફતે અદુરમજદની સાથે એકમલતો હોવાએછે. અને તેથી
ફાએદો એછે કે, ધનહોને, દીનનો સંબંધ પરાવનારાં સઘલાં આદમીઓ-
ની ફોજની ખારફતે, દરૂનને (તેહની) વગર ફોજના સખબથી અસકત અને

* જરથુશતરોતુમ—આએ ખોલ, પેગમબર જરથુશત પછી થનારા પેગમબ-
રોના, તથા પેગમબરના જાએનશીન તરીકે આપ્પા જરથોશતી ટોલાની ઉપર મુ-
કરર કરેઆમાં આવેલા સરવેથી વડા દશતુરાંનદશતુરના, એલકાજ તરીકે વપરાએલો છે.
પાક અવસ્તામાં આએ ખોલ ‘જરથુશતરોતુમ’ કરીને વપરાએલો
આપણને મળે છે. અને તે ઉપરથી ઉપલા પેહલવી ખોલની ઉત્પત્તિ થાઈ છે. વી-

(૧૧) મનદીઅસની દીનનાં તેજને વધારનાર તથા તેહને
જાંખ પોહચાડનાર (કોણે) ? તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખેલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ મનદીઅસની દીનની સહમળથી, નરચુશતરો- ૨
તુમ તથા અશોરદ (ધ્યાને ધરમણુ) નાં ફરખાંન પરખાંણે, પોતાની દીનના
અથો હોકોમાં સખાવત કરનારો, તથા તે (દીન) ની નીશાંન (ધ્યાને શુદ્ધરેહ
કુશતી હોકોમાં) આપનારો, અને તેહને લગતું બોલનારો તથા તે ઉપર પે-
આર રાખનારો હોયે, તે મનદીઅસની દીનના તેજને વધારનારો છે. અને ૩
જે ધનાહમીના તરીકાની સહમળ રાખનારો, ભલી દીનને આડે આવ-
નારો અને તેવાજ વીચારનો સંબંધ (લોકોને) આપનારો હોયે, તે દીનને
જાંખ પોહચાડનારો 'ફરેહબુત' તથા 'અધબેબુત' છે.

(૧૧) હયાતીની તરફ નજર રાખીને (જાંણુસો) સંતોષ અને ૧
હિદીઓગને ચાલુ રાખવા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખેલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ (આદમી) બુજેરગીને લાએકનું છે, તે સંતોષ ૨
રાખવાને સકતીવાંન છે, અને તે ઘણી હલકી દોલતને (ધ્યાને આએ ફુતી-
આંતી વસ્તુ જે નીચ ખારગે મેલવી સકાયે તેહને) વળન આપતું નથી.
પણ તે લાંખી છનદગીને લગતા સંતોષ* ને વધારે ચહડતે કરજેની
કહ્યત તરીકે ગણેય, અને તે બુજેરગ સંતોષ ઉપર (પોતાનું) ધેઆંન
આપેય. અને જે કોઈ હમેશની ખુશીવાલો છે, તે ખીનાઈ મકાંનના નેક
મહો મેલવવા વીસેનો હિદીઓગ ચાલુ રાખવાએ છે.

* લાંખી છનદગીને લગતો સંતોષ—તે જે કાંમથી આવવી મનાઈ જેહાંન-
માં શુખ મયે, તેહનાં કાંમને લગતા સંતોષને સહમળયા.

૧ (૧૦) પાક દાદારની તરફથી આદમીને સવાબનો બદલો
અને ગુનાહની સજા મલવાનાં કારણ વીતે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, પાક દાદારની તરફથી, આદમીને સવાબનો બદલો તથા
ગુનાહની સજા, એ બેંદુ બીજા છે. તેમાં અગત કરીને (માંજુસ) ગુનાહની
સજા વાહું, સવાબ કરવાથી દુર રહેવાએ, અને જાણીજીંધને ગુનાહ કર-
વાએ થાએચ. અને પોતાને સાડ પસંદ કરવા જોગ તરીકા વાહું, (ધઆને
પુણવન્તું), ગુનાહ કરવાથી દુર રહેવાએ, અને સવાબને માટેનાં કાંમ કર-
વાએ થાએચ. (આએ ફુનીઆંમાં સંકટને) સેહન કરવા સાથે (પોતાના)
આતમાને સાડ પવીતરાઈનું કામ કરવાનો સબબ, આદમીને પોતાની જા-
તની અંદર હોસ્ત તરીકે પોતાના પેદા કરનારને રાખવાથી છે. જે આદ-
મીની અંદર અકલ તથા દીનને લગતી ઈચ્છા અને બીજા સારા ગુનો છે,
તે, તેહને સવાબનો સંબંધ આપનારા વસીલા છે. માંજુસ પોતાના પેદા
કરનારની તાબેદારી કરનાર, સવાબના વસીલાની કહિયત તથા સહમજ છે.
અને તે (વસ્તુઓ), આદમીને ગુનાહથી દુર રહેવાની પુરતો રીતે સહમજ
આપનાર છે. સવાબનું કાંમ આદમીની પુરતી મદદ કરેચ; અને તેહને
લીધે (આવતી ફુનીઆંના) નીઆધીસો, ગુનેહગાર આદમીની સજાને માફ
કરનારા છે. માટે આદમીઓની અંદર જેકોઈ શખ્સ ગુનાહનાં કાંમનો
અટકાવ કરનાર તથા કોઈબી એબને નહીં હિલવા દેવાના વસીલા તરીકે (હોએ),
તે ગુનાહનો ઊપાએ કરનારો હકીમ, તથા માંજુસોને ગુનાહથી પાછાં રાખ-
નાર અને સવાબથી દીનદાર બનાવનાર છે. અને તે શખ્સ માંજુસોને ગુ-
નાહ અને સવાબને પીછાણવાનો મારગ બતલાવેચ તથા તેઓની અંદર
(આએ ફુનીઆંમાં) સવાબનો બદલો અને ગુનાહની સજા કેટલી ભેલસેલ
રહેચ, તેહનો (વીસ્તાર) પુરતી રીતે જણાવેચ.

જાણુ' કે, પેદાનો કરનાર (પાક ખોદાએતાલા), જે સઘલી પરકારની રુત્તી કરવાને અને સરવે રીતનો આભાર માંણવાને માટેનો છે, તેહની રુત્તી કરવા અને આભાર માંણવાને સરવે કોઈ બંધાએલા છે. કારણ કે, જ્યે પ્રમાંણુ અથવા હુદ વાલા છે, (એટલેજે જ્યે યજ્ઞ અમેશાસ્પન્દને તે સાહેબે પોતાની તરફથી દરએક કાંતને લગતી સકતી બખ્શી છે, તે હુદ અને માફકસર છે), તેઓની ઉપર તે સાહેબ વગર હુદ અથવા પ્રમાંણુ વાલો છે. વગર હુદ અથવા પ્રમાંણુની મતલબ એ છે કે, તે સાહેબ સઘલી પેદાએશને પેદા કરનાર તથા તેહને હયાતી આપનાર હોવાથી, તે પેદાએશના સંબંધને માટે, (ઈઆને તે સઘલી પેદાએશ તેહની પોતાની છે તે વીસે), જાણીતા છે. અને જ્યે પ્રમાંણુ (અથવા હુદ) વાલા છે, તે અમેશાસ્પન્દો, ખીખાયજ્ઞો, સુરિય, અને બીજા રોશણુ સેતારાઓ, તથા સખી પાદશાહો અને બીજા લોકો છે. તેથી સઘલી ખીનો અને ગેતીને લગતી દરએક (પેદાએશ), તેહને આબાદ રાખનારાઓની રુત્તી કરવાને બંધાએલી છે. તેમાં આએ કુતીઓની પેદાએશ, (તેહને) આબાદી આપનારાઓમાંના દરએકની, દરએક આબાદીને લગતાં પ્રમાંણુ વાલી સકતીને સાફ, આભાર માંણવાને બંધાએલી છે. માટે (આપણી તરફથી) ખીનો અને ગેતીને લગતા જે યજ્ઞોની રુત્તી કરવા અને આભાર માંનવામાં આવે, તે અસલ પેદાના કરનારનો સંબંધ તેહમાં હોવાને લીધે છે.*

* આપણુ જરતોથતીએ પાક આદાએતાલાની ખંદગી કરતી વખતે અવસ્તા-
માં ફરમાવેલા હોકમ સુન્નપ અમેશારપન્દો અને ખીલ યજ્ઞદાની વખાણુ કરીએમ,
તથા તેએના આભાર માણીએય, તેહની ખરી અને ઓલાચા બરેલી મહમદ,
આએ ખાખતને લગતો છેલ્લો ભાગ આપણુને ખતલાવેલો. અને તે ઉપરથી
આપણુને જણાએય કે, અમેશારપન્દો અને યજ્ઞદામાં જે સકતી અને શુણેછે,
તે અશો અહુરમઝદે તેએને બખ્ષશેલાછે; માટે તે સકતી અને શુણે તેએમાં
હવાથી તેએા ધનયાંનની તરફથી સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવાને લાએકતા-
છે. જો અહુરમઝદની સકતી અને શુણ તેએામાં નહી હાએતો, તેએા કોઇખી પર-
શરે આદમીની તરફથી વખાણુ કરવાને અને આભાર માંણવાને લાએકતા નથી. તે આ-
રે ઇજદ અમેશારપન્દોને લગતી સ્તુતી, પાક દાદારને લગતી વખાણુ કાએ નહી ગણાએ
અશો અહુરમઝદે પાક અવસ્તાની અંદર આપણા અશો પેગમખરને ફરમાવીડે છે કે,

૧ (૧૧) ફુનીઆમાંથી નોકસાંનકારક હલાકીને દુર કરવા વીસે બલી દીનને લગતો ખોલારો.

૨ જાણુવું કે, ફુનીઆમાં જે કાંઈ નોકસાંન કરનારી હલાકી હોય, તે દરીએક હલાકીને તાંહાંથી દુર કરવા સાર, સ્થિતતા વડા પાદશાહે હકુમતને રૂએ (પોતાની તરફની) કાલજ બતલાવવી; કે તેમ કરવાથી તે (પાદશાહ) પાક દાદારની તરફ વધારે પ્રેમાર બતલાવનારો થાય. પણ જે આએ (નોકસાંનકારક હલાકી) કેથે જાણુએ, અને તાંહાં તેહનો અટકાવ તે એ ખલા (પાદશાહ) થી નહીં થાઈ સકે, અથવા તે વીસેની તે કાલજ નહીં રાખે અથવા તે (તેહનો ઉપાએ કેમ કરવો તેહને તે) સહમજ નહીં સકે; તે જે (પાદશાહ) ખુરાઈ ઉપર સકતીવાંન થવામાં અસકત અને નબલો હોએ, તથા (તેહને લગતા ઉપાએને) નહીં સહમજ સકતો હોએ, તે દરીએક તરેહનો ધનસાફ આપવાને દેખતો નાંલાએકછે; મારે હકુમત કરનારા (રાજા) એએ ધનસાફને ખાતર તેહની સાથે લડાઈ કરવી (સજવારછે).

જો કોઈ અધારાનો, અધારી જુનીઆદના દેવોનો, ચોરો તથા વાટપાડાઓનો, જાદુગરો, અને પરીઓનો અને નાસકારક પીડાનો અટકાવ કરવા સાર, (અથા અહુરમઝદની તરફથી પેદા કરેઆમાં આવેલા) જે નુરમંદ, ખેમરગ અને તેજ ચાલનો મુરિયછે, તેહની યાદ કરે, તે (ગોએઆ) અથા અહુરમઝદની ઈઆદ કરે.

તીરયશત કરદો ૧૬ મો, ફેકરો ૫૦ મો.

જો સ્પેતમાંન જરતોશત ! જેમ માહારી આરાધના, બંદગી, ખશનુદી અને વખાણુ કરેઆમાં આવે, તેમ આરાધના, બંદગી, ખશનુદી અને વખાણુ કરવાનો, હુંએ તિશતર સેતારાને પેદા કીધાય.

આએ અને એને મલતી મતલબના ધણા ફેકરાઓ પાક અવસ્તામાં આવેલાછે, તે ઉપરથી ખોલી રીતે જણાએ, કે, પાક દાદારે યજ્ઞ અમેશાસ્પનદોની સ્તુતી અને ઈઆદ કરવા સાર આપણને ફરમાવીરિં, તે, પોતાની કુદરતી સકતી તેઓની અંદર હોવાથી, અને તેજ સખબને લીધે તેઓને લગતી સ્તુતી તથા ઈઆદને પોતાની સ્તુતી તથા ઈઆદ તરીકે ગણીછે.

(૧૪) જમીનને નોકસાંન થવા વીસે લલી દીનને

લગતો ખેલાસો.

જાંણુડું કે, જેમ આદમીના બદનની અંદર પવન ચાલુ છે, તેમ જ- ૨
મીનની અંદર જમીનના શુધારાને શાસ્ત્ર પવન હુમેશાં કરતો રહે-
ય, અને જેમ આદમીનાં સરીરની અંદર પવનને ચુબર કરવા-
નો મારગ છે અને તેહમાં તે ચાલેય; તેમ જમીનની અંદરખી-
છે. જેમ (ખાણુસનાં) સરીરની અંદર પવનને હીલચાલ કરવાનો મારગ
હોવાથી તેનાં અંદાંમની હુમાતીછે, અને કોઈ જગ્યાએ પવનને મારગ ન-
હી મલવાથી, તે શરીર મોતમંદ થાયેય; તેજ બદનને લગતી હાલત જમી-
નની અંદર (પવનનો) મારગ બંધ થવાથી બનેય. જેમ બદનની અં-
દર ફેરફાર કરનારા આડી ચાલચલણના તરીકાઓ (ઈઆને ઉલદા બનાવની
હિતપન્તી કરનારા સબબો), (બદનનો) નાસ કરેય, તેજ પરમાંણે જમીનની
અંદર ઉલટી ચાલચલણવાલા તરીકાઓથી પવન (ને ફરવા) નો મારગ
બંધ થાયેય, તેથી જે તરફ ઉપર પવનનો મારગ બંધ થાયેય તે તરફ
પવનને (પોતાનો) મારગ નહી મલવાને લીધે (જમીનની અંદર) નોકસાંન
થાયેય. જેમ પેલા જાદુગર અફરાસીઆબ તુરે, ધણીએક ફલદરૂપ જમી-
નને વગર પાંછીની, માંજુશ વગરની, અને ઉગડ કરવા સાત્ર જાદુઈની મા-
રફતે કરીઈ હુકુ. વલી લલી દીનને લગતી સહમજની અંદર જાણાવેલું
છે કે, હુમેશાં જમીનની અંદર પવન આતશથી ગરમ થાયેય, અને તે તી-
વેથી જોશ કરીને ઉપર આવેય, તેથી (જમીનને) નોકસાંન થાયેય. અને
તેહના બે દુકડા પડેય; જેમ આદમીનાં બદનની અંદર પવનનું ઉકડું
આતશથી જાણાવેલું છે, તેમ જમીનની અંદર (આતશથી પવનના ઉકવાએ)
ધરધીકંપ અને (ખીજી), નોકસાંન થાયેય.* તેથી દરીએક સુલ (ઈઆને

* જોરએપાસ્તાન—નામની ફારસી કેતાબ જે પાદશાહ નોશિરવાંન આદિલના
વખતમાં આએ પાદશાહના દાનેશમંદ વજીર અબુજરમ્મેહરના એક આજરખજોહ
નામના શાયરે, પેગમખર જરતોશતે હીનદુસ્થાનના રાજા ઉપર લખેલા એક પેહલવી
રેસાલાનો પાદશાહ નોશિરવાંનના હોકમથી તરજુમો કરેલાછે, તેહમાં ઉપલી ખાખતને
લગતું વરણન આએ રીતે આવેલુંછે:—

زورگ تف درد آمیزی که در کوههای زیر زمین هریدا گردد و زوری
در او پیدا گردد و گاهی که تفهای پی در پی او را صدون دهان جای استکان

જાત) પોતે આરાસ્તગી ભરેલી તે (ધિઆને આતશ અને પવન) ને લગતા પ્રમાંણના સખબથી રેહ્ય. અને વગર પ્રમાંણના સખબથી તે જાત ખરાબ થાએય. માટે દોનની અંદર જાણાવેલું છે કે, (સધલી) ઉતપન્તીને કાએદાસર રાખવી, એ, બલી જેખી સકતીના વધારે પોહચવાએછે, અને વગર પ્રમાંણે રાખવી, એ, ઘુરી જેખી સકતીથીછે. આતશની તણુઆત પવનથીછે, અને પવનને ચલાવનાર આતશછે, જો તેઓ પોતાના સાંમનમાં ભરોબર હોએતો, પવનથી આતશને જીનદગી તથા તણુઆતછે; અને આતશથી પવનને ચલાવવાની સકતીછે. અને તેહનીથી સુધરનારી વસ્તુઓ સલાંમતી અને આસાંનીથી રેહ્ય. અને જે વસ્તુઓ તેના સાંમાંનથી પ્રમાંણ વગરની થાએય, તેનાં તાનની અંદર પવનનાં કરતાં આતશને (તેના) જોસ્તાની અંદર કમજોર થવાએ તથા આતશથી પવનને ઉઠવાની સકતી ખરાબ થવાએ, તે (આતશ) અને પવનથી શુધારો મેલવનારી (વસ્તુઓ) જેવી કે, જમીન, પાણી, આડપાણ, જોસ્પન્દ અને આદમીઓ છે તે, નોકસાંન પાંચેય.

ندارد زوری کند تا زمین بشکند و ازان کود بدر جهد و آن زمین گاهی که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنگستان شکافتن نف دود آمیز و بیرون آمدن از اینجا نه کار بیست آسان و آن نف از مدد نخست از خود جنبشی کند و انگاه برخی ازان زمین را بجنبش آرد خرد این جنبش را زمین. آرز می شمارد و آن نف دود آمیز پرزور که زمین را بلرزاند گوشه از زمین را بشکند

ગરમીની પુઆં સાથની જે કહિઅતછે, તે જેહારે જમીનની ભીતરના ભાગોની અંદર એકી થાએય, તેઆરે તેહમાં એક જાતની કહિઅત પેદા થાએય, અને જેઆરે તેહને ઉપરાસાપરી આતશની ગરમી પોહચેય, અને તે બાફને રેહવાની જગા મલતી નથી, તેઆરે તે જોર કરેય; તેથી જમીન ફટિય, અને તે મારગેથી તે બોખાર બાહરે નીકલેય. અને જો કોઈ વખતે તે જમીન શુકી અને પોરસ વગરની હોએયતો, તે ઉપરની પથરને લગતી જમીનને ફારવાનું અને તેમાંથી બાહરે નીકલવાનું કાંમ તે પુમાંડાં સાથની આતશની ગરમીને (ધિઆને બાફને), ઘણું સુશકેલ થાઈ પડેય, તેથી તે આતશની ગરમી તેમાંથી બાહરે નીકલવા સારું કુદરતની મદદથી પોતાની તરફની જે કાંઈ હીલચાલ કરેય, તે વેલા પેલી જમીનને તે ફેટલેએક દરજ્જે પુગાવેય, જેહને આપણુ ધરતીકપને નાંમે ઓલખીએય, અને જેઆરે પુવાં સાથની આતશની ગરમી વાલી કહિઅતમંદ સકતી જમીનને પુગાવેય, તેઆરે તે, જમીનની અંદરના એક ભાગને ફાડેય.

(૧૧) પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓ*ના કેહવા મુજબ (કેટલીએક વસ્તુથી) દુર રહેવા વીસે ભલી દીનને લગતો ખાલાશો.

જાણુવું કે; પેદાના કરનાર (અશો અહુરમઝદ) ને ખરાબ વસ્તુ પસંદ નથી, તેથી જાંહાં યુરી વસ્તુ હોએ તાંહાંથી દુર રહેવું. જે ચીજ દાદારને પસંદ નથી, તે ચીજને આપનારો તે નથી, માટે તે(હવી વસ્તુ)ને મહડતે ફરજેની ગણવી નહી, અને તેથી દુર રહેવું. જે વસ્તુની સહમજ

* પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓ—એ બોલતો અર્થ 'પેહલો મજહબ ધરાવનારા' હોવા થાએછે, અને એ નામ ગયોમરદથી તે અશો જરતોશતના વખત શુધી જે ધર્મીઓ મજદીઅસની ધર્મ પાલનારા હતા તેઓને આપેઆમાં આવેલુંછે, અને એ વીસેની સામેલી ધર્મશનેના ૨૩ માં હાના ખીજ ફેકરામાં આવેલા પાક અવસ્તા ઉપરથી આપણને નીચે જણાવેઆ મુજબ મલેછે:—

જેમજેમ આદરબાદ મારાસ્પંદનાં ફરોહરને, સઘલા પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓનાં પાક ફરોહરોની સાથે.

અતરે હું વખાણુ સાથે સાહુચ, ગયોમરદનાં, અશો જરતોશતનાં, કે શુશતાસ્પનાં અને જરતોશતનાં ખેટા ધર્મદવાસ્તરનાં ફરોહરને, સઘલા પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓનાં પાક ફરોહરોની સાથે.

આએ ઉપર જણાવેલી અવસ્તાની દલીલ મુજબ પેગમબર સાહેબ જરતોશત શુધીના ધર્મી મજદીઅસનાનો 'પચ્ચોઢરીઓદકએશ' ને નામ ગણાતા હતા, અને તેઓ પેગમબર પછી મજદીઅસની જરતોશતી દીન ધરાવનારા હતા તેઓને 'નખાનજીસ્ત' નું નામ અવસ્તામાં આપેઆમાં આવેલુંછે; પણ દશતુરનાં દશતુર આદરબાદ મારાસ્પંદ, જે સાચાની પાદશાહ અરદેશિર બાબકાનના નખીરા અહુરમઝદ સાહુરના વખતમાં થાઈ ગીએચ, તેહના વખતમાં પેગમબર જરતોશતના શાગેરદો અને તે સાહેબ પછી થોડી મુદતે થાઈ ગએલા દશતુર માબદોને 'પચ્ચોઢરીઓદકએશ' ને નામ બોલતા અને બોલખતા હતા. જે વીસેની સામેલી સાચાનીઆન દોરમાં લખાએલાં પેહલવી પુસ્તકોનાં લખાણમાં આપણને મલેછે. વ્હી તેઓની પદવીમાં દશતુર આદરબાદ મારાસ્પંદનાં ફરોહરને તેહનાં માનને ખાતર ગણેઆમાં આવેલુંછે, અને તે વીસેની સામેલી 'આફરીને ફરવરદગાન' જે પાદશાહ નોશિરવાન આદેલના વખતમાં બનેલીછે, તેમાં નીચે જણાવેઆ મુજબ આવેલીછે. જેમકે:—

જેમજેમ આદરબાદ મારાસ્પંદનાં ફરોહરને, સઘલા પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓનાં પાક ફરોહરોની સાથે.

આએ બંદગીની કડઅત, સઘલા બેહથતી પચ્ચોઢરીઓદકએશ, દીનના પેશવાઓના ફરોહરોની સાથે, આદરબાદ મારાસ્પંદનાં ફરોહરને પોહચો.

વાસ્તે ઉપલા 'પચ્ચોઢરીઓદકએશીઓ' નો અર્થ પેગમબર સાહેબના શાગેરદો અને તે પછીના દીનની સહમજ ધરાવનારા કાબેલ દશતુરોનો સહમજવો.

- ૩ ધરોવનાર દાદાર (પોતેજ) હોય્ને, તેહવી (વસ્તુની) સહમજ મેલવવાથી (માંણસે) દુર રેહવું. જે બીજ વીસે (માંણસ) જાંણેકે તે બીજને લગતીછે, પણ તેહને પોતાને) પસંદ પડતીછે, તો તેથી દુર રેહવું, અને (જે કાંમ) વધારે નોકસાંન કરનારૂં હોય્ને તે નહીં કરવું, તથા તેહને વળન આપવું નહીં. પેદાનો કરનાર સાહેબ માંણસની તરફ ઘણીએક તરેહથી લાએકી વાલોછે, માટે એક માણસને પોતાને વાસતેની કોઈ વસ્તુ તેહને પોતાને લાએકની હોય્ને, પણ (બીજ) આદમીએને સાડું તે ઘણીએક રીતે લડાઈ ભરેલી, અને નોકસાંનકારક ઈચ્છાવાલી હોય્ને, તો તેથી (આદમીએ) દુર રેહવું.
- ૪ દાદાર પોતે નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાવાલો નથી, માટે તેવી (બુરી ઈચ્છાથી) દુર રેહવું. અને જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારો હોય્ને, તેહની ઈચ્છાને (તે કાંમથી) ફેરવી; કારણ કે જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારને તેહની (બુરી) ઈચ્છાથી ફેરવનારો નથી, તે પેલા વગર આખરૂવાલાની ઈચ્છાને મલતોછે. દેવ, વરૂ, અને અકૂસના જોરસાએ, આદમીની સાથે લડાઈ કરવાથી, તથા અહુરમઝદનાં (પેદા કીધેલાં) આદમીએને નોકસાંન કરવાથી, પાછા ફરનારા નથી; માટે તે (હવા જોરસાએ) થી (માંણસે પોતે) દુર રેહવું. જે ધરમ શુરૂએ આદમીએને દેવ, વરૂ અને અકૂસની માલને લગતી બેહદ નોકસાંની કરવાથી પાછાં ફેરવનારા નથી, તેઓ આદમીએને આએ કુનીઆમાં (આવતી કુનીઆની) ખુટને લગતી મદદ આપનારાછે. તેઓનો મનહુબ ઘટતો અને સલામતી ભરેલો હોવા છતાં, (તેની અંદર રેહીને) દેવ, વરૂ અને અકૂસનાં કાંમ કરવાને લીધે તે (મનહુબ) આદમીએના બાબમાં કુશમન તરીકે તથા અપવીતરાઈ સાથનોછે. પાપ કરનારાં આદમીની રીતભાંત, તેહની નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાને લીધે તેહનો દોષખથી છુટકારો નહીં કરી સકે; કારણ કે તે નોકસાંન કરનારની ખરાબી અને ગેરવાળખીપણાંને લગતી ઈચ્છા પાક બોદાએતાલાને લગતી ગણાતી નથી; માટે તે (ઈચ્છા) ને પેદાએશને પેદા કરનાર બાપને લગતી (ઈચ્છા) કેહવી સજવાર નથી. અને તે કાએ-દાની રૂએ કેહવાએ (બી) નહીં.

(૧૦) મીનો અને ગેલીની અંદર જે (જાનદાર વસ્તુ) અહીં ૧
રમજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંણુ ધરાવેચ, તે વીસે
ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, મીનોએની અંદર જેઓ ખાલેસ અને ભલા (સ્પેના ૨
મીનો) ને લગતાછે, તે યજદોછે. આએ ફુનીઆની આમેજશવાલા લોકોની
અંદર, જેઓ ખુરી સહમજવાલા (અમંજમેનીઉશ) ની મતલબ જે બદીને લ-
ગતીછે તેહને (પોતાની અંદરથી) બાહર કાહડવા, તથા દાંતાઈવાલા (સ્પન્ટો
મેનીઉશ) ની મતલબ જે ભલાઈને લગતીછે તે તરફ પોતાને ફેરવવા સાફ,
જેસ્સા ભરેલા રાખેચ, તે આદમીએ ઈજદોની મદદથી ગોસ્પનદની જાતનાં
જેવાં, અને અહુરમજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંનવાલાંછે. મીનોએની
અંદર જેઓ ખુરા (અમંજમેનીઉશ) ને લગતાછે, તે દેવોછે. આએ ફુની- ૩
આનાં લોકોમાં, જેઓ બદીને પોતાથી દુર કરવા અને ભલાઈની તરફ પો-
તાને ફેરવવા સાફ, જેસ્સા ભરેલા રાખતા નથી, તેઓ દેવની મદદથી વ-
રૂના જેવાછે; અને વરૂ તથા અફસની જાતની માફક તેઓ અહુરમજદની પેદા-
એશની નીશાંનવાલા નથી. મારે તેહવાં (આદમી) ને પેદાના કરનાર દા-
દાની પેદાએશ તરીકે ગણુ સંજવાર નથી.

(૧૧) સારાં અને નરસાં રાજને લગતો એતેકાદ, તથા તેથી ૧
જાણુતા ભક્ષી દીનને લગતા શરૂઆતના અને સેવટના
વખત વીસે, ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, સારાં રાજથી દાંતાઈ, સચ્યાઈ અને ભલાઈને લગતો ૨
(લોકોને) વીસવાસ રેહચ; તેથી તે (રાજ) નો વખત યજદોને લગતોછે. તે
(રાજ) ની મારફતે ફુનીઆનાં લોકોમાં ઈનસાફનું પંથરાણું, તથા (તેઓને)
આબાદાંની અને સારી મદદનું મલણું થાએચ. તે (રાજ) માં (લો-
કોની અંદર) ગણેઆંણુ, સાચવટ અને ખુબી હોએચ. અને દાંનેશ-
મંદ તથા સાચ્યા અને બીજા ખુબીવનતા લોકોને વાજબી મોહુટાઈ
અને મહુડતો દરબજો તથા હલકા દરબજોને લાએકનાએને હલકો દરબ-
જો મલેચ અને તે રાજની તરફથી દાંનેશમંદને હકુમત આપેઆમાં આવેચ.

તેથી ઘણાંએક આદમીઓને ફરાગત અને શુષ્ક મલેચ, અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં સ્પેનામીનોને લાએકની બનેચ. અને તે (રાજ) અહુર-મનહનાં આખેરશને લગતાં રાજની શરૂઆતની અખશેશ તરીકે ગણાએચ. (કારણ કે આખેરશને લગતા વખતમાં અશો અહુરમનહ) તેવાં (રાજ) થી એવ આપનાર (એહરેમન) ને પુરતી રીતે ઘટાડનાર, તથા તેહની અસલ કહ્યતને (લોકોમાં) આમેન થવાથી અટકાવનાર અને ફુનીઆંની અંદર ૩ સેવટનો શુધારો કરનારછે. પુરાં રાજથી પુરી બુદ્ધિ, જુઠાઈ, અને બદીને લગતો (લોકોને) વીસવાસ મલેચ; તેથી તે (રાજ) નો વખત દેવોને લગતોછે. (કારણ કે) તે (રાજ) ની મારફતે ફુનીઆંમાં એદાદીને લગતી આણુદગીનું, પુરી આએપતને લગતાં શુષ્કનું, અને ઉંડ હાલતનું જાહેર થવુંછે. તેવાં (રાજ) ની અંદર (લોકોમાં) પુરી બુદ્ધિ, ઠગાઈ, અને બદકારી હોએચ. અને પુરી બુદ્ધિવાલાઓ, ઠગારા, અને બીજા બદકારોને વધારે મોહટાઈ, અને પરત દરબજાને લાએકનાઓને પાક લોકોને લગતું માંન મલેચ. અને તે જાલેમ રાજાની તરફથી જે પુરી બુદ્ધિવાલાછે, તેઓને હકુમત આપિઆમાં આવેચ. તેથી ઘણાંએક આદમીઓ સંકટ અને સખતી ભોગવેચ. અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં ઘનાહમીનોને લાએકની થાએચ. તે (રાજ) ઘનાહમીનોનાં જીલમગાર રાજને લગતી શરૂઆતની અખશેશ તરીકેછે. અને શેવટે તેહવી શરૂઆત કરનારા દરીએક જાણુને આપ્પોઆપ હાંચી ૪ પોહચવાનો બદલો મલવા વીશે ભલી દીનમાં જણાવેલુંછે. માંટે જે ધરમ-ગુરૂઓ, પુરાં રાજને લગતી આલચલણ તથા પુરાં રાજને લગતી હકુમત (લોકોને) સીખવનારા હોએ, તેઓનો મનહબ તે પુરાં રાજની રીતભાતને મલતોછે. અને તે પુરાં રાજને લગતી આલચલણ લોકોને નોકસાંન કરનારીછે, તેથી તે (રાજને લગતી આલચલણ) બદકારીને લગતી આલચલણ તરીકે ગણાવી જોઈએ.

૧ (૧૧) આદમીની કેસમો, અને તેમાંની ઘણી ઓરતમ અને સરવેથી પુરી કેસમ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુ કે, (ફુનીઆંમાં) આએ (નીચે જણાવેલી) એઆર તરેહનાં આદમીઓછે. (તેમાં એક આદમી) રવાંનને આહનારૂં અને સારા તરી-

કાથી ચાલનારૂં; (બીજું) તનને લગતી ઇચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર
 ચાલનારૂં; (તરીજી) રવાંનને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકાવાલું; અને (ચોથું)
 જુરી ઇચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં. એમાંનું જે (આદમી) ૩
 રવાંનને ચાહનારૂં અને સારા તરીકાવાલું છે, તે સરવેથી ઓતમ છે; કારણ
 કે તે સખખથી (તેહવાં આદમીનો દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ ખો-
 લ્લો રહેત્ય અને તેહને લગતી ઇજનો રસ્તો બંધ થાયેય. (બીજું) તનને ૪
 લગતી ઇચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર ચાલનારૂં (આદમી), ઉલટી જતવાલું
 અને ઘણું જ જુરૂં છે; કારણ કે તેથી (તેવાં આદમીને સારૂં) ઇજનો રસ્તો
 ખોલ્લો થાયેય અને તેહનો (દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ બંધ થા-
 એય. (તરીજી અને ચોથું આદમી) જે રવાંનને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકા- ૫
 વાલું, અને જુરી ઇચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં છે, તે (ઉપલાં
 બે જાતનાં આદમીની અંદર) વચલે દરજ્જેનું છે; કારણ કે રવાંનને ચાહ-
 નારૂં જુરા તરીકાવાલું (આદમી), રવાંનને ચાહવાના સખખને લીધે, તેમજ
 જુરી ઇચ્છાવાલું સારા તરીકાથી ચાલનારૂં આદમી, સારી ચાલચલણના
 સખખને લીધે, કદાચ દોજખથી છુટકારો મેલવી સકે; વલી પચ્ચોઠીઓ-
 દકએશ દસતુરોની તરફથી એ વીસેની દલીલ (આપણને) આપે પરકારે જણા-
 વેઆમાં આપેલી છે, કે હમેશાં ધરખથી (ઇઆને નીતીને લગતી ચાલચલણથી)
 માંજુસો અશો (ઇઆને દોજખથી છુટકારો મેલવાનું) થાઈ સકેય, સખખ
 કે સારા તરીકાવાલું ભલી દીનનું (આદમી તે દીન) માં રેહીને જુરી અને
 ઉલટી ઇચ્છાને લગતાં કાંમો કરેય અને તે ઉલટી જુરી ઇચ્છાને લગતાં કાં-
 મથી તે (ભલી દીનવાલા) ને (આવતી) ખીનાઈ ડુનીઆમાં ઇજ પોહચ-
 વાની બીહક છે, તેમ જુરા તરીકાવાલો ઓલીન (પોતાના) રવાંનના ચાહને
 લગતાં કાંમ કરેતો, તે રવાંનને ચાહવાને લગતાં કાંમને લીધે, (આવતી)
 ખીનાઈ જેહાંનમાં તેહને છુટકારો મલી સકે.

૧ (૧૧) જે રાજની રયતની અંદર સરવેથી સરસ રીતે
 શુધારો થાએચ, અને બેહુદ શુધરેલાં આદમીઓ
 પોતે રાજાને પ્રાએદા કરનારાં હોએચ, તે રાજનું
 પાએતખત રોશની ભરેલું રેહચ, તે વીસે
 ભણી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ બાણુનું કે, જે કોઈ આદમી વધારે હોતરમંદ હોએચ તે દુનીઆનાં
 દરએક માંજુસની ઉપર ઓતમ સરદારી ભોગવવાને લાએકનું છે. અને તે
 ચહુડતે દરબજેનું એટલા ઉપરથી છે કે, ઘણાંએક આદમીઓને તેહનીથી
 સાચ્યું બોલવાનો અને ભલાઈને માંડેનો નેક બદલો મલેચ અને બદકા-
 રીને લગતી સજા થાએચ. જેથી કોઈખી (માંજુસ) બેહુદ રીતે ભલાઈને
 સાડ શોધી અને બદીથી દુર રેહવાની ખાહેશ વાલું થાએચ. અને તેથી
 દુનીઆં સવાબની ચાલચલણે કરી સમરેચ. અને એથી રાજનો કારોબાર
 ચલાવનાર (પરખાં), માંનને લાએકનો, ઘટતા બદલાવાલો, અને પદવી મે-
 લવનારો થાએચ. રાજને લગતા ઓધેદારોમાંનો દરીએક ઓધેદાર જે ય-
 નદાંને પસંદ પડે તેહેવી સારી ઈચ્છા રાખનારો, સારી રીતે (રહચ્ચતની
 અંદર) સુધારો કરનારો અને રાજને કાએદો થાએ તેહવા કાએદાઓને
 અમલમાં લાવનારો હોએ તથા પોતાને દીનનાં કરમાં પરખાંજે ચાલનારા
 હાકમ તરીકે પસંદ કરનારો, અને રાજને કહ્યમત મલવાને માંડેનો દીલ-
 સોજીથી ઉદીઓગ કરનારો હોએ, તે (ઓધેદાર) પોતાની હુમેશની ઉનચી
 અને ચહુડતે દરબજેની હીલચાલે કરી નેક આતમાવાલો (ઈઆને અશો),
 તથા નેકનાંખી ભરેલો (ઈઆને કીરતીવાંન) છે. અને તે, પોતાના જાતી
 ખોદાની તાએદારીને માંડેના નેક ખવાસથી, ખીજઓને સવાબનાં કાંમથી
 અને જુનાહની પરહેજ કરવાથી સમારવાને લીધે, તથા તેઓના રવાંનને અશો
 બનાવ્યાએ, તથા સાડ વીચારનાર, સાડ ખોલનાર અને સાડ કરનારા (અ-
 શો મરદ) તરીકે, તે, ખીજ પરહેજગાર દીલવાલા લોકોને સાદું ચીનવદ પુલને
 ખોલલો કરવા* ને લીધે, પોતાની બેઆજર જાતને રોશનીમાં મેલવી ના-
 ખનાર છે. (ઈઆને રોશન બેહુશતને લગતા યનદ અમેશાસ્પન્દો અને
 અશો રવાંનોની સફમાં પોતાની જગો કરનાર છે).

* ચીનવદપુલને ખોલો કરવો—તેહની મતલબ એછે કે, આપણાં મળદખને
 લગતાં પ્રસેતકોમાં જણાવેલું છે કે, આએ દુનીઆંથી યુજરી જનાર આદમી નો

(૧૧) (કહું) માણસ અકલની સકતીવાણું છે ? તે વીસે ભણી દીનને લગતો ખેલાસો.

જાણુ' કે; દીનને લગતી સહમજ મુજબ, જે આદમી દાનાઈ ભ- ૨
રેલા સખુતવાણું, સવાબકાર, સારાં અન્તકરણથી પસંદ કરવા જોગ કાંમ
કરનાર, અહુરમજ્દની પેદાએશનો કાએદો જોવાનો ઉદીએગ કરનાર, યજ-
દાંની આરાધના કરવામાં પંચીતર, માગ્રેની ઘણી વેરદ કરનારાએને સારી
સહમજથી ઉલટ આપનાર, અને સરદાર તથા ધરમજુરને લગતું કામ સારી
રીતે કરી જાણુનાર હોએ, તે આદમીને અકલની સકતી વાણું ગણુવું.

(૧૨) જે (માણસ) સકતીવાણું, અને જે (માણસ) વગર ૧
સકવાણું છે, તે વીસે ભણી દીનને
લગતો ખેલાસો.

જાણુ' કે, જે (આદમી) લાએક સકતી* વાણું હોએ, તે સકતીવાંન ૨
(આદમી) છે. આદમીને લાએક સકતીવાણું બનવું, એ જમ જોઈએ તેમ
અહુરમજ્દને લગતા સવાબનાં સાંધનની ખારફતે સવાબ કરવાએ, તથા 'શુ-
નાહનાં સાંધણની ખારફતે શુનાહ નહીં કરવાએ, અને બીજાં સધલાં અ-
હુરમજ્દની તરફનાં ઘટતાં કાંમો કરવાએ છે. આદમી વગર સકતી વાણું, ૩

પ્રણવનું અને સારથું હોએયતો તેહને મીનાઈ જેહાંનમાં યુજર કરવાને મોટેનો જે
કુદરતની તરફથી મુકરર કરેલો ચીનવદપુલને નામે ઓલખાતો એજમતી રસ્તો છે, તે
ખાલો અને કુશરિહ લાએચ, અને તે રસ્તા ઉપરથી આયાંની સાથે તે અશો આદ-
મીનું રવાંન યુજર કરીને તેહને સારું મુકરર કરેલાં ખેહશતનાં મકાનમાં જાએચ.
પણુ જો આએ દુનીઆંથી યુજરનાર આદમી પાપી અને સાચવટ વગરનું હોએ-
યતો, તેહને મીનાઈ જેહાંનમાં યુજર કરવાને મોટેનો ઉપર કહેલો રસ્તો છરીની ધાર
જેવો બનેચ, તેથી તે રસ્તે તેહનીથી યુજર કરી મકાતી નથી; પણુ તેહની ઉપર કરજ
અપી પડવાથી, તે પાપી તે ઉપર આલવા જતાં નીચાણમાં પુટી પડે છે અને તાંહાંથી
તેહને કેટલી તરીકે દોજખનાં સંકટ ખરેલાં મકાનમાં લેઈ જવામાં આવે છે. (જુએ
ઝોરેસર વેરદર જે આઈનાં છપાવેલાં જે-દ અવસ્તાનાં દફતરમાં વંદીદાદની ૧૯ મી
પરમરદનો ૨૯ અને ૩૦ મો ફકરા, 'દાદસ્તાને ઈની' ની ૨૦ મી પુરશેએનો
જવાબ, અને ૩૦ મારટીન હાઉગની તપાચ ઉપરથી છપાએલાં પેહલવી વીરાકુના
પાંચમા બાબનો ૧—૨ જો ફકરા).

* લાએક સકતીની મતબબ માંણુએને સવાબકારીથી મલતી મકતીની સહમજથી.

નાલાએક સકતી* ધરાવનારું બનવાએ છે. અને તેહને નાલાએક બનવું, એ જમ જોઈએ તેમ અહુરમઝદની (તરફથી જણાએલા) ગુનાહના વસીલાએ કરી ગુનાહ કરવાએ, તથા સવાબના વસીલાની મારફતે સવાબ નહી કરવાએ, અને બીજાં સઘલાં નાલાએક કાંમ અહુરમઝદની સાંહમને કરવાએ છે. અને (તે માણુશ) ના લાએક બનવાથી, જે (બલા લોકો હાલમાં) છે, ઘઈ ગીઆમ અને (હવે પછી) થસે તેઓના જેવું નથી, પણ તેઓની અંદર તે દાંનાઈની સકતી વગરનું, બલાઈ વગરનું, (આએ ફુનીઆને લગતી) કાએઆ વગરનું†, અને (આવતી ફુનીઆને લગતી) ભાએગ વગરનું‡ છે.

૧ (૧૦૧) દાદાર અહુરમઝદે માંન આપવાજેગ પ્રજોહરના
નરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ ખુબી
(અથવા સારા ગુણ) હતા તેહને લીધે મજદી-
અસની દીનની પેગમબરીને સાફ પસંદ
કીધો હતો, તે વીસે બલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, દાદાર અહુરમઝદે સઘલી તનોમંદ* (ઈઆને માણુસ જાતની કાએઆ વાલી) ફુનીઆની અંદરથી માંન આપવા જેગ ફરોહરના નરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ સારા ગુણ હતા તેહને લીધે મજદીઅસની દીનની પેગમબરીને માંદે વધારે, પસંદ કીધો હતો. તે (ગુણ)ને લગતી ઘણી ગણતરીમાં (સુખ્ય ગુણ એછે કે તે સાહેબ) સંપુરણ વીચારવાલો, પુરતી અકલ ધરાવનારો, બલી દીનને પસંદ કરવામાં સરવેથી સરસ, નેક વીચાર, નેક વચન અને નેક કાંમ કરવાની અંદર

* નાલાએક સકતીનો અર્થ આદમીને પુરાં પાપનાં કાંમ કરવાથી જે પુરી અને તેહને પોતાને હલાક કરનારી સકતી મલેચ તેહનો સહમજવો.

† કાએઆ વગરનું—એટલેજે તે આદમી આ ફુનીઆમાં સારાં કાંમો કરી પરહેજગારીથી આલીને આવતી ફુનીઆમાં અહતે દરજ્જેનું સુખ મેલવાને લાએકનું નહી બનવાથી, ગોએઆ તે આએ ફુનીઆમાં નહી જણુમેલું હોએ તેહવું છે.

‡ ભાએગ વગરનું—તેહની મોરાદ એ સહમજવી કે આવતી ફુનીઆમાં પ્રણવન્તાં માણુસને તેણે આએ ફુનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમોનો બદલો, મેહશતને લગતું સુખ મિગવ્વાનો અને હમેશાં માંન અને હજજત ભરેલી હાલતમાં જીન્દગી ગુમરવાનો મલેજે, તે બદલો પેલાં પાપી માણુસને મલતો નથી, તેથી તે વગર ભાએગનું છે.

૧ (૧૧૧) મજદીઅસની દીનને (દુનીઆમાં) ચાલુ થવાથી, યાઈ ગએલી, હાલની, અને હવે પછી થનારી આલમનાં લોકોને પ્રાએદા જણાવા વીસે ભક્તી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણુવું કે, યાઈ ગએલી આલમનાં લોકોને મજદીઅસની દીનના કાએદાનું જાહેર થવું, તે (દીન) ને લગતા પેગમબર માંન આપવા જોગ ફરોહ-રના જરથુશત સ્પિતમાંનને દેવનાં કાલજુદને તોડવા સાડ વખાંજુવાએ

અથો જરતોશત સ્પિતમાંનનાં પાક ફરોહરની હોમો ઇઆદ કરીએય, કે જેણે સરવેથી સરસ સારા વીચારને વીચારેઓ, સરવેથી સરસ સારા વચનો બોલેઓ, અને સરવેથી સરસ સારાં કામો કીધાં; જે સરવેથી અહડતે દરજેનો અધોરનાં, સરવેથી અહડતે દરજેનો પેહલવાંન † સરવેથી અહડતે દરજેનો ખેડત ‡, અને સરવેથી અહડતે દરજેનો પેગમબર હોતો. જેણે (લોકોને) સરવેથી સરસ ગેબી સહમજ આંધી હતી. જેનીથી માંજુસમતને આવતી દુનીઆને લગતી કહિઆત, સરઆઈ, સખુન, અને અહુરમજદના પેદા કરેલી સઘલી સરઆઈનો સીનગાર પાંમેલી બલી ચીનોની અને તે સાહેબની હકુમતને લગતા સખુનોની સહમજ મલી હતી. જેણે સરવેથી સરસ અધોરનાં, લડાએક, અને વરધીના કરનાર ખેડત તરીકે ધણી રીતે દેવ અને અગણે-આંજુ માંજુસથી તેઓને લગતાં ચક્રર (ઈઆને બદીને લગતી હીલચાલ) ને ફેરવી હતી. જેણે આએ દુનીઆની હયાતી ધરાવનારી પેદાએશની અંદર સરવેથી સારી રીતે પવીતરાઈને વખાણી, અને અહુરમજદના કાએદા કાંનુવાલી, દેવને દુર કરનારી મજદીઅસની જરતોશતી દીનને પસંદ કરી, તેહની મારફતે દેવનો નાશ કીધો; જેણે આએ દુનીઆનાં લોકોની અંદર દેવને દરે કરનારા અહુરમજદી ધરમને લગતા સખુન ધણી સારી રીતે કહેઆ; તથા દેવને દુર કરનારા અહુરમજદના ધરમને લગતા કસાંમ આએ દુનીઆનાં લોકોમાં પરસીધ કીધા. જેણે તેનાંમંદ દુનીઆની અંદર સઘલા દેવોના નહી માંનવા અને નહી વખાંજુવાજોગ તરીકાઓને ધણી સારી રીતે કહેઆ. જે (સાહેબ) શેહરનાં લોકોની અંદર સઘલી સારી જીનદગી અને કદીમ મજહબ ધરાવનારો હોવાને લીધે બલવન્ત ગણાતો હતો. જેની મારફતે સઘલા ખોલાસો કરવાજોગ સરઆઈના સખુનો (લોકોના) સાંભલેઆમાં આવેઆએ. કે જે (કલાંમો) ની અંદર તેણે દુનીઆનાં લોકોના આએ અને આવતી દુનીઆના રહેનારો તરીકે સરઆઈ જે સરવેથી અહડતે દરજેની, સરવેથી ઓતમ અને સરવેથી નેક વસ્તુએ, તેહની વખાંજુ કીધી, અને જે દીન બીજી ચાલુ દીનનાં કરતાં ધણીજ ઓતમ હતી તેહના (દુનીઆમાં) ફેલાવો કીધો. જે (સ્પિતમાં જરતોશત)ને

† આએ જગોએ પેહલવાંનનો અર્થ દેવોને, જુરત પવાસોને, અને બદીને તોડનારો સહમજો.

‡ ખેડતનો અર્થ નેકીની ઉત્પન્ની કરી આલમના આતમાને તેથી તુરુત કરનારો સહમજો.

અને પેહેલો કબુલ રાખવાએ હતું. અને ખલકનાં લોકોને તેથી સુખ
અને ફાએદો થયેઓ હતો. અને હમણાંખી ખલકનાં લોકોને તેહનીથી
ફાએદાનું મેલવું, બેહદ રીતે (આવતી દુનીઆને સાડ પોતાને) સુધારવું, ન-
ફાના સાથી થવું, ખીજ ભલા લોકોએ પવીતરાઈ મેલવી, અહુરમઝદના આત-
શની જાલવની કરવી અને ખીનો યજ્ઞોની યાદ કરવીછે. (હવે પછી જે) ખલ- ૩
કનાં લોક પેદા થસે, તેઓને જરતોશતને લગતા હેથેતર*ના સંબંધ મેલવાએ
અને તેહનીથી વરૂની મીસાલની જાતનાં કાલબુદનાં તુટવાએ તથા ફરેહબુત અ-
ને અઈબીબુતને તે વખતે સકતોવાં નહી રેહવાથી, ફાએદાનું મેલવુંછે. અને ૪
જરતોશતને લગતા હેથેતરમાહ*ના સંબંધને લીધે તથા તેહનીથી ડંખ માર-
નારાઓના જેવી જાતનાં કાલબુદના તુટવાએ તથા તે વખતે લુખ અને પીઆસ
નહી રેહી સકવાએ (ખલકનાં લોકોને) ફાએદાનું મેલવુંછે. અને જરતો- ૫
શતને લગતા સોશીઓશ*ના સંબંધને લીધે, તથા તે વખતમાં તેહનીથી આ-
શમેગની જાતનાં કાલબુદને તુટવાના અને જઈફી તથા મરકીને અસકત
કરવાનાં સમયને લીધે કશોકન્ત (ઈઆને સેવટને લગતો સુધારો) તથા સે-
વટની કાએઆને લગતું જે રીસ્તાખેનનું કાંમછે, તે કરવા વીસે દીનમાં
જણાવેલુંછે.

મધલી સારી કઠ્ઠાંવાલા અને સારી પસંદગીવાલા અમેશાસ્પન્દોએ - દીસાનંતથી
(દીનના) વીઆખી તરફ (લોકોને) ઉમ્મરવાનું કાંમ આણુ રાખવાએ, (લોકોનાં દીનને
લગતાં) ઈમાનનો વધારો કરનાર તરીકે, તથા લોકોના આએ અને આવતી દુની-
આના રેહનોમા તરીકે, અને સમ્માઈ જે સરવેથી મહડતે દરજ્જેની, સરવેથી આ-
તમ અને સરવેથી નેકવસ્તુછે તેહની વખાંણુ કરનાર તરીકે, તથા ખીજ આણુ દીનની
અંદર જે સરવેથી સરસ (મજ્ઞીઅસની) દીનછે તેહનો (દુનીઆમાં) ફેલાવો કરનાર
તરીકે, પસંદ કરેઓ હતો. જેનાં ગણેઆંણુ અને બાષાંણુને લીધે, પાંણી અને મા-
ડપાંતો ઉલટવનતાં અને ઉધરબવવાલાં થયેઆં. જેનાં ગણેઆંણુ તથા બાષાંણુને
લીધે મધલી રૂપેનામીનોને લગતી આલચલણુવાલી પેદાએથી (આએ રીતે) ખુશહાલી
બરેલા શબ્દો કાહડેઆ, કે: આપણાં બલને મારું જરતોશત સ્પિતમાં જેવો
અથોરનાં જણુમેઆય, તે જરતોશત (હામ અને જવાંમના) જોર અને બાંધેલી
બરથમ સાથે આપણી યાદ કરસે, અને હવેથી મધલાં સાતે કેશવરમાં (ઈઆને આખી
પુરવી ઉપર) બલી મજ્ઞીઅસની દીનની મારફતે આપ્પાદી કરસે.

* હેથેતર, હેથેતરમાહ, અને સોશીઓશ—આએ નાંમવાલા તરણુ પેગમ-
ખરોને આએ દુનીઆમાં જનમવા વીસે તથા તેઓની તરફથી મજ્ઞીઅસની જર-
તોશતી દીનનો દુનીઆમાં ફેલાવો થવા વીસેની અગમચેતી, આપણા પેગમખર
અથો જરતોશતની તરફથી આપેઆમાં આવેલીછે; માટે આએ ઉપલાં નાંમવાલા
પેગમખરો હવે પછી આએ દુનીઆમાં જનમસે અને તેઓની તરફથી ઉપર જ-
ણાવેલાં કાંમો થસે.

**આએ પુસ્તક ખીન્નને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું
ગુજરાતી શુદ્ધી પત્રક.**

સંકે..	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૭૨	૨૦	સવાખ કરી	સવાખકારી
૮૧	૬	દુનીઆં.. .. .	દુનીઆમાં,
૮૬	૨૨	સકતી ન	સકતીનાં
૮૭	૬	નથી.	નથી.)
૮૮	૧૦	સવારછે,	સળવારછે,
૯૧	૨૩	દુઃખી,	દેવાને દુઃખી,
૯૩	૩૦	અને	હિઆને
૯૭	૨૫	તરાવત	તરાવત
૧૦૦	૨૭	મોહાવેર	મોહાવેર.
૧૦૩	૨૦	દુઃખી	દુઃખ
૧૦૭	૨૨	મારફતે	સરદારીની મારફતે
૧૧૨	૩૨	ગણીછે.	તેણે ગણીછે.
૧૨૧	૧૦	સકવાલું	સકતીવાલું

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

	PAGE.
What procures or does not procure for the people of this world the assistance of the Ijads in removing hardships	65
Holy thoughts are the source of high thoughts, words and deeds,	68
Regarding the different modes of passing one's life according as he is in a superior or inferior station	70
The superior, middling and inferior deeds pertaining to the good religion	72
Regarding the duty of reciting the Gáthás and doing other righteous acts at the request and for the benefit of a believer in an evil religion who should put faith in the good religion.	73
Regarding the gradations among good and bad men	76
What women are fit to be approved or disapproved of in accordance with the religion	77
How men should behave in obedience to their Creator ...	78
Regarding the creation within the bounds of the heavens, its behaviour and attributes	79
How does man acquire superior or inferior strength? and how does he become improved or separated from his Creator ...	82
Regarding natural wisdom and the evil passions	83
How and from whom is the power of knowing God obtained ...	85
The Mazdiasnian religion is the law of God	87
Righteousness and sin are judged in the coming world with reference to the mental capacity of the person adjudged ...	89
Regarding the prohibition of marriage between a believer in the Mazdiasnian religion and a disbeliever; and the disadvantages resulting from such marriages	90
The Pehlvi Námsetáyés'né or prayer to God	102
The causes of happiness and misery in this and the next world.	103

It is through religious admonitions that man guides himself in this world through hopes of heaven and fear of hell ...	107
The reasons for making the Spénámino prevail over the Ghaná- mino	108
Regarding the benefits resulting from connection with the Mazdasnian religion and the injuries caused by a want of such connection	109
He who does deeds of righteousness and remains aloof from sin is a far sighted man... ..	109
Regarding the lowest, the middling, and the highest relations with the Mazdiasnian religion and the advantages resulting therefrom	110
Regarding those who increase or diminish the fame of the Mazdiasnian religion	112
Regarding industry and contentment in this world with an eye to the happiness of the soul in the next	112
The reason why God rewards righteousness and punishes sin in man	113
Regarding the duty of praising God and thanking Him for his gifts	114
Regarding the duty of kings to remove hardship and harm from the world	115
The causes of earthquakes and the rending of the earth ...	116
Regarding remaining aloof from certain things in accordance with the precepts of the Paoiriodakés'io	117
Who among the living creation in the visible and the invi- sible world bear the mark of being the creatures of Abúr- mazd	119
Regarding the hopes of good or bad times for the good religion derived from good or bad government, and the good or bad Beginning and the End	120
The best and the worst among four classes of mankind ...	121

The benefits derived by a ruler from a civilised people and educated officials, and the consequent increase in the glory of the kingdom	122
Who may be called a wise man ?... ..	124
Who may be called a strong man and who a weak man ? ...	124
The attributes of Zarthústra Spitnán which led to his being selected as a prophet by God	125
Regarding the benefits caused and to be caused to the present and future generations of mankind by the Mazdiasnian religion	127

ERRATA.

- Page 69 lines 14, 15, 16, 18, for Madiasni read Mazdiasnian.*
" 72 line 10 from the bottom, *dele* the comma after highly.
" 74 line 20, put a comma after corn.
" 82 line 14, *dele* the comma after (which is).
" 85 last note at foot, for Mazdiasni read Mazdiasnian.
" 86 line 5, for offairs read affairs.
" 91 note *, line 2, for riligion read religion.
" 96 note * line 13, *dele* and Roman.
" 96 note * line 18, for Canbysea read Cambysea.
" 96 note * line 21, for sisters read daughters.
" 99 note * line 2, for Mazdiasni read Mazdiasnian.
" 102 note * line 5, for Horbad read Hérbad.
" 111 note * line 3, from bottom, for offerring read offering.
" 116 line 15 *dele* comma after air.

GLOSSARY.

- Page 1 column 1, line 7 from bottom, for begining read beginning.*
" 12 column 2, line 16 from bottom, *dele* A presence.
" 20 column 2, line 15, for month read mouth; and add, the face.
" 22 column 2 line 1, for commence read commerce.

2

[illegible]

together with doing much harm to the Dévs, become the causers of much prosperity to the people. It is mostly owing to the increased success of the Ijads, and the better government (of the soul) and the knowledge regarding the good religion, improvements in religion, and the relations with God, that man obtains a life such as he wishes and salvation. The coming of the Dévs is for the purpose of deceiving people as much as possible, and for originating in various ways, causes for harrassing them by advancing them in sin. For, when countless people in the world keep back from doing righteousness and advance in committing sin; then there is a great increase in the coming of the Dévs; and owing to that, not much room is left for the reaching of prosperity to the people of the world from the Ijads, and owing to oppression, dissensions, religious blindness and deafness, dishonesty, evil thoughts, and immorality, people remain lean and harrassed. And men suffer much hardship, trouble and pain. Therefore, at such a time, a man should preach, among all men who advance in sin and keep back in righteousness, about turning back from sin and advancing in righteousness; and expatiate in such preachings upon no room being left for the acquirement of happiness from the Ijads, owing to the road of the Ijads, being shut up, in consequence of the great influx of the Dévs, by reason of advancement in sin and keeping back from righteousness; and explain that as a consequence, ample protection from God is not afforded and righteousness is not obtained. So that, owing to such preachings of that man, righteousness may reach to countless persons; and, owing to the keeping back of people from sin, and advancing in righteousness, cause may be afforded for the final triumph of God. (All)

the boundless goodness that accrues to man, consists in keeping aloof from sin and advancing in righteousness, in innumerable ways. Therefore, the man who teaches (people) to keep aloof from righteousness and to advance in sin is a dreadful man ; for, being under the government of Dévs, he is, among countless people, an arrester of righteousness, and an increaser of sin, and a destroyer of the glory of God. And, that instructor in keeping back from righteousness and in advancing in sin, is really the cause of the risk of countless people running into hardship and ruin. As from want (of the application) of a remedy to the illness of the body of man, there is danger of the whole of his body becoming diseased, and even, the man quickly dies, by reason of the increase (of the malady), owing to the neglect of the remedy, so, (if men are not prevented from committing sin and made to walk in righteousness, their soul becomes subject to death, that is, becomes, for ever, a sufferer of the pains of hell).

-
- 1 Exposition in the Good religion regarding Holy Thoughts* being the cause of high thoughts, words and deeds in every matter. (15)

-
- 2 Be it known that, (man) becomes, through all his works and behaviour, possessed of the thoughts relating to the other world and fit for it, by reposing faith in all holy thoughts.† And being firm in religion, he is able to repent of higher sins ; but he whose faith is not firm in religion, even if he should pray much by means of his tongue and do much by means of his deeds, still (his work) will not be reckoned to be in accor-

* i. e. Knowledge of the Mazdiasni religion.

† i. e. The ordinances of the Mazdiasni religion.

* That redemption from sin and attainment of righteousness result only from the reposing of faith in the Mazdaian religion appears from Vendidad III., 40 :—

4. a. If there be (a person) who does not listen to the Mazdāsi religion, and does not repose faith in it; and, if he afterwards listens to the Mazdāsi religion and reposes faith in it, then through it (faith) there is redemption, for that believer in the Mazdāsi religion, of these [below enumerated] sins, provided that he does not commit (other) immoral deeds.

၁- ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်
 ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်
 ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်၊ ရွေးကောက်ပွဲ နည်းစနစ်

i. e. At once Ardés'ér called the *Mobaddn Mobad* near him, and asked him, O chief of the believers in the good religion, what is your opinion as to one who attempts to take the life of his lord? and what should be done to him? The

of the tongue, so, the obtaining of good reward, by those who are deserving of good reward is (through a religious conscience). Therefore, if (man's) conduct is not linked with (religion), he does not obtain the good reward of the coming world.

1 **Expositon in the good religion as to spending a life-time. (۶۸)**

- 2 Be it known that, the spending well the period of life is through conducting oneself by means of the attributes of wisdom. He who is possessed of foresight knows what qualities belong to a high condition ; and, (he), filling himself full with the laws of the creator of the creation, obtains, through the qualities of the highest wisdom pertaining to those laws, a knowledge regarding each (period of) time. In superior station, man's time is spent in greatness of various kinds, to

Mobadán Mobad (with blessings) replied, May you live (long)! he who knowingly attempts to take the life of his lord, it is fitting that person deserving of capital punishment should be cut down.

In the *Sháh-námeh* of Firdosí the same incident is thus alluded to :—

بیامد برخسرو پاک رای	بفرمود تا مرید و کدخدای
که بدخواه را گرنشانی بکاه	ز دستور ایران بپرسید شاه
که بیهوده یازد بجان تو دست	شود در نوازش بدینگونه مست
چه سازیم درمان خون کرده را	چو بادافره است آن برآورده را
چه یازد بجان جهاندار دست	چنین داد پاسخ که مهتر بر است
کسی پند گوید نباید شنید	سربگذاشت بداید برید

i. e. In obedience to the order of king Ardés'er, the Mobed came near him : to that Dastár of Irán the king put the question : What is the punishment for an evil-wisher whom you have put upon the throne, and who, growing reckless because of such (your) graciousness, makes an unwise attempt to take your life ? And what remedy should be had recourse to in such case ? The Mobed replied : The crime of him who attempts to take the life of a king is very great ; therefore, as punishment for this crime his head should, without listening to the advice of any one, be cut off.

live, as good creation and to obtain happiness. And in inferior station, his time is spent in littleness of various kinds, to live as good creation and to obtain happiness. In (this) time of two kinds, there are two descriptions of qualities, which make him do deeds of right behaviour. (Among them) are those qualities which appertain to behaviour in superior station, and to deeds for spending time well, and to profitable deeds: through them man can become attentive to his good fame, to the goodness pertaining to his soul, and to (the) salvation (of his soul) in this wise. Thus, he might spend, under the guidance of reason, his better days in a good manner, in unambitious beneficence, in the unfretting adoption of means for the End, in disinterested movements, in industry unattended with evil passions, in purity unaccompanied with religious deafness, in happiness which is not perishable happiness, in obedience in which there is no disobedience, in generosity in which there is no miserliness, in truthfulness in which there is no screen, in fearlessness which does not arise in idleness, in justice without deceit, in magnanimity without pride, in good intentions, unaccompanied with evil designs, in conduct in which there is no evil desire, in activity which is without a covering, in courage unaccompanied by evil thoughts, and in other sinless qualities. Such a man is able to conduct himself well in the durable work of making himself respectable and pure, and of high and ever-renowned righteousness. (Similarly) man, in a lower condition (in life) by spending (his) time well under the guidance of reason, by keeping himself from tale-bearing and living circumspectly, by suffering pain without querulousness, by living quietly without thoughts of doing harm, by contentment without idleness, by frugality without miserliness, by pure-dispositioned-content-

ment unaccompanied with what is impure, by making acquisitions unaccompanied with disrepute or with desires (which would be disreputable), by increase without niggardliness, by gratefulness unaccompanied with ingratitude, by purity in which there is no keeping aloof from righteousness, by hospitality unaccompanied with selfpraise, by humility without meanness, by honesty unaccompanied with evil intentions, by greatness without revengefulness, by indebtedness that is without harshness, by choice that is without a touch of sin, and by other sinless qualities, qualifies himself as good creation, and becomes an abstainer from the smallest of sins.

- 1 Exposition in the good religion regarding superior, middling, and inferior deeds. (19)
-

- 2 Be it known that, all the deeds, (commanded to be done) in the religion, have reference to righteousness; and righteousness exists, that (men) should become good. Those persons, who render themselves of high station, and perform great deeds do so, through virtue. Whatever deeds get rid, in a high degree, of the Darújs, and render the world highly, purity-imparting the same are comprised in the four kinds of professions pertaining to the Mazdiasni, religion: among these, the deeds of Athornánship, consisting in approving of the worship of God, in instructing (people) in it, in explaining the the commands of the religion, in giving decisions in religious matters, and in doing other work pertaining to Athornánship, are the highest in rank.

- 3 In the profession of Arthéstár the deeds holding a high rank are heroism, embassy, and other political matters. In

should be purchased for its true price. For this reason, that thereby cattle and men might obtain much assistance, and, by the work of mutual support continuing among people, mankind might increase. From a good station (in life) these two benefits result : one has reference to the doing of the work pertaining to the more profitable business of the (coming) exalted world ; another to the earning of bread for one's maintenance. He who acts in accordance with the religion, is commanded by the good religion, to do the deeds commanded in the religion along with providing for his maintenance.

- 7 Again, those deeds which are of an inferior and lower rank than the above, have reference to the earning of honest bread, virtuously, by means of the business pertaining to the profession of a husbandman, and to spending life well. And thus there is a regular carrying on of the professions of
- 8 Athornán, Arthéstár and Hátokhs'. He who purchases for himself goods that have reference to evil, and manifests dissatisfaction at men living in his country and cattle being kept, and is very neglectful in growing corn in consequence of which (neglect) countless people suffer from want and starvation, and through whom all men and cattle become ill and wounded,—such a man is reckoned as an infidel. For, he, by reason of doing evil to the world through want, and by thus doing harm to human beings obedient to God, is rejected from good, and is a keeper of himself in relation with the Diminisher* (of virtue). And such a man is, notwithstanding the remedies pertaining to the good religion, a great sinner.

* i. e. Anghraménius.

3. ~~ed~~able, deeds of righteousness should be done. As it is proper to give medicine to a sick person expectant of health, so it is lawful, for the sake of the soul, expectant of righteousness, of that believer in the evil religion who shows a liking for the good religion, during his lifetime, to do (righteous) works, and through their instrumentality to liberate the soul of that believer in the evil religion from hell. For, the righteousness done for the sake of the soul of that unfortunate (man) after he is dead and fallen into hell, does not help him, and no righteousness will release him from hell. As, by pouring medicine into a dead body, no help is rendered to it, and the medicine being useless to the body is wasted; so is the worship by means of the Gáthás in behalf of that Dév-worshipper,

1 Exposition in the good religion regarding the good, the better and the best among men. and the bad, the worse and the worst among these who are evil. (v 1)

2 Be it known that, whoever has a disposition and does works to cause prosperity in the world, and a disposition and does works to cause immortality in the world, resembles greatly Sosios' in disposition and work, and is the best among men and the highest in goodness. And he whose disposition and work render assistance to the work of that person (above mentioned) is of an inferior rank in goodness to that person. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of those (two) persons mentioned above is of an inferior rank in goodness.

He who is possessed of a disposition to, and is a doer of

works that, cause decrease in the world, is a doer of works of the nature of those of Johák; and he who is possessed of a disposition and does works that bring death into the world resembles greatly the nature and work of Malkús* and is a holder of the highest rank in evil among wicked persons. And he who is a renderer of assistance to the disposition and work of that person is of an inferior rank to that person in excessive wickedness. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of the above mentioned wicked persons, is of an inferior rank in evil.

Exposition in the good religion regarding those among women 1
 who deserve to be approved and those who deserve
 to be rejected. (vr)

The (following) exposition in the good religion is 2
 made known regarding women whose conduct is fit to be
 approved or fit to be disapproved by any person of the good
 religion who is a giver of attention to this matter. Women 3
 are necessarily of these four kinds: good as well as bad; not
 bad, and good; not good, and bad; and neither good nor bad.
 From among these any woman who is not bad and is good
 should be selected to manage household affairs and to give
 happiness and comfort to the master of the house. And to
 keep oneself free from unhappiness she who is good and bad
 ought not to be obtained; and (men) should positively keep

* Malkús is the name of the heavy rain or deluge which destroyed the greater portion of the world and which was foretold by Ahúrmasd to King Jamshéd who built a place, called Varjamkard, with the object of protecting men, animals and trees from its disastrous effects. Vide Vendídád II. 46-60; and the Pársen-
 Minokhérd, pársés 27.

aloof from choosing, from among the two descriptions of women mentioned above, her who is not good and is bad, over her who is neither good nor bad.

-
- 1 Exposition in the good religion as to how the creation of the Creator Ahu'rmasd ought to conduct itself. (۷۳)
-

- 2 Be it known that, the conduct of the creatures of Ahu'rmasd in this world consists in mixed thoughts through the instrumentality of two principles :* therefore, (men) should guide themselves by means of one of the two (principles),—by means of the affection of the mind fit to be approved and of
- 3 the wish fit to be approved. The guiding (of himself by man), from among the two (principles), by means of the affection of the mind fit to be approved, is brought about by means of the truthful elements† possessing the strength that has reference to life, which are in (his) body. And people, by guiding themselves by means of these elements, and smiting the Blemish-giver, obtain the relations of Fras'okant. And by guiding himself by means of wishes fit to be approved, man becomes improved in immortal and great thoughts, words and deeds ; and increases holiness by means of good thoughts, good words, and good deeds ; darkens the Dārujs ; smites the Blemish-giver ; and does benefit to people. Of the two principles
- 4 which keep (men) in subjection, if any man makes

* i. e. Spentoménis and Anghraménis.

† By these truthful elements or principles are to be understood the eleven principles or affections bestowed by the Creator upon the soul as its honourable helpers. (Vide note at. p. 42 & 44 respectively of Vol. I. of the Dinkard, Gujarati and English translation.)

people to act upon that principle which moves by means of the affection of the mind which is fit to be approved and makes them to hold relations with Frās'okant; and similarly, by making people act upon that principle which moves by means of the desire which is fit to be approved, and which has reference to immortality and greatness, makes the strength of the good religion and of good government to reach up to all people who act in accordance with the precept *hūmat, hūkht* and *havras't* and fully increases holiness; and completely darkens the Darujs; and drives out the Blemish-giver and reduces (his powers) of causing harm; and makes people bright through goodness;—then that man is an improver (of men) for all kinds of goodness and has the forethought of the Creator. (But) those religious teachers who, to make people guilty, make them act by means of the mental affections and wishes which have reference to shortcomings at the End, thereby make themselves captive for ever and deserving of hell. Therefore, if their religion, while it makes (people) act wickedly, is spoken of as a religion of high rank, there is forethought in its not being spoken of in that manner. 5

Exposition in the good religion regarding the (creation) 1
in the heavens. (v*)

It is said in accordance with religion that the heavenly creation is prior to the earthly. Just as a bird is produced from an egg, so the creatures of this world and other creation have been produced. And as the egg surrounds the bird, so round about all creation are the heavens. There are three descriptions of mansions in the heavens: One of these is a mansion entirely without darkness, full of light, 2

- wholly good without evil, and joyous without any misery ; and the very highest mansion among them is named the *garothmân béhest* and in the best part of it is the residence of the Creator *Ahúrmažd*, the Ames'aspands and other Ijads, and the Farohars that have not (yet) taken birth (in this world), and of bright stars ; and it is without defilement from the Ble-
- 3 mish-giver. Another is a mansion lightless, dark, devoid of any goodness, wicked, devoid of any joy, miserable and black ; the meanest and uneven part of it is the residence of *Anghraméniús*, and of law-breakers, and of others who
- 4 come across the protection of the world. (The third mansion is that of this world, midway between paradise and hell. And it has both light and darkness, goodness and evil and happiness and misery ; and in it)* those who are possessed of the three attributes of contentment, superior rank (as regards the next world) and industry, without doubt hold relations with the Self-existent and know the Self-existent. The knowledge of the self-existent is (obtained) through wisdom ; similarly, faith in the Lord is (acquired) by means of the original unveiled eye belonging to the soul of man. Therefore, as an exemplar of the eye of wisdom, the veiled eye which regulates the body should be kept open with the original eye of the soul ; for, evil passions, ambition, envy, revenge and other destructive, hurtful and pain-giving *Darujs* (i. e. passions) remove the wisdom of man from his body and, by guiding (man) towards worldly good, and, through worldly good, snatch away the good (happiness) of the coming world:

* The portion in brackets has been supplied by the translator in accordance with the context. The original text seems to have been omitted by the transcriber of the manuscript sent to Surat from Persia, and is, consequently, not found in all the subsequent copies.

therefore, bodily attributes are (bestowed) to fight against (and) to make of no weight worldly good. For instance, to oppose evil passions (there) is the attribute of wisdom ; to oppose ambition, contentment; to oppose anger, meekness; to oppose envy, justice ; and to oppose revenge, patience. There are three superior attributes of wisdom,—contentment, magnanimity and industry. So long as these attributes remain (in man), so long the other evil attributes receive no weight. Those (persons) who are ruined in respect of the happiness of the coming world, owe it to their being attracted towards the happiness of this world. (So long as) the evil attribute of idleness is not held and kept in the body of man, (so long) the evil attributes in man, remaining dormant, hold up no screen to prevent the things pertaining to the soul from being seen. And owing to that the dominion of the eye of the soul remains free. And (thus) men secure the love of the Ijads, by looking well at (i. e. attending to) them, and knowing them ; and owing to that they hold relation with the holy Self-existent. Therefore, the religion imparted 5 by those religious teachers who put a veil before the eye of the soul, and who do the work of keeping back the Ijads* from man, is (calculated) to disappoint men in respect of knowing their Creator : hence those who command men to know the Self-existent through such a religion, certainly delude them, through such commands, towards thoughts of ruin. Therefore, such a religion ought not to be reckoned as a religion, but it must be called (a religion) for the worship of the demon of ambition.

* By Ijads must here be understood those principles suggestive of good thoughts, through the instrumentality of *asvaidh bhārad*, which have been placed in man by God.

- 1 Exposition in the good religion regarding man's becoming possessed of superior strength through doing deeds of righteousness, and of inferior strength through doing deeds of sin ; and regarding (man's) improvement owing to righteousness and his separation (from his Creator) owing to sin. (v s)
-

- 2 Be it known that (man) obtains the most superior rank by doing righteous deeds through the strength (derived) from the righteous Principle* of the Spénámino. And (he obtains) the most inferior rank by doing deeds of sin, through the strength (derived) from the sinful Principl^e† of the Ghanámino. In the doing of the work relating to the two *minos*, the creation of a love for righteousness is owing to the reaching of the principle of righteousness, (which is), of good reward into the conscience of man ; and hence is man's improvement. Similarly, the production of a fondness for sin is owing to the reaching of the grievous principle of evil into the heart of man. It is for his (own) destruction that man embellishes himself through the Blemish-giver. The production of a fondness in man for the performance of the work relating to both the *Minos* depends upon (his) belief in the powers of each of them. (Man) is a believer in the good *Mino* of righteous principles for the purpose of acquiring righteousness ; and owing to that (the *Mino*) having the form of a beautiful young girl, be-decked in person and bearing the name of a virgin, comes forth as a helper in conducting after death.

* By the righteous Principle must be understood Béhman, the invisible principle which originates all good thoughts.

† By the sinful Principle is meant Akoman, the invisible principle which originates all evil thoughts.

the soul of the righteous (into paradise); and the soul of the holy man is enabled, owing to righteousness preponderating over sin, to pass the road along the *Chinwad* (bridge) and to mount high towards the high, ever-to-be-chosen mansions (of paradise). Again, (man) becomes a believer in the evil *Mino* of sinful principles by doing deeds that help sinfulness; and owing to that the (*Mino*) that gives evil assistance (after death) to the unfortunate soul of that sinful (man), comes forth to meet it in the shape of a girl, be-decked in person as a courtesan, bearing the name of a married woman and possessed of a hurtful constitution. And the soul of that sinful man, owing to his sin being greater than his righteousness, having been carried along the lower pathway connected with the *Chinwad* (bridge) is imprisoned in the abodes (of hell) with that evil-bodied (courtesan).^{*} And the information which is found in the good religion about this (subject) is this: that for him there is no liberation till the time of *Fras'kéréti*, but that he will have to suffer (till then) the pains and stings (of hell).

Exposition in the good religion regarding the heavenly principle
of wisdom and the evil passions. (v 9) 1

Be it known, that all good qualities exist because of the
heavenly principle of wisdom. And in it are comprised 2

^{*} On the morning following the third night after death, the souls of deceased persons, according as they have led a righteous or a sinful life, meet with the apparitions above mentioned, which represent actions good or evil; and in their company pass into paradise or hell, as the case may be, to enjoy the happiness of the former or suffer the pains of the latter. For a detailed account vide *Vendidad*, Fargard 19 V. 27 to 34; and Fargards 2 and 3 of *Hādokht Nask*.

(these) six good qualities. Of these, one is the (quality) of consummate thought, which is free from (any) relation to immoral thought that has reference to faults; another is the quality of courage, which is free from the touch of sinful discord; the third is the quality of industry, which is free from avarice which is a fault; the fourth is the quality of contentment, which is free from the contact of idleness; the fifth is (the quality) of approbation of wisdom, which is free from the selfishness of faulty evil propensities; and the sixth is (the quality) that has reference to the increase of wisdom, which is free from faulty perverse desires. Whoever has in him the above six helpful qualities, he is possessed of heavenly wisdom. And, consequently, that (man) possessed of heavenly wisdom is enabled, among all defective men, to protect

3 (himself) well and to attain superior rank. All the evil qualities that are in man are owing to the faculties of the evil passions. And they are these six law-breaking evil qualities:—

Of these, one is (the evil quality of) immoral thought which is devoid of consummate thought (and) which is sinful; the second is (the evil quality of) discord, allied to faults, (and) wanting in courage; the third is (the evil quality of) sinful, unindustrious avarice; the fourth is (the evil quality of) sinful, idle discontentedness; the fifth is (the evil quality of) sinful selfishness of the evil passions, which is devoid of the approbation of wisdom; and the sixth is (the evil quality of) sinful, perverse desires, unlearned in knowledge. He who, owing to evil passions, is possessed of these six per-

4 verse evil qualities, endures much hardship and his faith is the perverse path of evil passions. Owing to that he is, among men, a bad man and fit to be despised. (Therefore)

the religion of those religious teachers who are disapprovers of the trouble (necessary) to virtuous honesty and are promulgators among men of a religion that is hurtful to them, causes hardship and injury of every kind to men by means of perverse conduct which is influenced by evil passions. (Such a religion) is, in accordance with the ways of wisdom, considered as obstructive to mankind, as also, inimical to them; therefore, it is not proper to call such a religion a religion.

Exposition in the good religion as to how to know the
Lord Creator. (vv)

It is said in the religion that, it is through the power 2
and the assistance of the Ijads that man knows the holy Self-existent, fights with the Darújs and delivers his body and soul from them, and possesses the power of managing the other creation of this world. Under the design of the Creator, man is born, and has the power to direct himself, under the superintendence of the Ijads. The abode (in man) of the 3
evil qualities of the evil passions is for the purpose of obstructing heavenly wisdom and for contriving to plunge man into sin. The power of the Elemish-giver reaches into man through the perverse principles, and owing to that such (men) give pain to the Ijads. That which procures friendship for people of this world among beings of the highest order* is heavenly wisdom.† Through it men know their Creator and live in confidence in the Lord : and know that the Ijads are

* i. e. The Ijads, the Amér'spands and the spirits of holy men.

† i. e. A knowledge of the Mazdian religion.

(i. e. exist) for virtue; the Dévs for vice; the Truthful for truth; the Untruthful for untruth; the Benefactor for benefit; and the Harm-doer for harm: And by means of the good religion (they) keep aloof from sin, acquire righteousness, carry on (the affairs of) the world, maintain their bodies, and save their souls (from hell). Evil passions are, owing to evil, mean and extremely hurtful, and they have reached among the people of this world from the Blemish-giver, for their destruction; owing to them men remain without the power to know their Creator and in want, and suppose that the Ijads are (i. e. exist) for vice, that the Dévs are for virtue; that the Untruthful is for truth, that the Truthful is for untruth, that sin is for righteousness, that righteousness is for sin, and that benefits are for harm; and-(thus) they are damned. And owing to the evil religion of the Blemish-giver they remain aloof from righteousness, run towards sin, do evil to people, and do not approve of the thoughts connected with the invisible Ijads. It is owing to the superior strength and the superintendence of heavenly wisdom that man keeps aloof from the perverse path and has the life of the good path. And it is owing to the superior strength and the superintendence of the evil passions that man remains aloof from the good path and passes his life in an evil manner. Therefore, those persons who are spoken of as religions teachers ought to impart the religion of heavenly wisdom to those among the living creation of God whose conduct, being without a proportion of heavenly wisdom, is that of the evil passions, that they might repent of the deeds done through the evil passions and pluck out the roots of sin. Not only that, but (they) ought to hold in contempt those among men who are thankless to God and are sinful.

Of the way of the Mazdāsnian religion being the law of Him 1
 who has the power of forbearance.* (v 1)

Be it known that, as bright light is an exemplar of light 2
 of a higher kind and as true wisdom typifies all wisdom and
 truthfulness ; so the law of the Mazdāsnian religion of the
 Forbearer points out the way of the religion for His worship.
 And so in the scheme of the good religion there are three
 doctrines. One of them has reference to life in this world in
 the flesh ; the second is about the invisible world which is to 3
 succeed the bodily state ; and the third has reference to the 4
 work of Fras'okant at the End. The scheme as regards the 5
 present world consists in remaining aloof from hurtful objects
 and in alleviating human misery. Therefore, he who is a
 worshipper of God, acts properly according to law, keeps
 aloof from causing pain or harm, and, having knowledge of
 the ills and pains affecting his body, keeps himself happy ; and
 he through every object that gives happiness, knows his
 Creator. For man to know his Creator, is for the purpose of
 knowing Him of the evil religion.† The pure, by living accord-
 ing to the law (and) committing no transgression, and by not
 breaking their word with others, become fit for the work of
 the religion. The (second) doctrine,—(that) relating to the 6
 immortality of the coming world, after the bodily state has
 been ended, has reference, to the purchase of the merchandise

* We have cause to rejoice at the epithet of one who has got the power of forbearance applied to God. How placid, grave and large minded soever a man may be, there are times when he exhibits anger and opposition towards those who cross his will. But God, notwithstanding that he is omnipotent, extends his mercies to man, permits his existence in this world and affords him protection, though he goes against His will, and commits deeds of sin, and neither remembers nor thanks his Maker. What then must be His power of forbearance ! Surely this is an attribute befitting his Godhead.

† i.e. Ahéréman.

of righteousness for the purpose of remaining pure, as far as possible, while living in this world, by means of every wish and conception regarding the soul; and to the removal of
 7 sin. The last doctrine, about the Fars'okant, has reference to the well-meaning design of the Creator regarding the End. It contains excellent precepts regarding the purification of the good dispositioned creation, and the plucking out from among mankind and breaking the powers of the Blemish-giver which render (men) sinful as well as untruthful, and the imparting of complete purity from the pollution of sin to the souls of transgressors which have been rescued from hell, and improving their enfeebled condition into the eternal immortal nature of the souls of holy men and making them highly lustrous: (so that) no one from among the creation of the Self-existent might
 8 render himself greedy through greed. Among the people of this world his work is not in accordance with the law, whose business it is to wound and to give pain. For, to do harm and to give pain is the work of perverse, (and) irreligious
 9 persons and of those who are disobedient to God. Therefore, if there be religious teachers, who, being of the religion with the doctrines about the coming world and the redemption at the time of the Fras'okant, do not adopt means to deliver other persons in whom all desires and ideas have reference to the source of sin, and if, in consequence, a great many men, being eternally damned, are thrown into hell unredeemed; their religion, although from God, is calculated to make (the men of) their race (fitted) for the evil End, owing to their not making people act according to the law, giving them evil assistance, and not imparting to them knowledge regarding the End. And as much a wolf is said

to be the destroyer of its young, owing to the influence of greed which is connected with idleness; (so much destructive are such religious teachers).

Exposition in the good religion regarding that in respect of 1
which the soul is finally judged. (v9)

Be it known that the final judgment of the soul bears a 2
relation to its desires and capacities. And men in this
respect are essentially of five kinds. One (kind) is (composed
of men) whose desires are conscientiously (set) on (their)
Creator and His religion, and who possess the requisite
intelligence to make enquiries respecting them (both) with
the object of knowing them: hence, if such a man makes
enquiries regarding the good religion and acquires knowledge
about it, and putting faith in it, does righteous deeds as is
enjoined by the good religion, and keeps aloof from sin, he,
according to the religion is a holy man. But if (he), being
possessed of the power to make enquiries, is unable to obtain
knowledge regarding the good religion, and, notwithstanding
(every) possible effort, is disappointed in (his) enquiries; he
(yet) has hopes of delivering (his soul) from hell, by doing
any righteous deeds in accordance with practice made current
by conscience which is from God. Another (kind) is (com- 3
posed of men) who love (their) Creator and His religion
cordially but who do not possess intelligence enough to
obtain by enquiries, as much knowledge as is necessary,
concerning the good religion, and who so far as they know,
keep aloof from sin, and do as much righteousness as they
know of: such men, owing to (their) loving (their) Creator and
His religion and to the strength of that righteousness and of

- the keeping aloof from sin, have hopes of being delivered from hell. The third (kind) is (composed of men) who love the holy God and His religion with their hearts, and are eager to make enquiries, but have not intelligence to understand the good religion, and who are such men as are unable themselves to understand the design (thereof) owing to lack of wisdom. The salvation of such men is possible through the power of (directing) their hearts towards the self-existent
- 5 Creator and the wisdom of His religion. The fourth (kind) is (composed of men) who love the Creator and His religion with their hearts, but have not the intelligence to understand the good religion by making enquiries regarding it, and who are such men as are unable by means of the faculty of intelligence to obtain a knowledge (through others) of what is not in their possession. For such men there is a means of salvation through their hearts being with the holy Self-existent
- 6 and His religion. The fifth (kind) is (composed of men) who have not the heart to love (the) Creator and His religion: for such men, notwithstanding the connection with sin, there is a reason for their deliverance from hell, owing to the desire (for love) having been taken away from their hearts.

-
- 1 . Answer returned by a He'rbad* from a knowledge of the Mazdian religion on being asked the reason why it was wrong for a He'rbad to marry with a well-loving Ya'hu'di.† (A°)

-
- 2 The reason is that, wounds, harm and pain having been caused by a defendant to a complainant, a discussion

* i. e. A priest.

† i. e. A Hebrew.

arises as to his complaint: consequently men who are bound by the precepts of the religion ought, with the object of avoiding sin and strife, to tie the knot of marriage with such believers in the religion, as that strength might accrue to them and to the people of their race for deliverance from hell by means of prayers and devotions to God.* The prosperity of the progeny of men is (secured) by marriages entered into with this object of receiving mutual assistance. Khetodath is then said to be formed when it is formed within ones own race. And thus honour is obtained by (ones own) descendants and strength is acquired by relatives and coreligionists, through prayers (offered) to the holy Self-existent. (Therefore) those who, with a view to improvement and concatenation for the Fras'okant form, a (wedded) pair of man and wife, from among their own people, should form the tie of that relationship, in order that it may endure with safety for a long period, with the nearest of their kindred and with the most known of (people) known to them from among their community. That relation-ship (formed) 3:

the people who have been born, and will be born, owe their existence to this ancient ancestry. The creation (of man) having thus originated from the holy Self-existent, a means is (thereby) furnished of knowing Him who is the Lord of existence; that is, the people of all the *Kes'wars* have obtained knowledge regarding the holy Self-existent through the increase of creation, and thus the author of that increase is known. I must (here) state that the *Dévs* are the enemies of man, (and) their wishes and movements are for destruction; therefore, it is incumbent (on men) that they should be eager in forming marriage alliances, that thus they (the *Dévs*) might be brought to an evil destiny. All men are bound fully to acknowledge their obligation to the Lord who willed the commencement of this work (*i. e.* the creation of mankind in accordance with laws), owing to which (acknowledgment) much dread, pain and harm are caused to those who are their enemies (*i. e.* the *Dévs*), and their power is diminished; and thus they find no occasion for obstructing and harming mankind. So long as there exists (among men) righteous doing like this (*i. e.* like that of *Khétiodath*), so long they are able to render the *Dévs* miserable, afflicted, terrified, and oppressed; and in this way the righteous obtain the reward and recompense of righteousness. (Again) I must state that (the) children (of men) generally resemble in features, shape of body, growth, goodness, intelligence, goodness of disposition, gratefulness, affection, enterprise, constitution, and similar other matters, the original parents who give them birth. And this is considered very proper and just. Again, ideas are suggested to us on this subject by this (consideration) that, the *Athornán* class, which is pure, (always) has faith, in

the coming world, is grateful, shows magnanimity towards the weak, and keeps in fear of God. And the Arthéstár (class) is (always) a bearer of the battle-axe, a promoter of order in this world, of stalwart body, powerful, stout-hearted and brave; and remains unsatisfied with (even) lifelong battle and daring; and like a hunting dog or a wolf, is careless of life, and does not keep aloof (from taking the life of others). Again, meek cattle are not cruel like the wolf; similarly, a wolf is not so noble (an animal) as a (hunting) dog; and without the (hunting) dog, the bodies (of man and cattle) cannot be protected*. Again those horses which are foaled by fleet Aráb (sires) out of native (dams), do not run like Arab horses. Similarly native born horses do not run like Arabs. (Nor), similarly do Badávit (horses) resemble native (horses). Again, a mule, born of a horse and an ass, does not exactly resemble, in (its) nature, either the horse or the ass. In this manner, none among these (animals) resemble each other, and that being so, injury is done to the true breed and the progeny (thereof) does not increase. Therefore, there is great advantage in preserving one's race in an uncontaminated condition. Hence what I say is this, that among men four varieties of affection are recognised between children born to brothers and sister: one (where) the children of one brother love those of (another) brother; the second, (where) the children of a brother love those of a sister; the third, (where) the children of a sister love those of (another) sister; (and) the fourth, (where) the children of one cousin (love) those of (another) cousin. Owing to such (love), persons of these four descriptions enter-

* The subject of the protection afforded by dogs to cattle and men against wolves is mentioned in the *Vandí dád*, *fargard* 13, V. 39 and 40.

† The name of a variety of fleet horses.

tain love, solicitude, eagerness, and desire for the support of their children of four (corresponding) descriptions; and thus they give birth to stainless children.

- 11 (QUESTION). Similarly then, it is much more necessary to love children that may be born of connections formed between father and daughter and between son and mother, and to be careful for their welfare and safety?

- 12 (ANSWER). It is (well) known that among some nations sexual congress with (ones) children is considered to be highly pleasurable and in accordance with religion, but the cause of this (custom) must necessarily be some inferior descendants of some person of a different race and of a perverse religion*. And if,

* In the description of the manners, and religious customs, of the A'khs'iân sect, given in the 13th Chapter of Dabêstân it is stated that the founder of this sect was mobêd A'khs'iân inhabitant of Persia. These people disbelieved in the existence of heaven or hell or the day of judgment, and in their actions followed no rule but that which their inclinations set them. They considered it lawful to have sexual intercourse with daughters, sisters, mothers and mother's sisters, and with those born of them. The passage in the original Ms. bearing upon the last mentioned subject is the following:—

نزد این فرقہ وظی دختر و خواهر و مادر و خاله و آنچه از ایشان بزیاد رواست

From the above account this was clearly an infidel and irreligious sect. With any such sect residing in Persia the believers in the Mædiæsanian Zoroastrian religion can have had nothing to do. But we find that certain Greek and Roman writers have, without proper inquiries and relying upon untrustworthy accounts, attributed the practice of unlawful marriages to Zoroastrians. Thus Philo and Diogenes Laertius write of the Parsis: "the Parsis were in the habit of marrying with their mothers and sisters. Alexander put a stop to these incestuous marriages." Herodotus writes: "Cambyses was married to his sister Atossa": Strabo "The Parsis are by their religion free to have intercourse with their mothers." Plutarch in the life of Artaxerxes (i. e. Béhman) writes thus: "This King had made his two sisters Atossa and Amestris, his wives." These and similar statements of other writers will be repudiated by not only Parsis, but by European scholars who have studied the Zoroastrian scriptures and are conversant with the history of the race. And yet Messrs. David Shea and Anthony Troyer, the English translators of the Dabêstân, have in their notes, frequently quoted the above writers with approbation, thus attaching a weight to their opinions which they do not deserve. This is a circumstance which is as disagreeable to us as it is discreditable to the translators. Vide English translation of the Dabêstân, Vol I. pp. 191 and 209. published in 1843.

through such connubial love and joy, a son be born to a person of his daughter, he would be (her) brother while she would be considered his (theson's) mother. And of any son born of the intercourse between mother and son, he (the begetter) would be reckoned the brother as well as the father: therefore, this is an improper and incestuous marriage custom. If so, such a person has thereby no part in the prayers to the Self-existent and in the joys of heaven, but gives rise thereby to increased harm, and, while doing no benefit, is not of a pleasant aspect, and has many blemishes. If you mean to ask, what evil aspect there could be in this? then you must attend to this, that if the mother or sister or daughter of a person should happen to be wounded in her private parts, and it is indispensable that she should go to a physician and get him to put a seton in that place, what is there wrong in her father, son, and brother keeping aloof from doing the work of the physician? For it is not proper that they should touch the part rather than a stranger.

(QUESTION). If those who wish to form such a pair (of a Hebrew and a Pársi) should let their intention of being positively husband and wife be known by means of a message, and should make arrangements therefor, and should inform all the people of the city, by means of the drums and pipes used on the occasion of marriages, that they are going to marry, that is, that "such and such Pársi is going to do such and such a thing (marry) with the daughter, sister, or mother of such and such Armenian," and if, after people have been made acquainted with the matter, a (married) pair was formed of them, that ought to be proper. How can (such a pair) be evil of aspect and mutually un-

loving? (On the 'contrary' such a pair) is not ill-seeming, one towards the other and is mutually helpful, through good behaviour.

- 16 (ANSWER.) It is apparent that, difference of race cannot secure an advantageous condition to pass life in, connivance at defects, similarity of thoughts, participation in benefits or injuries occasioned to one or the other, and contentedness over what is earned; for, some women in spite of the inability of, and (owing to) lack of courage in their husbands, force them to purchase more articles for their use (than are necessary), and, failing to obtain these, from their husbands, domineer over them, to show off their superiority: just as a great many other foreign women are ready to domineer in like manner and require ornaments and beautiful dresses to wear, slave-girls, pleasant-looking colours, perfumes, and a great many other things liked by mistresses of houses, which cannot be promised. And if there is no escape but in promising them, (then) there follow quarrels (and) abuses, and bad words are uttered. And if increased pressure is put to obtain them, then the mystery remains hidden, and they (i. e. husband and wife) misbehave (towards each other) day and night, and look not at each other's face. And the bad woman goes away to the house of her parents, and drags (her) husband before the judges, and (the judges) give a decision for her to remain (with her husband) without doing harm. And if the husband should say that he did not wish to keep her as (his) wife, because of the various evil defects, harm, hardship, vice, and sin in her: But, if the judges, should not dissolve the marriage on any one of these grounds, then, how

can that pair secure an advantageous condition, a good life,—
 living on small means, spending (their) time with honour,—
 and the higher strength to live contented? If you reply 17
 that such consequences result from races that are evil-think-
 ing and mean; then, it must be borne in mind that the in-
 crease of evil and meanness does not take place of itself, but
 a great many children become vicious by taking a liking to
 the disposition of others and by loving them. (Some people
 assert), from thoughts connected with sexual congress, that
 many (children) derive beautiful forms from beautiful women;
 but according to the opinions of those who live under the
 protection of the pure Ahúrmazd such a woman is ugly,
 for, we consider (the practice of) having sexual congress
 naked, (a) bad (practice); and similarly, (other) people consider
 it a blemish. And we consider those to be beautiful, who
 have clothes on, and they (i. e. persons of the opposite view)
 consider them to be depraved. We consider him (or her)
 beautiful whose nose is uniform with his (or her) face; (but) these
 whose nose is higher than the face, consider him (or her) ugly,
 and say that that (nose) which comes out like a wall between
 the two eyes is fit to be preferred and is beautiful. From this
 it appears that beauty and ugliness are not original (ideas)
 but that they consist in the choice (of men). Similarly,
 conscientiousness consists in moving within (the sphere of)
 that religion which is ancient and which explains the design
 (of things)* He who has shaved his head appears to us to

* The object of the Hérbad in requiring that faith should be reposed in the
 Mazdāasni religion is to point out that it is not unlawful according to that
 religion to marry a woman of a different religion, provided she professes the
 former. We learn from the history of the Sassanians Kings that Béhram Gor and
 Nos'irwán were married to foreign women: but these marriages must be under-
 stood to have taken place after the brides had made a profession of our faith—
 for, otherwise no such marriages could take place according to our pure religion.

be ugly, for in our religion such people are considered *margarjân* sinners.* Those citizens therefore, with whom it is lawful to shave their heads, are prohibited on that score. There is, then, wisdom in this that she, who cannot on every side be thought badly of, should for purposes of righteousness be considered to be beautiful. In some communities the practice of acting thus (i. e. marrying) among themselves does not prevail at all; but they have (a practice) of (marrying), if (they) should like them, wicked and irreligious persons wherever found. But we in accordance with the way of wisdom, i. e. in a way to secure from the Creator the reward of righteousness for those born thus,† are preservers of (our) offspring and protectors of (our) progeny. And it is for this reason that we are (reckoned to be) people who take means for the End, and (who) place (their) affections (on women) in such a way as to benefit (their) children, assist (their) descendants, and secure the hope (of heaven) to (their) progeny : and, similarly, he is a delightful husband who is sweet-tongued, gives much happiness, is harmless, is gain-causing in various ways, is full

* The epithet *margarjân* signifies "a sin or crime the wages of which is death;" but a man who gets his head shaved cannot be said to have committed an offence deserving of death. There are two reasons for the prohibition against shaving the head contained in the Zoroastrian religion. One is that the Zoroastrian religion was first promulgated in Irân, a country the climate of which compels its inhabitants to wear warm clothing, and hair on their heads, to protect themselves from the effects of cold. Another reason is that on the head being shaved there exudes from its skin fluid matter which by the Zoroastrian religion is considered injurious. Hence the prohibition in our holy religion, and the command instead that the hair of the head should be cropped. This prohibition has not been observed by all Zoroastrians since they came to India, the Athor-nân class alone having obeyed it. The reason, therefore, why the offence of shaving the head is designated by the term *margarjân*, is evidently that the person doing so thereby exposes himself to injury, the term *marg*, sometimes signifying pain or injury as well as death.

† i. e. Of intermarriages in the same community.

of resources, highly skilled in the arts, beautiful, and a giver of other wellknown comforts; as also a remover of injurious and hurtful things, fearless, of himself brilliant, and a rejecter of the customs of (other) people. All our ancestors and forefathers have been (in the habit of) approving, in accordance with the provisions of the religion, such deeds (i. e. marriages) and doing them. Therefore, he who is known to the people as seeking salvation ought to be considered beautiful. Again testimony to the same effect is afforded us through the intellect that, that which is improper should not be done. If you should wish to assert that 18 although to do so (i. e. to marry in this manner) is considered mean in our religion, that is, is prohibited by the religion, yet those precepts which are founded in wisdom should be observed, (the answer is) that that precept (as to intermarriages between different races) does not appear to us to be wise and of the first rank: the reason of which is that it appears on a minute (and) real examination that, as the creation of all mankind depends on *Khétiodath*, that is on marriage, so the creation of wisdom of every kind depends upon the union of these two—*A'snékhérad** and *Gos'osarútkhérad*† of these, *A'snékhérad* is the female and *Gos'osarútkhérad* is the male: these two are as brother and sister through God, the Creator. And to every living thing of this world there is maturity and improvement through the relative proportion of these (two). In the same manner, water is a female and fire a male: they too, in their class, should be considered as brother and sister. If their mutual relationship

* i. e. Natural or innate wisdom regarding paradise.

† i. e. Wisdom acquired through the arts and sciences.

he prevented, destruction would be caused thereby;* not only that, but the life giving semen itself which is generated in the brain, by the equiproportioned strength of water and fire, would be injured. For, if water was in excess it would decompose it (the semen) and if fire (i. e. heat) was in excess it would burn it (the semen).

-
- 1 Praises (composed) from a knowledge of the good religion for recital in the daily prayers
to Da'da'r Ahúrmazd. (A1)
-

- 2 Be it known that, every person of the good religion ought, when reciting, at the beginning of a Gáh, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* and *Yes't*, to Dádár Ahúrmazd, positively to recite together with the Avésta this prayer. A person of the good religion who is praying, as also he, who is not qualified to pray, when he arrives at the age when he can pray, ought, at the time of reciting, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* to Dádár Ahúrmazd, to recite, with knowledge and attention, precepts made known in writing below. And at the end of this praise, three As'é-

* In bringing forward, in support of the doctrine that a believer in the Zoroastrian religion ought to form the marriage tie with a person of the same faith, the analogy of *As'nékhérad* and *Gos'osarúkhérad*, as also of water and fire, which are considered as created in nature as brother and sister, the intention of the *Hórbad* is to point out that as these having been created by Ahúrmazd, may be said to have sprung from a common origin, and as the union of these gives birth to excellent deeds and things partaking of the qualities of their original source Ahúrmazd, so, the marriages of Zoroastrian men and women among themselves give birth to honest and worthy offspring: and that an opposite result follows the adoption of the opposite course.

vehús* should be recited, and at the end of each As'hémvohú the head must be bent down and a bow made. This admirable praise was composed by a Dastúr of the good religion.†

(I) praise the name of that *Minoyán mino*,‡ the increaser, 3 worthy to be praised, who always was, always is, and always will be; whose one§ name is Ahúrmazd, the God who is the greatest among all, wise, Creator, supporter, protector, endurer, the lord of righteousness, forgiver, and dispenser of excellent and pure justice. Thanks be to the exalted Lord of the world, who, of his own power and wisdom, has created, six Amés'aspands of high rank, numerous Ijads, the shining paradise, Garothmán, the surrounding heavens, the hot sun, the shining moon, the numerous stars, the wind, the atmosphere,* the fire, the water, the earth, the trees, the cattle, the

* Instead of the three As'emvohús commanded above to be recited, two paragraphs, subsequently added to the *Námashtáyés'né* are at present recited, both in Irán and in India. The Zoroastrians of Irán recite the paragraph which begins with the words "Firdjbad Khoréharijé díné mazdiasnian," while those of India recite the one which commences with the words "Vispé sétáyés'né dádár Ahúrmazd. These paragraphs are recited thrice, and at the end of each of them an As'emvohú is also recited.

† This praise or prayer is the wellknown prayer called *Námashtáyés'né*. It was composed by a learned Dastúr thoroughly conversant with the excellencies of the Zoroastrian religion, before the Sassanian era, at the time when the knowledge of the language of the *Avéstá* had begun to disappear from among us and Pehlvi had become the prevalent tongue, and was based on the account given in the *Avéstá* of the greatness of Ahúrmazd, His might, His infinite power and mercy and of the blessings bestowed by Him on man to secure his happiness in this world and the next. It was intended to be recited after the recitation of the *Avéstá*, and was composed with the object of enabling our people to adore and praise their God in a language which they understood; and every Zoroastrian is strongly enjoined to understand and recite it after reciting the *Nígés's* and *Yés'te*. During the period of Sassanian rule when Pehlvi was the language of the court, Pázend or what is known as the old Persian became the language of the common people. Consequently, at a subsequent date, this prayer was translated into Pázend, which is the translation which is recited by our people at present.

‡ *Minoyán mino* is an epithet applied to Ahúrmazd, because the *mino* (invisible) Ijads and the Amés'aspands, whom we cannot see, are themselves unable to see Him.

§ i. e. Principal name.

metals, and mankind. Adoration and prayers to the righteous Lord who, for the purpose of rule over people and to make people walk together to fight against the Dévs, has bestowed upon man speech and the power to think, and (thus) made

4 (him) superior to each created thing of this world. (I) bow in the presence of the omniscient and caretaking Lord, who has sent, through Zartos't Spétman of the adorable *farohar*, for the purpose rendering people friendly towards Him, the wisdom of the religion, worthy of faith through natural intelligence and knowledge of science—wisdom that is the best for the guidance of all persons who are, were and will be. That is, that (through the wisdom of the religion) the soul is freed from the pains of hell, and reaches into the shining, fragrant,

5 everhappy, (and) the highest mansions of the pure. O (thou) Lord Protector! in obedience to thy command I am firm in the pure religion and I promise to think and speak and do every righteousness. Forgive me Thou (my) many sins; (may) I keep my own conduct pure, and (may) I, in accordance with Thy wishes, righteous Lord, keeping uncontaminated the six powers of the soul,—work, speech, thought, reasoning, memory, and intellect—(and) in order to obtain the riches of the next world through good thoughts, good words, and good deeds, worship Thee, that I may thus open (for myself) the path to the shining paradise: that is that the heavy punishment of hell may not be inflicted upon me and I may, passing over the Chinwad bridge, reach into the fragrant,

6 all-adorned and eternally happy mansions of paradise. (Praise be) to the Lord of gifts, who bestows upon those who obey his commandments the reward of righteous wishes and who will at the end liberate transgressors from hell and adorn the world with purity.

Exposition in the good religion regarding the reasons
for the plan (of this and the
next world). (Ar)

Be it known that, the reasons for the (plan of the) 2
invisible world and this world are of two kinds. Of
these, the reasons for the safety and the ease of the
invisible world are, the wishes of the Ijads, the strength
(derived) from the (invisible) bestowers of good, the
blessings of the good, the love of the pure, and the
virtuous objects of the good. And the reasons for the 3
illness and hardship (of the next world) are the oppres-
sion of the Devas, the work relating to reptiles, the evil
wishes of the diminishers, the praises of sorcerers, and
the evil objects of the bad. Safety in this world is 4
owing to virtuous (self) restraint, and ease is owing to industry.
Similarly, illness is owing to living without (self) restraint;
and hardship is owing to idleness. Whatever safety and 5
ease, and whatever illness and hardship belong to the next
world, to what causes are they to be ascribed? To the powers
that help and harm man in this world. What are the powers
that help and harm in this and the next world? Those
powers which, in this world, procure good things for man
and increase his safety and ease, and those powers
which approve of his illness and hardship. How
does (man) become qualified for the next world? And
from what is there safety (regarding the next world).
From conscientious wishes that help in this world and
from practicable efforts. From what is there ease (in the
next world?) From industry that helps in this world. From

what is there illness? From the cruel wishes of this world
 6 pertaining to Faréhbút and from enfeebling oppression. From
 what is there hardship (in the next world)? From the ob-
 7 structive idleness of this world. How does (man) become
 qualified for this world? And from whom is there
 safety (regarding this world)? From the source of joy, the
 invisible helpers (the Ijáds). From what is there ease (in this
 8 world)? From the good gifts of the invisible helpers. From
 whom is there hardship in this world? From cruel, invis-
 ible (Devs) with thoughts to cause pain. From whom is
 there hardship (in this world)? From the evilcausing
 invisible (Devs), the doers of cruel deeds. The learned
 philosopher knows well the causes of good and evil in the
 next world and in this world. In what does goodness con-
 sist? In the improvement of mankind. In what does evil
 consist? In not adopting the appointed means against evil,
 and in not being industrious. (Goodness) concerning the
 next world consists in the worship of the bountiful Ijáds,
 and in securing their good-pleasure, and in the non-remem-
 brance of reptile-dispositioned Devs, and in causing them
 distress. And (goodness) in this world consists in the preser-
 vation of the body, in medicaments, in well-directed indus-
 try, and in being contented. Of the two (worlds), men are
 enabled to perform the work of existence in the first, through
 9 the influence of the second. Therefore religious teachers,
 who do not even perform some of the work of the religion,
 to guide people in this manner, and who are without a
 regular knowledge of the religion, ought to be removed
 (from their position) for want of knowledge (of the
 religion).

Exposition in the good religion regarding guiding
the people of this world by admonitions
of various kinds. (Ar)

1

Be it known that, there are various ways in which the
people of this world may guide (their) emotions in accordance
with the laws of the Creator in (the present) state of contami-
nation with the Blemish-giver. That is to say, that for the
merchandise of life, (man), through his emotions, is able to
guide himself in various ways, by means of the law of the
Self-existent, without turning towards those who have per-
verse passions. In particular, he who, through (his) emotions,
is a doer of deeds of greatness, guides his every faculty by
(the) hope (of heaven) and the fear (of hell): he is also the
giver of advice to people to guide themselves by keeping among
the emotions of their nature the wish for the Fras'okant: that
(they) might not prevent themselves from guiding themselves
by such emotions, and from movements in accordance with
the dictates of reason: and that they might become adorners
of themselves, with good qualities and embellishers (of them-
selves). Generally man guides himself through (the good)
passions, by guiding himself (in this world) by means of the
wisdom and authority of the religion, by doing (good) deeds,
and by remaining aloof (from sin). And by cherishing
similar other wishes, (he) becomes a thorough injurer of the
work of guiding (oneself) by means of the passions possessing
the power pertaining to the wishes of the Blemish-giver, and
a giver, to people, of relations for the higher rank of the
Fras'okant.

2

1 Exposition in the good religion regarding the Spénámino
 being made to prevail over the
 Ghana'mino. (A*)

2 Be it known that, the original explained meaning of Spénámino, is 'one possessed of wisdom of a high order,' and of 'Ghanámino' is 'one possessed of the law-breaking evil wisdom.' As to making the Spénámino prevail over the Ghana'mino, the explanation given is, that certain wise (invisible) powers are (intended) to make (man) of high rank, and certain (invisible) powers, that increase evil thoughts, are (intended) to make (him) miserable. Therefore, whoever is wise among mankind enjoys a higher rank in various ways, over those who guide (themselves) by evil-mindedness. • And, that he who is evil-minded is not one to guide himself with wisdom, is apparent from a knowledge of the religion. Therefore, each of these *minos*, acts personally, through (men) who guide (others) towards them. In particular, (man), owing to obedience to the Spénámino, is not separated (from his Creator). And he perceives, indications, of temptations of all kinds offered by the Ghana'mino. By putting the Spénámino out of himself, (man) makes the nature of the Ghana'mino to work in him for various objects. Of these, the chief object is this, that, owing to the connection with the diminishing powers of the Ghana'mino, he himself is enabled to cause pain and harm to the creation of the Spénámino. And a perception of his ignorance will, of itself, be felt by the Ghana'mino at the time of the Fras'okant. And those who guide themselves through the Ghana'mino, will at that time be helpless and powerless.

most profitable. And the income obtained by him by so doing has reference to the goodness of his soul and to righteousness. Similarly (his business) is to remain aloof from that which causes much injury. And the help which he obtains by thus keeping aloof is for the purpose of covering up the evil of the soul. Therefore, if (a man) never remain without acquiring righteousness, through the advantages (offered) in this world, he certainly becomes worthy of higher industry. And he who, owing to the (opportunities for) harm (offered) in this world, lets not pass even a little time without committing sin, he will not be delivered (from hell). Therefore, he who is without restraint in, and fear for sin, and has no solicitude for virtue, is not (a) prudent (man).

-
- 1 Exposition in the good religion regarding (the establishment of) the lowest, the middling and the highest relations with the Mazdiasnian religion, and the advantages resulting therefrom. (Av)

-
- 2 Be it known that, the lowest relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith in the religion of a single individual. And the person who does this mediates like the Dastūr of (the religion). And the advantage (caused) thereby is this, that through the connection of that individual (with the Mazdiasnian religion) the Daruj being separated from that individual, is enfeebled, and thereby the strength of the Ijads is increased. Middling relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith of a community in the good religion and by guiding it always with thoughts relating to Ahūrmazd.

work of the Fras'okant depends upon the power of the Ijads, and it is owing to the influence of that power that all mankind will ever possess, with victorious Sosios,* the strength of an uniform army, for the purpose of diminishing the Darújs. And, in accordance with the will of the holy Dāḍār, reform pertaining to a knowledge of the good religion will be introduced into the worlds.

- 1 Exposition in the good religion regarding those who increase the brilliancy of the good religion and those who obscure it. (A8)

- 2 Be it known that, he who, from a knowledge of the Mazdiasnian religion, (and) in accordance with the commands of the Zarthús'trotúm and religious teachers, is generous to the pure men of his religion, and bestows the symbols of it (i. e. súdréh and kústi) and speaks (in favour) of it and loves it, is an increaser of the brilliancy of the Mazdiasnian religion.
- 3 And he who is versed in the ways of the Ghanátmīno, comes across the good religion, and communicates similar thoughts (to other people), is a Faréhbút and Aibébut, who obscures that religion.

- 1 Exposition in the good religion regarding the continuance of contentment and industry with an eye to (eternal) life. (A9)

- 2 Be it known that, whoever is worthy of greatness, is capable of being contented, and he attaches no weight to wealth of an inferior kind. But he reckons the contentment

* See the account of Sosios' given at pp. 29 and 30 of the first volume of the Dinkard.

pertaining to the long life* as strength of a superior kind, and gives (his) attention to exalted contentment. And whoever is possessed of eternal joy, becomes such by continued industry for (the purpose of) obtaining the good reward of the invisible mansion.

Exposition in the good religion regarding the reasons for man's 1
obtaining from the holy Dāḍār reward for righteousness and
punishment for sin. (१०)

Be it known that, for man there are both these things 2
from the holy Dāḍār—reward for righteousness, and punishment for sin. In particular, (man) becomes (deserving) of the punishment of sin by remaining aloof from doing righteousness, and by knowingly committing sin; And he becomes (an observer) of the law, fit to be approved for his own sake, by remaining aloof from committing sin and by doing deeds of righteousness. Man is enabled to do the work of purity for (his) soul, while suffering (hardships in this world), by retaining his Creator within himself as a friend. The intelligence, and religious feelings, and other good qualities which are in man, are means to enable him to form righteous relations. Man is obedient to his Maker through the strength and knowledge of the means of righteousness; And these fully inform man to keep aloof from sin. Righteousness renders sufficing assistance to man, and through it the judges (of the next world) remit the punishment of sinful persons. Therefore, whoever among mankind prevents sinful deeds and is as a means to stop any vice from arising, he is the physician that provides remedies for

* By contentment pertaining to the long life, is to be understood contentment in such matters as secure the happiness of the next world.

sin and is one who keeps back mankind from sin, and renders them religious through righteousness. And that man points out to men the road to distinguish sin and righteousness and makes fully known (the extent) to which the reward of righteousness and the punishment of sin are mixed up (in this world).

1 Exposition in the good religion regarding rendering praise and
thanks (to God.) (91)

2 Be it known that, all are bound to praise and to be
thankful to the Creator, who is (fit) for praises and thank-
fulness of all kinds. For, above those who are finite or
3 proportioned, the Lord is infinite and unproportioned. By
infinite and unproportioned is meant that the Lord being the
Creator of the whole creation and the bestower of existence
4 upon it, is known in that relation to the creation. And those
who are proportioned are the Amés'aspands, the invisible
Ijads, the Sun and other shining stars, and generous kings
5 and other persons. Therefore, each (part of the) invisible
and visible (creation) is bound to render praise to those who
keep it prosperous. Among these, the creatures of this
world are bound to be thankful to each of those who cause
(them) to prosper, for the proportionate power pertaining to
each (kind of) prosperity. Hence, the praises and thanks
rendered to the Ijads pertaining to the invisible and visible
(worlds) are (so rendered) because of their relation to the
original Creator.*

* The true reason for the praise and thanks which we Zoroastrians render, while praying to the holy Self-existent, to the Amér/aspaṇds and other Ijads, in accordance with the precepts contained in the *Avésta*, is here pointed out. The powers and attributes possessed by the Amér/aspaṇds and Ijads are bestowed upon them by the holy Ahúrmazd, and the possession of those powers and attributes entitles them to the praises and thanks of man. If they did not possess the powers and attributes of Ahúrmazd they would not be deserving of any praise.

1 Exposition in the good religion regarding injury
to the earth. (۹۳)

- 2 Be it known that, as air moves about in the body of man, so it always moves about within the earth for its improvement; and as there is a passage in the body of man for the air to pass out and in which it moves, so is it with the earth. As, owing to the passage in the body for the movement of air, the body lives, and as, when the air finds no passage in any direction, the body perishes, so, a state of things similar to that of the body happens, when the passage in the earth is stopped up. As injury is caused in the body by irregular ways of behaviour productive of change, so when the passage of air is stopped in the earth by contrary movements, injury is caused, in the direction in which the passage of air, is stopped, owing to no vent being found by it: (injury), such as was caused by that sorcerer Afrásiáb the Túr, by means of sorcery in rendering large tracts of fertile land unwatered, uninhabited and desolate. Again, it is made known in the exposition of the good religion that the air within the earth is always heated by fire and that it rushes up from below, causing injury thereby (to the earth) and splitting it into two parts. As in the body of man wind is known to be raised up by fire, so (from a similar cause operating) in the earth, earthquakes and (other) injuries are caused.* Therefore, every thing retains its ordered

* A similar account is contained in the Zorépastán, a Persian work, containing a translation of a disquisition in the Pehlwi language addressed by Zoroaster to the king of Hindústhán. The translation was made, by the orders of Nos'erwán the Just, by A'zar-pajoh, a disciple of the wise Abúzarchmêhr, the minister of Nos'erwán.

زورث تف دود آمیزی که در کودهای زیر زمین هویدا گردد و زوری
در او پیدا گردد و گاهی که تنهای بی دربی او را مدد دهد جای استادن

condition, because of the (just) proportion of these, (fire and air): And it is injured by a want of proportion. Hence it is declared in the religion, that the creation is kept in order, when the good invisible power prevails; and in disorder, when the evil invisible power prevails. The birth of Fire depends upon Air, and the mover of Air is fire; if they are in their proper proportions, through Air, Fire has life and birth; and through Fire, Air has the power of motion. And owing to them, improveable things remain in safety and ease. And those things in which they are ill-proportioned,—things that are improveable by Fire and Air, such as, the earth, water, trees, cattle and men,—suffer injury, when in their constitution Fire is weaker in its force than Air, or, when the power of Fire to raise up the Air is impaired.

Exposition in the good religion regarding remaining aloof
(from certain things) in accordance with the
precepts of the *Pasiriodake's*io.* (۹۴)

1

Be it known that the Creator disapproves of evil things;
therefore (we) ought to keep aloof from any place where evil

2

ندارد زوری کند تا زمین بشکند و ازان کوبد در جهه و آن زمین گاهی
که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنگستان شکافتن نف درون
آمیز و بیرون آمدن از اینجا نیکار است آسان و آن نف از مدد نخست
از خون جنبشی کند و انگاه برخی ازان زمین را بجنبش آرد خرد این
جنبش را زمین لرز می شمارند و آن نف درون آمیز پیرزور که زمین را بلورزند
گوشه از زمین را بشکافند

* c. When heat accompanied with vapour is collected within the interior of the earth, a kind of force is generated within it; and when on the continuous application of heat, the vapour finds no room to contain itself, it exerts a power, in consequence of which the earth bursts and the hot vapour issues out through the rent. And, if at any time, the earth happens to be dry, it becomes very difficult for the vapour accompanied with the heat of fire to rend asunder the superincumbent stony ground and to issue out, and the movements which the heat of the fire makes, at the time, with the help of nature, to issue out, shake the earth to some extent; this shaking we know by the name of earthquake; and when the powerful force of the heat of fire accompanied with vapour shakes the earth, it rends some portion of the interior of the earth.

* The epithet *Pasiriodake's*io signifies "the believers in the first religion",

is yet apt, in various ways, to raise up quarrels, and, appertains to the wish to cause harm. God Himself has no wish to cause harm; hence, (we) ought to keep aloof from such (wishes). And if there be any one who does such deeds (of harm) his wishes ought to be turned away (from them): for, he who does not turn, the doer of such deeds, away from his wishes, has similar wishes to those of that disreputable (man). The passions of the Dévs, wolves, and *Khrafastras* will not be turned away from warring with mankind and from doing harm to the people of Ahúrmazd; hence, (we) must keep aloof from them (i. e. the passions). Those religious teachers who do not turn mankind back from doing the immense harm appertaining to conduct like that of Dévs, wolves, and *Khrafastras*, help them in this world, to deficiency (in the next). Their religion, notwithstanding that it is proper and safe (in other respects) is hostile towards man, and impure, owing to deeds being done, like those of Dévs, wolves and *Khrafastras*. The ways of a sinner cannot deliver him from hell, owing to his harm-causing wishes; for the harm doer's injurious and unjust wishes are not considered to be the wishes of the holy Self-existent: therefore, it is not proper to call them (the wishes) of the Father, the Creator of the creation. And they cannot be so called according to law.

Exposition in the good religion regarding those in the invisible and the visible (world) who bear the mark of being the creatures of Ahúrmazd: (92)

Be it known that among the invisibles those who belong to the Pure and the Good, are the Ijads. Among the people who have mixed with this world those who, keep themselves

eager to drive out (from them) the aims of the Evil-minded, which have reference to evil, and to turn themselves in the direction of the aims of the Wise, which have reference to good, are, with the help of the Ijads, of the nature of cattle, and are marked as the creatures of Ahúrmazd. Among the invisibles those who belong to the Bad are the Dévs. Among the people of this world those, who are not eager to keep evil at a distance from themselves and to turn themselves towards good, are, with the help of Dévs, like wolves ; and like wolves and *Khrastars* bear no mark of being the creatures of Ahúrmazd. Therefore, it is not proper to consider such (men) as the creatures of Ahúrmazd.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the assurances resulting from good and bad government, and the indications derived therefrom as to the time of the Beginning and the End (mentioned) in the good religion. (99)

2 Be it known that, in good government there is assurance (to people) of wisdom, truth and goodness; therefore, the times (of such government) are the times of the Ijad's. Through it justice spreads among, and prosperity and good help is obtained by, the people of the world. In it there is intelligence, truthfulness, and excellence. And wise and truthful men and men possessing other virtues, obtain greatness and high rank ; and, those who are fitted for inferior rank, obtain inferior rank ; and the king confers authority upon wise persons. Hence, a great many men obtain ease and happiness, and thus this world becomes worthy of the Spénámino. And such (a government) is considered as the blessed beginning of the reign of Ahúrmazd at the End. (For, at the

End, the pure Ahúrmazd will) thus fully reduce the Blemish-giver, and prevent his (the Blemish-giver's) original power from being infused (into people), and accomplish the final reformation of the world. In a badly governed kingdom there is assurance 3
of evil-mindedness, untruthfulness, and vice : hence, its times are the times of the Dévs. (For), through it oppression, the happiness of an evil income, and desolation are made manifest in the world. In it there is evil-mindedness, deceit, and immorality. And evil-minded persons, deceivers and other immoral men obtain much greatness, and people of low rank obtain the honour due to holy men. And the king confers authority upon evil-minded persons. Hence, a great many persons have to suffer hardship and pain. And thus, this world becomes suited for the Ghanámino. Such (a kingdom) is considered as the beginning of the (evil) dispensation of the oppressive reign of the Ghanámino. And it is declared in the religion that at the End every one who makes such a beginning will receive spontaneously harm as a reward. Therefore the religion of those religious teachers who inculcate the practices and the (mode of) government of a bad 4
kingdom, is akin to the ways of a bad kingdom. And as the practices of a bad kingdom are hurtful to the people, they ought to be considered wicked.

Exposition in the good religion regarding the (different) descriptions of men, and the best and the worst descriptions 1
among them. (1v)

Be it known that, there are men of these four descriptions : those that love the soul and behave well ; those that have wishes regarding the body and behave ill ; those that love the soul, but are evil in their ways ; and, those that have 2

3 evil wishes, but behave well. Of these he who loves the soul and behaves well is the best (man); for, thus the path of deliverance (from hell) is kept open, and the pains (of hell) are
 4 shut off. (The man) whose wishes pertain to the body and who behaves in an evil manner, is of a perverse nature and is the worst (man); for, thus the path of harm is kept open
 5 and the path of deliverance (from hell) is shut up. (The man) who loves the soul, but is evil of ways, and (the man) who has evil wishes, but behaves well, are of a middle rank (between the above two); for, (the man) of evil ways that loves the soul, owing to the love for the soul; (and similarly, (the man) of evil wishes that behaves well, owing to good behaviour, may perchance obtain deliverance from hell: moreover, on this subject, it is declared by Paoriōdakés' Dastúrs that, men are always able to become pure, (i. e. deserving of being delivered from hell) through religion; for, ~~as~~ (a person) belonging to the good way (and) the good religion, does, while professing the religion, deeds pertaining to evil wishes, and owing to such deeds pertaining to evil wishes stands in danger of hardship in the invisible world, so if an infidel person belonging to the evil way should do deeds manifesting an affection for the soul, then, owing to such deeds of affection towards the soul, he may obtain deliverance in the invisible world.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the subject that the capital of that kingdom is shining with light whose people are being civilised in the best manner possible and where innumerable civilised people confer benefits on the king. (9A)
-

- 2 Be it known that, he who is highly skilled in the arts is

best deserving of exercising dominion over every person in the world. And he is of superior rank, because many persons, through him, obtain the good reward of truthfulness and goodness, and are punished for wickedness. In consequence of this all (men), in boundless ways, become desirous for what is good and wish to keep aloof from wickedness. And hence, the world, owing to righteous actions, improves. And thus the ruler of the state becomes worthy of honour, (and) of fitting reward, and obtains (high) dignities. If any one of the officers of state, has such good wishes as God approves of, is a good reformer (of the people), brings into force such laws as cause benefit to the state, and approves himself as a ruler who acts in accordance with the commands of the religion, he, owing to his ever exalted and superior actions, is pure of soul and of good name. And, owing to his good attribute of obedience to God; to his improvement of others through deeds of righteousness and abstention from sin, and rendering their souls righteous; and his opening the Chinwad bridge* for other holy people, who think what is good, speak what is good and do what is good; he mixes up his untainted nature with light. (*i. e.* he makes for himself a place among the Ijads, the Amés'áspands and the pure spirits in the shining paradise.)

* It is said in our religious books that when a person departs from this world, if he is righteous and truthful, the miraculous passage for entrance into the inviable world, known by the name of the Chinwad bridge, opens and widens, and his soul passes over it with ease into its appointed heavenly mansion: but, if he is sinful and untruthful, this passage contracts to the dimensions of the edge of a knife, and he cannot pass over it, but being compelled to do so he falls over into the abyss below and is thence carried off as a prisoner to the place of torment, hell. (Vide Westergaard's edition of the Zend Avésta, Vendidad XIX, 29 and 30; the answer to the 20th question in the Dádestáné Dini; and parnas 1 and 2, chapter V, of the Pehlvi Viráf náméh edited by Dr. Martin Haug.)

- 1 Exposition in the good religion as to who can be said to
be possessed of sense. (99)
-

- 2 Be it known that in accordance with what is contained
in the religion, that man ought to be considered as possessed
of sense who utters wise words, performs righteous deeds
worthy of being approved by good conscience, is industrious
in discerning what is for the benefit of the creation of
Ahúrmazd, is pure in the worship of God, encourages with
good advice those who recite the Máthré, and knows how
to perform well the functions of leader and religious teacher.
-

- 1 Exposition in the good religion regarding those
(men) who are strong and those who
are not strong. (100)
-

- 2 Be it known that, he is (truly) strong who is possessed
of proper strength.* Man becomes possessed of proper strength
by doing as much righteousness as possible, through the
means of righteousness pertaining to Ahúrmazd, and by not
committing sin through the means for sinfulness; and by
3 doing all other proper deeds pertaining to Ahúrmazd. Man
becomes weak when he is possessed of improper strength.†
And he becomes possessed of improper (strength) by com-
mitting as much sin as possible, through the means of sin
(made known) by Ahúrmazd, and by not doing righteousness
through the means (provided) for it, and by doing all other

* By proper strength is to be understood strength acquired through righteous conduct.

† By improper strength is to be understood the evil power, hurtful to himself, acquired by man through sinful conduct.

improper deeds in opposition to Ahúrmazd. And, having become unworthy, such a man does not resemble those (good men) who are, have been, and will be, but, is, among them, one without wisdom, without goodness, without a body,* and, without (good) fortune.†

Exposition in the good religion regarding the selection by Da'da'r 1
 Ahu'rmasd of Zarthu's'tra Spitma'n of the honourable farohar

* to be the prophet of the Mazdiasnian religion on
 account of his excellence. (1.1)

• Be it known that, Dádár Ahúrmazd, from among the 2
 entire corporeal world, approved most, on account of his good qualities, Zarthu's'tra Spitmán of the venerable farohar, to be the prophet of the Mazdiasnian religion. Among many (qualities), he was possessed of consummate thought, of a perfect intellect, had the highest appreciation of the Mazdiasnian religion, (and)* was superior to all in good thoughts, good words, and good deeds. And (he) was able to remove the miseries of the dumb, crippled, and necessitous good creation, and recommended (others) to do the same; and (he) possessed the power of keeping (men) aloof from sin, of securing the (good) will (of Ahúrmazd), of adopting means to render

* i. e. Such a man may be considered to have never been born into this world, having failed to render himself worthy of the superior happiness of the next world through good deeds and piety.

† Without (good) fortune in that he is deprived of the happiness of paradise and the eternal life of honour which is the reward of the righteous in the next world.

Exposition in the good religion regarding the benefits that the
 establishment of the Mazdiasnian religion has caused
 to the past, the present, and the future
 generations of the world. (1-2)

Be it known that, the past (generation of) people
 acquired the benefits of the Mazdiasnian religion by praising

deeds; who was the highest priest, the greatest warrior^a, the best husbandman,^b and the greatest prophet. Who imparted the best knowledge about things inviolable. Through whom men obtained the strength pertaining to the coming world; truth; the word; and the knowledge of all the good things, adorned with truth, created by Ahûrmazd, and, of the words pertaining to His rule. Who, as the highest priest, warrior, and increase-causing husbandman, in various ways, turned (away) from Dévs and ignorant men the wheels^c pertaining to them. Who praised purity in the best manner among the living creation of this world, and, chose the Mazdiasnian religion which contains laws and rules and drives away the Dévs, and by means of it destroyed the Dévs: who spoke in the best manner, among the people of this world, the words in the religion of Ahûrmazd for driving away the Dévs; and published among the people of this world the words in the religion of Ahûrmazd for the removal of Dévs. Who mentioned well to the entire corporeal world all the ways of the Dévs, unworthy of belief and of praise. Who, owing to his good life and belief in the old religion, was considered to be powerful, among the people of the city. Through whom have been heard all truthful words, worthy of being explained, in which, he, as the guide of the people of the world, for this and the coming world, praised truth, which is the highest, the best, and the most excellent thing, and, promulgated that religion which was the best of all the current religions. Who was chosen, on account of his continuing the work of stirring up (people) with all his heart and soul to thoughts (of the religion), by the Amés/aspaends possessed of all good wishes and good choice, as the augmentor of faith (in the religion), and the guide of people in this and the coming world, and the praiser of truth which is the highest, the best and the most excellent thing, and the promulgator of the best of all current religions (the Mazdiasnian religion). Through whose knowledge, and discourse water and vegetation became eager and growing. Owing to whose knowledge and discourse the whole creation that follows (the precepts of) the Spéñámino uttered (these) joyful words:—For our good is born such a priest as Zartost Spitumán: that Zartost will remember us with (the) strength (of Hóm and Jiváñni), and with tied up Barsám, and will henceforward cause, through the good Mazdiasnian religion, all the seven *kér'wars* to flourish.

a. i. e. One who smites the Dévs, and suppresses evil passions and wickedness.

b. i. e. One who encourages virtue and thereby gives satisfaction to God the soul of the world.

c. i. e. The devices of wickedness.

its prophet Zarthus'tra Spitmán of the venerable farohar for smiting the bodies of the Dévs, and by first accepting him (as a prophet). And happiness and advantage was caused thereby to the people of the world. And even now, owing to that, there is advantage to the people of the world, improvement (as regards the next world) in various ways, companionship with gain, the securing of purity by other good people, the preservation of the fire of Ahúrmazd, and the remembrance

3 of the Ijads, by the people of the world. Future (generations of) people of the world will receive benefits by forming relations with Hos'étar* referred to by Zartost, and from the destruction by him of prototypes resembling wolves, and from

4 the powerlessness, at the time, of Faréhbút and Aibébút: And (they) will receive benefits from their relations with Hosé-tarmáh* referred to by Zartos't, and the destruction through him of prototypes resembling (animals) that sting, and the

5 disappearance, at the time, of hunger and thirst. And it is declared in the religion that owing to the connection with Sos'ios* referred to by Zartos't, and the destruction by him at the time, of the prototype of A's'moghs, and the impairment of (the power) of old age and of pestilence, the work of Fras'okant and of resurrection, that has reference to the final constitution (of man), will be accomplished.

* Our prophet Zartos't has predicted that three prophets bearing the respective names of Hos'étar, Hos'éarmah, and Sos'ios' will, be born in the world and will spread the Mazdasian Zoroastrian religion over the world. These prophets, when born, will accomplish the several works mentioned in the text.

દીનકર્દ કેતાબનાં બીજાં દફતરના અગત્યજોગ લોગતાની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

અભાવસૂચક અઅથ; આ-
એ અઅથ નામ તથા વિશેષણની આગલ
વારેથીએ મેલેઆમાં આવેછે, અને તે-
હનો અર્થ વગર, સીવાએ; ઉદાહરણ, ગેર-
વાજાની; નહી; હેવો થાએછે; પણ જે નાં-
મ અથવા વિશેષણનો પેહલો અઅથર
સ્વર હોએયતો તેહની આગલ = ને બદલે
વપરાએછે. એને મલતો અવસ્તામાં
અથવા તથા સંયકરીતમાં અ અથવા
અન્ આવેછે, અને તેમ આપણી હાલની
આલુ યુગરાતીમાં પણ તે વપરાએછે.
Privative particle. This par-
ticle is frequently prefixed to
substantives and adjectives, and
signifies: without, except, oppo-
site, unjust, no. When prefixed
to substantives and adjectives
beginning with a vowel, the = is
changed to =. It corresponds
to the = and = of the Avéstā
and to અ and અન્, in Sanskrit
and Gújrati.

અપ્રાપ્ત = અપ્રાપ્ત ના. નાં. મેહનત,
તસદી, સખતી. (અવગ = હાલ સખતી,

મેહનત.) n. Trouble, toil, pains,
labour.

અપ્રાપ્ત = અપ્રાપ્ત ના. નાં. બાપલુ,
અથવા બાપાંલુ, વાઅલ. (અવગ = અપ્રાપ્ત,
સંવાચ, Speech, speaking. અપ્રાપ્ત
કિ. બાપલુ કરવું, બોધ આપવો. વિગ
બાપલુ કરનાર, બોધ આપનાર. કિ. વિ.
બાપલુને લીધે, બોધ કરવાએ.) n. A
speech, a sermon, an oration.
(અપ્રાપ્ત v. To make a speech, to
preach, to admonish. a. A
speaker, a preacher. ad. owing
to a speech; by means of a
sermon.)

અપ્રાપ્ત = અપ્રાપ્ત નાં. એરવદ,
એરવેલે જે દોષ જરતોશતી નાવર થાએ-
લા હોએ, હંઆ નાવર તથા મરાતેય થા-
ધને અથોરનાં તરીકેનો દેક ધરાવતો હો-
એ તે. પારસી ઉપાધ્યો, પારસીનો યુર.
(અવગ = અપ્રાપ્ત હોવાનો ઉપરથી. જો કે
પ્રાપ્તપર ૧. જોલ 'આદાના તામિદાર'
અને ૨. જોલ 'કુદર' ને આરે વપરાએ-
લાછે, પણ તેહની આશી સહમજ આપવા
આરે ગએઆં ૪૫૦ વરસ ઉપર સદકરે

નજમ નામની કૈતાબમાં દસગુર શેહમરદ મલિકશાહિર નો અર્થ 'કુસ્તી બાંધનાર' નો અને નિર નો અર્થ 'નવી કુસ્તી બાંધનાર' નો કરેઆછે. જેમકે:—

انيران و ايران فدائي اگر
بگويم که يابي از يشان خبر
انيران نه بندگان کسني ز داد
ولي بست ايران بروي کشان

n. An *Erwad*, i. e. A Zoroastrian who has undergone the requisite ceremony for becoming a *Nāwar*, or, one who being a *Nāwar* and *Mardtib* is privileged to be an *Athornān*; a Parsi priest.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *બા. નાં.* સાહેતા, મદદ, આશરો. (અવં 𐬀𐬎𐬎𐬌 મદદ, માંના ; નો 𐬀 યાદન; ફાં 𐬀𐬎𐬎𐬌 અથવા 𐬀𐬎𐬎𐬌)
n. Help, assistance, support.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *બા. નાં.* વિસ્વાસ, ભરોસો, યકીન. (અવં 𐬀𐬎𐬎𐬌 𐬀𐬎𐬎𐬌 ઓસ્તવાર; ફાં 𐬀𐬎𐬎𐬌 અથવા 𐬀𐬎𐬎𐬌) *n.* confidence, faith, reliance.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *બા. નાં.* હીનપસ્તી, નાંચોશી. *n.* disgrace, ignominy, dishonour, shame.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *નાં.* તખ્ત, પાએતખત. (ફાં 𐬀𐬎𐬎𐬌) *n.* A throne.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *નાં.* લોક, આદમ, ખંક. (ફાં 𐬀𐬎𐬎𐬌 પેકલાં ફાંતરની શબ્દ કોષની અંદર 𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 બોલ.) *n.* The people, populace, mankind.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *ફિ. વિ. જેમ,* મીઠાણે, માફક. (ફાં 𐬀𐬎𐬎𐬌) *ad.* As, like, in the same manner as.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *નાં.* બાઈ. (Chaldy. 𐬀𐬎, Targ. 𐬀𐬎, Heb 𐬀𐬎, Aram. 𐬀𐬎, Ar. 𐬀𐬎 brother.) *n.* A brother.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *નાં.* બેહન, બેહન. (Chald. 𐬀𐬎𐬎, Heb. 𐬀𐬎𐬎, Aram. 𐬀𐬎𐬎, Syr. 𐬀𐬎𐬎, Ar. 𐬀𐬎𐬎 sister.) *n.* A sister.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *નાં.* બેહન, બેહન. (આએ શબ્દની સેવે વચેલા 𐬀—𐬀 પ્રત્ય, જેમ 𐬀𐬎, 𐬀𐬎 બોલામાં 𐬀 પ્રત્ય, અવં 𐬀𐬎, 𐬀𐬎ના 𐬀 પ્રત્ય ઉપરથી વપરાયેલાછે, તેમ આએ બોલમાં અવં 𐬀𐬎 'બેહન' શબ્દની સેવે વપરાયેલા 𐬀 વાપરેઆમાં આવેલા હોએ એવું ધારેઆમાં આવેછે.) *n.* A sister.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *વિ. હાલતવાલું,* હાલતને લગતું. *ફિ. વિ. અ-તકરુથી.* (અવં 𐬀𐬎𐬎 existence.) *a.* Being in a condition, circumstanced, having relation to the state or condition. *ad.* conscientiously, cordially.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *ફિ. વિ. અ-તકરુથી,* હિલામંતથી. *ad.* Cordially, heartily.

𐬀𐬎𐬎𐬌 = 𐬀𐬎𐬎𐬌 *બા. નાં.* અદબખતી, નેહસીઅત. (અવં 𐬀𐬎 𐬀𐬎, અને 𐬀𐬎 નસીબ, ઉપરથી.) *n.* misfortune, ill-luck.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ વિ. નાપ. મંદ, નહીં પસંદ કરવાનોગ; ૨. ખરાબ, નકારે. (ܐܪܥܐ, અવગ ܐܪܥܐ પસંદ કરવું, ܐܪܥܐ) α. Not fit to be approved. 2. evil, bad.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ વિ. મુઝ, વાચા ઉપરનું. (ܐܪܥܐ, અવગ ܐܪܥܐ ઉપરથી.) α. Dumb.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ શ. અ. ધ્રુવી, ધ્રુવીક, લાગી. ઉબ. અ. અંદરેર, અંદરથી; તાંદર, તાંદરની. (Chald. ܐܪ, Heb. અને Aram. ܐܪ unto, till, until, more emphatic is ܐܪ, ܐܪ) prep. up to, as far as, until. conj. As long as, so long as, as far as, until.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ કિ. વિ. દુર, વેગલું, અલગાલગ. કિ. દુર રહેવું, વેગલું રહેવું. (આએ બાલ અલગમાં ܐܪ છે, પણ તેહની આગલ વધારાનો = આવીને તે ܐܪ થએ-એછે. એની ઉત્પન્નતા અવસ્થાના ܐܪ બાલ ઉપરથી થાએલીછે, એને મલતો ܐܪ અને ચંદુર, મલેછે.) ad. Aloof, separate, at a distance. v. To keep aloof, to keep at a distance.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ નાં. કુદર, નાસ્તિક. (અવગ ܐܪܥܐ, ܐܪ) n. An infidel, atheist.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ બા. નાં. બદખાલી, કમનસીબી, અભાગ. (અવગ ܐܪܥܐ ભાગ પાડયો, વેહ્યવું, બપરવું. ܐܪ ભાગ, વાંધે.) n. Ill-luck, misfortune, evil fortune.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ અથવા ܐܪܥܐ નાં. આદમી, માંલુચ, (આ-રત ܐܪ આ મરદ કોઈની.) (Chald. ܐܪ

def. ܐܪ, ܐܪ, Aram. ܐܪ એનેન મલતા શબ્દો Syr. તથા Heb. માં મલે. - ܐܪ. ܐܪ) n. Mankind, men and women.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ વિ. દુઃખ-કારક, દુઃખ બરેલું, બપકાર. (Chald. ܐܪ to be painful, dangerous. (Part-pass. ܐܪ m. ܐܪ f.) α. Painful, afflictive, terrific.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ અથવા ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ બા. નાં. મોહપણ, મોહટાપ, મહત્તા દરજ્જો. કિ. વિ. વધારે, ગુઆ-ર, ઘણું, અધિક, વધવું. n. Greatness, superiority. ad. more, in excess, in a greater degree.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ નાં. માએ, માતા, જણવી. (Chald. Heb. ܐܪ, Syr. ܐܪ, Ar. ܐܪ અથવા ܐܪ) n. A mother.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ નાં. માએ, માતા, માવતર. (ܐܪ = ܐܪ ને ܐܪ પ્રત્ય લાગીને.) n. A mother.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ ન. ઉબ. અથ. મુતલક નહી, કંઈજ નહી. (અવગ ܐܪ અને ܐ ઉપરથી; ܐ + ܐ નો કોઈએક ફેરફાર થાઈને બનેલો કમિયો.) neg. conj. Not at all, nothing.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ વિ. દુઃખ-કારક બદન, ઈજ વાલી જાત, ખરાબ બ-દન વાલું, એખદાર કાએઆ વાલું. α. A body subject to pain, a constitution liable to harm, a defective constitution.

ܐܪܥܐ = ܐܪܥܐ વિ. ઉલટું, કાએદા વિરુદ્ધ, આડી ચાલવું. α. Illegal against rule, perverse.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ અથવા ܐܪܡܝܐ

વિ. Aram-એરમ, અથવા અરમનીઆ (Aramaea ક્રિ. ૧૦ ૪) નો રહેવાસી, એરેબ્બે અરમાંની. આગલા વખતમાં યુનાનીઓ આએ દેશમાં આવીને વસેલા હતા તે ઉપરથી આએ નામ જેમ અરમાંનીને તેમજ રૂમીઓને આપણા લોકોએ આપેલું છે. અને તે બીજીની સામેતી પાદશાહ સેકન્દરની ઓળખ જાળવળ ઉપલે નામે પેહલવી પુસ્તકોમાં આપી છે તે ઉપરથી આપણને મળે છે.
a. An inhabitant of Armenia, an Armenian. This designation is applied to Armenians as well as to Rumis from the fact of the latter having settled in Armenia in ancient times. This is evident from Alexander the Great being frequently mentioned in Pehlwi works under this appellation.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આ-

એરશને લગતો ઉપાય, સેવનને લગતો એલાજ. (ܐܪܡܝܐ, Chald. ܐܪܡܝܐ divine service. અવન ૧૫૦ ઉપાય; ઉપરથી.) n. A remedy for the End, a means calculated for use on the day of judgment.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આ-

બા. ના. ઉતરવી હાલત, નબલી દશા, પડતી દશા. (અવન ૧૫૦ + ૧૦૪ ઉપરથી.) n. Fallen fortunes, declining day.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આ-

ઉત્તર હાલત, વેરાંની, આખાદી તથા વસ્તી અથવા વનસ્પતી વગરની હાલત. (ક્રિ. ૧૦ ૪) n. Desolate, barren, sterile and uninhabited.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આ-

વિ. માફ કરનાર, દરયુગર કરનાર, કોઈએ કરેલી તકસીરની તરફ મોહકું દીલ ખતલાવનાર. (અવન ૧૫૦ + ૧૦૪) અવશ્યું: ૫૧૦ ૧૫૦, ક્રિ. ૧૦ ૪) a. One who pardons, one who forgives, one who magnanimously overlooks faults committed.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. અરમર.

(ક્રિ. ૧૦ ૪) n. A mule.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. કાએઆ, શ-

રીર, બદન, તન. (અવન ૧૫૦ તલ.) n. Body, the physical constitution.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ અથવા

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આસમાંન, આ- માસ. (અવન ૧૫૦, ક્રિ. ૧૦ ૪) n. The heavens, the sky, the firmament.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. આ-

ધવું, કે કરવું. ૨. અટકાવવું; બંધ કરવું. (અવન ૧૫૦ = ૧૦૪ ૩-૧; Chald. ܐܪܡܝܐ to bind together, fetter, make fast, with cords, chains. to put in prison generally, even if not fetters. 2. to bind, to put horses to, generally to yoke or harness. 3. to bind i.e. to put a binding on oneself, in the sense of to vow not to do a thing; camp. Aram. ܐܪܡܝܐ, Syr. ܐܪܡܝܐ, Heb. ܐܪܡܝܐ, Ar. ܐܪܡܝܐ) v. To bind, to imprison. 2. to put a stop to, to prevent.

ܐܪܡܝܐ = ܐܪܡܝܐ ના. સરદાર, ધરમની

વડા, વડા ધરમચૂર, દસગુરાંન દસગુર. (અવન ૧૫૦ સહિય, સરદાર.) n. The head priest, the high priest.

— ૩ —

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. હાથે
અફશોય કરવો, હાથેદાથે કરવી. (Chald.
nāh! alas! woe!, Heb. נח, ૬૧૦ ૬૧) v. To bewail, to la-
ment.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય વિ. હલકે દરજેનું,
કમઅસીત, નીચ, હલકું, નીચું. (Chald.
nāh later race.) a. Of inferior
station, low, mean, vulgar.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. વિ.
છુટકારો આપીને, છુટકારો પામેલું બ-
નાવીને. ad. Having liberated,
having released, having ren-
dered free.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. વિ.
બા. નાં. પરહેઠગારી, પવીતરાઈ, પાપથી
દુરી, નીર્દોષપણું, પેચુનાહી. n. Holi-
ness, sanctity, freedom from sin,
innocence.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. વિ.
નાં. લોભની પ્રતેય, લોભના દેવની
માંતલ. n. Worship of avarice,
devotion to the demon of ava-
rice.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. વિ.
મદદ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર, સહિતા
આપવાનો શોક ધરાવનાર. (અવસતા
અગ્ર્ય + અગ્ર્ય + અગ્ર્ય ઉપરથી.) a.
One having the wish to assist;
one desirous of helping, helpful.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય બા. નાં.
મદદ, સહિતા, પુરતી, કુમક. (અવ
અગ્ર્ય મદદ, ૬૧૦ ૫, ૫ અથવા આ)
n. Assistance, help, support.

અગ્ર્ય, અગ્ર્ય = અગ્ર્ય
કિ. જાતી, ખુદ, પેતાનું. ૨. પેદશતી,
પેદશતને લગતું. ૩. ખાસ, અતુરમન-
દને લગતું. (અવ અગ્ર્ય) a. Peculiar,
innate, one's own. 2. Divine,
heavenly. 3. Divine, pertain-
ing to Ahúrmazd,

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય બા. નાં.
સંબંધ, દોસ્તી, મિત્રતાચારી. (અવ
અગ્ર્ય મિત્રતાચારી; ૬૧૦ અગ્ર્ય) n.
Friendship, relationship.

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. વિ.
શોક કરનાર, ઐરાદો રાખનાર, ઉલટ
કરનાર. ૨. જીવંતી યુગ્મનાર, હયાતી
બોગવનાર. (અવ અગ્ર્ય; ૬૧૦ અગ્ર્ય)
a. Fond, desirous. 2. Living,
animated, possessed of life.

— ૪ —

અગ્ર્ય = અગ્ર્ય કિ. બારકું કરવું. ૬૧૦ અગ્ર્ય. ૩૪
બારકું, બારકું કરેલું. (અવ અગ્ર્ય, બારકું, Shaven, shorn.

૧૨, ધણી, ભતાર, માંડી, આવંદ, સ્વા-
 મી, પતિ. ૨. ધર ધણી, ધરનો માલિક.
 (અવં ૧૦, ધર, ફેલ પુદ, માલિક;
 ઉપરથી ક્રોડાક) n. A husband.
 2. The head of the house, a
 householder.

۱۰۰۰۰۰۰۰ = ۱۰۰۰۰۰۰۰
 कि. वि. धरधृष्टिआंष्टिनि वास्तुतु' (डॉम
 अथवा वस्तु) (ग्राह्य) धरधृष्टिआंष्टिनि.
 + ۱۰۰, ۱۰ (کدبانو) ad. That which
 pertains to the lady of the
 house.

2. Got up, manufactured as
 opposed to genuine.

૨૭=૩૩૭ વિ. થોડું, જરા, અલ્પ.
૨. નાંહનું, ઓછું. ૩. અપૂરું, કમી,

ചുരുക്കം. (ചുറ്റും, ചുറ്റും) α.
little, small, diminutive. 2.
Small in size, small in quantity.
3. Incomplete, defective, want-
ing.

॥१॥१॥१॥=॥१॥१॥१॥१॥१॥ ६.
 आवाज मारवो, पौकार करवो. २. डेहवुं.
 ३. वज्रांतु करवी. ४. मोहो आवाने
 वज्रवुं. (Chald. ܐܪܬܐ to cry, to
 raise the voice loud, of animals
 or men, to call to, to announce,
 to preach, to praise; to worship;
 to read aloud. Heb. ܐܪܬܐ, Aram.
 ܐܪܬܐ, Syr. ܐܪܬܐ, Ar. قرا) v. To cry
 aloud, to vociferate. 2. to
 speak. 3. to praise. 4. to read
 aloud.

۱۰۱۱ = ۱۰۱۱ و با. نانی.
 नीयार सकती, स्मरण सकती, याद, इति.
 (किएर) न. The faculty of
 thinking, memory, recollection.

၂၉၅၅-၂၉၆၁ ခု. ခုနစ်, ခုနစ်,
 ၂၉၆၂. ၂. ခုနစ်, ခုနစ်. ၇. Towards,
 on the side. ၂. Attachment
 to a side or party.

ના. $\frac{\text{કામ કરવાનો કલા}}{\text{કામ કરવાનો કલા}} = \frac{\text{કામ કરવાનો કલા}}{\text{કામ કરવાનો કલા}}$
 કારીગરી, કુકરી, હિંમત, કસબ, કુતર.
 (કારીગરી) n. Skill, art, workmanship.

۱۰۵ = ۱۰۵۷۶ वि. द्योत, छिमत-
वांन, पाहडर. (भा. नां. कान्हेक, ३१०
खिर) α. Brave, courageous.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ગવેડું, ખર, ધંપકણું, ધવેડું. (Chald. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, Syr. ܐܬܬܐ, Heb. ܐܬܬܐ, Ar. ܐܬܬܐ) n. An ass, a donkey.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ પાડવું. વિભાગ કરવો. ૨. ܐܬܬܐ-શવું, હીરસો આપવો, વેલવું. (Chald. ܐܬܬܐ to separate, divide; 2. To divide into parts, to distribute; Heb. ܐܬܬܐ, Ar. ܐܬܬܐ) v. To divide, to separate 2. To grant, to give a share, to distribute.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ ની. લગણને લગતી સગાઈ, શારીર

ગાંઠનું બંધારણ. ૨. સંબંધ, મેળાપ, એકી. (ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ) n. Marriage, the relationship established by marriage. 2. Relationship, affinity.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. (ܐܬܬܐ) n. An egg.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ ની. આપમતલબ. n. Selfinterest, Selfishness.

— ૩ —

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

ܐܬܬܐ = ܐܬܬܐ ની. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ. ܐܬܬܐ, ܐܬܬܐ, ૫૨૦ ૬૨૦૦૦, ૩૦૦૦. (ܐܬܬܐ) a. Mean, low, of inferior rank.

१२८=११८१ वि. परदा बाहुं, दै-
 त्तुं बाधुं, 'अड्डि' (Heb. *pr* a
 prison, enclosure. From *pr* to
enclose, to shut up.) a. That
 which has a covering, encased,
 closed.

ଉତ୍ପାଦନ ବା. ନା. ଆ-
ସ୍ଥାନ, ସାମଗ୍ରୀ. (ଅର୍ଥେଣ୍ଟିକ୍ସ to collect,
to gather ଉପରା. ଶାଂ ଉପାଦାନ, ସଂ
ବି.) n. Income, revenue.

॥९=११८ कि. वि. कारण डे, नभडे.
(५१० ५१८) ad. Because, as.

॥ १०८ ॥ वि. मतलबने
गहमजवनार, कारखाना मतलबनार, सुपुष्प-

ની સહજ આપનાર. (ફૅ+ગ્ર, હિ૦મ્)

a. One who explains, an interpreter, an expounder.

૧. જીનવદ્યુલનો રસ્તો, જેનવદ્યુલનો મારગ.
 ૨. સેવાય અથવા યુનાહનો બદલો મેલ-
 વાને લગતો રસ્તો. (અવ૦ ૧૫: ૧૫ + ૧૬: ૧૨)
 ચાલવું, જવું, સીધારવું; ક્રૂર)
 n. The path over the Chinwad
 bridge, the bridge called the
 Chinwad. 2. The path con-
 nected with the obtaining of
 the reward of righteousness or
 the punishment for sin.

၁) ဣဗ = သူမိစ္ဆာသူ။ vi. ၂၈၊
၃၄၅။ n. Evil, wickedness.

ગુણ-સાદી, અથવા સાદી
 ના. અનાજ, અંન, ધાન, દાણા.

(Chald. **ܚܝܬ** *a berry*, of the alive, a grain, e. g. of wheat. a corn, kernel. Ar. **حَبْر**, Chald. **ܚܝܬ** f. seed-corn. Syr. **ܚܝܬ** corn.)
n. Corn, grain.

2. *nr* *nr* *nr* (Heb. *nr* *m*. Origin. the *male-kind*, (that which penetrates,); next, the *male* (of man and beast), from which denom. Niph. *nr* to *born a*

male. Chald. ܡܪܝܬܐ, Syr. ܡܪܝܬܐ,
Ar. ܡܪܝܬܐ; (ܡܪܝܬܐ, ܡܪܝܬܐ) *n.* A
male. 2. Of the male kind.

$\frac{1}{\sqrt{2}} = \frac{1}{\sqrt{2}}$ कि. जन्म
आपयो, जन्मवृं. २. शिपुं, श्री वाळुं.

(Chald. ܐܪܝ to scatter seed, to sow, to fructify. Nif. ܐܪܝܐ to be impregnated (of a woman). Syr. ܐܪܝܐ , Ar. زرى , Heb. ארר) v. To give birth to, to be born. 2. To plant, to sow.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ નાં. પીતરાઈ ભાઈ, સ્વપિતરાઈ ભાઈ. n. A cousin, a step-brother.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ અથવા ܐܪܝܐ નાં. ઘાહ, ધાર્શનમ. (ફાં ܐܪܝܐ , સંઠ જાત્રિ; a sharp or offensive weapon.) n. A wound, a cut.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ફિ. ખરી-દુડું, ખરીદ કરવું, વેચાવું લેવું. ૨. વેચવું, વેચાવું આપવું. (Chald. ܐܪܝܐ to

purchase, to gain. Aram. ܐܪܝܐ Syr. ܐܪܝܐ , Heb. ארר ; Chald. ܐܪܝܐ to attend to a thing.) v. To buy, to purchase. 2. to sell.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ નાં. ઓરત, ધણીઆણી. બાએડી. (ફિ. વિ. $\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ ધણીઆણી તરીકે; ફાં ܐܪܝܐ) n. A woman, a female, a wife.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. નીચું, ઉડું. ફિ. વિ. માથું નીચું નાખીને, નમીને. (અવઠ ܐܪܝܐ , ફાં ܐܪܝܐ) a. Deep, low down. ad. Bending down the head, bowing.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. શુભમ પામિલું, શુભમ અમેલું. (અવઠ ܐܪܝܐ ભોલમ.) a. Oppressed, tyrannised over.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. તેજ ચાલનો, જલદ ચાલનો, ઉતાવળી ચાલનો. ૨. મજબૂત, ભેરાવર. (અવઠ ܐܪܝܐ running. ફાં ܐܪܝܐ , સંઠ તગ to quake;) a. That which moves fast, a fast runner. 2. Strong, powerful.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વર્ત. ફિ. ઉતાવળી ચાલે ચાલવું, દોડવું. ૨. વિ. ઉતાવળી ચાલે ચાલનારું, દોડનારું. (જાલદ અથવા જાલદ દોડવું; વેલવું. અવઠ ܐܪܝܐ to run, ઉપરથી.) v. Walking quickly, running. 2. That which walks quickly, that which runs.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ વિ. અરબી, અરબસ્તાનને લગતું. ૨. તાજદાર, તાજ શાખનાર. (ફાં ܐܪܝܐ) a. Arabian. 2. Crowned.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ અથવા $\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ નાં. અંધારું, અંધકાર. (અવઠ ܐܪܝܐ) n. Darkness, absence of light.

$\text{ܐܪܝܐ} = \text{ܐܪܝܐ}$ નાં. બિમરવતાઈ, નયુણાપણું, નીમખદરંભી. ૨. ખરાબ દીઆનત, બદ નીયત. n. Ingratitude, unthankfulness. 2. dishonesty, wicked intention.

वि. जगती, शुभी, तसक. (३१० U) conj.
 If, then. prep. until, as far as,
 up to.

नां. निद नरेखुं पोखवुं, रमल नरेखा क-

ଜାମ, ଜରମ ଜରୁଣି ଆଜାଣୁ. *n.* Recondite language, language that has a hidden or deep meaning.

॥४७॥ = ॥४७॥ वि. अराय,
 नडाइ, भाहु. (अप० ३७, सं० दुष्ट.)
 a. Bad, evil.

၁-၂-၃=နမူနာ ဂိ. ဂါရီဂါ,
မိမိမိ. (အထွေထွေ sign, token,
mark.) ဂ. Sign, token, signal,
mark.

॥१०८॥ ॥१०९॥ = ॥११०॥ ॥१११॥
 ३) ७८ कि. क्युलातथी इरुत्तु, वयन टो-
 डवो, डोल टोडवो. (मयवो मडक डोल,
 वयन, क्युलात; ३) to lie, to tell a
 lie; ७८५थी. ५१० ३३३) १) ७८५ v. To
 break one's promise, to go back
 from one's word.

۱۰۰۰۰ = ۱۰۰۰۰
 બા. નાં. દરેકી; ૪૫૫૫૫ સંતોષ ભરેલી
 ગરીબાઈ. (અવન ૧૦૦૦૦૦૦૦ લાંબની
 ૧-૬૫; ૬૫૦ ۱۰۰۰۰۰۰۰ n. contented
 poverty.

ਅਰਥ = arrangement and decision.
ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਖੇਤਾ. n. Arrangement,
agreement, decision.

१-४५=गुण्युग नां गुहकं, अ-
थवा गुहकं. (अव० गू-गू-गू-गू अ-
थवा गू-गू, इ० क) न.
Zuhák.

॥२७॥=॥२७॥ नां. पेदानो करतार,
दादार, किरतार. (अपव ~~अप~~ creator,
विपरीती.) n. A creator, a giver.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय = नमो नमो नमो
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय वि. दीनता कुरमान्धी या-
 ध्यायेत्, मन्त्रहृत्तां कुरमान् साधितो वा-
 यं च राप्तात्. २. दीनदार, धरमी, म-
 न्त्रहृत् धरात्तात्. a. Bound by the
 precepts of religion, one who
 regards the commands of reli-
 gion. 2. Religious, pious.

۱۱. دوا، دوا،
 دوا. (دوا) ۱۲. Medicine.

७५-३ = वाक्यसंख्या वि.
 ખુરી આખેપત વાલું, ખુરી સકતી મેળવેલું;
 ખુરાઈથી મદદ આપનાર, ખુરી સાહેતા કરનાર. a. Possessed of evil income, that which has acquired evil powers, that which assists by means of evil.

[illegible]

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. નાં.

આદેશ, ઇચ્છા, શોક. ૨. મતલબ, અર્થ, મકસદ. (અવ૦ 𐎠𐎡𐎢𐎣, સં૦ જોષ) n. Desire, wish. ૨. Object, aim.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. નાં.

ઠગાઈ, ફરિયા, ઠગ વદવા. n. Deceit, treachery.

1—1

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. માદા, સ્ત્રી, બા-
એડી, ઓરતગત. (Chald. 𐎠𐎡𐎢𐎣 f.

α female. from 𐎠𐎡, like 𐎠𐎡 re-
ferring to the sexual act or the
figure of the female pudenda.

Heb. 𐎠𐎡𐎢𐎣; 𐎠𐎡 to make a hole in;

Ar. 𐎠𐎡. નેમ 'એઆલદી' તેમજ
'હીબર' બાબામાં 𐎠𐎡 ધાતુ, પોકલ અ-

થવા પોલું કરવું, એ અર્થે વપરાયેલું છે,
તેમજ એ બાબામાં 𐎠𐎡 ધાતુ, to sprout,

to grow, પીલા ફટવેા, ઉગવું; એ
અર્થે વપરાયેલું છે, અને તે ઉપરથી 𐎠𐎡,

f. descendant, spring, offspring
એલાદ, વંશી; હેલું નામ બનેલું છે, માટે

પેહલવીમાં વપરાયેલા 𐎠𐎡 બેલાગી ઉત્પત્તી
નો 𐎠𐎡 ઉપરથી થઈ હાએતો પેહલવી 𐎠 ને

𐎠 ને બદલે ફેરવાયેલો સહમજલો, અને
નો છેલ્લાં ધાતુ ઉપરથી 𐎠, બોલે જનમ

લાવેા હાએતો તેહમાં કરસો ફેરફાર થા-
એલો દેખાતો નથી.) n. A female.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. નાં.

વિ. સયું, ધણું નજીકનું એથાવંદ; એથ.

(અવ૦ 𐎠𐎡𐎢𐎣 relation.) n. A

kinsman, a relation, a relative.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. નાં.

એથ, અતલગણું. (અવ૦ 𐎠𐎡𐎢𐎣 + 𐎠𐎡

ઉપરથી. pl. 𐎠𐎡𐎢𐎣) n. A rela-
tive, one nearly connected.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. વિ.

વીગતવાર, તફસીલવાર, નાંમ બનાંમ. ૨.
સંધર્ભ, કુલે. (𐎠𐎡𐎢𐎣 એ શબ્દ 𐎠𐎡𐎢𐎣

ને બદલે વપરાયેલો છે. ૫૧૦ 𐎠𐎡𐎢𐎣)

α. Detailed, with particulars.

2. All, the whole.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. મત, અભિ-

પ્રાયે, વિચાર, સહમજ. ૨. ઓલાસો,
સહમજલ. (Chald. 𐎠𐎡 to be mani-

fest, visible, Derive; 𐎠𐎡, 𐎠𐎡;
Syr. 𐎠𐎡, Ar. 𐎠𐎡, 𐎠𐎡 a leader.)

n. Opinion, notion, knowledge.

2. Explanation, exposition.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 વિ. ડુરબલ, ડુબલું,

લાચર, તવાએલું. (𐎠𐎡𐎢𐎣) α. Weak,
lean, enfeebled.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠𐎡. નાં. કેયમ, તરેહ,

જાત. (અવ૦ 𐎠𐎡 direction; સં૦
જ્ઞાતિ, યુ૦ નાત.) n. Kind, sort,

description.

𐎠𐎡𐎢𐎣=𐎠𐎡𐎢𐎣 નાં. ઓરત, સ્ત્રી,

બાએડી, નાર. (Chald. તથા Heb. 𐎠𐎡
to be firmly fitted together, to
be close, ઉપરથી 𐎠𐎡 વાકવરવાના અ-

થવા જોરણીની અંદર જ a woman, આમે જોલ પરણેલી અથવા વચર પરણેલી એ બંધી જાતની ઓરતને ચાર વપરા-એલેછે. Heb. נָשָׂא, pl. נָשִׁים, Syr. نِسَاء, Ar. نِسَاء a woman. પેહલવીમાં pl. ના ન, પ્રત્યે બદલે મલેછે; જેમકે nish,) n. A woman.

— $\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ કિ. જોશ કરીને ઉપર આવું, જોશથી ઉપર ચઢવું. ૭. To rush up, to rise with force.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ બા. નાં. લકાષ, તંદો, જગડો, વઢવાડ. (Chald.

to strike, to beat, to smite, to punish; Heb. נָשָׂא; נָשָׂא; Heb. נָשָׂא a blow, a stroke; Ar. نَزاع) n. A quarrel, a fight, a tussle.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ નાં. ઓરત, સ્ત્રી, બાપડી, નાર. (જુઓ ૧૪૦૫ ૨૫૬.) n. A woman.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ વિ. સીન-ગારલાં બદનવાણું, આરાસતા કરેલાં શરીરવાણું. (ફાં નકારી) ૬. Decked in body, embellished in person.

૭-૭

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ બા. નાં. ઉપરીપણું, સરદારી, મુરબીગરી. કિ. વિ. ઉપરીપણું લીધે, ઉપરીપણુંથી. (અવન ૧૦૦૦ ધણી, ઉપરી; ને ૧૦૦૦ પ્રત્ય જોડાઈને. સં. પાતિ: a master, an owner;) n. Superintendence, patronage, mastery. ૮. Owing to superintendence.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ વિ. બદાવી, અથવા એક જાતના ઉતાવળી ચાલના ઘોડાનું નામ. (ફાં ૧૦૦૦) ૮. The name of a swift species of horse.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ વિ. પાએદાર, મુસ્તકીન, મજબૂત, અચૂકનું. (અવન ૧૦૦૦ પાએદાર રાખવું, સં. પા to protect. ઉપરીથી.) ૮. Lasting, durable, strong, permanent.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ બા. નાં. પ્રખતગી, પુરવીનપણું, કમાલીઆત. ૨.

પાક, પકવાણું. (અવન ૧૦૦૦, સં. પવ, to cook, to mature, to ripen;) n. Maturity, profundity, thorough knowledge. ૨. A presence, that which is cooked.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ નાં. સન, ધન, હેરાંગવો. (જુઓ પેહલાં ફકતરને ૨૬ એ સર્કે ૧૦૦૦૦૦૦ જોલ.) ૪. Punishment, hardship, trouble.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ કિ. તકરાર કરવી, બાંચગડ ઉઠાવવી; જગડો કરવો, લડાઈ કરવી. (અવન ૧૦૦૦ + ૧૦૦, સં. પ્રાતિ+કાર; against making. ફાં ૧૦૦૦) ૭. To dispute, to quarrel, to fight.

$\text{ܢܝܠܝܢܐ} = \text{ܢܝܠܝܢܐ}$ કિ. પોશાક પેહડવો, કપડાં પેહડવાં. ૨. પેહરવું, આંગપર ઓરવું. (અવન ૧૦૦૦. ફ. ૧૦૦૦૦૦૦, 'પેહડવું.' સં. પ્રાતિમુક્ત

clothed, armed ; (پوشيدن و مسلح) v.
To dress. 2. To wear.

॥स्पर्शः=स्पर्शः ॥
 क्रि. 'स्पर्शं करो-धेयं, लागवुं; लगाउवुं'.
 (गुणो) पेल्ला वालीकिमनी शब्दकोषने अर्के
 २७ मे ॥स्पर्शः=स्पर्शः ॥
 v. To touch to come in contact.

ਅਥਵਾ = ਅਥਵਾ
ਨਾਂ. ਭਾਗੀ, ਪਤੀ-
ਨੋ, ਸੁਰ ਅਥਵਾ ਕਪੜਿਆਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ,
ਖੰਡਾ ਬੈਰਾਗਬੋ ਅਥਵਾ ਨਿਯਮਨੇ ਰਜਵਾ
ਸ਼ਾਹ ਮੇਲਵਾਨੋ ਭਾਗੀ. (ਇਹ ਅੰਤ, ਅਰ.
نتیله) n. A wick.

[illegible]

॥ १११५५ = ॥ १११५५ ॥ ११. ५५, ५५. २. ५५ ५५ ५५, ५५. ३. ५५ ५५, ५५ ५५. (Chald. ५५ ५५ to split, to cut in pieces, to separate, to divide; Aram. ५५, or ५५ to totter, to waver; Heb. ५५ ५५, Ar. ५५) v. To cut, to shear. 2. To injure, to hurt. 3. To separate, to sunder.

૪૬૫૭૭૭=૪૬૫૭૭૭૭ વિ.
 પ્રતિવાદી, જેની ૫૨ ફરીઆદી માંડવામાં

आवे ते, उत्तरपक्षी. (پسمال ۳۱۰) a.
A defendant, one who is sued.

આત્માનુરૂપ-કર્મ-સંબંધ

ના. આત્માને રક્ષણ કરવાનું કાંમ, આત્માની પ્રતીપલ કરવાનું કાંમ, જીવને સંભાલ કરવાનું કાંમ. n. Work that nourishes the soul, work that protects the soul.

शुद्ध=शुद्ध वि. ५१३, आर्द्ध, गीर-
मय. (३१० कृ, शं० पावक A
person purified by religious ab-
traction. 2. A purifier, a
purificator. १ to purify (पुष्टि.)
α. Pure, clean.

1. *ਦਿਨੀਕ* = *ਦਿਨੀਕ* ਵਿ.
 ਦਿਨੀਕ, ਦਿਨੀਕ. 2. ਦਿਨੀਕ
 ਵਿਚ, ਅਥਵਾ ਪੜ੍ਹਾਈ. (ਸ਼ਬਦ-ਮੰਤਰ, ਸੰ.
 ਪਾਠ, reading, or perusal in gen-
 eral.) a. Every day, daily.
 2. A daily lesson or task, that
 which is to be read each day.

મુલ્ય=મુલ્ય નાં. ધરિંગનો
રેહવાસી, ધરિંગી. (આલો ફરહંગમાં
જ્યાં જાલનો અર્થ ધરિંગના મુલખને લ-
ગતું અથવા ધરિંગી કોમનો કહેઆમાં આ-
વેલાછે, અને તેહને ધાલુકરિને ધરિંગને
(Asia) એશિયાના મધ્યપ્રાંત (એટલેજ
Media) ની સાથે ગણેઆમાં આવેલા
છે; આએ એશિયાના મધ્યપ્રાંતની હદનું
વરનણુ ઉપલી ફરહંગમાં આ રીતે જણા-
વેલુંછે કે આએ પ્રાંત Caspian Sea ની
દખાણુ તરફ આવેલાછે, અને તેહની ઉગ-
મણે Hyrcania અને Parthia, દખાણે
Persis અને Susiana; પશ્ચિમે Assy-

ria અને Armenia; ની દેશી આવે-
લાછી.) n. A native of Irán.

—**اگرچه**—**اگرچه**—**اگرچه**

اگرچه નાં. ખોલાઈની વરધીનું કાંમ,
અથવા નર નારીને એકબીજા સાથે હમ-
ખીસતર થવાનું કાંમ. (અવન **اگرچه**
છોકરી, **اگرچه** આદેશ કરવી, આહવું; તે
ઉપરથી **اگرچه**, **اگرچه**, **اگرچه**, **اگرچه**, **اگرچه**,
સું પુત્ર, a son, a child. અને વશ
to desire.) n. Procreation, co-
habitation.

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** કિ. કોહ-
વાડવું, સેડવું. ૨. કોહવું, સડવું. (અવન
to rot, to putrefy. **اگرچه** pu-
tridity. **اگرچه** **اگرچه** અથવા **اگرچه**
شدن) n. To cause to decay, to
cause to rot. 2. To decay, to rot.

اگرچه—**اگرچه** નાં. યુનાઈની સજા,
પાપની સીક્ષા. ૨. સખલી, ઇજા, સંકટ.
n. Punishment for sin. 2. Hard-
ship, difficulty, harassment.

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** વિ. એવ
ભરેલું, એવિયલ; નાલેશી કરવાનોગ, એ-
વ કાહવાનોગ. (**اگرچه** **اگرچه**). a.
Blemishful, defective. 2. Fit to
be decried, fit to be found fault
with.

اگرچه—**اگرچه** નાં. પેગાંમ લેઈ
જનાર, સંવેસો પેંહયાડનાર. n. A
messenger, a courier.

اگرچه—**اگرچه** અથવા **اگرچه** નાં.
એલચી, વકીલ, રાજદુત. ૨. કાસદ,
સંવેસો લેઈ જનાર. (ભા. નાં. **اگرچه**, **اگرچه**,
اگرچه) n. An ambassador, an
envoy. 2. A courier, a mes-
senger.

اگرچه—**اگرچه** નાં. જીવં,
જીવં, જીવં. (**اگرچه** **اگرچه**) n.
Ornaments, jewellery.

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** અથવા **اگرچه** નાં. વાદી, દાદી,
ફરીઆદી. (**اگرچه** **اگرچه**) n. A
plaintiff, a complainant.

૬-૮

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** ભા.નાં.
વધારા, જીઆદતી. (અવન **اگرچه** to
prosper, to succeed; ઉપરથી, **اگرچه**
نمو) n. Increase, augmentation.

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** વિ.
બાધાજન, હીન નસીબનો. ૨. નીચ હાલતે
મરણ પામેલો, (જીઆને પાપી કરમથી ઇજા
મોગવાનોગ અનેલો.) a. Of evil des-

tiny, unlucky. 2. One who has
died meanly i. e. in sin.

اگرچه—**اگرچه**—**اگرچه** કિ. નજ-
દીક જવું, આગલ જવું. (આએ આ-
કાર **اگرچه** ઉપરથી **اگرچه** નીકળી જાધને
અનેલોછે. અવન **اگرچه** નજદીક, અને **اگرچه**
to carry, to lead; to bring up,

ઉપરથી; સંઠ વજ to go;) v. To go near, to go close.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ નાં. ફરજ, જરૂર;

મુકરર. (ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ ફરજ પાડવી, જરૂર પાડવી, જબરદસ્તીથી કરાવવું. Chald. ܐܠܗܐ to decide, to judge; Ar. ܐܠܗܐ) n. Duty, obligation necessity.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ નાં. અ-
પ્રશય કરનારાઓ (ધર્માને યજ્ઞદા) ની ક-
ઉચ્ચત. (ܐܠܗܐ+ܐܠܗܐ) The strength
of bestowers (i. e. of Ijads).

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ વિ. અપ્રશય ક-
રનાર, સખી, સખાવતવાલું. ૨. રૂઢમ-
દીલ, હૃદયશાલુ. ૩. ભાગ્યેગચારી, ભા-
ગ્યેગવાંત. (જીવો પેહલાં પુચતકને ૩૨ જે
સંદે ૨૫) બોલ વીસે આપેલાં જાલાસો.)
a. That which bestows, bounti-
ful, generous. 2. Merciful. 3.
Fortunate, lucky.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ અથવા ܐܠܗܐ
નાં. યુનાહ, પાપ, પાતક, બદકારી. (Chald.
ܐܠܗܐ or ܐܠܗܐ robbery, prey; ܐܠܗܐ to
plunder, rob, carry off booty.
Aram. ܐܠܗܐ or ܐܠܗܐ, Syr. ܐܠܗܐ; Heb.
ܐܠܗܐ or ܐܠܗܐ to rob, to plunder;
to tear, to break; ܐܠܗܐ plunder,
Ar. ܐܠܗܐ; Pers. ܐܠܗܐ a crime, a sin.)
n. Sin, wickedness.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ-ܐܠܗܐ વિ. પાપી,
યુનેહગાર, બદકાર. (ܐܠܗܐ યુનાહ, અને
હી કરનાર; ܐܠܗܐ કરવું; ઉપરથી.) a.
sinful, wicked.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ નાં. બાબત, ખીના,

વિષય, પ્રકરણ, આબ. ૨. બારણું, દર-
વાજો. ૩. દરગાહ, દેવાંખાનું. ૪. રાજ
મંદીર, સરકારવાડો, કચેરી, દરબાર. ૫.
કાચેદો, બંદોબસ્ત, ધારા. (Chald. ܐܠܗܐ
or ܐܠܗܐ gate, opening; ܐܠܗܐ apple
of the eye, door; ܐܠܗܐ hollow, pit;
Ar. ܐܠܗܐ canal; Aram. ܐܠܗܐ or
ܐܠܗܐ, Syr. ܐܠܗܐ, Ar. ܐܠܗܐ the same.)
n. Subject, topic, chapter. 2.
A door, a gate. 3. A sanctuary,
a hall. 4. A court, government
offices. 5. A law, a rule.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ કર્મ. વા. જી. ૬.
જેમાંએલું, લેઈ જવામાં આવેલું; લેઈ
લેવાએલું. (ܐܠܗܐ) કિ.વિ. લેઈ લેવાએઆ-
ને લીધે.) p. part. Drawn, carried
away, taken away.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ વિ. અહસતે દરજ્જેનું,
ઉમદા, ઉત્તમ. (અવઠ ૧) to bring
forth; જે એ શબ્દને ૧૧) તેા સંપ્રદેય
અથવા , અને ૨ નીકલી જાધને બનેલા
આકાર ગણીએતો, અવઠ ૨) height,
loftiness; એટલેજે ઉંચાઈ, ઉંચાણ,
એ શબ્દ ઉપરથી તેહની ઉત્તમ-તી ગણવી
જોઈએ. ૩) ૧૦) બોલ ઉપલા અર્થને મ-
લતો આવેછે.) a. Superior, the best.

ܐܠܗܐ=ܐܠܗܐ નાં. ઘીકરી,

છોકરી, મેટી. (Chald. Aram. ܡܕܬܐ, તેમજ ܡܕܬܐ, Syr. ܡܕܬܐ, Heb. ܡܕܬܐ, Ar. ܡܕܬܐ, a son; સેમીટીક ભાષાઓમાં ઘણાં-અર્થાં સ્ત્રીનાં નામો અથવા વીશેષણો તેહને લગતાં પ્રતિગતનાં અથવા વિશેષણોની સે-
 યો ૫ અથવા ૫ મેલવાથી બનેલાં છે, જેમકે ܡܕܬܐ રાજા; ܡܕܬܐ અથવા ܡܕܬܐ રાણી; ܡܕܬܐ
 છોકરો; ܡܕܬܐ છોકરી; ܡܕܬܐ ધોડો; ܡܕܬܐ ધોડી;
 ܡܕܬܐ મરદ; ܡܕܬܐ ઓરત; ܡܕܬܐ શેઠ; ܡܕܬܐ શેઠા-
 ણી; ܡܕܬܐ ઉનચો; ܡܕܬܐ ઉનચી; ܡܕܬܐ નાંદણો;
 ܡܕܬܐ નાંદણી; ܡܕܬܐ ઉભરો; ܡܕܬܐ ઉભરી; તેમ
 ૫ અને ܡܕܬܐ છોકરો; તે ઉપરથી ܡܕܬܐ અથ-
 વા ܡܕܬܐ, Ar. بنت દીકરી, છોકરી.)
 n. A daughter.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ વિ. નાથું, ઉ-
 ધાકું, ઠાંકણ અથવા કપડાં વગરનું. ૨.
 વગરનું, સેવાએનું. (ફાં ܡܕܬܐ) α.

Naked, uncovered. 2. without,
 denoting privation.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ ܡܕܬܐ
 ભા. નાં. મોહટાઈ, ચહડતો દરજો. ૨.
 ઉચાઈ, ઉંચાણ. n. Greatness, high
 rank. 2. Height, loftiness.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ નાં. માએ, માતા,
 મહુલી. (અવ૦ ܡܕܬܐ) mother;)
 n. A mother.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ, ܡܕܬܐ નાં. મુલ, પાએઓ,
 મેખ, જડ. ૨. શરૂઆત, કિતપત્તી. ૩.
 છેડો, તરીક. ૪. વિ. અસલ, આગલું.
 (અવ૦ ܡܕܬܐ), ફાં ܡܕܬܐ અથવા ܡܕܬܐ) n.
 The root, foundation. 2. The
 beginning, origin. 3. The end,
 the bottom. α. Ancient, old,
 anterior.

—૬

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ વિ. કાએદો, બંદો-
 ખસ્ત અને માપને તોડનાર. (આએ ܡܕܬܐ
 અથવા ܡܕܬܐ નો સં-ગ્રહ આકાર છે.
 અવ૦ ܡ, સં-મા to measure, અને
 ܡܕܬܐ striking ઉપરથી; ܡܕܬܐ કાએદોને
 ધણો તોડનાર, ܡܕܬܐ તુલનાકીટી.) α. One
 who breaks a rule or measure,
 one who upsets what is ar-
 ranged.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ ફિ. વેચ-
 વું, વેચી નાંખવું. (Chald. Heb. ܡܕܬܐ
 or ܡܕܬܐ to exchange, to sell; ધાર-
 વામણે ૫ નો ઇમણે અસલમાં પેહલવી
 ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ અથવા ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ હોયો જો-

ઇએ પણ તેમાંના ૫ અને ૧ નો આકાર
 ફેરવાઈને પાછલથી ૫ થવાને લીધે તેહના
 ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થએઓ છે, અને એમ
 કેટલાએક શબ્દોમાં થએલું છે.) v. To
 sell, to vend.

ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ, ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ
 અથવા ܡܕܬܐ=ܡܕܬܐ ફિ. ખરીદવું,
 વેચાવું થવું. ૨. આપનેમાવને કરવું.
 ૩. મેલવું, સંવાધીનમાં થવું. (Chald.
 and Heb. ܡܕܬܐ to gain, to obtain;
 ܡܕܬܐ to obtain something. ઉપરથી.)
 v. To buy, to purchase. 2. To
 barter, to exchange. 3. To ac-
 quire, to take possession.

૫૫૬=૫૫૫૫૬ નાં. (જુઓ પેહલાં ફક્તરની શબ્દકોષને ૩૮ મે સુદે કરેલો ૫૫૬=૫૫૬ બોલના અર્થ.) *n.* (vide Glossary Vol. I. p. 38.)

૫૫૫૬=૫૫૫૫૬ વિ. હદ વાલું, પ્રમાણ વાલું; એટલે જે હેનામાં પ્રમાણ પરમાણે દાંનાઈ અથવા હીકમતની કુદરતી શક્તી હોય તે. (અવ૦ ૫૫૫૬ art, artifice; skill. સં૦ માપ, the medium through which all things are seen, and by which they are estimated. મા, to measure, ઉપરથી.) *a.* Well-balanced, proportioned.

૧૬=૧૫૬ વિ. કુલર્મી, બદકાર, બુદ્ધિ, અન્યાયી. (અવ૦ ૧૫૬ પ્રાણધાતક; હાતકી.) *a.* wicked, evil, vicious.

૧૧૫૫૬=૧૧૫૫૬૫૫૬ કિ. મારી નાંખવું, કાર કરવું. ૨. ખરાબ કરવું, નોકસાં કરવું, નાશ કરવો, ખગાડવું. (અવ૦ ૧૧૫૬ to kill, to put to death; ૧૧૫૬ વર્ત. ૩ જે ૫. અનેક. ૧૦) *v.* To kill, to slay. 2. To destroy, to hurt.

૧૫૫૬=૧૫૫૬૫૫૬ નાં. આખર વખતમાં પડનારો નાશકારક વરસાદ, અથવા મલકુસનું જેમસ્તાં. વંદીદાદની ખીજ પરગરદમાં આયે વરસાદનું બચેઆં આવેલું છે, તાંહાં આયે કેઆંમતના વખતમાં પડનારો વરસાદને ‘૧૫૫૬૫૫૬ સૂરો બ્યાડ’ ઈઆને ‘નાશકારક જેમસ્તાં’ (એટલે નોકસાં કરનાર) હેવું નાંમ આવેલું છે. આયે અવસ્તાના ૧૫૫૬ સૂરો, અથવા ૧૫૫૬ સૂરસ, બોલને સેમીટીક ટોલાના

લોકોએ આપણાં ધરમ પુસ્તકમાંથી લેહને તેહનો જાણે મલ્કોષ, કરીને સેહન ફરકાર ઉચ્ચાર કરી, તેહને ઉપલીજ મતલબથી પોતાનાં ધરમ પુસ્તકમાં વાપરેલો ધારેઆમાં આવેલો. કેમકે Old Testament ની અંદર ઉપલીજ મતલબને સાફ આ જાણે મલ્કોષ, બોલ વપરાયેલો છે, તેમજ હીબર અને ચેઆલડી ફરહંગમાં તેહનો અર્થ *the latter or harvest-rain*, નો કરેલો છે. તે ઉપરથી ધારેઆમાં આવેલ કે વંદીદાદના પેહલવી તરજુમામાં ‘સૂરો બ્યાડ’ નો પેહલવી તરજુમા ૧૫૫૬ ૧૫૫૬ નો કીધેલો અને તેહની ચોલખ ૧૫૫૬ થી આવેલો, તે સેમીટીક ટોલાની સાથેના આપણો સંબંધ થાયેઆ પછી તેઓએ પોતાની બાષામાં વાપરેલા ઉપલા લોગતને જાણીતો સહમજને ખીજ સેમીટીક લોગતોની માફક તેહને પેહલવી લખાનામાં વાપરેલો છે. *n.* The destructive rain which is to fall at the time of the final End. The wintry snow-storm called *malaks*. A description of this rain occurs in the second fargard of the Vendidad where it is styled ‘*mrūro syād*,’ which means ‘destructive snowing.’

૧૧૫૬=૧૧૫૬૫૫૬ વિ. કાચેદાને—ખંદોબસ્તને—પ્રમાણને તોડનાર. (જુઓ ૧૧૫૬ બોલમાં કરેલો બોલાસો.) *a.* One who breaks a rule or measure. (See remarks under ૧૧૫૬.)

૧૫૫૬=૧૫૫૬૫૫૬ નાં. માએ, માતા, જનન આપનારી. (અવ૦ ૧૫૫૬, સં૦ માતૃ, જું ૧-૨ માં ૧૫૫૬, સં૦ માતા, mother, ફાં૦ ૧૫૫૬) *n.* Mother.

માપન=માપન અથવા

માપન=માપન નાં. મતલબ, વિષય, મકસદ, અર્થ, મુદ્દો, આશય. ૨. માપન, અર્થ, વર્ણન. (અવન = to measure, ઉપરથી.) n. Substance, subject, the main or essential part. 2. A description.

માપન=માપન નાં. માદા, સ્ત્રી. (ફો મા) n. Female.

માપન=માપન નાં. હાથ, આપણ. (ફો મા) ૨. ઘર, મકાન. (અવન = માપન, ફો મા) n. We. 2. A house, dwelling.

માપન=માપન નાં. માએઆ, માહબત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવન = માહબત, ફો મા) n. Love, affection, regard.

માપન=માપન નાં. વિ.

પ્રેમી રાખનાર, હૃદ કરનાર, પ્રિતિ રાખનાર. a. A lover, one who bears affection.

માપન=માપન નાં. મરનાઈ, મા-

તમંદ, મરવાળો. (અવન = death, અથવા મરવાળો to kill, to put to death, ઉપરથી.) a. Mortal, perishable.

માપન=માપન નાં. અહતે દરજે-

નું અથવા મોટાઈ બરેલું કાંમ કરનાર. ૨. મોટાઈ, મોટાઈ, અહતે દરજે. (ફો મા) a. A doer of high or great deeds. 2. Greatness superiority of rank.

—

માપન=માપન નાં. ફિ.

લખવું, લખાણ કરવું, લેખ કરવો. ૨. કોતરવું દસ્તાવેજ પાડવો, કોતરકાંમ કરવું, અથવા તખતીપર ઈઆ સીકા પર લેખ પાડવો. (કર્મ. વા. લુ. ફ. અથવા વર્ત. કા. માપન, Chald. માપન, Heb. માપન to grave, to cut in; to write, (માપન written,) to inscribe. Ar. (કર્મ) v. To write. 2. To cut or engrave letters, to inscribe, to engrave.

માપન=માપન નાં. ફિ.

સેલવું, સેલવું, વસવું. ૨. બેસવું, બેસી નવું. (Chald. માપન, Heb. માપન to sit,

to dwell; Syr. تَب Torg. માપન, Aram. માપન) v.. To dwell, to endure, to inhabit. 2. To sit.

માપન=માપન નાં. હાથ, હાત,

દસ્ત. ૨. શક્તિ, શેર, બલ. ૩. સત્તા, અધિકાર. (Chald. માપન def. માપન, hand; possession; power. Heb. માપન, Syr. માપન, Ar. માપન) n. The hand. 2. Strength, power. 3. Authority, dominion.

માપન=માપન નાં. યજ્ઞ, ફર-

શતો. ૨. યજ્ઞચેતાલા. (આએ માપન બાલ નેમ ઈરાની, તેમજ સેમીટીક એ બેલુ

ભાષાની રીતી મુજબ વંચાઈ સકે એ અને તેહનો અર્થ પણ એકબીજાને મલતો આવે છે; જો આપણુ આએ ઇમલાને અવગણી તથા સંબંધ to worship, ઉપરથી બનેલા શબ્દો બોલ ઉપરથી ઉત્પન્ન થાયેલા ગણાયેતો તેહનો અર્થ યજ્ઞ, કૃત્રિયતા, અથવા 'આરાધના કરવાજોગ આત્મા' નો થાયે છે, અને તે કાંઈ બીજા સાથે મલે છે, એ ઉપરાંત પેહલવીમાં શબ્દો અથવા કાંઈ બોલ શબ્દો ઉપરથી બનેલા અને તે આએજ અર્થને સાથે વપરાયેલા કેટલેએક કેટલાં આપણને મલે છે; તેથી જો આએ શબ્દની ઉત્પત્તિ સેમીટીક ભાષાના શબ્દો ઉપરથી લીજાયેતો તેહનો અર્થ existence, being; નો તથા શબ્દો ઉપરથી લીજાયેતો તેનો અર્થ wonder નો કરેઆમાં આવેલા છે, તેહની મતલબ 'આત્મા,' અથવા 'અસ્તિત્વ' નો તથા 'અચરત થવાજોગ વસ્તુ' નો થાયે છે; અને જેમ Chald. ܐܝܢܐ, Ar. عين નો અર્થ 'જલદીથી જનાર,' અથવા 'સંવેસો લઈ જનાર' નો થાયે છે, અને તે ઉપરથી 'યજ્ઞ' તથા 'કૃત્રિયતા' નો અર્થ નીકળેયો છે, તેમજ Chald. ܐܝܢܐ, Heb.

אין to com, અથવા אין to bring. ઉપરથી ܐܝܢ=ܐܝܢܐ નો અર્થ 'લાવનાર' અથવા 'આવનાર' થાયે અને તે જો 'યજ્ઞ' અથવા 'કૃત્રિયતા' ને અર્થે વપરાયેલા હોયેતો તે ગેરવાજબી ગણાયે નહીં.) n. An Ijad, an angel.
2. God, the Self-Existent.

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐܐܝܢܐ કિ. આહવું, ઇચ્છવું, આદેશ કરવી; કરવા માંગવું. (Chald. ܐܝܢܐ to wish, to desire, to will. Heb. Aram. ܐܝܢܐ, Torg. ܐܝܢ, Syr. ܐܝܢ) v. To wish, to desire, to will.

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐܐܝܢܐ કિ. લઈ જવું. (Chald. ܐܝܢܐ to push from oneself; Ar. ܐܝܢܐ) v. To carry away, to take away.

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐܐܝܢܐ નાં. હયાતી, જીંદગી, આવરદા. (જીવો પેહલાં કૃત્રિયતા શબ્દકોષને ૪૦ મે સર્કે ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐ બોલ વીસે કરેલા બોલાસો.) n. Life, period of existence.

1—1

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐܐܝܢܐ નાં. સરદારી, હકુમત, ચાહેબી, ચતા. (ܐܝܢܐ+ܐ, અવગણી, કાંઈ બીજા 'સરદાર'.) n. Chiefship, authority, rule, sway.

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐܐܝܢܐ વિ. કદાવર, કદાવર બદનવાલો. (Chald. ܐܝܢܐ, m. ܐܝܢܐ f. great, ઉપરથી.) a. Stalwart, of great stature.

ܐܝܢܐ=ܐܝܢܐ વિ. પેઆર, પેઆરને લગવું. ૨. પેઆરથી બંધાયેલું, પેઆરને લીધે તાપેદાર થાયેલું. ૩. પેઆરને લીધે તાએઆમાં રાખનાર, પેઆરથી તાએએ કરનાર. ૪. તાપેદાર, ગોલામ. (સંબંધ to love, to regard. કાંઈ ܐܝܢܐ) a. Dear, loved. 2. Bound by love, submissive through

affection. 3. That keeps in subjection through affection, that subjugates by love. 4. A servant, a slave.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

titute.) n. A tribe, a commu-
nity, a multitude.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

५—

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

Syr. ܐܠܝܢ, Ar. ܐܠܝܢ) n. Bread.
2. Food.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

६—

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ (वि. गरीय, गरी-
य, साधय, वीर्यी. (Chald. ܐܠܝܢ to
be meek, mild, calm, peaceful.
Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.)
a. Meek, humble, mild.

ફાલકર અથવા ફાલકર) α. Excellent, select. 2. Fit to be chosen, of high degree.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ક્રિ. પસંદ કરવું, ચુંટી કાઢવું. ૨. ચરસ ગણવું. v. To choose, to select. 2. To rank as superior.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ભા. નાં. પસંદગી, ચુંટણી. n. The act of choosing, selection.

ગણ=ગણકારક નાં. બુદ્ધિ ધારત, ના-લાચક અથવા, અરાધ્ય સ્ત્રી. (ફાલકર) n. A bad woman, a wicked woman.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક નાં. અ-રાધ્ય સાલ, અનધારતી વસ્તુ, બુદ્ધિ આ-લચકાણું. (ના—ફાલકર, નિર્ણય—અવન-નિર્ણય way, passage. સં પથિન or પથ a rood.) n. Bad conduct unworthy conduct.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક વિ. એકવ-નાર, જિતનાર; પાંચનાર. (ના+ક, અવન-નિર્ણય, સં વિન્દ, to gain; to acquire.) α. An acquirer, one who gains, a conqueror.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક વિ. ધુને-હાર, પાપી. (ના+ક અવન-નિર્ણય અને નિર્ણય ઉપરથી. સં વિનાશ, destruc-tion.) α. A sinner, a criminal.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ભા. નાં. નાશનાની, અરાધ્ય, નાશ. ક્રિ. નાશ થ-વા, અરાધ્ય થવું. n. Destruction, ruin, injury. v. To be destroyed.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ક્રિ. નાશ કરવા, અરાધ્ય કરવું, નાશના કરવું. v. To destroy, to injure.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક નાં. પક્ષી, પંખી, પંખી. (અવન-નિર્ણય or નિર્ણય, સં વચસ flyer. Bird.) n. A bird.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક વિ. આશાવનું, હાસવાનું; શોધી, ઇચ્છાવાનું. (અવન-નિર્ણય to choose, સં વર to desire, ફાલકર) α. Hopeful, eager, fond.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ભા. નાં. બુદ્ધિ ધારણ, અરાધ્ય નીચા, અ-નિર્ણય. n. Evil intention.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ભા. નાં. પંથરાણું, ફેલાણું. ક્રિ. પંથરાણું, ફેલાવું. (અવન-નિર્ણય, ફાલકર) n. Extension, the act of spread-ing. v. To spread, to extend.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ક્રિ. પાપી થવું, ખોટું બનવું, બેશ્વાસ બ-નવું. ૨. ખોટું કામ કરવું, પાપ કરવું, નીમઅહરાંમીનું કામ કરવું, બીચવાસધાત કરવા. ૩. દોષબી થવું. (Chald. ખોટું to deceive, to lie, to act faithless-ly or falsely. Aram. ખોટું, Syr. શુર, Heb. શુર, Ar. شقر, شقر) v. To be a sinner, to be false, to be faithless. 2. To do what is wrong, to sin, to be ungrateful, to betray. 3. To become fit for hell.

નિર્ણય=નિર્ણયકારક ક્રિ. થવું, હેવું,

અનવું. (ફાં ګشتی) v To be, to happen, to become.

— ګشتی = ګشتی ګشتی ګشتی ګشتી. ફરવું, એક મારગ ઉપરથી બીજા મારગ ઉપર લેઈ જવું; ફરવી નાંખવું. ૨. ફરવું, ફરવું થવું. (અવં ګشت ګشتી ઉપરથી; ફાં ګشتی) v. To change the direction, deviate, to turn from one path into another. 2. To turn, to be in motion.

— ګشتી = ګشتી નાં. બહુ, નેક, ખુબીયત્વ. (અવં ګشتી અથવા ګشتી good. ફાં ګ) n. Good, virtuous, excellent.

— ګشتી = ګشتી ګشتી નાં. દુધસ્રાવ બાલક, દુધ પીનાર અર્થ. ૨. અર્થ, બાલક. (અનેકવ. ګشتી ګشتી; અવં ګشتી Blood. અને ફાં ګشتી to drink.) n. A child at the breast. 2. A child, an infant.

— ګشتી = ګشتી ګشتી નાં. વેપાર, સોદાગરી, વ્યવહાર. (ફાં

ګشتી સોદાગરી.) n. Commence, trade, dealing.

— ګشتી = ګشتી નાં. જોડાસો, સમજણ, n. Exposition, explanation, knowledge.

— ګشتી = ګشتી ګشتી વિ. નોકસાંન કરનાર, ઈજા દેનાર. (અવં ګشتી murderer, killer. ફાં ګ) a. An injurer, one who harms.

— ګشتી = ګشتી નાં. નાક, બ્રાણ. (ફાં ګ) n. The nose.

— ګشتી = ګشتી ګشتી વિ. સમજા સુધાર કરનાર, પુરતી રીતે સુધારનાર. ૨. રાજને લગતો અધિકાર, રાજ કારબારી. (અવં ګشتી સમજા; ګشتી ૨ું સંખ્યા ૨ું, અવં ګشتી to see, to look. ઉપરથી ګشتી દેખાવું; ګشتી દેખાવ કરનાર; ફાં ګ) a. A thorough reformer. 2. A government official, an officer of state.

—૦

— ګشتી = ګشتી નાં. જાત, જાત, વર્ણ, કોમ, ફિરકો. (અવં ګشتી a kind. ફાં ګ; pl. ګشتી) n. Race, tribe, sect, community.

— ګشتી = ګشتી નાં. મુસ્તી, આલસ, થંડાઈ. (અવં ګ. ફિ ګ. મુસ્તી થાંડાઈ, ફાં ګ) n. Idleness, indolence, slowness.

— ګشتી = ګشتી નાં. પરદો, ધુરંજો, છુંગતો. (અવં ګ. ګ) n. A veil.

— ګشتી = ګشتી નાં. યુગલ, નાલેસી, બદગોઈ, તોફાન, આલ; વીક પાછલ ગીઅત. (અવં ګ. ګ, ફાં ګ) n. Slander, backbiting, accusation.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ ના. નાં.
પહાંણુ, બંદગી, એવાદત. (અવ૦ ܐܡܪܘܢܐ
caus of ܐܡܪܘܢܐ to hear.) ૨. પાલંણુ,
પોશ્ય, પ્રતિપાલંણુ, પરવરણી. (અવ૦
ܐܡܪܘܢܐ પાલંણુ કરવું; ܐܡܪܘܢܐ પાલંણુ, પર-
વરણી.) n. Recitation, the saying
of prayers or devotions. 2.
Maintenance, support.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ ના. નાં.
નમનતાઈ, તાબેદારી, આધીની, ફરમાંબ-
રદારી. (અવ૦ ܐܡܪܘܢܐ obedient)
n. Obedience, subjection.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ કિ.
ચાલવું, જવું, સીધારવું. (Chald. ܐܡܪ
અથવા ܐܡܪ to turn aside, to de-
viate, from a person or thing.
Aram. ܐܡܪ, Syr. ܐܡܪ, Heb. ܐܡܪ,
Ar. ܐܡܪ) v. To walk, to go.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ વિ. જ.
હમ, શુભમગાર, જાસ્તી ચલાવનાર, શુ-
ભમ શુભરનાર. (અવ૦ ܐܡܪܘܢܐ, ફાં
ܐܡܪܘܢܐ) α. Tyrannous, oppressive,
one who oppresses.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ નાં.
સોશીઓય. (આએ નાંમવાણા પેગમબર
શીસ્તાએજની આગમ્ય પેદા થસે અને તે-
નો જનમ 'કયાશિય' નાંમની નદી આ-

ગલ વસેલાં 'સજેસ્તાન' નામનાં શહેરમાં
'મરેદત્કિદ્રિ' નાંમની એક સ્ત્રિને પેટ થસે.
આએ નાંમ અવસ્તામાં ܐܡܪܘܢܐ
'સઓશિય-ત' અથવા ܐܡܪܘܢܐ 'સઓ-
શિયાંસ' કરીને વપરાએલું છે, તે ઉપરથી
પેહલવીમાં ܐܡܪܘܢ તથા ܐܡܪܘܢ એવાં નાં-
મા ઉપલા પેગમબરને ચાર વપરાએલાં
આપણને મળેછે. વિ. ૨. ફાએદમંદ, ન-
ફાકારક, ફાએદાવાણું. n. Sosios'. α.
Profitable, advantageous, bene-
ficial.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ નાં. ચરનાઈ,
વાંચલી, બનસી, પેંપી. (ફાં ܐܡܪܘܢܐ)
n. A flute, a pipe.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ નાં. વાજું,
બજન, પડધમ, ઢાક. (અવ૦ ܐܡܪܘܢܐ
ચંબલાવું; તે ઉપરથી. ફાં ܐܡܪܘܢܐ) n.
A drum.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ નાં. ઘોડા,
અરખ. (Chald. ܐܡܪ or ܐܡܪ a horse.
Torg. ܐܡܪ, Syr. ܐܡܪ, Heb. ܐܡܪ,
Ar. ܐܡܪ; ܐܡܪ f. a mare;) n.
A horse.

ܐܡܪܘܢܐ = ܐܡܪܘܢܐ વિ. ધરાનાર,
તુરપ્ત થનાર. ૨. સંતોષ રાખનાર, સ-
જુરી પકડનાર. (ફાં ܐܡܪܘܢܐ) α. One
who is satisfied. 2. A conten-
ted person, one who is patient.

—

અવગત = અવગતવ્યમ્ વિ.

કેઆન આપનાર, મગજ પેહિઆડનાર.
a. One who pays attention, thoughtful.

અવગત = અવગતવ્યમ્ કિ.

અણુવું, સહમજવું. (અવગ + અણુ + વ, ફાં ۱۰۰) v. To reckon, to understand.

જમ = જમમ્ નાં. અંદામ, શરીર, બદન. (અજ + જમ + અં, ઉપરથી, ફાં ۱۰۰) n. Body.

અજમ = અજમમ્ વિ.

જાતી, ખુદને લગતું, પોતામાં હોયેલું.
(અજ + અજમ) a. Personal, innate, inherent in one's self.

અજમ = અજમમ્ વિ.

કિ. મેલવું, મુકવું. ૨. મુકર કરવું, થેડવું, નેમવું. ૩. ગોઠવું, ખેસાડવું. ૪. ઉતારે અથવા મનજન કરવી. (Chald. ܐܝܬܐ inf. constr. ܐܝܬܐ to set one-self down; to put up. ܐܝܬܐ to put together. Heb. ܐܝܬܐ thrust down. Ar. ܐܝܬܐ) v. To put, to place. 2. To decide, to determine, to appoint. 3. To arrange, to fit. 4. To put up, to encamp.

અવગત = અવગતવ્યમ્ અ-

થવા અવગતવ્યમ્ બા. નાં. સહમજ, વીચાર, તમીજ. ૨. થેડાવ. (ફાં ۱۰۰)
a. Understanding, thought, idea.
2. Resolution, decision.

અવગત = અવગત નાં. હેસાબ, હિસા-

બ, ગણતરી. (અવગ + અવગતવ્યમ્, ફાં ۱۰۰ , અં ૨૫ to remember.)
n. A reckoning, an account, a calculation.

અવગત = અવગતવ્યમ્

બા. નાં. અથડા અથડી, દુશમની, શત્રુપણું.
કિ. સંમે—સાંહામણે—અથવા સાંમણે થ-
વું; આડું આડવું; અડચણ કરવી. (અવગ + અવગતવ્યમ્ hostile, inimical.) n. Enmity, hostility. v. To oppose, to come across, to obstruct.

અવગત = અવગતવ્યમ્

નાં. હમજાત, પોતાની કોમ. (અવગ + અવગતવ્યમ્) n. Of the same race or tribe.

અવગત = અવગતવ્યમ્ બા. નાં. સંબંધ,

મેલાપ, મલતાવીથેકપણું, દોરતી. (અવગ + અવગતવ્યમ્ together, jointly. ફાં ૧૦૦) n. Connection, union, intimacy, friendship.

અવગત = અવગતવ્યમ્ કિ.

એકમલત્ત થવું, મલત્ત થવું, સાથી થવું, એકમત થવું. v. To join, to agree, to be of the same opinion.

અવગત = અવગતવ્યમ્ વિ.

એકખીજ સાથે મલત્ત, એકખીજને લાએ-
કવું. ૨. સહજા લોક, ઠેસા, જમાત.
a. Suitable, fit. 2. The whole people or tribe or community.

અવગત = અવગતવ્યમ્ વિ.

શરીરમાં એકમલત્ત, કાએઆમાં એકમરખ

દેખાવતું, અંદામમાં એકસરખું. *a.*
Resembling in body.

—**אִשָּׁה וְאָדָם** = **אִשָּׁה וְאָדָם** — **אִשָּׁה** — **אָדָם**
નાં. આલાદને લગતો સંબંધ, ઓરત મર-
દનાં જોડાં તરીકેનો મેલાપ. *n.* The
union of man and wife, pro-
creative union.

—**אֶלְמָלַךְ** = **אֶלְמָלַךְ** — **אֶלְמָלַךְ**
અથવા **אֶלְמָלַךְ** — **אֶלְמָלַךְ** વિ. હમજાતી,
પોતાની કોમનો. ૨. હમદીન. *a.* Of
the same tribe or community.
2. Coreligionist.

—**אֲנִי** = **אֲנִי** સર્વ. નાં. ખીજું; અ.પ,
જીવું. (આએ શબ્દ અવગ **אֲנִי** ખીજું;
ઉપરથી નીકળેલો ધારેઆમાં આવેછે; એને
મહતો પાઠ **אֲנִי** અથવા **אֲנִי** મલેછે. પણ
જો એને આપણુ સેમીટીક ગણીએતો તે
Chald. **אֲנִי** અને Heb. **אֲנִי** ને મહતો
આવેછે.) *pro.* Defferent, another.

—**אֱמוּנָה** = **אֱמוּנָה** વર્ત. કા. ૩-૧.
છે. (અહીં ને બદલે.) ઉભ. અ. કે,કાં-

એકે, કેમકે, જેમકે; જાણવું કે. (અહીં
અથવા **אֱמוּנָה** ને બદલે.) *v.* Is, exists.
conj. that, because, as, be it
known.

—**אֱמוּנָה** = **אֱמוּנָה** — **אֱמוּנָה**
બા. નાં. સારી કીરતી, નેકનાંમી, વખાણ.
אֱמוּנָה + **אֱמוּנָה** + **אֱמוּנָה**, અવગ **אֱמוּנָה** વખના-
એણું, નેકનાંમીવાણું. કા. ૧૦, ૨૫) *n.*
Good fame, good name, praise.

—**אֱמוּנָה** = **אֱמוּנָה** — **אֱמוּנָה**
વિ. હયાતીને લગતું, જીવદગીને લગતું.
(અવગ **אֱמוּנָה** who is. કા. ૧૦, ૨૫, સંઠ
અસ્તિ.) *a.* Relating to life, vital

—**אֱמוּנָה** = **אֱמוּנָה** — **אֱמוּנָה** વિ.
પસંદ કરનાર, એતેકાદ રાખનાર, માંભનાર;
(Chald. aph. **אֱמוּנָה** or **אֱמוּנָה**, Syr.
אֱמוּנָה, Ar. **أَمَنَ**; Aram. **אֱמוּנָה** *faith*
ful.) *a.* One who approves, a
believer, faithful.

ଅନି.	ଅନି.	ଅନି.	ଅନି.
୧୮	୧୮
୧୦୦	୧୩, ୧୪
୧୦୧	୧୦
୧୦୨	୧୧
୧୦୩	୧୨
୧୦୪	୧୩
୧୦୫	୧୪
୧୦୬	୧୫
୧୦୭	୧୬
୧୦୮	୧୭
୧୦୯	୧୮
୧୧୦	୧୯
୧୧୧	୨୦
୧୧୨	୨୧
୧୧୩	୨୨
୧୧୪	୨୩
୧୧୫	୨୪
୧୧୬	୨୫
୧୧୭	୨୬
୧୧୮	୨୭
୧୧୯	୨୮
୧୨୦	୨୯

આએ પુસ્તક બીજાને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું

નંદ શુદ્ધી પત્રક.

સંદે.	સંવત.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૫	૫
૧૫	૧૯
૧૬	૧૧
૧૮	૧
૧૮	૯
૭૦	૧૦
૭૫	૯
૭૫	૧૯
૭૬	૨
૭૭	૧
૭૭	૧૯
૭૮	૯
૮૧	૪
૮૪	૮
૮૫	૧૪
૮૬	૧૭
૮૭	૧૧
૮૮	૧૫
૮૮	૧૭
૮૯	૧૬
૯૧	૨૨
૯૩	૧
૯૪	૭
૯૪	૧૪
૯૫	૨
૯૭	૨૦

18 } 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839.

[illegible][illegible]

2 } 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

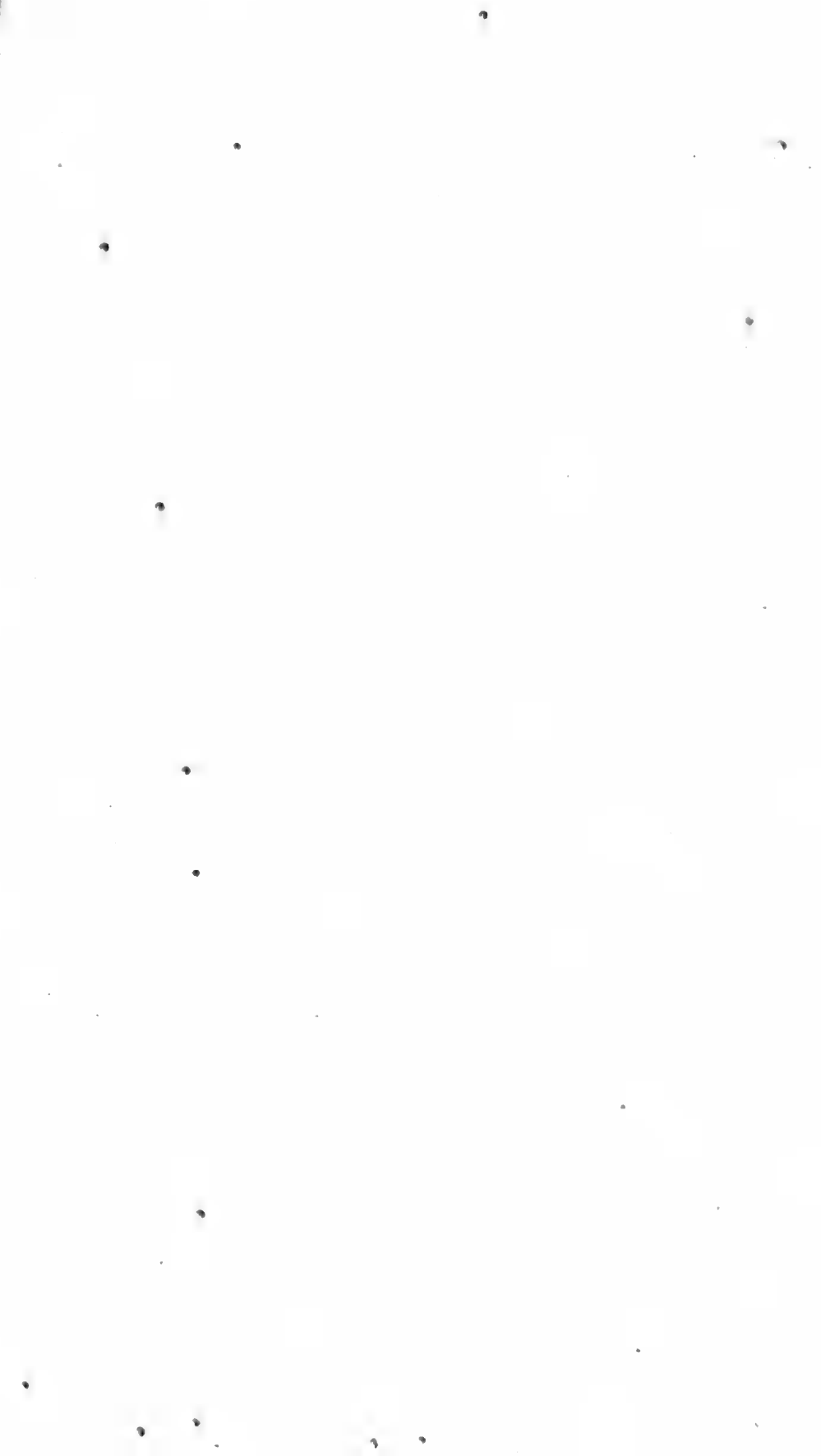
$\frac{3}{8}$ } قاضی و دادستان و صاحب دیوانه و صاحب اسلحه و صاحب سوارخانه و صاحب
قائم مقام و صاحب کلانتر و صاحب کتبی و صاحب املاک و صاحب دارالخلافه

४ }
 ५ }

[illegible]

سید ابی-د. سعدی-اب. و سید. و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د.
 و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د.
 و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د. و سید ابی-د.

[illegible][illegible]

**આએ પુસ્તક બીજાને છપાતાં થાએલી ભુલને સમઘું
પેહેલવી શુદ્ધી પતરક.**

સરો.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૧	૪
૧૨	૨
૧૨	૧૬
૧૯	૩
૭૦	૭
૭૨	૭
૭૩	૧૭
૭૪	૪
૭૫	૬
૭૬	૧૨
૮૫	૨
૮૫	૩
૮૬	૫
૮૬	૧૧
૮૮	૨
૮૮	૪
૮૯	૧
૮૯	૨૧
૯૦	૧૪
૯૧	૮
૯૧	૧૫
૯૬	૧૩
૯૯	૫
૯૯	૭
૯૯	૧૨
૧૦૧	૧
૧૦૩	૧૮
૧૦૩	૧૯
૧૦૬	૫
૧૦૭	૫, ૬

૩ } ૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૦૫ મળે છે. ૨) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૦૬ મળે છે.
 ૩) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૦૭ મળે છે.
 ૧) ૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૦૮ મળે છે.
 ૨) ૧) ૧. ૨. તથા ૩. ૪. વાલી નકલમાં ૧૦૯ મળે છે. ૨) ૨. ૩. વાલી નકલમાં ૧૧૦ મળે છે. ૩) સંસ્કૃત
 નકલમાં ૧૧૧ મળે છે. ૪) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૨ મળે છે.

૧ } (૧-૧) ૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૩ મળે છે. ૨) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૪ મળે છે.
 ૩) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૫ મળે છે.

૨ } ૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૬ મળે છે. ૨) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૭ મળે છે.
 ૩) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૮ મળે છે. ૪) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૧૯ મળે છે.
 ૫) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૦ મળે છે. ૬) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૧ મળે છે.
 ૭) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૨ મળે છે. ૮) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૩ મળે છે.
 ૯) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૪ મળે છે. ૧૦) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૫ મળે છે.
 ૧૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૬ મળે છે. ૧૨) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૭ મળે છે.
 ૧૩) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૮ મળે છે. ૧૪) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૨૯ મળે છે.
 ૧૫) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૦ મળે છે. ૧૬) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૧ મળે છે.
 ૧૭) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૨ મળે છે. ૧૮) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૩ મળે છે.
 ૧૯) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૪ મળે છે. ૨૦) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૫ મળે છે.

૩. ૧) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૬ મળે છે. ૨) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૭ મળે છે.
 ૩) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૩૮ મળે છે.

૨. ૧) ૧. ૨. તથા ૩. ૪. વાલી નકલમાં ૧૩૯ મળે છે. ૨) ૨. ૩. વાલી નકલમાં ૧૪૦ મળે છે. ૩) સંસ્કૃત
 નકલમાં ૧૪૧ મળે છે. ૪) સંસ્કૃત નકલમાં ૧૪૨ મળે છે.

જાણીએ કે જો આપણે આપણા જીવનમાં
 આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

{ ૧ } (૧૦) જો આપણે આપણા જીવનમાં

આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

{ ૨ } જો આપણે આપણા જીવનમાં

આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

આપણે આપણા જીવનમાં

આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

આપણે આપણા જીવનમાં

{ ૩ } જો આપણે આપણા જીવનમાં

આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

આપણે આપણા જીવનમાં

આવા પ્રકારનાં કાર્યો કરીએ તો

જો આપણે આપણા જીવનમાં

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૨. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૩. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૪. ૧) સંઘની નકલમાં મળે છે. ૨) સંઘની નકલમાં મળે છે.

(89) ה' לרעב ומוות ו אהבתו
משהו סוף וטוב (א-ג)

[illegible]

(90) * אף שם, וטעם אף שם
1. טעם אף שם וטעם

[illegible]

૧. ૧) દ. એ. વાણી નકલમાં - ૧૫૦૦ મળે છે.

૨. ૧) સમલી નકલમાં ૭૫% મળેલું. ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી નકલમાં ૧૫% અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૦% મળેલું.

નાથન. ૧. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ [સુખાનુ] નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૨. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૩. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૪. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૫. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૬. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૭. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૮. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૯. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 ૧૦. જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩

નાથ દ્વિતીય { ૩ (૧૮) જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩
 જે પદ સ્વયં-સુખાનુભવ નાથનુભવ નાથ દ્વિતીય { ૩

નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩
 નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩
 નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩
 નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩ નાથ દ્વિતીય { ૩

૩. ૧) સઘલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે. ૨) સઘલી નકલમાં ૩ મળે છે.
- ૩) સઘલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે. ૪) ૬. એ. વાલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે. ૫) સઘલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે. ૬) સઘલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે. ૭) મ. મ. વાલી નકલમાં એ બોલ મલતો નથી.

૧. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે.

૩. ૧) સઘલી નકલમાં સ્વયં-સુખાનુભવ મળે છે.

૧૨) (૧૨) ફાં અમરુ યમરુસાં નાં અવગા-અવગાં ૩

- ૨) અમરુ અમરુ મ અમરુ યમરુસાં ૧ વચ્ચે અમરુસાં ૨
 મરુસાં ૧ ૧ અમરુસાં ૨ અમરુ નાં અમરુ ૩ અમરુસાં ૪ ૫ અમરુસાં ૬
 ૩) અમરુસાં ૭ અમરુસાં ૮ અમરુસાં ૯ અમરુસાં ૧૦ અમરુસાં ૧૧
 અમરુસાં ૧૨ અમરુસાં ૧૩ અમરુસાં ૧૪ અમરુસાં ૧૫ અમરુસાં ૧૬
 અમરુસાં ૧૭ અમરુસાં ૧૮ અમરુસાં ૧૯ અમરુસાં ૨૦ અમરુસાં ૨૧
 ૪) અમરુસાં ૨૨ અમરુસાં ૨૩ અમરુસાં ૨૪ અમરુસાં ૨૫ અમરુસાં ૨૬
 અમરુસાં ૨૭ અમરુસાં ૨૮ અમરુસાં ૨૯ અમરુસાં ૩૦ અમરુસાં ૩૧
 ૫) અમરુસાં ૩૨ અમરુસાં ૩૩ અમરુસાં ૩૪ અમરુસાં ૩૫ અમરુસાં ૩૬
 અમરુસાં ૩૭ અમરુસાં ૩૮ અમરુસાં ૩૯ અમરુસાં ૪૦ અમરુસાં ૪૧
 અમરુસાં ૪૨ અમરુસાં ૪૩ અમરુસાં ૪૪ અમરુસાં ૪૫ અમરુસાં ૪૬
 અમરુસાં ૪૭ અમરુસાં ૪૮ અમરુસાં ૪૯ અમરુસાં ૫૦ અમરુસાં ૫૧
 ૬) અમરુસાં ૫૨ અમરુસાં ૫૩ અમરુસાં ૫૪ અમરુસાં ૫૫ અમરુસાં ૫૬
 અમરુસાં ૫૭ અમરુસાં ૫૮ અમરુસાં ૫૯ અમરુસાં ૬૦ અમરુસાં ૬૧
 ૭) અમરુસાં ૬૨ અમરુસાં ૬૩ અમરુસાં ૬૪ અમરુસાં ૬૫ અમરુસાં ૬૬
 અમરુસાં ૬૭ અમરુસાં ૬૮ અમરુસાં ૬૯ અમરુસાં ૭૦ અમરુસાં ૭૧

૨. ૧) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે.

૩. ૧) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે.
 ૩) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે.

૪. ૧) દ.તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં અમરુસાં અને મ. મ. વાલી નકલમાં
 અમરુસાં મલેછે.

૫. ૧) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે. ૨) દ.તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં એ
 બાલ લખાએલો નથી. ૩) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે. ૪) સધલી
 નકલમાં અમરુસાં મલેછે.

૬. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે.

૭. ૧) સધલી નકલમાં અમરુસાં મલેછે.

[illegible]

૧૫. ૧) સધલી નકલમાં ૨૦૦૦ મળે છે. ૨) સધલી નકલમાં ૨૦૦૦ મળે છે.
૩) સધલી નકલમાં ૨૦૦૦ મળે છે. ૪) સધલી નકલમાં ૨૦૦૦ મળે છે.
૫) આગળ જગ્યાએ સધલી નકલની અંદર ૨૦૦૦ પોલ મળે છે, તે નકલ
કરનારની બુલધી ૨૦૦૦ ને બદલે લખાએલા છે. ૬) સધલી નકલમાં
આગળ જગ્યાએ ૨૦૦૦ ને બદલે ૨૦૦૦ પોલ બુલધી લખાએલા મ-
ળે છે. ૭) સધલી નકલમાં ૨૦૦૦ મળે છે.

૧૧. ૧) સધલી નકલમાં ગ્રાહકોની મરજી. ૨) દ. તે; દ. એ. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ગ્રાહકોની મરજી, અને મ. મ. વાલી નકલમાં ગ્રાહકોની મરજી. ૩) સધલી નકલમાં મુખ્ય, ૪) સધલી નકલમાં મુખ્ય મરજી.

* આચ્છે વણાચ્છે આમાં આપેલી એવારત સધલી નકલમાં મળેછે, પણ તે નકલ કરનારની ગુણતથી જખાચ્છેલીછે.

૧૧ { ૧૧
 ૧૨ { ૧૨
 ૧૩ { ૧૩
 ૧૪ { ૧૪
 ૧૫ { ૧૫

૧૨. ૧) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મલેએ અને
 મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫ ૫૫૫ મલેએ. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં
 ૧૫૫૫૫ મલેએ. ૩) સઘલી નકલમાં ૧૫૫૫ મલેએ. ૪) સઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫ મલેએ.

૧૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ. ૨) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ.
 ૩) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ. ૪) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ.

૧૪. ૧) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ. ૨) સઘલી નકલમાં ૫૫૫૫ મલેએ. ૩) દ. તે.
 તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં ૫૫૫૫૫ મલેએ. ૪) સઘલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫
 મલેએ. ૫) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫ મલેએ. ૬) સઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫ મલેએ.

[illegible]

૩. ૧) સઘલી નકલમાં અક્ષરો મળે છે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ફર મળે છે. ૩) સઘલી નકલની અંદર એ પછે ગાળો ફર ફ એટલી એખા-રત નકલ કરનારની ગફલતથી ફરીને લખાએલી છે, તેહને હમાએ અસલ લખાણમાંથી કાઢી નાંખી છે. ૪) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ફર મળે છે. ૫) દ. એ. તથા મ. મ. વાલી નકલમાં આએ બોલ બેવરાએલો છે. ૬) સઘલી નકલમાં ગર્ મળે છે. ૭) સઘલી નકલમાં ફર મળે છે. ૮) આએ બોલ દ. તે. વાલી નકલમાં લખાએલો નથી.

૬. ૧) સઘણી નકલમાં 1000 મળેલ છે. ૨) સઘણી નકલમાં 1000 મળેલ છે.
૩) દ. તે. વાલી નકલમાં 1000 મળેલ છે. ૪) દ. તે. વાલી નકલમાં
૬ 1000 કરી લખાણ મળેલ છે.

{ ૧ } તો તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો

{ ૧ } (૧૦) તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો

{ ૨ } તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો
 તેણે એ વાત જણાવવાની હતી કે તો

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં અત્યંત તથા મ. મ. વાલી નકલમાં અત્યંત મલેલું.
- ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી નકલમાં આએ બાલ પછી
 રૂકેરા પુરા થવાની નીચાંત મેલઆમાં આવેલી.
૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં તો તોત્તે ની તોત્તે તોત્તે મલેલું.
૨. ૧) સંધલી નકલમાં અત્યંત મલેલું. ૨) મ. મ. વાલી નકલમાં અત્યંત
 અને દ. એ. વાલી નકલમાં અત્યંત મલેલું. ૩) દ. એ; દ. તે.
 અને દ. ર. વાલી નકલમાં અત્યંત મલેલું. ૪) સંધલી નકલમાં એકસ-
 રાની રીતે તોત્તે મલેલું.

④ 123-45 4567

{2} מִלֵּלֵי שְׁלֵל לְעֵלְיוֹ שׁוֹ וְשֵׁ וּמִמֵּלֵי מִלֵּלֵי שְׁלֵל
 מִמֵּלֵּי מִלֵּלֵי שְׁלֵל מִמֵּלֵּי שְׁלֵל מִמֵּלֵּי שְׁלֵל
 מִמֵּלֵּי שְׁלֵל מִמֵּלֵּי שְׁלֵל מִמֵּלֵּי שְׁלֵל מִמֵּלֵּי שְׁלֵל

૩. ૭) સધલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે.
૮. ૧) દ. તે. વાલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે.
૯. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ~~જાણી~~ તથા દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે. ૨) સધલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે. ૩) સધલી નકલમાં ~~જાણી~~ પુરો થવાની નીચાંની તરફ ~~જાણી~~ અને : : આવી જતીની કુલકીઓ મળેલ છે. ૪) સધલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે. ૫) સધલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે.
૧૦. ૧) દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ~~જાણી~~ મળેલ છે.

(۷۲) ۵۴ کد ۶۱۳۰۹۱ و کد ۵۵ {۱}

[illegible]

{²₃} مرگم هم تاریخ که در او و او را و مرگم است خود هم

३३
 ३३
 ३३

[illegible]

מאזנו , לט' ומו' , מאזנו , ט' ומו' , לט' מאזנו ומו' ,

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّكَ فِي الْوَيْلِ وَالْجَنَابِ

כד וצו ו ארבעה עשר יום בלילה

سویں سالہ کود لے ۱۲۰ ۴۳ ۱۵۷۸۹۶ کود تھم ۱۲۰ و لے

1954-55

(۷۳) ۴۴ لستاره‌ها و ستاره‌ها و ستاره‌ها

[illegible][illegible]

१०८९-१०९०-१०९१-१०९२-१०९३-१०९४-१०९५-१०९६-१०९७-१०९८-१०९९

1-12-1911 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 10

[illegible]

1. 6. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 84

૩. ૧) સધલી નક્કમાં ૫૫૫૫૫ મલેછે. ૨) આએ બોલ લખનારની નજર સુધી ૫૫૫૫૫ ની આગલ લખાએલો મલેછે. ૩) દ. તે. વાંછી નક્કમાં ૫૫ મલેછે. ૪) સધલી નક્કમાં ૫૫ મલેછે.

[illegible][illegible]

૧. ૧) સધલી નકલમાં $\frac{1}{2}$ મલગુ નથી; પણ ખીજા ફેરમાં આવેલી એખારત ઉપરથી એલી રીતે જણાવ્યે છે કે એ બોલ ધરિંનથી આવેલી નકલમાં, નકલ કરનારની ભુલથી લખાવ્યેઓ નથી, ધ્યાતો ને નકલ ઉપરથી ધરિંન વાલી નકલ થઈ તેહમાંથી તે નીકલી ગયેઓ છે. ૨) સ-ધલી નકલમાં $\frac{1}{2}$ મલગુ મલે છે.

૨. ૧) સધલી નકલમાં ૬, મલેછે.

૩. ૧) દ. તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૨) દ. તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં તથા દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૩) સચલી નકલમાં મળતો નથી.

૭૧) ૧) ૨) ૩) ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦) ૧૧) ૧૨) ૧૩) ૧૪) ૧૫) ૧૬) ૧૭) ૧૮) ૧૯) ૨૦) ૨૧) ૨૨) ૨૩) ૨૪) ૨૫) ૨૬) ૨૭) ૨૮) ૨૯) ૩૦) ૩૧) ૩૨) ૩૩) ૩૪) ૩૫) ૩૬) ૩૭) ૩૮) ૩૯) ૪૦) ૪૧) ૪૨) ૪૩) ૪૪) ૪૫) ૪૬) ૪૭) ૪૮) ૪૯) ૫૦) ૫૧) ૫૨) ૫૩) ૫૪) ૫૫) ૫૬) ૫૭) ૫૮) ૫૯) ૬૦) ૬૧) ૬૨) ૬૩) ૬૪) ૬૫) ૬૬) ૬૭) ૬૮) ૬૯) ૭૦) ૭૧) ૭૨) ૭૩) ૭૪) ૭૫) ૭૬) ૭૭) ૭૮) ૭૯) ૮૦) ૮૧) ૮૨) ૮૩) ૮૪) ૮૫) ૮૬) ૮૭) ૮૮) ૮૯) ૯૦) ૯૧) ૯૨) ૯૩) ૯૪) ૯૫) ૯૬) ૯૭) ૯૮) ૯૯) ૧૦૦)

૧) ૨) ૩) ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦) ૧૧) ૧૨) ૧૩) ૧૪) ૧૫) ૧૬) ૧૭) ૧૮) ૧૯) ૨૦) ૨૧) ૨૨) ૨૩) ૨૪) ૨૫) ૨૬) ૨૭) ૨૮) ૨૯) ૩૦) ૩૧) ૩૨) ૩૩) ૩૪) ૩૫) ૩૬) ૩૭) ૩૮) ૩૯) ૪૦) ૪૧) ૪૨) ૪૩) ૪૪) ૪૫) ૪૬) ૪૭) ૪૮) ૪૯) ૫૦) ૫૧) ૫૨) ૫૩) ૫૪) ૫૫) ૫૬) ૫૭) ૫૮) ૫૯) ૬૦) ૬૧) ૬૨) ૬૩) ૬૪) ૬૫) ૬૬) ૬૭) ૬૮) ૬૯) ૭૦) ૭૧) ૭૨) ૭૩) ૭૪) ૭૫) ૭૬) ૭૭) ૭૮) ૭૯) ૮૦) ૮૧) ૮૨) ૮૩) ૮૪) ૮૫) ૮૬) ૮૭) ૮૮) ૮૯) ૯૦) ૯૧) ૯૨) ૯૩) ૯૪) ૯૫) ૯૬) ૯૭) ૯૮) ૯૯) ૧૦૦)

૧. ૧) સધલી નકલમાં ૨૦૬ મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં નકલ કરનારની ભુલથી ૧૦૦ મલેછે.

૪. ૧) સધલી નકલમાં એકસરખી રીતે ૫૦૦ મલેછે.

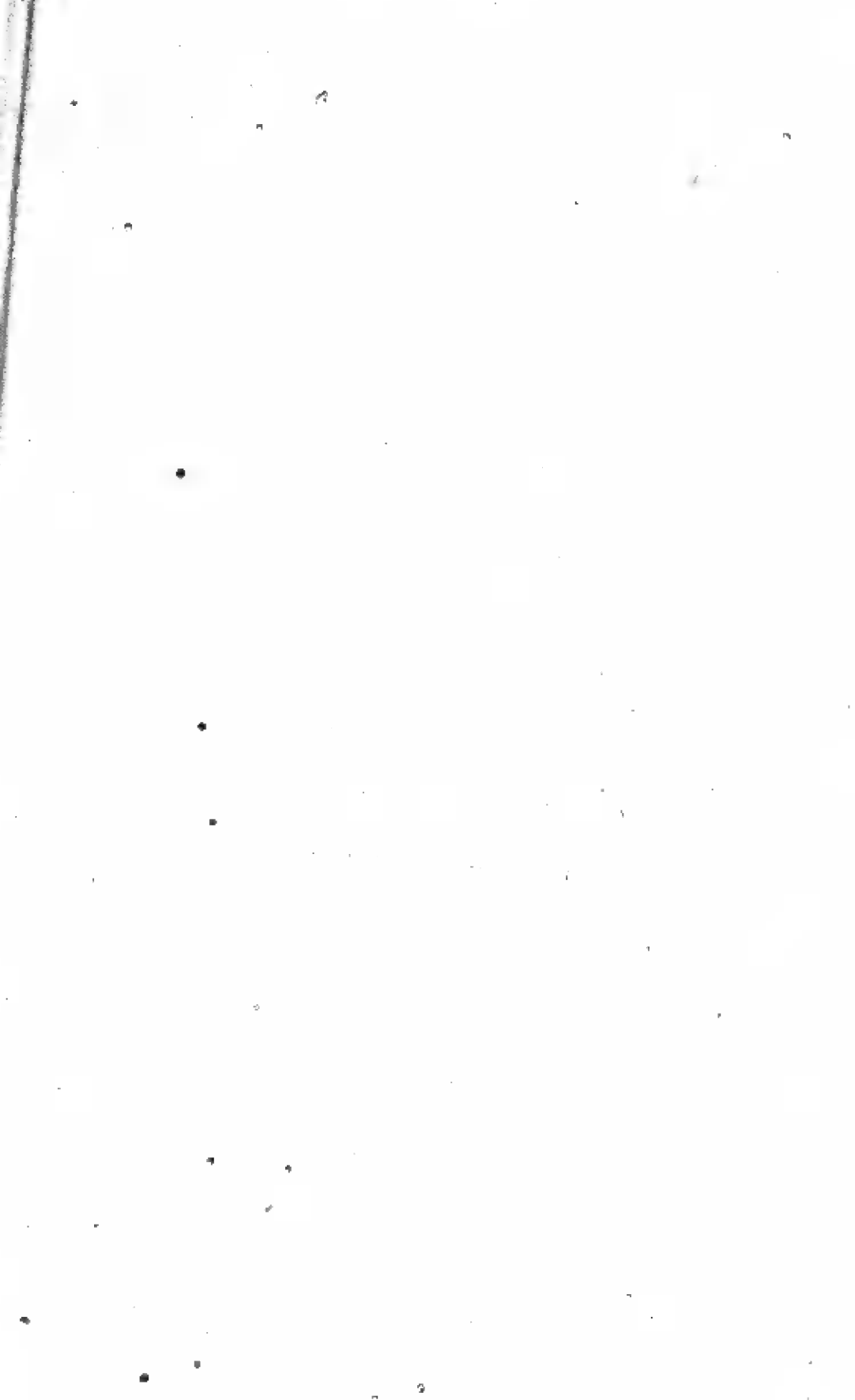
૫. ૧) ૬. તે. તથા ૬. ૨. વાલી નકલમાં ૧૦૦૦૦ અને ૬. એ. વાલી નકલમાં ૧૦૦૦૦; મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૦૦૦૦ મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૧૦૦૦૦ મલેછે. ૩) આએ જગ્યાએ કેરો પુરો થવાની નીચાંની દાખલ ૬. તે; ૬. ૨. ની નકલમાં ૦ આ રીતનું નુકસાન હતું; અને ૬. એ. તથા મ. મ. વાલી નકલમાં ૬ આ રીતે નુકસાન પાડેલછે.

૪) સધલી નકલમાં ૧૦૦૦૦ મલેછે.

૧૦) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૧) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૨) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૩) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૪) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૫) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૬) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૭) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૮) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૧૯) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૦) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૧) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૨) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૩) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૪) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૫) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૬) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૭) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૮) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૨૯) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને
 ૩૦) સ્વ. ગુરુજીનાં જીવનકાલમાં જોવામાં આવેલાં અને

૨. ૯) દ. એ. વાલી નકલમાં સ્થળ છે. ૧૦) સ્થળી નકલમાં એકમરખી
 રીતે લખેલું મળેલું છે. ૧૧) દ. એ. વાલી નકલમાં સ્થળી મળેલું છે.
 ૧૨) આએ એવારત નકલ કરનારની તરફથી એવારએલું છે. ૧૩) સ્થળી
 નકલમાં ૬૯ મળેલું છે. ૧૪) દ. એ. વાલી નકલમાં ૬, ૬ છે.
 ૧૫) દ. એ. વાલી નકલમાં એ બોલ લખાએલો નથી.

קוד מצורו ונע

מכל דלם

אט שטענדיג שטענדיג

מז נאך שטענדיג נאך נאך

מז נאך

מז נאך נאך נאך נאך נאך

מז נאך נאך נאך נאך נאך

מז נאך נאך נאך נאך נאך

પેહલાં દપ્તરમાં છપાયા હોયરાંત વધેલાં નાંખોની ટીપ.

મુંબઈ ખાતે.

નકલ.	નકલ.
શેઠ અરદેસરજી મેહરવાનજી શેઠનાં .. ૧૫	શેઠ મેળનજી પાલનજી પાલકીવાલા .. ૧
શેઠ મેહરામજી નસરવાનજી સીરવધ .. ૨૦	શેઠ જમશેદજી મેહરવાનજી આરીઆ .. ૧
શેઠ દાદાભાઈ કુંવરજી સખાવાલા .. ૧	શેઠ રૂસતમજી જીવનજી રેડીમની .. ૧
શેઠ અરદેસરજી બરબોરજી વાજા .. ૧	શેઠ નવરોજજી રતનજી વીકાજી .. ૧
શેઠ બરબોરજી રૂસતમજી મોદી .. ૧	શેઠ મેહરજીભાઈ શાપુરજી દાંતરા .. ૧

શેઠ કાવરાજી પાહુલનજીની કુંપનીની મારફતે ચીન ખાતે

ભરાચલી કેતાબોનું લીસટ.

શ્રી ચીનનાં જરતોશતી ધરમનાં રંગનાં	શેઠ મેહરવાનજી મેરોમજી પાલીસવાલા .. ૧
હેસામે, ધમ્યાને જેટલા વાલમ	શેઠ રતનજી ખરશેદજી વાંનીયા .. ૧
નીકલે તેની કાપી ૨) ૨	શેઠ દોરાબજી મેહરામજી રશાકીયા .. ૧
શેઠ ધનજીભાઈ રતનજી ખીસની .. ૧	શેઠ મેળનજી રશોમજી તલાટી .. ૧
શેઠ નસરવાનજી મોદીની કુંપની .. ૧	શેઠ મેહરામજી કુંવરજી પટેલ .. ૧
શેઠ રશોમજી હોરમજીની કુંપની .. ૧	શેઠ સોહરાબજી કાવસજી ૧
શેઠ કાવસજી પાલનજીની કુંપની .. ૧	શેઠ એલજી નવરોજજી મેહતા .. ૧
શેઠ નવરોજજીની કુંપની ૧	શેઠ સોહરાબજી રૂસતમજી રશાકીયા .. ૧
શેઠ હોરમજી માંલિકજી પલશા .. ૧	શેઠ હોરમજી નવરોજજી મોદી .. ૧
શેઠ રૂસતમજી મેળનજી દાંતરા .. ૧	

શેઠ લીમજીભાઈ ધનજીભાઈ મુનસીની મારફતે કલકત્તા ખાતે

ભરાચલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ રૂસતમજી કાવસજી ૧	શેઠ પેસતનજી એલજી ગબદર .. ૧
શેઠ ધનજીભાઈ મેહરામજી મેહતા .. ૧	શેઠ નવરોજજી પેસતનજી ધાલા .. ૧
શેઠ મેહરવાનજી હોરમજી મેહતા .. ૧	શેઠ સોહરાબજી નવરોજજી ગબદર .. ૧
શેઠ લીમજીભાઈ ધનજીભાઈ મુનસી .. ૧	

શેઠ કાવરાજી દીનશાહજીની મારફતે એડન ખાતે

ભરાચલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ કાવસજી દીનશાહ તથા ભાઈઆ. ૩	શેઠ નવરોજજી રૂસતમજી માસતર .. ૧
પારસી લાવખરેરી. ૧	શેઠ મનચેરજી રૂસતમજી ધાનુ .. ૧
શેઠ રૂસતમજી સોહરાબજી ખરાસ .. ૧	શેઠ પેસતનજી રૂસતમજી ટુરકાં .. ૧
શેઠ માંલિકજી રતનજી પટેલ, શીંગલ	શેઠ સોહરાબજી પેસતનજી મેહતા .. ૧
પોરીયા. ૧	શેઠ આ. કાવસજી હોરમજી દાદા
શેઠ દાદાભાઈની કુંપની. ૧	ચાનજીનાં ૧
શેઠ માંલિકજી ધનજીભાઈ સરાશ .. ૧	શેઠ એલજી દાદાભાઈ મોતીવાલા .. ૧

THE following Review of the 1st Volume of the *Dinkard* was contributed last year to the Academy, a literary Periodical by a learned Oriental scholar, well-known in Bombay, Dr. E. W. West who published under the patronage of the Bombay Government the Pázend and Sanskrit Texts of an ancient work called the Mainyo-i-khard, together with an English Translation and Glossary of the Pazend Text in 1871, and the Pehlwi Text and Glossary of the Ardai-Viraf-Námeh in 1874.

THE DINKARD.

THE ACADEMY.

The Dinkard. The original Pehlwi Text, the same transliterated in Zend characters, Translations in Gujrati and English, a Commentary, and a Glossary of Select Terms. By Peshotun Dustoor Behramjee Sunjana. Volume I. (Bombay: Published under the patronage of the Sir Jamsedji Jijibhai Translation Fund.)

The *Dinkard* or "Acts of the Religion," is a large collection of fragments regarding the doctrines, customs, history, traditions, and literature of the Mazdayasnian religion, the "good religion" of the Parsis. It is written in the Pahlavi character, and its language is often complicated and obscure, so that no attempt has hitherto been made to translate more than a few fragments of this important book. Its existence was probably unknown to Europeans till a few extracts were published, about forty-five years ago, by Dastur Edalji Darabji and Mulla Firoz in their controversial works *Khorak-Vehjak* and *Avijeh-Din*; and it seems to have been first seen by a European when Professor Haug, during his tour in Gujrat, met with a MS. of it in the library of the Dastur-i-Dasturan at Nawsary; this and all other copies in India were taken from a MS. said to have been brought from Persia, about a century ago, by Mulla Bahman, son of Mulla Behram, and presented by him to Aspandiarshah Ratanjishah of Surat. This original MS. from Persia passed into the library of Mulla Firoz, and is now in the possession of his descendant, Dastur Sorabji Rustamji, high-priest of the Kadmi section of the Parsis in Bombay.

The legendary history of the *Dinkard*, extracted from the end of its third book (the first of those now extant), has been published by Professor Haug in his introduction to the Zand-Pahlavi Glossary. It attributes the compilation of the work to a disciple of Zarathushtra in the time of King Vishtasp, who ordered a copy of it to be written; this copy was burnt during Alexander's invasion of Persia, but the original fell into the hands of the Greeks, and was translated. It was re-edited by the priest Tosar, in the time of King Ardashir Papakan; again by Adarpad Adarfroba Farukhzadan after the fall of the Sasanian monarchy; and a third time by Adarpad Admitan at a later date; each editor collecting and re-arranging such fragments of the original work as he could find. It appears further, from the colophons appended to the last book of the work, that the latter half* of it was copied, A. Y. 369, by Mahvandad Nareman Behram Mihravan, from an original which he obtained at Khushkand, in Asuristan, and within the district of Bagdad just as it had been written by former elders of the tribe of Adarbad Marspendan. From a transcript of this MS. other copies dated A. Y. 865: 1009,† 1038† have been successively made; the last of which is the MS. originally brought from Persia, as mentioned above. About one sixth of the folios of this MS. were abstracted before further copies were taken, but most of these folios have been discovered in various Parsi libraries, so that the whole MS. can now be restored, except five folios which are still missing in different parts of the text.

The *Dinkard* is divided into eight books of very unequal length, of which the first and second are missing, and the MS. appears to begin with the third book, which is a miscellaneous collection of explanations and elucidations of difficulties and apparent contradictions in the tenets of the "good religion," extending to 166 folios of text in the original MS. from Persia; its first folio is lost, so it is assumed to be the third book merely because it immediately precedes the fourth; its next three folios are also defective, as they have their outer margin torn off, with two or

* Probably Books iii. to viii., or all that are now extant.

† These last two dates are no longer extant in the original MS, but they exist in several copies, and are quoted by Mulla Firoz in his *Avjeh-Din*. Some of the names must also be received with caution, on account of the ambiguity of the Pahlavi Characters.

three words from every line. The fourth and fifth books contain much miscellaneous information regarding the history and customs of the "good religion" according to the statements of Adarfrobag Farukhzadan, and occupy only ten and fifteen folios respectively. The sixth book treats of the beliefs and practices of the primeval religion, with many sayings of Adarpad Maršpendan and others, extending to fifty-one folios. The seventh contains an account of the wonders of the religion from the time of Gayomard (the first man) to the fall of the Sasanian dynasty, including a life of Zarathushtra, and a prophecy regarding the last three prophets, altogether occupying thirty-seven folios. And the eighth book gives a description of the twenty-one *nasks*, or books, which constituted the Mazdayasnian literature before the time of Alexander, with an abstract of their contents extending to 110 folios.* The original MS. concludes with a series of colophons containing the dates mentioned above, but of which only two folios remain extant.

It is a striking illustration of the interest the Parsis feel in their religious books, as well as of the progress lately made in Pahlavi studies, that a Parsi high-priest should venture to undertake the publication of a complete edition and translation of this difficult work. In his first volume Dastur Pashotan gives the text and translation of only one-seventh of the third book of the *Dinkard*, or about one-eighteenth part of the whole work as it now exists, but this fragment is so well edited, that all Pahlavi scholars must hope that the learned Dastur may receive sufficient encouragement to continue and complete the work he has so ably begun. The text is very accurately printed, and stands the test of collation with the MSS. much better than the Pahlavi text of the *Vendidad* printed at Vienna; but the Dastur has not always noted his corrections of the original, and he very frequently omits the final vowel-stroke after *j*, *k*, *p*, and *t*, as he evidently considers it unnecessary, though it is a marked peculiarity in the orthography of the *Dinkard*. In the transliteration in Zend letters, which follows the text, he has followed a system of his own, which, however, generally resembles that adopted by Professor

* From further examination of some of the scattered folios it appears that the eighth book extends only to forty-six folios, which conclude the summary of the contents of the *Nasks*. The remaining sixty-four folios are occupied by a ninth book containing a detailed account of the contents of each fargard of the first three *Nasks*.

Haug. In the glossary, which is confined to less than five hundred words, the European scholar will find more cause for difference of opinion than elsewhere; its alphabetical arrangement being that of the transliteration, and not that of the original character, prevents it from being of much use to any one who is doubtful about the reading of a word. The Gujrati translation is sometimes more of a paraphrase than a literal translation; it is by far the most difficult part of the Dastur's task as the language of the third book of the *Dinkard* is often exceedingly obscure; but although he may in some instances have misunderstood the text, yet in most cases he appears to have hit upon the correct meaning of these obscure passages. The English translation is from the Gujrati, by Mr. Ratanshah Erachshah Kohiyar; it is very literal, but being the translation of a translation it must be expected to depart sometimes more* widely from the original than if it were translated direct from the Pahlavi.

The third book of the *Dinkard* is essentially dogmatic and polemical, and is therefore the least interesting part of the work to Europeans. It begins with twelve questions of certain Ashmoghs† (infidels), suggesting difficulties which are severally explained away by the writer in his answers. Of these questions the first two are lost, but part of the second answer is extant; it refers to the duties of the four castes in the Mazdayasnian community, the priests, warriors, farmers, and artisans but it is too much mutilated to be translated, and this mutilation extends throughout the text of the next six questions and answers, which are passed over by Dastur Peshotan, who commences his translation with the ninth question. These twelve infidel questions are followed by sixteen others propounded by a disciple, and then commence the explanations regarding religious doctrines and customs, which constitute the bulk of the book. The miscellaneous character of this religious encyclopædia may be seen from the following list of some of its contents: Whether the scriptures are all inspired. Why it is sinful to put green wood on the fire, and to drink liquor to excess. The advantage of reciting the scriptures, and

* This is much more literal than Dastur Peshotan's version, which also differs considerably in meaning, but the language of the original text is obscure enough to admit of several interpretations.

† Dastur Peshotan attributes them to a single Ashmogh, but more are mentioned in the text.

how this advantage may be lost. To what man and woman Jamshed was ordered to teach the religion. What food can be eaten after the recital of the greater and lesser graces respectively. The annihilation of sin by renouncing it. The best actions of men. Which high-priest is to be obeyed when they differ in their teaching. The causes of greatness to religious men, rulers and sages. Why the *beresma* is held in the left hand. Why the sun shines upon half the world at a time. Whether a man becomes unclean by touching the trunk of a tree on whose top dead matter has lodged.} How contradictory statements regarding Gayomard are to be reconciled. On the country of Iran and its neighbours. The contentedness of those who strive to do good, and the discontent of evil-doers. The protection of the good and desertion of the bad by the angels. The first promulgator of the good religion. The duty of rulers to remove, as much as possible, misery, want, hardship, filth, and pestilence from men. The three kinds of beings. The relation of government to religion. The power of man to choose happiness in this dreadful world. &c., &c.,

The Parsi community act wisely in obtaining trustworthy translations of their religious books, as they thus learn the weak as well as the strong points of their religion, which, like all others, is in want of progressive reformation. Its strength lies in the general excellence of its teaching, as seen from the Parsi point of view of everyone working out his own salvation; its weakness lies in various ceremonies and customs, some of which have long passed away, although defended in the portion of the *Dinkard* yet unpublished, while others will have to follow in course of time. When no reference is made to Parsi mythology, or cosmogony, the statements of the *Dinkard* might be attributed to any thoughtful religious man, whatever his faith, as witness the following remarks on the connexion of religion with the State:—

"The existence of a government of religion and of countries of religious government, is owing to the exposition of the good religion which is in those precepts in conformity with which the fulfilment of their very faith consists in their appointment of government over religion, and of religion over government; the original precepts of the faith, even for the followers of the religion of the good, are steadfastness in the service of God, stimulation of each other's religion, upholding the humility of the promoters of government through religion and the service of

God, and of the Mazdayasnian religion through government; and the greatest glory for these is advantageous union, and for the creatures (it lies) in the unity of the government of the good religion, which is true government and in the unity of the true government of the good religion, which is the good religion in like manner as government is religion, and religion is government of countries, so also anarchy is irreligion, and irreligion is also anarchy."

Dastur Peshotun, whose second volume is now in the press, has done good service to the Parsi community by his translation, although by the time he approaches the completion of his arduous task he will probably see much to revise in his earlier volumes, but, notwithstanding these imperfections (which are the inevitable consequence of hasty publication in parts), his work will be indispensable to Pahlavi students as a fairly satisfactory edition of a difficult text.

E. W. WEST.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલ્લાં દફતરની તપાસ.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલ્લાં પુસ્તકની તપાસ હેઠલ પરગટ કીધીજે, તે “ધી અકેડેમી” હવે નામનું વીદ્યામાને લગતું ચોપાનીઈ ઈંગલંડમાં પરશીધ થાએજે, તે ચોપાનીઆમાં એ તપાસ મુંબઈમાં પરખેઆત થએલા ઉગમણ પરાંતની ભાષાનાં એક કામેલ વીદ્યાારથી ડાકટર ઇ. ડબ્લીઉ. વેસટની કલમથી ગએ વરસ લખાએલીજે, કે જે ધણીએ સને ૧૮૭૧ ના શાલમાં “મેનીઓ ખેરદ” નામની કદીમ કેતાબ અસલ પાળંદ તથા સંસ્કૃત ભાષામાં ઈંગરેજ તરજુમા તથા પાળંદની ફરહંગ સાથે, તથા પેહલવી અરદાએવીરાફ નામું તથા તેની ફરહંગ સને ૧૮૭૪ માં મુંબઈ સરકારના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરીજે.

(ઈંગલંડમાં છપાતાં “ધી અકેડેમી” નામનાં ચોપાનીઆ ઉપરથી.)

દીનકરદ.

દીનકરદ અથવા “દીનનાં કાંમે” એ ‘ભલી દીન’ વાલા પારસીઓના મન્દ્યસની ધરમને લગતા કૃતવા, રેવાએ, તવારીખ, હંતકથા અને ભણુતર વીસેનાં છુટાં છુટાં પ્રાકરણોના એક મોહુટો સંગ્રહજે. એ કેતાબ પેહલવી હુકે લખેલીજે, અને તેહની ભાષા વારેઘડીએ ગુંજવાડા ભરેલી અને બરોબર સહમન નહી પડે તેવીજે, તેથી એ અગતનાં પુસ્તકના થોડાએક ભાગે સેવાએ એ પુસ્તકનો તરજુમા કરવાને હજુર મુધી કોઈએ કુશેશ કીધી નથી. આસરે પીસતાલીસ વરસની વાત ઉપર દસતુર એદલજ દારાબજએ તથા મુલ્લા ફીરોજ પોતાનાં તકરારી પુસ્તકો “ખોરેહ-વેહીનક” અને “અવીજેહ-દીન” મધે દીનકરદમાંથી કેટલાએક ફકરા ઉતારી લીધા તાંહાંમુધી એ પુસ્તકની હસતીથી યુરોપીઅનો ઘણુંકરીને અંજાણા હતા; અને ન્યારે પ્રોફેસર હાઉએ સુન્દરાત પરાંતમાં મુસાફરી કરતી વખતે નવસારીના દસતુરે દસતુરાંનનાં પુસ્તકખાંનાંમાં દીનકરદ કેતાબની હાથની લખેલી એક નકલ દીઠી તેઆરેજ એ પુસ્તક પેહલવેહુલું એક યુરોપીઅનના જોવામાં આવીઈ. આસરે એક સદીની વાત ઉપર મુલ્લાં જેહમન અખને જેહરાંમ હાથની લખેલી દીનકરદ કેતાબ ધરા નથી લાવેઓ હુતો અને તેજે તે કેતાબ સુરત વાલા અસફંદીઆરશાહ રતનશાહને મેટ આપી હતી, તે ઉપરથી એ કેતાબની મન્દુર તથા બીજી નકલો કરવામાં આવી હતી. ઈરાંનથી આવેલી આએ અસલ કેતાબ હાલમાં મુલ્લાં ફીરોજનાં પુસ્તકખાંનાંમાંજે, અને તે તેવણની ઓલાદના અને મુંબઈના કદમી પારસીઓના વડા દસતુર શાહરાબજ ફસતમજના સવાધીનમાંજે.

દીનકરદ કેતાબનું તરીજી* દફતર (જે તેહનાં હવડાંનાં પુસતકોમાં પેહ-
લું ગણાયેછે) તેના પાછલા ભાગની ઉપરથી પ્રોફેસર હાઉએ પોતાની નંદ પેહ-
લવી ફરહંગના દીવાચામાં એ કેતાબની તવારીખ પ્રગટ કીધીછે, તેમાં એવું ન-
ણાવીડંછે કે, પાદશાહ ગુશતાસપના વખતમાં એ કેતાબ જરતોશતના એક
શાગરદે બનાવી હતી અને એ પાદશાહે તેહની ઉપરથી બીજા એક નકલ કર-
વાને ફરમાવીડં હતું; તે નકલ ધરાંન ઉપર સીકંદરે હોમલો કીધો તે અધ્યા-
મમાં બાલી નાંખેઆમાં આવી હતી, પણ તે અસલ કેતાબ યુનાનીઓના હા-
થમાં આવી હતી, તે ઉપરથી તેઓએ તેના તરજીમો કરી લીધા હોતો. અરદે-
શેર બાબકાંનના વખતમાં તોસરે નાંખના દસતુરે એ કેતાબને ફરીથી રચી હતી,
તથા સાસાનીઅન હકુમત પડી ભાગા પછી આદરબાદ આદરકરોબા ફરોખજહે
એ પુસતક પાછું રચીડં; અને છેલ્લું આદરબાદ આદમીતને તરીજી મરતએ
પરવરતાવીડં હતું; એ પરમાંછે ઉપલા દરએક લખનારે એ અસલ કેતાબના
જટલા ભાગો મલી આવેઆ તેટલા એકઠા કીધા અને નવેસરથી રચેઆ.

વલી એ કેતાબનાં છેલ્લાં દફતરની પછવાડે વધારેલાં લખાંણુ ઉપરથી મા-
લમ પડેછે કે, બગદાદ જીલ્લામાં અસુરીસ્તાંન મધે ખુશખંદ નાંખનાં શેહેર આ-
તેથી આદરબાદ મારાસ્પંદની ઓલાદના બુજેરગોએ લખેલી અસલ દીનકરદ
ઉપરથી એ કેતાબના છેલ્લા અરધા ભાગની* માહવંદાદ તરીખાંન બેહુરાંમ
મેહુરવાંને ઈઅનદનરદી સને ૭૬૯ માં નકલ કીધી હતી. તેઆર બાદ એ ન-
કલ ઉપરથી ઈઅનદનરદી સને ૮૬૫ તથા ૧૧૦૦૯ તથા ૧૧૦૩૮ માં બીજી
નકલો એકેક પછી કરવામાં આવી હતી, તેમાં દીનકરદ કેતાબની છેલ્લી જે ન-
કલ થાઈ તે ઉપર લખવા મુજબ પ્રથમ ધરાંનથી હીફરુથાંન ખતે આવી હતી.
એ કેતાબની વધુ નકલો થવા આગમચ તેના આસરે છઠો ભાગ કોઈ શખસે
કાહડી લીધો હોતો, પણ તે ઘણામરા જીએ જીદાં જીદાં પારસી પુસતકખાંનાંઓ-
માંથી પાછા મલી આવેઆછે, માતરે પાંચ વરક અસલ કેતાબમાંથી ખોહોવા-
એઆછે તે સીવાએ બાકીની આખી કેતાબ હવે સંમપુરણ થાઈ સકેછે.

દીનકરદ કેતાબનાં આઠ દફતરછે તેમાં કોઈ લાંમણું અને કોઈ ટુકુંછે.
પેહલું તથા બીજું દફતર ગુમ થાયેલુંછે અને તરીજી દફતરથી હાલની દીન-
કરદ કેતાબ શરૂ થાયેછે. “લલી દીન” ને લગતી જે બાબદો મુશકેલ તથા
દેખઈતી રીતે એકેકથી ઉલટી લાગતી હોએ તે બાબદોની સહમજ તથા ખોલાસો
એ (તરીજી) દફતરમાં સમાવેલોછે. ધરાંનથી આવેલી અસલ કેતાબના ૧૬૬
જીબછે, અને તેના પેહલ્લો એક વરક ગુમ થાયેલોછે અને તે પછીના તરણુ

* એ ઘણું કરીને તરીજીથી ૮ માં દફતર સુધી અથવા મધ્યમાં જાગ્રુદ દફતરે
સુધી હસે.

† હાથની લખેલી અસલ દીનકરદ કેતાબમાં આએ છેલ્લાં અને લખેલા નથી,
પણ તે કેટલીએક નકલોમછે, તથા મુલ્લાં શીશીને પોતાની અચીનેહ દીનમાં એ અને ટાં-
કી બતાવેઆંછે. પેહલવી હરદો જે જીદી જીદી રીતે વંચાયેછે તેટલા માટે આમાંનાં
કેટલાંએક નાંખો વીસે સાહુચેતી રાખવી જોઈએ.

વરકબી અધુરાછે, કેમકે તે વરકોના હાંશીઆ દરએક સતરના શેવટનાં બે તરણ શ-
નદો શુધાં ફાટી ગીઆછે. એ (દફતર) પછી ચોથું દફતર આવેલું છે, મારે એ
તરીજી દફતર હસે હેવું ધારવામાં આવેછે. આદરફરોબગ ફરોબજદાનના કે-
હવા મુબબ “ભલી દીન” ની તવારીખ તથા રાહરસમોની ઘણીએક પરચુટણ
હકીકત ચોથાં દફતરના દશ વરક તથા પાંચમાં દફતરના પંદર વરકમાં સમા-
વેલીછે. છઠાં દફતરના એકાવન વરકછે, તેમાં અસલી ધરમ તથા એતેકાદ,
તથા રેવાબ તથા આદરબાદ મારાસપંદ અને બીજા ધરમગુરૂઓની ઘણીએક
નસીહતો આવેલીછે. સાતમાં દફતરના સારતીસ વરકછે, તેમાં ગઢઝીમરદ
(સરવેથી પેહલ્લાં આદમી) ના વખતથી તે સાસાનીઅન શેહનશાહાત પડી ભા-
ગવા સુધીની દીનને લગતી અબજએબ હકીકતો તે સાથે જરોરતોશતના જનમા-
રાનો એહવાલ તથા છેલ્લા તરણ પેગમબરો વીસેની અગમચેતી સમાવેલીછે.
અને આઠમાં દફતરના ૧૧૦* વરકછે તેમાં સેકંદરના જમાનાં સુધી મઝદીઅ-
સની દીનનાં સઘલા મલીને એકવીસ નુસક અથવા કેતાબો કે જે મોજુદ હતી
તેની હકીકત તથા એ કેતાબોની મકસદનો મુખતેસર શાર આપેલોછે. આએ
અસલ કેતાબની સેવટે કેટલાએક વધારા જોડેલાછે કે જેમાં ઉપર જણાવેલી
તારીખો આપેલીછે, પણ તેના બેબ વરક મોજુદ રહેલાછે.

પારસીઓ પોતાની ધરમ સંબંધી કેતાબો વીસે કેટલી ઉચટ ધરાવેછે તથા
પેહલવીના અબયાશમાં હાલ કેટલો વધારો થયેઓછે, તેની આ એક જાંલુવા-
બેગ સાબેતીછે, કે આ મુશકેલ કેતાબની એક સંપુરણ આવડતી તથા તરજુમે
છપાવી પરગટ કરવાનું કાંમ પારસીઓના એક વડા દસતુરે માથે લીધું છે.
દીનકરદ કેતાબ હાલ જે હાલતમાં હઈઆતછે તેનાં તરીખાં દફતરનો સાતમો
હીશશો અથવા આખી કેતાબના આસરે અઠારમા ભાગની અસલ એબારત
અને તરજુમે દસતુર પેશોતને પોતાનાં પેહલ્લાં પુસતકમાં આપેઓછે, પણ એ
ભાગ એવીતો સારી રીતે રચેઓછે કે એ વીદવાંન દસતુરે આવી ચાલાકીથી
શરૂ કરેલું કાંમ જરો રાખવા તથા સંપુરણ કરવાને એવણને પુરવું ઉતેબન
મલે એમ પેહલવી ભાશાના સઘજા વીદીઆરથીઓએ આરજુ રાખવી જોઈએ.
આસટરીઆના પાએતખત વીએના શેહર મધે વંદીદાદ પેહલવી (તરજુમા)
સાથે છાપી પ્રગટ કરવામાં આવેઓછે તેના કરતાં આ દીનકરદ કેતાબની અસલ
એબારત વધારે શુધ રીતે છપાઈછે, અને તેને હાથની લખેલી અસલ કેતાબો
સાથે વધારે સરા રીતે સરખાવી સકાએછે. પણ અસલ કેતાબની લુહોને
દસતુરે પોતે જાંહાં જાંહાં શુધારીછે, તાંહાં તાંહાં તે સઘલી વખત જણાવીઈ ન-
થી, તથા તેવણે જ, ક, પ અને ત, ની સેવટે આવવારા છેલા સવરેની
નીશાંનોને વારેધીએ (ઉચ્ચારની અંદરથી) કાહડી નાખીછે, કારણ કે તેની
તેવણને જરૂર નબર આવી નથી, તો જો કે દીનકરદની લીનીમાં એતો એક

* કેટલાએક વીખરાઈ ગએલા વરકોને વધારે તપાસવાથી માલમ પડેછે કે ૮ મું
દફતર ફક્ત છતાલીસમા વરક સુધીછે, કે જેની સેવટે એકવીસે નુસકનો મારફિઅ આપેલો
છે. બાકીના ચોમઠ વરક સુધી નવમું દફતર મમાવેલું છે. કે જેમાં પેહલાં તરણ નુસક-
ની દરીએક પરગરદમાં આવેલી બાબતોનો હેવાલ આપેલોછે.

અગતની ખાસીઅત દીસેછે. અસલ પેહલવી એબારત પછી તેહના જંદ હ-
રૂં ને ઉચ્ચાર આપેલાછે તેમાં દસતુરે પોતાની એક રીત વાપરીછે, પણ તે
પ્રોફેસર હાઉએ સાધારણ રીતે વાપરેલી રીતીને મલતી આવેછે. આએ કેતા-
બના બીજા કોઈ પણ ભાગ કરતાં એમાં આપેલી (પેહલવી શખ્સોની) ફરહંગ
કે ને પાંચસોથી એછા લોગતોનીછે તે વીસે યુરોપીઆન વીદીઆરથીએને જી-
દી રીતનું મત આપવાનું કારણ મલસે; કેમકે એ ફરહંગના લોગતો તેના ઉ-
ચ્ચાર પરમાણેની લીપીથી આપેઆમાં આવેલાછે પણ અસલ પેહલવી હરફોના
આકાર પરમાણે આપેઆમાં આવેલા નથી, તે કારણને લીધે લોગતોનાં ઉક-
લાંણ વીસે ને શખ્સને શક હોએ તેને એ ફરહંગ જાહાણ ઉપીઓગી થાઈ
પડસે નહી. કેટલીએક જગોએ ગુજરાતી તરજુમો બોલેબોલનો કીધાને બદલે
વીસતારીને શરેહ સાધનો કીધોછે; પણ દસતુરે માથે લીવેલાં કાંમનો સઉથી
મુશકેલ ભાગ એછે, કેમકે તરીખાં દફતરની ભાશા કારેકાર ઘણીજ અસપશટ
અને ગુચવાડા ભરેલીછે; તે છતાં કેટલેએક ઠેકાંણે અસલ એબારત બરાબર
સહમજવામાં આવી નહી હોએ, તોપણ ઘણીખરી જગોએ એ ગુચવાડા ભરેલી
એબારતની ખરેખરી મંએની એ દસતુરે કીધીછે. ગુજરાતી ઉપરથી મીઠ
રતનશાહ એરચશાહ કોહીઆરે ઈંગ્રેજીમાં ને તરજુમો કરેઓછે તે ઘણોજ બોલે
બોલછે, પણ એતો તરજુમા ઉપરથી પાછો તરજુમો કરેલો હોવાથી અસલ પેહ-
લવી ઉપરથીજ તરજુમો કીધાથી જેટલો તફાવત આવતે તેના કરતાં કેટલેએક
ઠેકાંણે અસલ કરતાં ઘણો વધારે તફાવત ઈંગ્રેજ ભાશાજુતરમાં પડવાની આ-
પણને વધી રાખવી જોઈએ.

દીનકરદ કેતાબનું આએ તરીજુનું દફતર અગત કરીને તંકસરી તથા ક-
તવો આપનારૂંછે, તે સબબથી યુરોપીઅન વાંચનારાએને એ ભાગ ઘણોજ થોડો
રસીલો નજર આવસે. એ દફતરની શરૂઆતમાં કેટલાએક ખતરા વીસે આ-
શમોગ* (એટલેજે નાસતીક) લોકોએ બાર સવાલો પુછેલાછે તેના જવાબમાં એ
કેતાબ જોડનારે પોતાની તરફથી દરએક બાબદનો ખાલાસો કીધોછે. આએ
સવાલોમાંના પેહલા એએ સવાલો ગુમ થએઆછે, પણ બીજા સવાલના જવા-
બનો એક ભાગ મોજુદછે. મજદીઅસની દીનના લોકોના એઆર ફેરકા ઈ-
આને અથોરનાંન, પેહલવાંન, ખેડુત અને કીસબી લોકોની ફરજને લગતો
આએ જવાબછે, પણ તે જવાબ અતીઘણો નાકેસ અને પરાગંદ થાઈ ગએલો-
છે, અને તે પછીના બીજા છ સવાલ જવાબબી એજ રીતે નાકેસ હોવાના સ-
બબથી દસતુર પેશોતને તેનો તરજુમો કીધો નથી અને તેવણે નવમા સવાલથી
તરજુમો શરૂ કરેઓછે. આશમોગે પુછેલા બાર સવાલોની પછી, એક શાગેરદે
પુછેલા બીજા સોલ સવાલો આપેઆછે, અને તેઆર પછી ધરમને લગતા કા-
નુનો તથા શહરસમો, ને દીનકરદ કેતાબની મુખીઅ બાબતછે તેને લગતા
ખાલાસા શરૂ થએછે. ધરમ સંબંધી વીદીઆના આ સંગ્રહ કોશમાં કેટલી
ધરચુટણ બાબદો સમાવેલીછે તે એ કેતાબનાં સાંકલીઆં મેધેની હેઠલ જણાવેલી

* દસતુર પેશોતન ફકત એકજ આશમોગ લખેછે, પણ અસલ એબારતમાં એક-
થી વધારે લખેલાછે.

ટીપ ઉપરથી નબર આવસે :—દીનની સઘલી કેતાબો આકાશવાનીછે કે નહી ? ; આતશ ઉપર લીલી કાઠી બાલવાથી અને હૃદયી છાયાદે દારૂ પીવાથી ગુનાહ લાગેછે તેના શું શખખ ? ; દીનના કલામો પઢવાના ક્ષમ્પેદા અને તે ક્ષમ્પેદા કેમ રદ જાએ ? ; કીહાં મશી અને મશીઆનેને દીનનાં ફરમાન જાહેર કરવાનો જમશેદને હોકમ થએઓ હતો ? ; જમવાની મોટી તથા નાધલી બાજ પડવા પછી કેહી જાતનું ખાણું ખાણું રવાછે ? ; પતેત કરવાથી ગુનાહનું નીવારણ કેમ થાએછે ? ; આદમીનું સઉથી ચહડતે દરજ્જનું કાંમ કીહુંછે ? ; દીનના દસતુરોમાં મતફેર પડેતો કીહા દસતુરનો હોકમ માંનવો ? ; દીનદાર લોકો તથા હોકમ અને ઉસ્તાદોને મોહોટાઈ સાથીછે ? ; ખરસમને ડાલા હાથમાં સા માટે રાખેછે ? ; શુરખ એક વખતે અડધી કુનીઆં ઉપર સા માટે પ્રકાશેછે ? : જે જાડનાં મથાલાં ઉપર નશો પડેઓ હોએ તે જાડના થડને અડકનાર આદમીને રીમની પોંહુએછે કે નહી ? ; ગાધ્મોમરદ વીસેના એકેકથી ઉલટા ખોલાસાઓની સમજ કેમ લેવી ? ; ધરાંન દેશ અને તે દેશની નબદીકીમાં રેહનારા લોકની હકીકત. જએો ભણું કરવાની કુશેશ કરેછે તેઓની સભુરી અને યુરૂ કરનારાઓની નાંસયુરી વીસે. યજ્ઞ લલા લોકોનો સંભાલ કરેછે અને યુરા લોકોને તરફ કરેછે તે વીસે. ભલી દીનને ખેલવેહેલી જાહેર કરનાર વીસે. કંગાલીઅત, હાલત, સંકટ, ગલીચી અને મરદીને જેમ બને તેમ દુર કરવાની હોકમોની ફરજ વીસે. તરણ જાતનાં આદમીઓ વીસે. ધરમને રાજ સાથના સંબંધ વીસે. આએ ભયંકાર કુનીઆંમાં શુખ પસંદ કરવાને આદમીની મુખતીઆરી વીસે. ઇતીઆદી, ઇતીઆદી.

પોતાની દીનની કેતાબોના લાએક તરજુમા મેલવવામાં પારસીઓ ડાહ્યાપણુ કરેછે, કેમકે એથી તેઓ પોતાના ધરમની નખલી તેમજ સારી ખોરદુ જોઈ સકેછે, કે જે ધરમને બીજા ધરમોની મીસાલે ચહડતી હાલતમાં લાવવા સાડું શુધારવાની જરૂરછે. દરએક જણે પોતાનું તારણ પોતાની કરણીથી મેલવવું એ ફરમાનની ખુબી પારસીની નબરે જોતાં એવીછે કે તેથી જરતોશતી મજહબની ઓસતવારી ગણાએછે. તરેહવાર કીરીઆ અને રાહરસમો કે જમાંની કેટલીએક કીરીઆ તથા રસમોનો દીનકરદનાં હવે પછી છપાતા ભાગોમાં બચાવ કીધા છતાં તે રશમો હાલમાં નીકલી ગેઈછે, તથા બીજી કીરીઆ અને રસમો વખત જતાં નીકલી જસે તે કીરીઆ તથા રસમોથી જરતોશતી ધરમની નખલાઈછે. જાંહાં યજ્ઞદાંની હકીકત તથા પેદાએશની ઉત્પત્તીની છકર આપેલી નથી, તાંહાં દીનકરદ કેતાબની હકીકત હેવી રીતે લખેલીછે કે કોઈથી મજહબ વાલો દાનાવ શખસ તે હકીકત લખી સકે. જેમકે રાજની સાથે ધરમના સંબંધ વીસે હેઠલ ટાંકેલા વીચારો જુવો.

“જાણવું કે શેહરનાં લોકોની છાંદગી દીનને લગતાં રાજ અને રાજને “લગતી દીને કથીછે. અને તે વીસે ભલી દીનને લગતી સમજથી એમ ખો-
“લાસેછે કે, જએોનું રાજ દીનને વાસતેનું અને દીન રાજને શુધારવા માટે-
“ની હોએતો ખચીત મજહબ ધરાવનારા લોકોએ તે (રાજ) ને મલતા વીચારથી
“રેહવું; કારણ કે તે (રાજ) ને લગતો ધારો ભલી દીનને લગતી સખાવત
“ (ઈઆને કાંમ) કરનારાઓને અહોરમજની તાબેદારીમાં ઓસતવાર રેહવા

“સારું તથા (તેહની) દીનને મોહોટાઈ આપવા થકી, એક ખોલવા આધાર
 “તરીકે. એકે બીજનો નાસ નહી કરવો, રાજની તાબેદારી કરવી અને તે-
 “હને મોહોટાઈ આપવી, એ અહોરમજની દીનને તાએમે રેહવાથી. દીનને
 “ઘણીજ મોહોટાઈ રાજથી. યજ્ઞાંની તરફથી ખલકનાં લોકોને ઘણી દીપક
 “તથા કાએદો દીનને લગતી ચાલચલણની અસરને લીધે. સાચું રાજ ભ-
 “લી દીન સાથનું રાજ હોવાને લીધે. ભલી દીનને લગતું રાજ (તેની સાથે)
 “ભલી દીનનો પુરેપુરો શબ્દ હોવાથી. અને એ ઉપરથી રાજ તે દીન
 “અને દીન તે શેહરનાં લોકોનું રાજ, તે મતલબ ખોલવી રીતે આપણને જ-
 “ણાએ. એજ પરમાંજે બુરૂ રાજ તેની બુરી દીનને લીધે અને બુરી દીન
 “તેને લગતાં બુરાં રાજને લીધે.”

દસતુર પેશોતન, જેવણનું બીજું પુસ્તક છાપનારના હાથમાંજે, તેવણે આ
 દીનકરક કેતાબના તરજુમાથી પારસી ટોલાની અછી શેવા બજાવીજે. જરે
 તેવણ પોતાનું જેહમત ભરેલું કાંમ સમાપત કરવાના વખત ઉપર આવસે તારે
 તેવણ કદાચ પોતાનાં આગલાં પુસ્તકોમાં શુધારવાનું ઘણુંએક જોસે, તોપણ
 એ ખામીઓ જ (હરએક પુસ્તકને છુટા ભાગેમાં ઉતાવલેથી પરગટ કરવાનાં
 કાંમનું હમેશ પરીણામ હોએજે), તે છતાં એક મુશકેલ કેતાબને સારી રીતે
 છપાવેલાં દફતર તરીકે દસતુર પેશોતનનું આ પુસ્તક પેહલવી વીદીઆરથીઓને
 ખેમુલું ધાઈ પડસે.

ઈ. ડબ્લીજી. વેશટ.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.53/Sun - 34174.

Author— Sunjana, P.D.B.

Title— Dinkard. Vol.2.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B. 148. N. DELHI.

